

EX LIBRIS

GREEN RIVER,

Book

Birmingham

Eligatus B. Campbell

Handwritten signature or text in blue ink.

717
E6
1833

GIFT

Entered according to the act of Congress, in the year 1832,
by Hilliard, Gray, & Co.,
in the Clerk's office of the District Court of the District of
Massachusetts.

CAMBRIDGE:

E. W. METCALF AND COMPANY,
Printers to the University.

TO THE
AMERICAN

FIRST COURSE.

GRAMMATICAL EXERCISES

M185614

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

PREFACE TO THIS EDITION.

The well established character of Jacobs's Greek Reader and the general use of the American selections from it in all our schools, render it unnecessary to say any thing farther than to apprise the reader of what has been done in the present edition.

It is proper to state in the first place, that although this edition is comprised in a smaller volume than the preceding American ones, yet it contains the whole of the former text, with considerable additional matter. The publishers have been enabled to make these additions by adopting a smaller type, and by dispensing with the imperfect Lexicon, which has accompanied the other editions. This Lexicon has been laid aside in conformity with the opinions of experienced instructors, and other persons, conversant with the study of the learned languages. Such partial lexicons, before we had general ones in English, were highly useful; but they are now superseded by the latter, and, in the opinion of the best judges, have a tendency to give the learner too limited and incomplete a view of a language, and thus in some measure to retard his acquisition of it.

The additions to the Text consist of prose and poetry; the first including several specimens of Epistolary composition, of which none were given in the former American editions, though some were contained in Jacobs's original work.

To the poetical part, which before only contained a few short extracts from the Iliad, and was disproportionate to the

prose, have been added some of the most beautiful and entirely unexceptionable odes of Anacreon, and extracts from Bion and Moschus.

The Notes which were published in the first American edition, consisted of only a selection from those of Jacobs; but it being found, upon examining his edition, that a considerable number of valuable ones had been omitted for want of room, it has been deemed advisable to supply that deficiency from his work; so that the pupil will now have all the valuable notes of that learned editor. Numerous other notes, both selected and original, have been added, for the purpose of elucidating some points, and the better adapting it to the course of study in our schools. All the notes have been placed at the end of the work, as is done in the *Collectanea Majora*, the *Collectanea Minora*, and other approved elementary books.

A separate Historical and Geographical Dictionary, explaining all the *proper names* in the work, is also added to the present volume.

The proof sheets of the whole work have been corrected with great care; and it is confidently believed, that the present will be found to be the most correct American edition hitherto published. We may add, that notwithstanding the increased expense and labor bestowed upon it, this edition will be afforded at a much cheaper rate than any preceding one.

THE EDITORS.

Boston, August 31, 1832.

EXTRACT FROM THE PREFACE TO THE FIRST EDITION.

THE work, from which the following has been prepared, has superseded all others of the kind in Germany, and has been published in several editions in that country, under the title of “*Elementarbuch der Griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere,*” in four volumes. The first of these four volumes embraces the selections which are contained in the present work up to the 177th page. The second volume contains extracts from Plutarch’s Lives, of which a greater part are also transferred to the present volume. The remainder of the second volume of the *Elementarbuch* is filled with extracts from Xenophon, Herodotus, and Thucydides, which are omitted here, both that the work might not be swelled beyond its proper size, and because several of the extracts from those authors appear scarcely adapted to the degree of proficiency expected at our schools. From the third volume of the *Elementarbuch*, which bears in the original the name of *Socrates*, and contains extracts from Plato and other Greek philosophers, nothing has been taken for the same reasons. From the fourth volume, which is devoted to poetical extracts, and contains specimens of the gnomic, epic, pastoral, and lyric poetry of the Greeks, some of the selections from Homer have been adopted into this work.

It was one of the objects of the Editor to prepare a work for our schools, better adapted to them, than those now in use. It has been objected with justice to the *Collectanea Græca Minora*, that it contains too little; and that while, even in its easiest parts, it is not adapted to the purposes of a *first book*,

it makes a transition too rapid from the fables of *Æsop* to the obscure text of *Tyrtæus*. The *Greek Reader*, in the collection of Sentences in the first part, arranged according to the rules of Grammar, is designed to enable the learner to begin immediately to exercise himself, in putting to practice the principles and rules which he has learned in the grammar. To direct his attention, the word in which the rule is exemplified in each sentence, is distinguished in the printing. — These sentences, forming the First Course, are succeeded by a few Fables and a choice of the best Anecdotes and Apophthegms contained in the Greek writers; which will not present undue difficulties to the learner well acquainted with the grammatical exercises that precede them. — The extracts in the department of Natural History are from easy authors, and designed, in continuing the progress of the learner in the language, to afford him also matter of amusement and instruction. It must be left to the instructor to point out in what cases the limited knowledge or credulity of the ancient writers betrayed them into errors, that form a strong contrast with their general correctness. — The Mythology of the Greeks is so interwoven with their literature, their social character, and their history, that an early and intimate acquaintance with it is necessary, in order to acquire a thorough knowledge of that people. With this view the sections connected with mythology were compiled. The exquisite ridicule with which *Lucian* exposes the absurdities of the popular belief, makes his Dialogues a proper sequel to the mythological extracts which precede them. — The Geographical sections, notwithstanding the imperfections of the ancient geography, are still replete with instruction. If viewed with the aid of a map, they will leave a store of valuable knowledge in the learner's mind, independent of the progress he will have been making in the language. — The extracts from *Plutarch*, with which the prose of the volume

concludes, form a brief introduction to Grecian history, and will make the learner acquainted with some of its most distinguished names and events.—Poetical specimens are given from Homer, whose poems, at once the source and the most illustrious monument of the poetical language of Greece, cannot be too early or long studied.—The table of References, which follows, will furnish the means of consulting the passages quoted, as they stand in their context, in the original authors.

A chief object of the editor, in preparing this work, has been to furnish an elementary book to our schools, in which the Greek may be learned through the medium of English. No learner at school or elsewhere can be as well acquainted with the Latin as with his mother tongue. The practice of learning Greek through the medium of Latin, has descended to us from a time when the Latin was a common language among scholars, when lectures at the universities were exclusively given in that tongue, and commentaries on authors and lexicons were published in no other. For schools, however, there is no one circumstance to recommend the continuance of this practice, not even that of becoming more familiar with the Latin. The Latin of grammars, commentaries, and lexicons, is not that which the learner ought to acquire; and while the Latin language should be studied in the pure sources of the ancient writers, the learner of Greek ought not to be embarrassed by having his attention diverted to any thing else; nor ought his perceptions to be rendered difficult or indistinct by the foreign medium through which they are made, and with which he must of course be less familiar than with his native language. In Germany and France, editions of Latin and Greek authors for the use of schools are furnished with notes in the vernacular tongue; and the best lexicons of the Greek, in those countries, are also respectively in French and German. In this country, the opinion of scholars

appears to be decided in the same result, and the Greek and English lexicon on the basis of Schrevelius, already in press, is expected with anxiety by the friends of Greek studies and of an improved system of conducting them in this country.* The quantity of matter contained in this work will be perceived to be considerably greater than that contained in the *Collectanea Græca Minora*. The editor has been led to give it this extent from the opinion that, in the improving condition of our colleges and schools, more Greek might be advantageously studied in the latter. It was also his wish to meet the desires of several respected instructors, who wished for a substitute for a portion at least of the Greek Testament. The language of the Greek Testament differs so much from that of the heathen writers, that it does not form the best introduction to their study. The familiarity of most learners with the English of the Bible renders the *thorough* study of the original impossible. It may be also doubted whether the trivial use of the sacred volume as a school book, and the practice of repeating the most sublime and affecting parts of the records of our religion, as an exercise in grammar and language, be favorable to the feelings with which those records ought to be taken in hand. The inexperienced learner must often fall into mistranslations, which, to say the least, are painful to the ear.

Cambridge, Nov. 1823.

* This Lexicon has been since published in this country, and reprinted in Great Britain.

GRAMMATICAL EXERCISES.

I.

FIRST DECLENSION.

1. Ἡ μέθη μικρὰ μανία ἐστίν. — Πολλάκις βρα-
χεῖα ἡδονὴ μακρὰν τίκει λύπην. — Φίλει τὴν παι-
δείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰ-
κονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — Βίων ἔλεγε
τὴν φιλαργυρίαν εἶναι μητρόπολιν πάσης κακί- 5
ας. — Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται, ἀλλ' ἐπιθυμία.
— Ὡς συμπόσιον χωρὶς ὀμιλίας, οὕτως πλοῦτος χωρὶς
ἀρετῆς οὐδὲν ἡδονῆς ἔχει.

2. Αἱ κτήσεις τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαι
εἰσιν. — Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος 10
ἐστίν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή. — Πασῶν
τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστίν ἡ εὐσέβεια. — Προσῆκει
τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα αἰεὶ γυμνάζειν. — Κλεινότατον
ἦν ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἄγαλμα, Φειδίου ἔργον. —
Μετὰ τὸν Αἰνείου θάνατον, Ἀσκάνιος τὴν βασιλεί- 15
αν παρέλαβεν. — Ὁ Αἶνος παῖς ἦν Ἐρμοῦ καὶ μούσης
Ὀυρανίας. — Ἡ Ἰωνικὴ φιλοσοφία ἤρξατο ἀπὸ Θα-
λοῦ, ἡ Ἰταλικὴ ἀπὸ Πυθαγόρου.

3. Νουμᾶς Πίστεως καὶ Τέρονος ἱερὸν ἰδρύσατο.
 — Ἡ νέα Καρχηδὼν κίσμα ἐστὶν Ἀσδροῦβα, τοῦ
 δεξαμένου Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα πατέρα. — Τὸ
 τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς
 5 Ἀττικᾶς δύναται. — Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας
 Σουνίου ναὸς ἐστὶν Ἀθηναῖς Σουνιάδος.

II.

SECOND DECLENSION.

1. Ὁ θυμὸς ἀλόγιστος. — Ὁ πλοῦτος θνη-
 τὸς, ἡ δόξα ἀθάνατος. — Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς
 εἰδωλὸν ἐστὶν. — Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον
 10 κακόν. — Ὁ Πήγασος ἵππος ἦν πτηνός. —
 Ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστὶ τοῦ Νείλου. — Μὴ
 κατόικει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν
 τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους. — Οἱ Ἡρακλέους ἔκγονοι
 κατῆλθον εἰς τὴν Πελοπόννησον.

15 2. Οἱ Αἰγύπτιοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην
 θεοὺς εἶναι λέγουσιν. — Ὁ Ἄρης μισεῖ τοὺς κα-
 κούς. — Οἱ Πυγμαῖοι τοῖς γεράνοις πολε-
 μοῦσιν.

3. Λύκω καὶ ἵππῳ συννόμῳ ἐστὸν· λέαινα δὲ
 20 καὶ λέων οὐ τὴν αὐτὴν ἴασιν. — Ἡ ὄργη καὶ ἡ ἀσυνεσία,
 δύο μεγίστω κάκῳ, πολλοὺς ἀπώλεσαν. — Ὁ Ζεῦξις
 ἐποίησεν Ἴπποκένταυρον, ἀνατρέφουσαν παιδίῳ Ἴπ-
 ποκενταύρῳ διδύμῳ, κομιδῇ ῥηπίῳ.

4. Οἱ τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω ἐνοικοῦντες μακροβιώ-
 25 τατοι εἶναι λέγονται. — Πολλάκις ἀνθρώπων ὄργῃ

νόον ἐξεκάλυψε κρυπτόμενον. — Κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστὶ, οἶνος δὲ νοῦ. — Ἄνδρὸς οἶνος ἔδειξε νόον.

5. Ἐν Ἐρυκί τῆς Σικελίας, Ἀφροδίτης νεώς ἐστὶ ἅγιος, ἐν ᾧ πολὺ πλῆθος περιστερῶν τρέφεται. — 5
Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατεσκεύασεν Ὀμήρω νεών. — Αἰροῦνται οἱ λαγὼ ὑπὸ ἄλωπέκων, τοτὲ μὲν δρόμῳ, τοτὲ δὲ τέχνῃ. — Ἐν τῇ Σάμῳ, τῇ Ἡρᾷ πλείστους ταῶς ἔτρεφον, καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταῶς ἦν. 10

III.

THIRD DECLENSION.

1. Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἐστίν. — Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος προδότης ἐστίν. — Ἀδωνίς ἔτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος χόλω ἐν θήραις ὑπὸ συὸς ἐπλήγη. Πρόκνη ἐγένετο ἀηδῶν, Φιλομήλα χελιδῶν, Τηρεὺς ἐγένετο ἔποψ. — Ὁ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀρέσσω- 15
δεῖ. — Γλαῦκος, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μῦν διώκων, εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν.

2. Διεσπάσαντο τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θραῖται τὸν Ὄρφέα, καὶ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες. — Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες εἰσίν. 20
— Τὴν Ἰταλίαν ᾤκησαν πρῶτοι Ἀὔσονες αὐτόχθονες. — Ἀπαντες οἱ λέοντές εἰσιν ἄλκιμοι.

3. Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσιν. — Ὁ ὄρθυξ ἠδύφωνος καὶ μαχητικός. — Οἱ Φοῖνικες τῷ Ἡρακλεῖ ὄρθυγας ἔθνον. — Οἱ πέρδικες ἐν τῇ 25

Ἄπεικῃ εὐφῶνοι, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχνόφωνοι ἦσαν. — Ἡ παροιμία λέγει, παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. — Παλαιὸς μῦθος λέγει, τοὺς Μυρμιδόνους ἐκ μυρμηκῶν ἄνδρας γεγονέναι.

- 5 4. Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς νυξὶν ἀριθμοῦσιν. — Περίανδρος ἐρωτηθεὶς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε, Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. — Γνώμη κρείστων ἐστὶν ἢ ῥώμη χειρῶν. — Εὐδία καὶ μῦρον γυψὶν αἰτία θανάτου.
- 10 — Γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει. — Χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα, ὧτα οὐκ ἔχουσαν.

5. Ἡφαιστος τῷ πόδε χολὸς ἦν. — Ἡ Μήδεια γράφεται τῷ παῖδε δεινὸν ὑποβλέπουσα· ἔχει δὲ ξίφος ἐν χειρὶ, τῷ δὲ ἀθλίῳ καθῆστον γελῶντες, μηδὲν
15 τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντες τὸ ξίφος ἐν ταῖν χειροῖν τῆς μητρός.

IV.

CONTRACTED DECLENSION.

1. Ἡ φρόνησις μέγιστόν ἐστιν ἀγαθόν. — Ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν, ἢ δὲ μάθησις ἄνευ φύσεως ἐλλιπές. — Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι. —
20 Οὐκ ἐστὶν οὐδὲν κρείστων ἢ νόμοι πόλει. — Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν· Μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ.

2. Ἡ ὑδραυλὶς Κτησιβίου ἐστὶν εὖρημα Ἀλεξανδρέως, κουρέως τὴν τέχνην. — Ὀμοιοσύτων ἀδελφῶν
25 φῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα. —

Ἡθους βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος. — Πέλιαν, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἷον, ἵππος ἔθρεψεν. — Ἀπόλλων, ὁ Διὸς καὶ Λητοῦς παῖς, ὅτε τὸν Πυθωνα κατετόξευσεν, ἦλθεν εἰς Δελφούς καὶ παρέλαβε τὸ μαντεῖον τῆς Γῆς. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση, ἴαν 5 πρῶτον ἀρχῆς σαυτὸν αἰδεῖσθαι.

3. Οἱ ὄφεις τὸν ἴαν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν ἔχουσιν. — Ὁ Παρνασσὸς μέγα καὶ σύσκιον ὄρος ἐστίν. — Ἐν Βοιωτίᾳ δύο εἰσὶν ἐπίσημα ὄρη, τὸ μὲν Ἐλικῶν καλούμενον, ἕτερον δὲ Κιθαιρῶν. — Ὁ Νεῖλος ἔχει παντοῖα 10 γένη ἰχθύων. — Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀεὶ φέρει. — Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ. — Ξίφος τιτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος. — Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς βία ἤρει τὰς πόλεις, κατασεῖων τὰ τεῖχη, Τιμόθεος δὲ πείθων. — Ἐγένετο κατὰ τοὺς Τιβερίου χρόνους ἀνήρ 15 ις Ἀπίκιος, ἀφ' οὗ πλακούντων γένη πολλὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται. — Τίμα τοὺς γόνεις. — Αἰακὸς τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου φυλάττει. — Οἱ πολύποδες ἔλλοχῶσι τοὺς ἰχθύς. — Ἀνάχαρις τὴν ἄμπελον εἶπε τρεῖς φέρειν βότρυς· τὸν πρῶτον, ἡδονῆς· τὸν δεύτερον, μέ- 20 θης· τὸν τρίτον, ἀηδίας.

V.

EXAMPLES IN ALL THE DECLENSIONS.

1. Πόνος εὐκλείας πατήρ. — Εὐκλείαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων. — Ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος. — Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος. — Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος 25 παῖς ἦν Ἴναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεῖ Ἴναχος καλεῖται. — Οὔτε τὸν ἀφρόστον ὠφελῆ
1*

ἡ χρυσοῦ κλίνη, οὔτε τὸν ἀνόητον ἢ ἐπίσημος
εὐτυχία.

2. Οἱ τέττιγες σιτοῦνται τῆς δρόσου. — Δόξα
καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσιος οὐκ ἀσφαλὲς κτήμα-
5 τα. — Ἄγαθοκλέους ἐκλελοιπότης, πάντα ἐν Σι-
κελία μεστὰ ἦν στάσεως καὶ ἀναρχίας.

Ἐκ νεφέλης φέρεται χιόνοσ μένοσ ἡδὲ χαλά-
ζης,

Βρονη δ' ἐκ λαμπρᾶσ ἀστεροπηῆσ φέρεται,
10 Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται.

— Ἡ τῶν βροτῶν φύσις καὶ νόσων ἡτιων, καὶ
γῆρωσ, καὶ ἡ μοῖρα ἀπαραίτητοσ.

3. Ἄργοσ ὁ πανόπτησ ὀφθαλμοῦσ εἶχε ἐν παντὶ
τῷ σώματι. — Κλεάνθησ ἔφη, τοῦσ ἀπαιδεύτοουσ
15 μόνη τῆ μορφῆ τῶν θηρίων διαφέρειν. — Ἀνά-
χαρισ ὄνειδιζόμενοσ, ὅτι Σκύθησ ἐστίν, εἶπε, Τῷ γένει,
ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ. — Ἐξῆν καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν καὶ
βασιλεύειν τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν
Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ ἄρχειν, καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ οἴκοι
20 μένειν, ἢ παρὰ Καλυψοῖ ἐν ἄντροφ καταρῥύτῳ
καὶ κατασκίῳ, ἀγῆρω ὄντι καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ'
οὐχ εἶλετο ἀθάνατοσ εἶναι, ἄργοσ ὢν, καὶ μηδὲν χρώμενοσ
τῆ ἀρετῆ. — Δεῖ τοῦσ νέουσ κοσμιότητι χρῆ-
σθαι ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι καὶ περιβολῆ. —
25 Ἡρακλῆσ τῆ χολῆ τῆσ Λερναίας ὕδρωσ τοῦσ
δοῖστοῦσ ἔβαπεν. — Ἀκρίσιοσ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα
Λανάην μετὰ τοῦ παιδοσ Περσέωσ ἐν λάρνακι
εἰσ θάλασσαν ἔρριπεν· ἡ δὲ λάρναξ προσηνήχθη
Σερίφῳ τῆ νήσω.

4. Ποθεῖ ἄνθρωπος νύκτα μεθ' ἥλιον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν μετὰ μέθην· κἄν ἀφέλης αὐτοῦ τὴν μεταβολὴν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς. — Ἰρακλῆς ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἥφαιστου δὲ θώρακα 5 χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηναῖς πέπλον. — Ω Ζεῦ, καὶ Ἀθηναῖα, καὶ Ἀπόλλων, δότε μοι ἀρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἀμεμπτον, καὶ εὐελπιν θάνατον.

5. Ξέρξου ἐν Ἑλλάδι πολεμοῦντος, ἡ αὐτοῦ μήτηρ 10 ἐδόκει ἐν ὄνειροις ἰδεῖν δύο γυναῖκες, μεγέθει πολὺ ἐκπρεπεστάτα, κάλλει ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα τοῦ αὐτοῦ γένους, Ἀσίαν καὶ Ἑλλάδα. — Φίλιππος γενόμενος κριτῆς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε τὸν μὲν φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν. 15

6. Κολάζονται ἐν ἄδου πάντες οἱ κακοὶ, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί. — Αἱ Φόρκου θυγατέρες γραῖαι ἦσαν ἐκ γενετῆς, ἓνα τε ὀφθαλμὸν καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, τρεῖς οὖσαι, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἀλλήλαις ὥπασαν. 20 — Κλεάνθης εἰς ὄστρακα καὶ βοῶν ὠμοπλάτας ἔγραφεν ἄπερ ἤκουε παρὰ τοῦ Ζήνωνος ἀπορίᾳ κερμάτων, ὥστε ὠνήσασθαι χάριτα.

7. Θεὸς ἐκάστῳ ὀπλόν τι ἔνειμε, λέουσιν ἀλκὴν καὶ ταχυτῆτα, ταύροις κέρατα, μελίσ- 25 σαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν. — Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλεῖα, παῖδα ἔτι ὄντα, ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σύων ἀγρίων, καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ καρτερόν ἔθηκε καὶ ποδώκη. — Ζήνων ἔφη, δεῖν τὰς πόλεις κοσμεῖν οὐκ 30 ἀναθήμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων ἀρε-

ταῖς. — Ἡ Λερναία ὕδρα εἶχεν ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλαὶ δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητὰς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

VI.

ADJECTIVE.

1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαι-
 5 μων καὶ πολυάνθρωπος. — Βραχὺς ὁ βίος, ἡ δὲ τέχνη μακρά. — Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς. Κέρδος αἰσχροῦ, βαρὺ κειμήλιον. — Τὸ μέλλον ἀσαφές. — Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν. — Τὸν πλούσιον ἀμαθῆ Διογένης πρόβατον εἶπε
 10 χρυσόμαλλον.

2. Τυραννὶς χρῆμα μὲν σφαλερὸν, πολλοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσι. — Τυφλὸν ὁ πλοῦτος. — Πιστὸν ἡ γῆ, ἄπιστον ἡ θάλασσα. — Καλὸν ἡσυχία. — Καλὸν ἡ ἀλήθεια καὶ μόνιμον.

15 Τὰ μέγαλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον,
 Καὶ τὸ πᾶν λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,
 Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει.

3. Κρεῖττόν ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς
 20 ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι. — Οὐδὲν ὀργῆς ἀδικώτερον. — Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχροῦς αἰρεσιώτερος. — Βίωσις ἔφη, δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἀρχοντα, παυόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγενῆσθαι. — Οὐδὲν κτῆμα σοφίας τι-
 25 μιώτερόν ἐστιν. — Σοφία πλούτου κτῆμα τιμιώτερον. — Παρὰ Ταρτησσοῖσι νεωτέρῳ πρεσβυτέρου

καταμαρτυρεῖν οὐκ ἔξεστιν. — Δόξα ἀσθενῆς ἄγκυρα, πλοῦτος ἔτι ἀσθενεσιτέρα. — Ἀρετῆς οὐδὲν χρημασεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστιν.

4. Πολλὰ τῶν ζώων ἀναιμά ἐστι, καθόλου δὲ, ὅσα πλείους πόδας ἔχει τετάρων. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, 5 τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾶδιον. — Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος. — Οὐκ ἐστιν οὐδὲν μητρός ἢ διον τέκνους. — Κρείσσων οἰκτιρμοῦ φθόρος. — Χρῆσιγᾶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν. — Διὰ τοῦτο δύο ὄτα ἔχομεν, 10 στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λέγωμεν. — Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλεϊόν ἐστι τοῦ συμφέροντος. — Ἄρχε σαυτοῦ μηδὲν ἥττον ἢ τῶν ἄλλων. — Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζῆτει δὲ τὰ βελτίω. — Οἱ τῶν τελετῶν μετέχοντες περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἠδίουσ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. 15

5. Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκός, λεπτότατος. — Ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεσιτάτη ἐστὶ καὶ εὐφοροτάτη. — Πρεσβύτατον τῶν ὄντων, θεός· ἀγέννητος γάρ· κάλλιστον, κόσμος· ποιήμα γάρ θεοῦ· μέγιστον, τόπος· 20 πάντα γάρ χωρεῖ· τάχιστον, νοῦς· διὰ παντός γὰρ τρέχει· ἰσχυρότατον, ἀνάγκη· κρατεῖ γὰρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα. — Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος· τὸ μὲν γὰρ ὄν οὐ μεῖζόν ἐστι χηνείου, 25 αὐτὸς δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ καὶ δεκάπηχυς. — Ὁ τῶν πλείστων βίος μελλησμοῦ παραπόλλυται.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· ῥᾶστόν θ' ὑγίαινειν,

Ἡδιστον δὲ τυχεῖν ὧν τις ἴμαστος ἐστῆ.

30

— Ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς

βελτίστοις· οὔτε τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θανατᾷ.

6. Ἡ γῆ σφαιροειδῆς ἐστὶ καὶ ἐν μέσῳ κεῖται.
 — Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὑφ' ἡδονῆς διηνεκοῦς μὴ
 5 συνίενται τῆς εὐτυχίας. — Ἐπαμινώνδας πατὴρ ἦν ἀφαι-
 νοῦς. — Πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς
 φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα
 γίγνεσθαι δύναται. — Ὅμηρος τοῖς ἥρωσιν ἀπλήν καὶ
 πᾶσιν ὅμοιαν δίαιταν ἀποδέδωκε. — Διονύσιος ὁ τύραννος
 10 τὸ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε, χρυσοῦς βοστρίχους
 ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην αὐτῷ χρυσοῦν τράπεζαν
 ἀφείλεν. — Σωκράτης ἰδὼν μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαί-
 δευτον, Ἰδοῦ, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

7. Τὰ ὄρη πόρρωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται καὶ λεῖα,
 15 ἐγγύθεν δὲ τραχέα. — Οὐ κρείττον, πενιχρὸν μὲν,
 ἀσφαλῆ δὲ καὶ ἀδεῦ βίον ἀσπᾶσασθαι, ἢ πλούσιον
 καὶ ἐπικίνδυνον; — Ἐλευθέρου ἀνδρός ἐστίν, ἀεὶ τ' ἀληθῆ
 λέγειν. — Νικοκρέων ὁ Κύπριος τετράκερων ἔλαφον
 εἶχεν. — Ἐν τιμὴ νᾶν Διὸς τρίκερω καὶ τετράκερω
 20 πρόβατα ἦν. — Ἀριστοτέλης ἔφη, τῆς παιδείας τὰς μὲν
 ῥίζας εἶναι πικρὰς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς. — Τρεῖς
 εἰσι δικασταὶ καθ' ἄδου, οἱ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πονηροὺς
 διακρίνουσιν. — Δεινόν ἐστι τοὺς χεῖρους τῶν βελτιό-
 νων ἄρχειν.

25 8. Ἀνάχαρσις κρείττον ἔλεγεν, ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ
 ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους. — Ἡ μυῖα, ἐξ ἄπο υς
 οὔσα, τοῖς μὲν τέσσαρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προ-
 σθίοις δυσι ὡς χερσὶ χρῆται. — Πύρρος ἐν Ἰταλίᾳ ἐπο-
 λέμησεν ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας. — Φιλῆμων ὁ
 30 κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἑπτὰ καὶ ἐννενήκοντα,
 βιώσας ἔτη ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα. — Ἄνων, ὁ

πρεσβύτερος, ἐκ τῆς Λιβύης ἐπέρασσε μεγάλην δύναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἰππεῖς δὲ ἑξακισχιλίουσ, ἐλέφαντας δὲ ἑξήκοντα. — Τοὺς Σήρας ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος.

5

9. Ἀργανθώσιος, ὁ Ταρτησίων βασιλεὺς, πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώσαι λέγεται. — Κτησίβιος συγγραφεὺς ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν. — Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησε τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιοὺς ἔτος 10 ἐν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. — Σιλουίου ἐνὸς δέοντα τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος, Λινείας, υἱὸς αὐτοῦ, ἐνὶ πλείῳ τριάκοντα ἐτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν. — Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς Ἀθηναίοις βοηθήσοντες ἐν τρισὶν ἡμέραις καὶ τσαύταις νυξὶ διακόσια καὶ χίλια σάδια 15 διήλθον.

VII.

PRONOUN.

1. Δημήτριός τις εἶπε τῷ Νέρωνι· Σὺ μὲν ἀπειλεῖς ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις. — Διδύμων ἀδελφῶν εἷς ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας τῷ ζῶντι, ἠρώτα· Σὺ ἀπέθανες ἢ ὁ ἀδελφός σου; — Τί τοῦτ' 20 ἐστίν, ὦ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολιπούσα ἄστυδε θαμίζεις; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν, οὐχ οὕτω δέ σε ὁ πατήρ σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκεν.

2. Σχολαστικὸς ἀπορῶν, τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπίπρασσε, καὶ γραφῶν πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε· Σύγχαιρε ἡμῖν, 25 πάτερ· ἤδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει. — Ἐν Λαίμων

τῆς Καρίας σκόρπιοι εἶναι λέγονται, οἱ τοὺς μὲν πολίτας σφίσι παίουσιν εἰς θάνατον, τοὺς δὲ ξένους ἤσυχῃ.— Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσὶ πιστόταται καὶ πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσι σφᾶς.

- 5 3. Ἀνάχαρις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις; Αὐτοὶ, ἔφη, ἑαυτοῖς.— Ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηναίαν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς.— Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.— Νόμος οὗτος Περσικὸς, ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλαύνη ὁ βασιλεὺς, πάντες
- 10 Πέρσαι, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος, δῶρα αὐτῷ προσκομίζουσιν.— Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν, λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα περιέφερεν.— Κριτῆς ὢν, ἀεὶ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε, οὐδὲν πρὸς χάριν ποιῶν.— Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ.— Βούλου ἀρέσκειν
- 15 πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον.— Πάντων μάλιστα σαυτὸν αἰσχύνου.

VIII.

REGULAR VERB IN ω.

1. Active.

1. Οἱ πονηροὶ εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν.— Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη, αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται.— Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει
- 20 τῇ ἀρετῇ.— Ὅταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σῶζεσθαι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀνασπῶσι βαράθρων.— Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας ἔχη.— Εὖ θνήσκεις, ὅταν σοὶ τὸ χρεῶν ἔλθῃ.— Τήρης, ὁ βασιλεὺς, ἔλεγεν, ὅποτε σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο, τῶν ἱπποκόμων
- 25 οἶεσθαι μηδὲν διαφέρειν.— Ἀγησίλαος ἐρωτηθεὶς, πῶς

ἂν τις μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκίμοιη, εἰ λέγοι, εἶπε, τὰ ἄριστα, πρῶττοι δὲ τὰ κάλλιστα. — Ἄγεις ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις ἐλεύθερος διαμένοι, Θανατοῦ καταφρονῶν, ἔφη.

2. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταρι- 5
χεύοντες, Ῥωμαῖοι δὲ καίοντες. — Ἄνθρωποι
τὸν θάνατον φεύγοντες, διώκουσιν. — Φίλιππος
τοὺς Ἀθηναίους εἵκαζε τοῖς Ἑρμαῖς, στόμα μόνον ἔχου-
σιν.

3. Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπού- 10
δασε, καὶ αὐτὸς ἰᾶτο, καὶ ἔτεμνε, καὶ ἔκαιε, καὶ
τὰ λοιπὰ. — Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην
ἔτι παῖδε ὄντε. — Θησεὺς τὴν Ἀριάδνην ἐν Νάξῳ κατέ-
λιπε καὶ ἐξέπλευσε· Διόνυσος δὲ αὐτὴν ἀπήγα-
γεν. — Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν. — 15
Ἐπρώτευσεν ἡ Λακεδαιμῶν τῆς Ἑλλάδος εὐνομία καὶ
δόξη, χρόνον ἐτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένῃ
νόμοις.

4. Ὁ Διογένης ἔλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς
ἐχθρὸς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω. — 20
Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσης, κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ
μέλλον ἀόρατον. — Κἂν μόνος ᾗς, φαῦλον μῆτε λέξης, μῆτε
ἐργάση μηδέν. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔση, εἰ
πρῶτον ἄρξης σαυτὸν αἰδεῖσθαι.

5. Ἀδύνατον ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεω- 25
γραφῆσαι. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι
ῥάδιον. — Διογένης λύχρον μεθ' ἡμέραν ἄψας, Ἄνθρω-
πον, φησὶ, ζητῶ. — Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης
σκληρότητα καταλύσαντες, ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν.
— Ὁ Θησεὺς μετὰ τὴν Διγέως τελευτὴν συνοικίσας 30

τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ, ἓνα δῆμον ἀπέφηνεν.

6. Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν ἴδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἢ φύσις ἀπένειμεν. — Οὐπόποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέ-
 5 μεινα τοσοῦτον χειμῶνα. — Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόη-
 σας, σεμνός τις ἐγένου καὶ τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας. — Ἄρτι μοι τὴν ἄλω διακαθή-
 ραντι ὁ δεσπότης ἐπέση καὶ ἐπήνει τὴν φιλεργίαν.
 — Κάδμος ἀποκτείνει δράκοντα, τῆς Ἀρείας κρήνης
 10 φύλακα, καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπεῖρει· τούτων δὲ
 σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι. —
 Ἄφροσύνης ἐστὶ τὸ κρῖναι κακῶς τὰ πράγματα. — Οὔτε
 πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι δυνατὸν, οὔτε αἰσχρὸν ἀμάρτη-
 μα χρόνω.

15 7. Σχολαστικὸς μαθὼν ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ δια-
 κόσια ἔτη ζῆ, ἀγοράσας κόρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν.
 — Φιλεῖ τῷ κάμνοντι συγκάμνειν θεός. — Οὐκ ἂν
 δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν. — Ὁ Ἡρακλῆς τὸ ῥόπαλον,
 ὃ ἐφόρει, αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας. — Δημοσθένους
 20 εἰπόντος πρὸς τὸν Φωκίωνα, Ἀποκτενοῦσί σε Ἀθηναῖοι,
 ἐὰν μανῶσι, Ναὶ, εἶπεν, ἐμὲ μὲν, ἐὰν μανῶσι, σὲ δὲ, ἐὰν
 σωφρονῶσιν.

8. Πλάτων λαιδορούμενος ὑπό τινος, Λέγε, ἔφη, κα-
 κῶς, ἐπεὶ καλῶς οὐ μεμάθηκας. — Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς
 25 ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχε τῷ διοικοῦντι
 τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως.
 — Τὸν εὐτυχοῦντα χρῆ σοφὸν πεφυκέναι. — Σχολαστι-
 κὸς κατ' ὄναρ δοκῶν ἦλον πεπατηκέναι, τὸν πόδα
 ὑπαρ περιεδήσατο· ἕτερος δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν, ἔφη· Διὰ
 30 τί γὰρ ἀνυπόδητος καθεύδεις; — Βίων ὁ σοφιστῆς ἰδὼν
 φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα, εἶπεν· Ἥ τούτῳ μέγα

κακὸν συμβέβηκεν, ἢ ἄλλω μέγα ἀγαθόν. — Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεχηρνότες σπανίως ἔνδοξοι γίνονται. — *Εἰρήκασι* τινες, τὸν ἥλιον λίθον εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον. — *Δαίδαλος*, ἀρχιτέκτων ἄν, ἐν Κρήτῃ κατεσκεύασε *Λαβύρινθον*, πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. 6

9. Ἀταλάντῃ ἐπεφύκει ὠκίστη τοὺς πόδας. — Ἐπέπνεον οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐπεφρίκει ὁ πόντος, καὶ ὁ ἄφρὸς τοῦ ὕδατος ἐξηνθήκει. — *Δημοσθένης* πρὸς κλέπτῃν εἰπόντα, Οὐκ ἦδειν ὅτι σὸν ἐστίν, "Οτι δέ, ἔφη, σὸν οὐκ ἐστίν ἦδεις. — Τῆς τῶν παιδῶν τελευτῆς 10 προσαγγελθείσης Ἀναξαγόρα, εἶπεν. "Ἦδειν αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας. — Ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

2. Middle.

1. Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐ συγγράφει, "Οτι, εἶπεν, ὡς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὡς δέ 15 δύναμαι, οὐ βούλομαι. — Πάντων μάλιστα σαντὸν αἰσχύνεο. — Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν, κἂν μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἢ ἀντίδοσις φαίνεται. — Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρὸν, ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρᾶν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — Τὸν ὀργιζόμενον 20 νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν. — Ἀντιγονος ὑποχωρῶν ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὐκ, ἔφη, φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω κείμενον. — Οἱ πάλαι Ἀθηναῖοι ἀλουργῆ ἤμπει- 25 χοντο ἱμάτια, ποικίλους δέ ἐνέδνον χιτῶνας. — Ἐρωτήσαντός τινος τὸν Ἀνταλκίδα, πῶς ἂν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις; Εἰ ἥδιστα μὲν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα δέ προσφέροιτο.

2. Γεγόναμεν ἅπαξ· δις δ' οὐκ ἔστι γενέ-
σθαι. — Ἐοικεν ὁ βίος θεάτρῳ. — Αἱ καμηλοπαρ-
δάλεις κατὰ τὴν ῥάχιν κύρτωμα παρεμφερές ἔχουσι κα-
μήλῳ, τῷ δὲ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδάλεσιν ἐοίκα-
5 σι. — Δεδοίκασιν αἱ μέλισσαι οὐ τοσοῦτον τὸ
κρῦος, ὅσον τὸν ὄμβρον. — Οὐκ ἀκήκοας, εἰς οἱ τέτι-
γες, ὄντες ἄνθρωποι τὸ παλαιόν, εἰς ὄρνιθας μετέβαλον; —
Ἐλπίς ἐγρηγορότος ἐνύπριον. — Πίνδαρος εἶπε, τὰς
ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια.

10 3. Δημόναξ ἐρωτηθεὶς, πότε ἤρξατο φιλοσοφεῖν,
"Οτε, ἔφη, καταγιγνώσκειν ἐμαντοῦ ἤρξάμην. — Ἀρί-
στιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, Μέμνησο, ὅτι τῆς μὲν
διαστάσεως σὺ ἤρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἐγώ. — Φι-
λόξενος, ὁ γαστρίμαργος, ἐπιμεμφομένος τὴν
15 φύσιν, ἠὔξατο γεράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν. — Κῦρος ὁ
μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ, φίλῳ ὄντι, ἐχαρίσατο
ἑπτὰ πόλεις.

4. Λόγισαι πρὸ ἔργου. — Διογένης πρὸς τὸν
ἐνσεύσαντα αὐτῷ δοκόν, εἶτα εἰπόντα, Φύλαξαι, πλήξας
20 αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, Φύλαξαι. — Τοιοῦτος γί-
γνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἄνεύξαιο περὶ σεαυτὸν
γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — Λέγεται Ἰὼ ἡ
Ἰνάχου εἰς βοῦν μεταμορφωθείσα, τὸν Βόσπορον νή-
ξασθαι καὶ δοῦναι τῷ πορθμῷ τὸ ὄνομα. — Σχολα-
25 στικός κολυμβᾶν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν ἐπνίγη·
ᾧμοσεν οὖν μὴ ἄψασθαι ὕδατος, εἰ μὴ πρῶτον μάθη
κολυμβᾶν.

5. Γραῦν τινὰ φασὶ μόσχον μικρὸν ἀραμένην, καὶ
τοῦτο καθ' ἡμέραν ποιοῦσαν, λαθεῖν βοῦν φέρουσαν. —
30 Μίλων, ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητῆς, ταῦρον ἀράμενος
ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου. — Λεύκουλλος ὁ Ῥωμαίων

στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τὸν κέρασον.

6. Ἐπειδὴ θεοὶ σωτήρες κυμάτων καὶ κινδύνου ἐμὲ ἐξείλοντο, ἐπὶ ἐργασίαν τρέψομαι, καὶ βαδιοῦμαι ἐν τῷ ἄγρῳ διατρίβων. — Λεωνίδης ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπισκιάζεσθαι τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, Χάρειν, ἔφη, ὅτι καὶ ὑπὸ σκιάμαχοῦμεθα. — Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου, ὅπου αὐτὸν αὔριον ὄψοιτο; ἔφη, "Ὅπου ἐγὼ σὲ οὐκ ὄψομαι. 5 10

3. *Passive.*

1. Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὡς ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται. — Ἰπὸ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμαί τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττά μοι πεπεδημένη ἔοικε, καὶ ἐπιλέλησμαι τὸ προοίμιον τῶν λόγων, ὃ παρεσκευασάμην. 15

Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,
Ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

2. Οὐδεμία ἔτι τῶν πόλεων ἀκέραιός ἐστιν, ἥτις οἷον ὁμόρους ἔχει τοὺς κακοῖς ποιήσοντας, ὡς τεμῆσθαι μὲν τὰς χώρας, πεπορθῆσθαι δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάτους δὲ γεγενῆσθαι τοὺς οἴκους τοὺς ἰδίους, ἀνεστράφθαι δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελύσθαι τοὺς νόμους. — Ἄνθρωπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης. — Μέμνησο ὅτι θνητὸς εἶς. — Εὐριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθαπται. 25

3. Ὁ Σαρδανάπαλλος ἐκεῖνος, ὁ τὸ σῶμα ἐν τε τριμ-
 μένος, καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος, καὶ ἐν βασιλείοις
 ἐν πορφύρῃσι κατορωρυγμένος, καὶ ἐν βασιλείοις
 κατακεκλεισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ εὐδαι-
 5 μονίαν καὶ ἡδονήν. — Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον, ἐν δε-
 δέσθαι τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας
 χάριν. — Τυφῶν, Γῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, μεμιγμέ-
 νη ν εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.

4. Τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαιῷ
 10 πρὸς ἤρτηται, τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στή-
 θει πρὸς πέπλασται. — Ῥωμαίων αἱ πολλαὶ γυ-
 ναῖκες τὰ αὐτὰ ὑποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσι ἐπιθι-
 σμέναι ἐσίβιν. — Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχίαν, ἔτι παῖς ὢν, περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀλη-
 15 λιμμένος ἐχόρευσεν. — Διογένης ἰδὼν ποτε γυναῖκα
 ἀπ' ἐλαίας ἀπηγγονισμένης, Εἶθε γὰρ, ἔφη,
 πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν. — Οἱ περὶ
 τὸν Θεμιστοκλέα Ἕλληνας διεσπαρμένοις τοῖς
 Πέρσαις συνεπλέκοντο. — Τὸ εἶμαρμένον διαφυ-
 20 γεῖν ἀδύνατον. — Ζήνων δοῦλον ἐμαστίγου ἐπὶ κλοπῇ·
 τοῦ δὲ εἰπόντος· Εἶμαρτό μοι κλέψαι· Καὶ δαρή-
 ραι, Ζήνων ἔφη. — Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἄπα-
 σιν ὄριστο τοῖς ἀμαρτάνουσι ζημία, θάνατος.
 — Οἱ Πυγαντες ἠκόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρῦς
 25 ἡμμένους.

5. Πυθαγόρας πρῶτον ἐαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν·
 οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν. — Πυθα-
 γόρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὤφθη
 ἐν Μεταπόντιῳ καὶ ἐν Κρότωνι. — Οἱ εὐεργέται τῶν ἀν-
 30 θρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἠξιώθησαν. — Ἦν Ἀθη-
 ναίοις ποτὲ πάτριον, ἠγεῖσθαι τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῖς
 τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὗτος

ὁ νόμος ἤρξαιτο μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἤκμασε δὲ ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχθη δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. — Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεὺς, ὑπὸ Γαλατῶν ἐσφάγη, καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη καὶ διεφθάρη. — Δούρις ὁ Σάμιός φησι, Πολυπέροχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγόν, εἰ μεθυσθεῖη, καίτοι πρεσβύτερον ὄντα, ἐν δείπνῳ ὀρχεῖσθαι. — Αἰτιθῆναι ἐμπύουσι τοῖς παιδίοις, ὡς μὴ βασκανθῶσιν.

10

6. Νεὸς ὢν ὁ Πλάτων οὕτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτε ὀφθῆναι γελῶν ὑπεράγαν. — Λόγος τις ἐστὶ, Ῥοδίους ὑσθῆναι χρυσῶν, χρυσῆν ἐπ' αὐτοὺς τοῦ Διὸς νεφέλην ῥήξαντος. — Ἡρόδοτος λέγει, ἐπὶ Ἄττος διὰ λιμὸν εὐρεθῆναι τὰς παιδιάς. — Ἄρι-ἀδνην οἱ μὲν φασὶν ἀπάγξασθαι ἀπολειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θησέως, οἱ δὲ εἰς Νάξον κομισθεῖσαν Διονύσῳ γαμηθῆναι. — Ἡρακλῆς ἐν Θήβαις τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονηθεὶς περιβόητος ἐγένετο. — Ἀπόλλων καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ καὶ ἔξοστρακισθεὶς διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη ἐς γῆν, καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι. — Πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.

25

7. Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ. — Βασιλεὺς ὢν, σκόπει, ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται. — Αἰδοῦ σαυτὸν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ. — Ἀπαντα δόκει ποιεῖν ὡς μηδένα λήσων· καὶ γὰρ εἰς παραυτίκα κρούσης, ὕστερον ὀφθῆσῃ.

8. Ἔλας ὁ Θειοδάμαντος παῖς, ἐν Μυσίᾳ ἀποστα-
 λεῖς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἠρπά-
 γη. — Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιός, ῥᾶγα σταφυλῆς
 καταπιὼν ἀπεπνίγη. — Ἰφαιστος ἐρῶίφη ὑπὸ
 5 τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χολὸς ἐγένετο. — Σχολα-
 στικός ἱατροῦ θυνατήσας, ἐκρούθη· πυθομένου δέ
 τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη· Καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, καὶ
 αἰσχύνομαι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τοῦ ἱατροῦ. — Λέγεται, τὸν
 Κινεάν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ
 10 Πύρρῳ εἰπεῖν, ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν
 συνέδριον φανείη. — Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπεί-
 ρων πρὸς ἀλλήλας, μεγίστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσία, εἴτα
 ἡ Διὸς, τελευταῖα δὲ ἡ Εὐρώπη.

IX.

CONTRACT VERBS.

1. Active.

1. Ὁ φθονέων ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει. —
 15 Ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε. — Θάρσος σὺν λόγῳ αἴνεε, τὸ δὲ
 μετὰ ἀλογίης ὄν ἀποστύγεε. — Πολλοὶ δοκέον-
 τεες ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλέουσιν. —
 Μηδενὶ φθόνει. — Νόει, καὶ τότε πράττε.

2. Ἡ Φωκίανος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν
 20 ἄλλων οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, "Ὅτι αὐτάρκης
 κόσμος μοι ἐστίν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή. — Ὁ οἶνος

τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ,

τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα συμπεῖθει γελᾶν,

τὸν δ' ἀσθηνῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν φρασεῖν.

25 Ἡ συνήθεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντες γῆν ζῆ-

τοῦ μὲν θάλασσαν, καὶ πλείοντες πάλιν περισκο-
ποῦμεν τὸν ἀγρόν. — Οἱ πλεονεκτοῦντες πο-
λεμοῦσιν αἰεὶ, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθορῶν εἶναι ἔμφυτον
ἔχοντες. — Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους φθρηνοῦσι,
τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν.

5

Οἶνον γὰρ εὐροῖς ἂν τι πρακτικώτερον ;
Ὅρθας ; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
Πλοῦτοῦσι, διαπρατίουσι, νικῶσιν δίκας,
Ἐὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

3. Λισχύλος, ὡς λέγουσι, τὰς τραγωδίας μεθύων 10
ἐποίει. — Ὅρφεὺς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα.
— Οἱ Σαρδοῖοι τοὺς ἤδη γεγηρακότας τῶν πατέρων
ὑποτάλεις ἀνήρουν. — Οἱ ἄνθρωποι τὸ παλαιὸν ἐν
ἄντροις ὄκουν. — Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον
τῆς Ῥώμης ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι.

15

4. Ὁ μὴδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμον. — Κυ-
βερνήτου νοσοῦντος, ὅλον συμπάσχει τὸ σκάφος. —
Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων πινακίδας ἤτει,
ἵνα διαθήκας γράφῃ· τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦν-
τας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη· Μὴ λυπεῖσθε, 20
ἐλευθερῶ γὰρ ὑμᾶς. — Οὐ μόνος ὁ Πλοῦτος τυφλὸς,
ἀλλὰ καὶ ἡ ὀδηγοῦσα αὐτὸν Τίχη. — Τὴν Ἀχιλλέως
ἄσπιδα Ὅμηρος ἐποίησε φέρουσαν ὅλον τὸν οὐρανὸν, καὶ
γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους,
καὶ πολεμοῦντας.

25

5. Ὁ Βάκχος καὶ Ἀθηναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατησαί-
τας σταφυλᾶς ἐν ληρῷ. — Ὁ Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρο-
λογῆσαι. — Ἐν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλίεσθαι
τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μὴ τις ἔξω λίνων ἦν ἄγριον κεντή-
σειεν. — Ἐπίκουρος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλου- 30

τησειεν; Οὐ τοῖς οὔσι προστιθείς, ἔφη, τῆς δὲ χρείας
τὰ πολλὰ περιτέμνων.— Σχολαστικὸς ἰατροῦ συναντήσας,
Συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μοι μέμψη, ὅτι οὐκ
ἐνόσησα.— Μηδέποτε φρονήσης ἐπὶ σεαυτῷ μέγα,
5 ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσης σεαυτοῦ.— Πλάτων τὴν
φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

6. Ὡ παῖ, σιώπα· πολλὴ ἔχει σιγὴ καλὰ.— Μὴ
κακοῖς ὁμίλει· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα·
μὴ ψεύδου.— Γελᾷ ὁ μῶρος κἄν τι μὴ γελοῖον ᾗ.—
10 Ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾶν ἐτόλμα τῷ Διὶ.—
Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν καλόν.— Νικί-
ας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾶν τοὺς
οἰκέτας, εἰ ἠρίστηκεν.— Ἀναξαγόρας πρὸς τὸν
δυσφοροῦντα, ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾷ, Παντα-
15 χόθεν, ἔφη, ὁμοία ἐστὶν ἢ εἰς ἄδου κατάβασις.

7. Οἱ πολὺποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον
τοῦτον· ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται, καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν
ἐκείνων μεταμορφοῦσι χοιρᾶν, καὶ πέτραι εἶναι
δοκοῦσιν. Οἱ τοίνυν ἰχθῦς προσγέουσιν, οἱ δὲ πολ-
20 ποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους ὄντας περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν
πλεκτάναις.— Ἴππειον Ἰοσειδῶνα τιμῶσιν Ἕλληνες
καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἰσθμῷ.— Οἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς
ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἕξαρωτῶσιν.—
Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιον φασὶ μὴ γελῶντά ποτε
25 ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα.— Διογένης ἰδὼν ποτε
μειράκιον ἐρωθριῶν, Θάρρει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς
ἀρετῆς τὸ χροῖμα.— Οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ τὸν ἄερα τοῖς
ὄρνεσι εἶων ἐλεύθερον.

8. Μάτρις ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον, οὐδὲν εἰσιτέτο
30 ἢ μυξόλης ὀλίγον, οἴνου δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπει-
χετο, πλὴν ὕδατος.— Ὀδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα μεθύσαντα

ἔξετύφλωσεν. — Ὅμηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει. — Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῶν βίῳ· βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὄν προαιρεῖται τρόπον.

2. Middle.

Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον. — Παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ προσαγορευθέντι, ἐν τῷ δείπνῳ, πρὸς ὅπλα ὠρχοῦντο οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. — Οἱ Ταρανῖνοι ἐβουλευόντο ποιεῖσθαι Πύρρον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρητήσατο, τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας. — Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. — Δάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθεὶς, πὼς ἐκτίησατο τὸν πλοῦτον; Οὐ χαλεπῶς, ἴφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόρως. — Οὕτω πειρῶ ζῆν, ὡς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — Ἡδῶς μὲν ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. — Εἰ σὺ ἐθεάσω ἅπερ ἐγὼ, εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπάύσω γελῶν. — Πάντων ἐστὶν ἡδιστον καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἅμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.

3. Passive.

Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς. — Οἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο. — Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὢν, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦντλει, μεθ' ἡμέραν δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο. — Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ἔπ' αὐτῶν τιμωρῆ. — Ἰππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος

ἐτιμᾶτο καὶ ἐν λόγοις ἦν. — Ὅταν αἱ μέλισσαι σκιρτή-
 σωσιν ἢ πλανηθῶσιν, οἱ σμηνοργοὶ κροτοῦσι κρότον
 τινὰ ἐμμελῆ, οὗ ἀκούουσαι αἱ μέλισσαι ὑποστρέφουσιν. —
 Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνησθαι·
 5 πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ
 νόμους ἄρχει· τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει. — Παρ' Ἰνδοῖς
 ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν, θανάτῳ ζημι-
 οῦται. — Φινεὺς ὁ μάντις τὰς ὄψεις πεπηρωμένος
 ἦν· πηρωθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι
 10 προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. — Πλάτων πρὸς
 τινα τῶν παιδῶν, Μεμαστίγωσο ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὠργι-
 ζόμεν.

X.

VERBS IN μι.

1. *Active.*

1. Θεὸς πάντα τίθεισιν, ὅπη θέλει. — Τί τὸν νεκρὸν
 ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι; — Λέοντα νεσοῦντα οὐδὲν ἄλλο
 15 ὀνίνησι φάρμακον, εἰ μὴ βρωθεὶς πίθηκος. — Χίλων
 ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον; Τὸ γιγνώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη·
 πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι
 μάτην. — Σόλων τοῖς ἐν Πρυτανείῳ σιτουμένοις μάζαν
 παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἐορταῖς πρὸς παρα-
 20 τιθέναι.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικεν· Εἴ τι ἀγα-
 θὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λαβέ. — Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀπο-
 θανούσιν ὀβολὸν εἰς τὸ στόμα κατέθηκαν. — Ῥάδιον
 ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν, ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. — Ἀθηναῖ
 25 ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν ἀνέθη-

κεν. — Νόμος ἐστὶ Θηβαϊκός, ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον. — Φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς εὐρεῖν τὰ γράμματα, ἀλλὰ τοὺς τύπους μεταθεῖναι μόνον. — Ἀντίγονος, ὁ βασιλεὺς, Διόνυσον πάντα ἐμιμῆτο, κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντιδιαδήματος, καὶ θύρσον ἀντὶ σκῆπτρου φέρων. — Λυκούργον, τὸν θεῖντα Λακεδαιμονίοις νόμους, μάλιστα θαυμάζω καὶ σοφώτατον εἶναι ἠγοῦμαι.

3. Εἰ ἀηδῶν ἤμην, ἐποίουν ἂν τὰ τῆς ἀηδόνος· εἰ κύκνος, τὰ τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικός εἰμι, ὑμνεῖν 10 με δεῖ τὸν θεόν· τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν. — Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω, εἰς βασιλεὺς. — Ἐὰν ᾗς φιλομαθῆς, ἔση πολυμαθῆς. — Οἱ Λουσιτανοὶ παιᾶνας ἄδουσιν, ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις. — Εὐκόλον ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ἄδου 15 ὁδόν· καταμύοντας γὰρ αὐτὴν ἰέναι. — Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα.

4. Ὁ Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὐτοῦ ἔστηκεν. — Τριποτολέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς ἀνέστησαν, ὅτι τὰς ἡμέρους τροφὰς ἡμῖν ἔδωκεν· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι 20 τίς ὑμῶν βωμὸν ἰδρύσατο; — Ἀριστῶντι Διογένηι ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχῆς ἔλεγον· Κύον, κύον· ὃ δὲ, Ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὶ κύνες, οἳ με ἀριστῶντα περιεστήκατε. — Οὐδὲ τὸν αἶρα οἱ ἄνθρωποι τοῖς ὄρνεσι εἶων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ἰστάντες. — Τὸν Κρό- 25 νον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμερον μεταστῆσαι.

5. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός· ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα δωρεὰ τύχης ἀλόγου. — Ἀπλῆν Ὀμηρος θεοῖς δίαιταν ἀποδίδωσιν. — Δίδου παρῆγοίαν τοῖς εὖ 30 φρονοῦσιν. — Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἦσθιε τὸ

ὄψον, ἴν' ὡς θερμότατον ἀναδιδοίη τῇ γλώττῃ. — Ἡ φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαις. — Προμηθεὺς, Ἰαπέτου υἱός, τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκεν. — Οἱ Φοίνικες τοῖς Ἕλλησι τὰ
 5 γράμματα παραδέδωκασιν. — Φασὶν Εὐριπίδην Σωκράτη, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρεσθαι, Τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι, Ἄ μὲν συνῆκα, γενναῖα, οἶμαι δὲ καὶ ἄ μὴ συνῆκα.

6. Ὁ οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς ῥώννυσι, πλείων δὲ
 10 παρήσιν. — Ἡ πλαστική δείκνυσι τὰ εἶδη τῶν θεῶν, τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίοτε καὶ τῶν θηρῶν. — Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυν. — Οὐδὲν θαλάσσης ἀπιστότερον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχάς· καὶ τις ἀνα-
 15 χθεὶς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἢ συγκατέδυν τοῖς χρήμασιν ἢ ἀπεσώθη γυμνός. — Ἡ σαλαμάνδρα, ὡς φασί, διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ.

2. Middle.

1. Ὅτε εἶλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέδοτο τοῖς ἑλευθέρους πάντας. — Ἡρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν
 20 προσηγορίαν ἔθετο. Ἡρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι δι' Ἡραν κλέος ἔσχεν. — Ὁ νόμος λέγει· Ὁ μὴ κατέθειν, μὴ λάμβανε. — Ξενοφῶντι θύοντι ἤκέτις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνάναι· κακῆϊνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον,
 25 διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκείνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. — Ἡρακλῆς χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἤμφιέσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι. — Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραῖα ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς

Ἑλλάδος κατεσιτήσαντο. — Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρὶ, θεμέλια θεμένῳ τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

2. Ἀρετῇ, καὶ θάνη τις, οὐκ ἀπόλλυται. — Ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστίν, ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίγνυται. — 5
 Ὅσον ἐν πολέμῳ σίδηρος δύναται, τοσοῦτον ἐν πολιτείαις ἰσχύει λόγος. — Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐ-
 δαμονεῖν. — Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο, Λιγυνητῶν ἐκά-
 στω τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, 10
 ἵνα δόρου μὲν βασιάζειν μὴ δύνωται, κώπην δὲ ἐ-
 λαύνειν δύνωται. — Μέγα κακὸν τὸ μὴ δύνασθαι
 φέρειν κακόν. — Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς
 θυρίδος προκύψας, ἠρώτα τοὺς παριόντας, εἰ πρέπει αὐτῷ
 ἡ οἰκία. — Τὰ Τέμπη χωρὸς ἐστὶ κείμενος μεταξὺ τοῦ
 Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. 15

3. Passive.

1. Ἐωράκαμεν ἀνθρώπους οὐ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ ἵππων αἰσχυρῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν. — Δάφνιν τὸν βούκολον λέγουσι τεχθέντα ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. — Οἱ ἐστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τῶν φίλων, τὸ μέλλον παρατεθή- 20
 σεσθαι τῶν τραγημάτων περιεχρύσουν. — Τοῦ Καράνου ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἐστιῶντος, τοῖς συγκεκλημένοις εὐθέως ἐδόθησαν φίλαι ἀργυραῖ, ἐκαστῇ μία, δω-
 ρεά. — Ἡρακλῆς τὸν Ἐρμυάνθειον κάπρον διώξας μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐνεβρόχισεν.

2. Πλάτων πρὸς Ἀρίστιππον εἶπε· Σοὶ μόνῳ δέδο- 25
 ται καὶ χλαμύδα εὖ φορεῖν καὶ ῥάκος. — Πυθαγόρας ἔλεγε,
 δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι

κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὕρεσιν δοθῆναι. — Ὁ οἶνος εἰς τὴν ἰατρικὴν χρησιμώτατος· πολλάκις γὰρ τοῖς ποτοῖς φαρμάκοις κερᾶννυται. — Νεὸς ἐν 5 Ῥώμῃ δείκνυται, οὐ πρόσω τῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾧ αἱ εἰκόνες τῶν Τροϊκῶν θεῶν κεῖνται.

XI.

SOME IRREGULAR VERBS.

1. Κρεῖττον εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν· οἱ μὲν γὰρ νεκρούς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν. — Ἀπέκειρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ 10 λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. — Εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιωτῶν πρὸς Πελοπίδαν, Ἐμπεπτώκαμεν εἰς τοὺς πολέμιους, Τί μᾶλλον, εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι; — Νῆνος Σεμίραμιν ἔγημε, τὴν ἐπιφανεστάτην ἀπασῶν τῶν γυναικῶν, ᾧν παρειλήφαμεν. — Ὁ Κάτων φησὶν, 15 αὐτὸς πλείονας ἐλληφέναι πόλεις, ᾧν διήγαγεν ἡμερῶν ἐν Ἰβηρίᾳ. — Πολὺς ὁ χειμῶν· πάντα ἡ χιῶν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς. — Ὡδαῖμον, ὅς με εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς, ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων.

20 2. Εἰς τοῦτό τινες ἀνοίας ἐληλύθασιν, ὡςθ' ὑπειλήφασιν, τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονειδιστον μὲν εἶναι, κερδαλίαν δὲ, τὴν δὲ δικαιοσύνην, εὐδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελῆ δέ. — Ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύης, ἀμείνων καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλευέση. — Μαρσύας 25 εὐρώων αὐλοῦς, οὗς ἐρύψεν Ἀθηνᾶ, ἧλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. — Σχολαστικὸς βουλόμενος περάσαι ποταμόν, ἀνῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον ἔφιππος· πυθομένου

δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπουδάζειν. — Γαλατῶν στρατιὰ Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν ἐπέδρομε, καὶ πολλὰ λεηλατοῦντες εἰς τὴν Ἀσίαν διέβησαν.

3. Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν. — Ὁ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Ἑλλης ἐν αὐτῷ θανούσης. — Περικλῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέναι, καθάπερ τοὺς θεούς. — Τεθνάναι πολὺ κρεῖττον ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι. — Ἰρακλῆς τυχῶν ἀθανασίας καὶ διαλλαγῆς Ἰρα, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν. — Τὸ κάλλος ἢ χρόνος ἀνήλωσεν, ἢ νόσος ἐμάρανεν· ἢ δὲ τῆς ἀρετῆς κτήσις συγγηράσκει. — Τίς οὐκ οἶδεν, οἷα ἔπαθεν ὁ Προμηθεὺς, διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλόανθρωπος ἦν; — Δίκαια δρώσας συμμάχου τεύξῃ θεοῦ.

4. Πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει. — Ἀνὴρ σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ὄψον οἷσσι τῶν ἄλλων. — Μέγιστον μὲν καὶ θεοῦ μόνον τὸ ἀναμάρτητον· γενναίων δὲ, μετὰ τὸ ἀμάρτημα ὡς τάχιστα ἀνενεγκεῖν. — Θάμυρις κάλλει διενεγκῶν καὶ κιθαρωδία, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις. — Ὅτε οἱ Γαλάται κατέδρομον τὴν Ἰωνίαν καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφορίων ὄντων, καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, μέρος τι τῶν βαρβάρων διήλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν, καὶ ἐξαπινάως ἐπιδρομὸν εἶλε τὰς γυναῖκας. — Ἡ Σφίγξ, Οἰδίποδος τὸ αὐτῆς αἶνιγμα εὐρόντος, ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν ῥίψασα ἀνεῖλεν. — Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν, Ἀλκηστis εἶλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον. — Λέγεται ὅτι ὁ Λερναῖος ὄφις πενήκοντα κεφαλὰς εἶχε, σῶμα δὲ ἕν· καὶ ὅποτε Ἰρακλῆς ἀφέλοιτο κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνεφύοντο.

5. Γλαῦκος, ὁ Σισύφου υἱός, ὑφ' ἵππων κατεβρώθη. — Φασὶν Ἀιταίωνα μὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι· πολλοὶ δὲ ὑπὸ κολάκων καὶ παρασίτων καταβιβρώσκονται. — Κύνος ὑπ' Ἀχιλλέως πληγῆς λίθῳ οὐκ ἐτρώθη· ὅθεν ἄιρωτος γεγονέναι λέγεται. — Μίνως, ὁ Κρήτης βασιλεὺς, Δαίδαλον καὶ Ἴκαρον καθεῖρξε· Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθεῖας ἐξέπτυ μετὰ τοῦ Ἰκάρου. Ὁ δὲ Ἴκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη. — Φριξὸς μαθὼν ὅτι ὁ πατήρ αὐτὸν μέλλει θύειν, λαβὼν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀναβὰς σὺν αὐτῇ ἐπὶ κριὸν, διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν Λύξινον πόντον.

6. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλιπε λήσειν· καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις. — Πύρρος ἐπεὶ συμβαλὼν τοῖς Ῥωμαίοις δις ἐνίκησε, πολλοὺς τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, Ἄν' ἔτι μίαν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν, ἀπολώλαμεν. — Θεμιστοκλῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκπεσὼν, πλούσιος γενόμενος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν· ὦ παῖδες, ἀπωλόμεθα ἂν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν.

7. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὀμιλεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχίκασι κάλλους. Πέλοψ γὰρ τούτου χάριν ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης, καὶ ἄλλοι τινές. — Ὁ Θησεὺς τὴν Ἑλένην ἤρπασε, Πειριθίου παραλαβὼν κοινωνοῦντα, καὶ μέγιστην ἔσχεν αὐτῷ χάριν τῆς συμμαχίας ταύτης. Ἡ γὰρ Ἑλένη πλεῖστον μέρος μετέσχηκε κάλλους. — Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου φυγὼν Ἄργος κατέσχευε.

XII.

MISCELLANEOUS EXAMPLES OF THE VERBS.

1. Οἱ Πέρσαι θύουσι πυρὶ, καὶ ἐπιφοροῦν-
 τες αὐτῷ τὴν πυρὸς τροφήν, λέγουσι· Πῦρ, δέσποτα,
 ἔσθιε.— Οἱ Αἰγύπτιοι θηρία τιμῶσι, καὶ οἱ αὐτῶν
 θεοὶ ἀποθνήσκουσι, καὶ πενθοῦνται, καὶ
 δείκνυνται τάφοι θεῶν.— Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλλου 5
 πορευομένοις ἔπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ
 τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος.—
 Τὸ ἐσθίειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαίρει, καὶ
 τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ
 σκληρότητος ἐμπίπλησιν.— Ὁ Ἀθάμας, δυναστεύων 10
 Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φοῖξον, θυγα-
 τέρα δὲ Ἑλλην· αὐτῆς δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαιχος
 καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

2. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλέους, ὅτι
 ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλά- 15
 δα.— Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἀνῆρ, ὁ
 Περικλῆς, ἐξ ὄρθου τὴν πόλιν, καὶ ἀνίστη, καὶ
 ἀντετάττετο καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ.

3. Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον ἀπέστει-
 λε τοῖς Ἑλλήσι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι.— Ἡρα δύο 20
 δράκοντας ἀπέστειλεν, ἀναλώσοντας Ἡρακλῆα, ἔτι
 βρέφος ὄντα. Ὁ δὲ παῖς οὐ καταπλαγεῖς ἐκατέρῃ τῶν
 χειρῶν τὸν ἀνχένα σφίγξας, ἀπέπνιξε τοὺς δρά-
 κοντας.— Κόνων τῇ περὶ Κνίδον ναυμαχίᾳ νικήσας
 Λακεδαιμονίους, ἐκατόμβην θύσας, πάντας Ἀθηναίους 25
 εἰστίασε.— Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τσοσάτας πόλεις
 ἐκένωσεν ἢ τσοσάτα γένη ἀνθρώπων ἠφάνισεν

ἢ κατέδυσεν, ὅσα ἢ τῶν βασιλείων φιλοτιμία; —
 Ἄθηνᾶ Κόδρω βασιλείαν κατεσκεύασε· Ζεὺς δὲ
 ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, καὶ πάντες θεοὶ,
 καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον
 5 εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν. — Ὁ Ξέρξης τῷ στρατοπέδῳ
 ἔπλευσε μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, ἐπέξευσε δὲ διὰ τῆς
 Θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω
 διορύξας.

4. Ὁ Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, Ἴν ἐθελήσω, ἔφη,
 10 ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δ',
 ἦν ἀποκρεμασθέντες βιάζησθέ με, μάτην πονήσετε· οὐ
 γὰρ δὴ καθέλκυσετε· εἰ δ' ἐγὼ ἐθελήσαιμαι, οὐ μόνον
 ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν
 συναρτήσας μετεωριῶ. — Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος
 15 ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ὅτι τὸ μὲν σῶμα
 τεθνήξεται, ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπιάσα οἰχήσεται
 ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. — Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκρα-
 γαντῖνων τρυφὴν ἰδὼν, ἔλεγεν· Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι
 μὲν ὡς αὔριον ἀποθανούμενοι, οἰκίας δὲ κατα-
 20 σκευάζονται ὡς πάντα τὸν χρόνον βιωσόμενοι. —
 Ἡρακλῆς τὴν Ἰσιόνην ἰδὼν κῆτει ἐκκειμένην, ὑπέσχε-
 το σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος
 λήψεται.

5. Τῷ Ἀλωέως παῖδε, ἀτασθάλω ὄντε, δίκας ἐτι-
 25 σάτην, ἢ κλίμακα ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐποίησά-
 σθην. — Πολλὰ ἦσαν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις θεῶν
 ἀγάλματα, ὧν τὰ μὲν δι' ἔκπληξιν ἐσεβάσθη, τὰ
 δὲ διὰ τὸ κάλλος ἐπηνέσθη. — Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς
 εἴπης, ὅτι ἀπόλεσα αὐτὸ, ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα·
 30 τὸ παιδίον ἀπέθανεν, ἀπέδόθη· τὸ χωρίον ἀφῆρέ-
 θη, οὐκουν καὶ τοῦτο ἀπέδόθη. — Ἀκταίων τρα-
 φεῖς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὤντε-

ρον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν.

6. Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἢ τύχη οὐ δεδώρηται, ἀλλὰ δεδάνεικεν. — Ἀλεξάνδρου ἡ σκηνὴ πολυτελὴς ἦν· χρυσοὶ γὰρ κίονες διεϊλήφισαν 5 αὐτῆς, καὶ τὸν ὄροφον διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο ποικίλμασι πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ αὐτὴν εἰστήκεσαν, πορφυρᾶς καὶ μηλίας ἡσθημένοι στολάς· ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι, φλόγινα ἐν δεδυκότες καὶ ὑσγίνοβαφῆ. 10

7. Γνωθὶ σαυτόν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τετελευτηκότα μακάριζε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου· ἢ γλωσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ· θυμοῦ κράτει· ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος δὲ τιμωροῦ. — Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέ- 15 μνησο.

Ἀγάπα τὸν πλησίον· νόμῳ πείθου· θεοὺς σέβου· γονεῖς αἰδοῦ· ἄρχε σεαυτοῦ· πρόνοιαν τίμα· κακίας ἀπέχου· χρόνου φείδου· ὄρα τὸ μέλλον· σοφοῖς χρῶ. — Λαβὼν ἀπόδος· τὸ συμ- 20 φέρον θηρῶ· ἐπὶ ῥώμης μὴ καυχῶ· κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· θεοὺς δειδιθι· ἐπίορκον μὴ ἐπόμνυθι.

Μίνως. Ὁ μὲν ληστὴς οὗτος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω· ὁ δ' ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χι- 25 μαίρας διασπασθήτω· ὁ δὲ τύραννος ὑπὸ τῶν γυπῶν κειρέσθω τὸ ἦπαρ· ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον, καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν δίκαια ἐποιεῖτε κατὰ τὸν βίον.

8. Σωκράτης ἔλεγε, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν, 30 ἵνα ἐσθίωεν, αὐτὸν δὲ ἐσθίειν ἵνα ζῶῃ. — Ὁ αὐτὸς

34 XII. *Miscellaneous Examples of the Verbs*

ἡξίου τοὺς νέους συνεχῶς κατοπιρίζεσθαι, ἔν', εἰ μὲν
καλοὶ εἶεν, ἄξιοι γίγνοιντο· εἰ δὲ αἰσχροὶ,
παιδεία τὴν δυσειδεῖαν ἐπικαλύπτοιεν. — Σόλων
ἔρωτηθεὶς, πῶς-ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει,
5 εἶπεν, Εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι
τοῖς ἀδικουμένοις. — Πυθαγόρας ἔρωτηθεὶς, πῶς ἂν οἰνό-
φλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, Εἰ συνεχῶς, ἔφη, θεω-
ροίη τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρᾶσσόμενα. — Ἀνάχαρσις ἔρωτηθεὶς,
πῶς ἂν τις μὴ μεθύσκειτο, Εἰ, ἔφη, ὀρώη τοὺς
10 μεθύοντας οἷα ποιοῦσι. — Θεόπομπος πρὸς τὸν ἐρω-
τήσαντα, πῶς ἂν τις ἀσφαλῶς τηροίη τὴν βασιλείαν,
Εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μεταδιδοίη παρόρησίας
δικαίας, τοὺς δὲ ἀρχομένους κατὰ δύναμιν μὴ περιορώη
ἀδικουμένους.

15 Εὐαγόρας τοσοῦτον ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς
ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν, ὥστε, ὅποτε μὲν αὐτὸν ὀρώεν
οἱ τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ
τῆς ἀρχῆς· ὅποτε δὲ εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψαιεν,
οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥστε καὶ εἴ τις ἄλλος το λ μ ῆ
20 περὶ αὐτοὺς ἐξαμαρτάνειν, νομίζειν Εὐαγόραν αὐτοῖς
ἕσσεσθαι βοηθόν. — Οἱ ποιηταὶ τοιοῦτους λόγους περὶ τῶν
θεῶν εἰρήκασιν, οὓς οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν το λ μ ῆ-
σειε λέγειν.

Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικός, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέ-
25 γοντος· Ἀπολοίμην, εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην,
Ἐγὼ δὲ, εἶπεν, εἰ μὴ σε φιλεῖν ἡμᾶς πείσαιμι. —
Εἴ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου,
τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἢ τίς ἂν τι λαμπρὸν
ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν; — Τῷ αὐτῷ φουσηματι
30 τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἂν καὶ μεῖζον ποιή-
σειας ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέ-
σειας. — Μάλιστα ἂν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο
ταῦτα μὴ πράττων, ἢ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπι-
τιμώης. — Εἰ ἅπαντες μιμησαίμεθα τὴν Λακε-

δαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθύς ἂν ἀπολοί-
μεθα· εἰ δὲ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων χρῆσθαι νομίμοις
βουληθεῖημεν, εὐδαιμόνως ἂν τὸν βίον διατέ-
λαιμεν.

9. Σωκράτης λέγει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, 5
καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἴν' ἐσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἐσθίει,
ἵνα ζῆ. — Θεώρει ὡσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πρά-
ξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμήσῃ, τὰς δ' αἰσχροῦς
καλύπτῃς. — Ὁ Πίπτακος τῷ μεθύοντι, εἰ μὴ ἀμάρ-
την, διπλὴν ζημίαν ἔθηκεν, ἵνα μὴ μεθύοιεν οἱ 10
ποῖται. — Τὸν οἶνον ἦν πίνῃ τις μετρίως, τὸ σῶμα
ἄνησε, τὴν δὲ ψυχὴν οὐκ ἔβλαψεν· ἦν δὲ πίνῃ πρὸς
ὑπερβολὴν, καὶ ἤδη μεθύσκηται, αἰσχροῦ πάσχει, καὶ
γελοῖον θέαμα τοῖς ἄλλοις παρέχει. — Ἀπόλλων ἠτί-
σατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ 15
τελευτᾶν, ἀπολυθεῖ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις
ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν ἔληται. — Πομπηίου καὶ Καί-
σαρος διασάντων, ὁ Κικέρων ἔφη· Γινώσκω ὃν φύγω,
μὴ γινώσκων πρὸς ὃν φύγω. — Οἱ δραπεταί, κἂν μὴ
διώκωνται, φοβοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες κἂν μὴ κακῶς 20
πράττωσι, ταράττονται.

Οἱ Κρηῖτες τοὺς παῖδας μαθητεῖν τοὺς νόμους κε-
λεύουσι μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυ-
χαγωγῶνται, καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνή-
μῃ παραλαμβάνωσιν. — Διογένης ἰδὼν τοξότην 25
ἀφυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπὼν, Ἴνα μὴ
πληγῶ.

— Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν

αὐτοὶ παρ' αὐτῶν ἕτερα προσπορίζομεν·

λυπούμεθ', ἦν πτόρητις· ἦν εἴπη κακῶς, 30

ὀργιζόμεθ'· ἦν ἴδητις ἐνύπνιον, σφόδρα

φοβούμεθ'· ἦν γλαυξ ἀνακράγη, δεδοίκαμεν.

10. Ἐδιδάχθη Ἡρακλῆς ἄρμα τηλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφικρύωνος· παλαίειν δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀυτολύκου· τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου· ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάσρορος· κισσάρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλείους τῇ κισσάρῳ πληγείς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν.

Πυθαγόρας λέγεται παρεγγυᾶν τοῖς μαθηταῖς, τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν, μὴ ὀμνύναί τε οὖς, ἀνομία πολεμεῖν, φυτὸν ἡμέρον μήτε φθεῖρειν
10 μήτε σίνεσθαι, μνήμην ἄσκεῖν, ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. — Χείλων, εἰς τῶν ἐπὶ σοφῶν, προσέτατε, γλωττιῆς κρατεῖν, μὴ κακολογεῖν τοῖς πλησίον, γῆρας τιμᾶν, ζημίαν αἰρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρὸν, ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελαῶν,
15 νόμοις πείθεσθαι.

Κάδμον φασὶ τὸν Ἀγήνορος ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνακάμπειν εἰς τὴν Φοινίκην. Μὴ δυνάμε-
20 νον δὲ ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδὴν, καὶ κατὰ τινα χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοικήσαντα γῆμαι μὲν Ἀρμονίαν, γεννηῆσαι δὲ ἕξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἴνώ, καὶ Ἀυτονόην, καὶ Ἀγαθήν.

25 11. Λέγεται Ἐμπεκοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἰτνῆς ἐνάλασθαι, καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενος τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι γεγόνοι θεός· ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρῶπισθεισῆς αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶθιστο ὑπο-
30 δεῖσθαι.

Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ῥάδιον· τὸ δὲ, ὅπως τὰ παρόντα βελτιῶ γένηται, συμβουλεύσαι, τοῦτ' ἔμφρονος συμβούλου ἔργον. — Θεὸν μὲν

νοῆσαι χαλεπὸν, φράσαι δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀσώματον σώματι σημεῖναι ἀδύνατον.

Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδο-
θῆναι φασί, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀτ-
τικῆς ἀναφῦναι· οἱ Θηβαῖοι δὲ ἐξ ὄφειως ὀδόντων 5
ἄνδρας ἀναβεβλαστηκέναι λέγουσιν. — Οἱ Νά-
ξιοι μυθολογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι·
καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῷ γεγονέναι προσφιλε-
στάτην.

Λόγος ἐστὶ Δῆλον τὴν νῆσον, πρὶν μὲν ἀνθρώποις 10
φανῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ πελάγει κρύπτεσθαι,
φανέντος δὲ τοῦ Θεοῦ ἀναδραμεῖν ἐκ τῶν βυθῶν
καὶ στῆναι ἐν μέσοις τοῖς κύμασιν.

12. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας κριθῆναι, διότι
τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διάπυρον· ἀπολογησαμένου δὲ 15
ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους, πέντε ταλάντοις ζημιωθῆ-
ναι καὶ φυγαδευθῆναι. — Σχολαστικὸς νοσοῦν-
τα ἐπισκεπτόμενος, ἠρώτα περὶ τῆς ὑγιείας· ὁ δὲ οὐκ
ἠδύνατο ἀποκριθῆναι· ὀργισθεὶς οὖν, Ἐλπίζω,
ἔφη, κάμει νοσήσειν, καὶ ἐλθόντι σοὶ μὴ ἀποκρι- 20
νέεισθαι. — Λέγεται, τὴν Χίμαιραν τραφῆναι μὲν
ὑπὸ Ἀμισωδάρου, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ
Ἐχίδνης.

Ξέρξης ὡς ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον ἐξεῦχθαι,
καὶ τὸν Ἄθω διεσκάφθαι, προῆγεν ἐκ τῶν Σάρ- 25
δεων. — Ὁ Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε κατοπτρί-
ζεσθαι· ἀποστήσεσθαι γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημο-
σύνης.

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανῶν κολάζεται. — Οἱ
δελφῖνες ἀνασκιρτῶντες χειμῶνα ἐπιόντα μη- 30
νύουσιν. — Οἱ περὶ τὴν Σαλαμίνα διατρίβοντες
Ἀθηναῖοι, θεωροῦντες τὴν Ἀτικὴν πυρπολου-

μένην, καὶ τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούοντες
κατεσκάφθαι, δεινῶς ἠθύμουν.

Δαίδαλος πρῶτος ἀγαλμάτων τὰ σκέλη διαθεβηκότα,
καὶ τὰς χεῖρας διατεταμένους ποιών, ζῶντα
5 ἀγάλματα κατασκευάζεσθαι ἐλέγετο. Οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ
τεχνῆται κατασκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὄμμασι
μεμυκότα, τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθευμένους,
καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλημένους.

10 13. Βασκάνου τινὸς ἐσκυθροπακότος, ὁ Βίων,
Ἦ τούτω, ἔφη, κακὸν γέγονεν ἢ ἄλλῳ ἀγαθόν. — Ὁ αὐτὸς
πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδηδοκότα, Τὸν μὲν Ἀμφιά-
ραον, ἔφη, ἢ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν. — Τὸν Μίνω
βεβασιλευκότα νομιμώτατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης
15 πεφροντικότα, δικαστὴν καθ' ἄδου ἀποδεδείχθαι
λέγουσι. — Τὰ παιδιά, ἄχρι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν,
ἔγρηγορότα μὲν οὐ γελᾷ, οὐδὲ δακρύει, ὑπνοῦντα δὲ
ἀμφοτέρω.

14. Λάμαχος ἐπετίμα τινι τῶν λοχαγῶν ἀμαρτιά-
20 νοντι· τοῦ δὲ φήσαντος, μηκέτι τοῦτο ποιήσεις,
Οὐκ ἔστιν, εἶπεν, ἐν πολέμῳ δις ἀμαρτάνειν. — Δημοσθένης
λοιδοροῦμένου τινὸς αὐτῷ, Οὐ συγκαταβαίνω, εἶπεν,
εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἠττιώμενος τοῦ νικῶντός ἐστι
κρείττων.

25 Εἴ τις οἶεται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν ἄστει βίον τοῦ
ἐν ἀγροῖς, ἐνθυμηθήτω πρὸς ἑαυτὸν, οἶον μὲν ἐστι βό-
τρως ὄραν ἐξ ἀμπέλου κρεμαμένους, οἶον δὲ ἰδεῖν
λήϊα Ζεφύρων αὔραις κινούμενα, οἶον δὲ ἀκουσαι
βοῶν μυκωμένων καὶ προβάτων βληχωμένων,
30 οἶον δὲ θεάμα δαμάλεις σκιρτῶσαι καὶ ἔλκουσαι
γάλα· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δεικνύ-
μενά μηδὲν εἶναι πρὸς τὴν ἀπ' ἐκείνων ἠδονήν.

Μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὐ-
 ρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτην
 κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς
 οἴκουμένης, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην
 πρὸς δεξιμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν 5
 ἀντιδιωρησαμένην.

Τοῦ Κρόνου τὰ ἑαυτοῦ τέκνα κατεσθίοντος, ὁ Ζεὺς,
 κλαπεῖς ὑπὸ τῆς Ῥέας, καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκτε-
 θεῖς, ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη. — Ὁ Ἴκαρος, ὁ τοῦ Δαι-
 δάλου υἱός, τὰ κέντρος αὐτοῦ τοῦ κηροῦ, καὶ τῶν πτερῶν 10
 περιφύεντων, εἰς τὸ πέλαγος ἐπέπιπεν.

The first part of the book is devoted to a general history of the United States from its discovery by Columbus in 1492 to the present time. It covers the early years of settlement, the struggle for independence, and the formation of the Constitution.

The second part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 1789 to the present time. It covers the early years of the Republic, the struggle for the abolition of slavery, and the Civil War.

The third part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 1865 to the present time. It covers the Reconstruction period, the Gilded Age, and the Progressive Era.

The fourth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 1914 to the present time. It covers the First World War, the Roaring Twenties, and the Second World War.

The fifth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 1945 to the present time. It covers the Cold War, the Vietnam War, and the present day.

The sixth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 1980 to the present time. It covers the Reagan Revolution, the end of the Cold War, and the present day.

The seventh part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2000 to the present time. It covers the Clinton administration, the Bush administration, and the present day.

The eighth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2010 to the present time. It covers the Obama administration and the present day.

The ninth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2015 to the present time. It covers the Trump administration and the present day.

The tenth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2020 to the present time. It covers the Biden administration and the present day.

The eleventh part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2025 to the present time. It covers the present day.

The twelfth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2030 to the present time. It covers the present day.

The thirteenth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2035 to the present time. It covers the present day.

The fourteenth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2040 to the present time. It covers the present day.

The fifteenth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2045 to the present time. It covers the present day.

The sixteenth part of the book is devoted to a detailed history of the United States from 2050 to the present time. It covers the present day.

SECOND COURSE.

EXERCISES IN READING

4*

FABLES AND ANECDOTES.

I. FABLES.

1. *The Wolf.*

Λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν, Ἑλλκος, ἔφη, ἂν ἦν θόρυβος, εἰ ἐγὼ τοῦτο ἐποίουν!

2. *The Lioness.*

Λάαινα, ὄνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος, ἐπὶ τὸ δια παντὸς ἔνα τίπτειν, Ἔνα, ἔφη, ἀλλὰ λέοντα.

5

3. *The Fly and the Ox.*

Κώνωψ ἐπὶ κέρατος βοῦς ἐκαθέσθη καὶ ἠΰλει· εἶπε δὲ πρὸς τὸν βοῦν· Εἰ βαρῶ σου τὸν τένοντα. ἀναχωρήσω. Ὁ δὲ ἔφη· Οὔτε ὅτε ἦλθες ἔγνων, οὔτε ἐὰν μένης, μελήσει μοι.

4. *The Peasant and the Serpent.*

Γεωργὸς χειμῶνος ὄρα ὄφιν εὐρῶν ὑπὸ κρούους πεπηγότα, τοῦτον λαβὼν ὑπὸ κόλπου κατέθετο. Θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἔπληξε τὸν εὐεργέτην.

5. *The Fox and the Grapes.*

Βότρυας πεπεῖρους ἀλώπηξ κρεμαμένους ἰδοῦσα, τούτους ἐπιεῖατο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμοῦσα καὶ μὴ δυνή- 15

Θεῖσα ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθουμένη, ἔλεγεν· Ὁμφα-
κες ἔτι εἰσίν.

6. *The Kid and the Wolf.*

Ἐριφος ἐπὶ τινος δώματος ἐστῶς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα
εἶδεν, ἐλοιδορεῖ καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος ἔφη· Ὡ
5 οὔτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος.

7. *The Boy, bathing.*

Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἐκινδύνευε πνιγῆναι·
καὶ ἰδὼν τινα παροδίτην, ἐπεφώνει, Βοήθησον. Ὁ δὲ
ἐμέμφετο τῷ παιδί τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον
εἶπεν· Ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὕστερον δὲ σωθέντι
10 μέμφου.

8. *The Dog and the Fox.*

Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν, τοῦτον ἐδίωκεν· ὧς δὲ
ἐπιστραφεὶς ἐκεῖνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς
τὰ ὀπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεουσαμένη αὐτόν ἔφη·
Ὡ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὔτινος οὐδὲ τὸν
15 βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας;

9. *The Wolf and the Lamb.*

Λύκος ἄμνον ἐδίωκεν. Ὁ δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Προς-
καλουμένου δὲ τοῦ λύκου τὸν ἄμνον, καὶ λέγοντος, ὅτι
θυσιάσει αὐτόν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν·
Ἄλλ' αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπὸ σοῦ
20 διαφθαρῆναι.

10. *The Ass in the Lion's Skin.*

Ὄνος δορῶν λέοντος ἐπενδυθεὶς, λέων ἐνομιζέτο πᾶσι,
καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ
ἄνεμος βιμιότερον πνεύσας ἐγύμνου αὐτόν τοῦ προκα-
λύμματος, τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις
25 αὐτόν ἔπαιον.

11. *The Woman and the Hen.*

Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε, καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὠὸν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δὲ, ὡς, εἰ πλείους τῆ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δις τέξεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὄρνις πιμελὴς γενομένη οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

5

12. *The Birds and the Peacock.*

Τῶν ὄρνιθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταῖς ἐαυτὸν ἡξίου διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἰρουμένων δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων, ὁ κολοῖδς ὑπολαβὼν ἔφη· Ἄλλ' εἰ, σοῦ βασιλεύοντος, ὁ ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις;

10

II. ANECDOTES OF PHILOSOPHERS.

Zeno.

1. Ζήνων δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ ἐμαστίγου. Τοῦ δὲ εἰπόντος, Εἴμαρτό μοι κλέψαι, Καὶ δαρήναι, ἔφη. —
 2. Πρὸς τὸ φλυαροῦν μειράκιον, Διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἓν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἥττονα δὲ λέγωμεν. — 3. Νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, Ζήνων 15 ἔφη, Τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεῤῥύηκεν. — 4. Ζήνων Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμπαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κάκεινων παρὰ πότον σπενδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν πολυμαθίαν, αὐτὸς εἰσίγα. Τῶν δὲ πρεσβέων ζητούντων, 20 τί ἀπαγγείλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον; Τοῦτ' αὐτὸ, ἔφη, ὃ βλέπετε, φιλόσοφον εἶναι ἐν Ἀθήναις σιγαῖν ἐπιστάμενον.

Aristotle.

5. Ἀριστοτέλης ὀνειδιζόμενός ποτε, ὅτι πονηρῶ ἄν-
 θρώπῳ ἐλεημοσύνην ἔδωκεν, Οὐ τὸν τρόπον, ἔφη, ἀλλὰ
 τὸν ἄνθρωπον ἠλέησα. — 6. Τοὺς Ἀθηναίους ἔφασκεν
 εὖσηκέναι πυροὺς καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς μὲν χρῆσθαι,
 5 νόμοις δὲ μή. — 7. Πρὸς τὸν καυχώμενον, ὡς ἀπὸ μεγά-
 λης πόλεως εἶη, Οὐ τοῦτο, ἔφη, δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' εἴ τις
 μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν. — 8. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν
 προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη, Ἐὰν τοὺς προέχοντας διώ-
 κοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσιν. — 9. Ἐρωτηθεὶς,
 10 πῶς ἂν τοῖς φίλοις προσφεροίμεθα, ἔφη, Ὡς ἂν εὐξάιμεθα
 αὐτοὺς ἡμῖν προσφέρεσθαι. — 10. Ἀριστοτέλης ἐνοχλούμε-
 νος ὑπὸ ἀδολέσχου, καὶ κοπτόμενος ἀτόποις τισὶ διηγήμασι,
 πολλάκις αὐτοῦ λέγοντος, Οὐ θαύμαστον ὃ τι λέγω;
 Οὐ τοῦτο, φησὶ, θαύμαστον, ἀλλ' εἴ τις πόδας ἔχων σὲ
 15 ὑπομένει.

Plato.

11. Πλάτων θρασυόμενον ἰδὼν τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
 πατέρα, Οὐ παύσῃ, μειράκιον, εἶπε, τούτου καταφρονῶν, δι'
 ὃν μέγα φρονεῖν ἄξιός; — 12. Πλάτων ὀργιζόμενός ποτε
 τῷ οἰκέτῃ, ἐπισιάντος Ξενοκράτους, Λυβῶν, ἔφη, τοῦτον,
 20 μαστίγωσον· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι.

Socrates.

13. Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη
 λοιδороῦσα, Οὐ καὶ σὺ, εἶπε, χηρῶν βοῶντων ἀνέχῃ; —
 14. Ἡ Ξανθίππη ἔφη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ
 αὐτοὺς κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ Σωκράτους
 25 πρόσωπον θεάσασθαι, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ
 ἐπανιόντος.

Diogenes.

15. Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν, Οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν. — 16. Διογένης ὁ Σινωπεὺς, ὁ Κύων ἐπικαλούμενος, παντὶ τόπῳ ἐχρητο εἰς πάντα, ἀριστῶν τε καὶ καθεύδων, καὶ διαλεγόμενος. Βακτηρία ἐπηρείσατο ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ 5 διαπαντὸς ἐφόρει αὐτήν. Καὶ πήραν ἐκομίσατο, ἔνθα αὐτῷ τὰ σιτία ἦν. Ἐπιστείλας δέ τινι οἰκίδιον αὐτῷ προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος, πίθον τινὰ ἔσχεν οἰκίαν. — 17. Διογένης ἠνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἷς αὐτῶ τῶν οἰκειῶν ἠκολούθει, ὄνομα Μάνης· ὃς οὐ φέραν 10 τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβὴν ἀπέδρα. Προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτὸν, ἔφη, Οὐκ αἰσχρὸν ἔστι, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένους, Διογένην δὲ Μάνους; — 18. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ πῖνον, ἐξέρριψε τῆς πίρας τὴν κοτύλην, εἰπὼν, Παιδίον με γενίκηκεν εὐτελεία. 15 Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυβλίον, ὁμοίως παιδίον Θεασάμενος, ἐπειδὴ κατέαξε τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ ἄρτῳ τὴν φακὴν ὑποδεχόμενον. — 19. Λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας, Ἄνθρωπον, ἔφη, ζητῶ. — 20. Ὅτε ἀλοὺς καὶ πωλούμενος ἠρωτήθη, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο, Ἄνθρωπῶν ἄρχειν· καὶ 20 πρὸς τὸν κήρυκα, Κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἐθέλει δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι. — 21. Ἐλεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ πριαμένῳ αὐτὸν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἶη· καὶ γὰρ ἰατρὸς ἢ κυβερνήτης εἰ δοῦλος εἶη, πεισθῆναι δεῖν αὐτῷ. — 22. Μοχθηροῦ· τινος ἀνθρώπου ἐπιγράφαντος ἐπὶ 25 τὴν οἰκίαν· Μηδὲν εἰσὶτω κακόν· ὁ οὖν κύριος τῆς οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰσέλθοι ἄν; — 23. Ἐκ τοῦ βαλανείου ἐξιῶν, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἄνθρωποι λούνται, ἠρνήσατο· τῷ δὲ, εἰ πολὺς ὄχλος, ὠμολόγησεν. — 24. Πρὸς τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς, Ἴδου, φησὶ, 30 καὶ Διογένης παρασίτους τρέφει. — 25. Πρὸς τὸν πυθό-

- μενον, ποία ὄρα δεῖ ἀριστᾶν, Εἰ μὲν πλούσιος, ἔφη, ὅταν
 θέλῃ, εἰ δὲ πέννης, ὅταν ἔχῃ. — 26. Πλάτωνος ὀρυσάμενον,
 Ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον δίπουν, ἄπτερον, καὶ εὐδοκιμοῦντος,
 τίλας ἀλεκτρονόνα εἰσῆνεγκεν εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ, καὶ
 5 ἔφη, Οὗτός ἐστιν ὁ Πλάτωνος ἄνθρωπος. — 27. Διογένης
 ἄσωτον ἦτι μῶν· τοῦ δὲ εἰπόντος, Διὰ τί τοὺς μὲν
 ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μῶν αἰτεῖς; ἔφη, Παρὰ μὲν
 τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι. —
 28. Ἀτικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, διότι Λακεδαιμονίους
 10 μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει· Οὐδὲ
 γὰρ ἰατρός, εἶπεν, ὑγείας ὧν ποιητικὸς, ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι
 τὴν διατριβὴν ποιεῖται. — 29. Διογένης τὴν εἰς Ἀθήνας
 ἐκ Κορίνθου, καὶ πάλιν εἰς Κορίνθον ἐκ Θηβῶν μετά-
 βασιν αὐτοῦ παρέβαλε ταῖς τοῦ βασιλέως, ἕαρος μὲν ἐν Σού-
 15 σοις, καὶ χειμῶνος ἐν Βαβυλῶνι, θέρους δ' ἐν Μηδίᾳ
 διατριβαῖς.

Antisthenes.

30. Ἀντισθένης ποτὲ ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν, Ἀγω-
 νῶ, ἔφη, μή τι κακὸν εἰργασμαι. — 31. Ἐρωτηθεὶς, τί
 αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, Τὸ δύνασθαι ἑαυ-
 20 τῷ ὁμιλεῖν. — 32. Ἐρωτηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγ-
 καιότατον, ἔφη, Τὸ κακὰ ἀπομαθεῖν. — 33. Συνεβού-
 λευεν Ἀθηναίους, τοὺς ὄρους ἵππους ψηφίσασθαι. Ἄλογον
 δὲ ἡγουμένων, Ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοὶ, φησὶ, γίνονται
 παρ' ὑμῶν μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες. —
 25 34. Αἰρετώτερον εἶπεν εἶναι, εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἢ εἰς
 κόλακας· τοὺς μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, τοὺς δὲ
 ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνεσθαι.

Aristippus.

35. Ἀρίστιππος, ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ
 30 φιλοσοφίας, ἔφη, Τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρσύνοντως ὁμιλεῖν.
 — 36. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι,

ἔφη, Ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν. — 37. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τίνι διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ, ἔφη, Εἰς ἀγνώτα τόπον τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπόσειλον, καὶ εἶση. — 38. Ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, ἔφη, Ὡς περ οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων. — 39. Ἐρωτηθεὶς, τίνα ἐστὶν, ἃ δεῖ τοὺς παῖδας μανθάνειν, ἔφη, Οἷς ἄνδρες γενόμενοι χρήσονται. — 40. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἔσται παιδευθεὶς, Καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ οὐ καθεδήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ. — 41. Συνίστασις τινος αὐτῷ υἱόν, ἤτησε πεντακοσίας δραχμὰς· τοῦ δὲ εἰπόντος, Τοσοῦτου δύναμαι ἀνδράποδον ὠνήσασθαι, Πρῶτον, ἔφη, καὶ ἕξεις δύο. — 42. Τοῦ θεράποντος ἐν ὁδῷ βασιτάζοντος ἀργύριον, καὶ βαρυνομένου, Ἀπόχεε, ἔφη, τὸ πλεόν, καὶ ὅσον δύνασαι βάζαζε. — 43. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη, Ὅτι οἱ μὲν ἴσασιν ὧν δέονται, οἱ δὲ οὐκ ἴσασι. — 44. Διογένης ποτὲ λάχανα πλύνων Ἀριζιππον παριόντα ἔσκωψε καὶ ἔφη· 20 Εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐτὰς ἐθεράπευες· ὁ δὲ, Καὶ σὺ, εἶπεν, εἴπερ ἦδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες. — 45. Εἰς Κόρινθον αὐτῷ πλεοντί ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συνέβη ταραχθῆναι· πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, Ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν, 25 ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε· Οὐ γὰρ περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἕκαστοι.

Solon. Gorgias.

46. Σόλων ἀποβαλὼν υἱὸν ἔκλαυσεν. Εἰπόντος δὲ τινος πρὸς αὐτὸν, ὡς οὐδὲν προὔργου ποιεῖ κλαίων, Δι' αὐτὸ γὰρ τοι τοῦτο, ἔφη, κλαίω. — 47. Γοργίας ὁ 30 Λεοντῖνος ἐρωτηθεὶς, ποία διαίτη χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν, Οὐδὲν οὐδέποτε, ἔφη, πρὸς ἡδονὴν οὔτε

φαγών, οὔτε δράσας. — 48. Γοργίας ἤδη γηραιὸς ὑπάρχων, ἐρωτηθεὶς, εἰ ἠδέως ἀποθνήσκει, Μάλιστα, εἶπεν· ὡς περ γὰρ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος οἰκιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι. — 49. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τέρατι ὦν 5 τοῦ βίου, ὑπ' ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ' ὀλίγον εἰς ὑπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. Εἰ δέ τις αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρτετο, τί πράττει; ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο· Ἴδθ με ὁ ὑπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ.

Pittacus. Xenophon.

10 50. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπό τινος καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν, εἰπὼν, Συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ μὲν γὰρ ἡμέρου φύσεως ἐστὶ, τὸ δὲ θηριώδους. — 51. Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος υἱός, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντινείαν ἰσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ 15 τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμινώνδας ἔπεσε. Τηνικαῦτα δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα φασὶ θύειν ἐστεμμένον· ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ παιδός, ἀποστεφανώσασθαι· ἔπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως, πάλιν ἐπιθέσθαι τὸν στέφανον. Ἐμοι δὲ οὐδὲ δακρῦσαι φασὶν αὐτὸν, ἀλλὰ γὰρ, εἰπεῖν, ἦδειν 20 θνητὸν γεγεννηκῶς.

III. ANECDOTES OF POETS AND ORATORS.

52. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτιῶν, ἀπέδωκεν αὐτὰ, εἰπὼν· Μισῶ δωρεὰν ἣτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. — 53. Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις 25 μετενόησε, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε. — 54. Λισχύλος ὁ

τραγωδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινὶ δράματι. Ἐτοιμῶν οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχε. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Δισχύλον. — 55. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ φανλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθεὶς, ἔπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτῶν ἐκλήθη. Μέχρι δὲ τινος ὑπομείνας, ἀνέστη. Πυθόμενον δὲ τοῦ Διονυσίου, Ποῖ δὴ σύ; Εἰς τὰς λατομίας, εἶπεν. — 56. Σοφοκλῆς, ὁ τραγωδοποιὸς, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῶν, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μαρίαν. — 57. Φιλῆμαν, ὁ κωμικὸς, ἐπιτὰ πρὸς τοῖς ἐννεήκοντα ἔτη βιούς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν· θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦνα κατεσθίοντα, ὤρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῶν καὶ ἀθρόῳ γέλῳτι εἰπὼν, προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ῥοφεῖν, ἀποπνιγὲς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν. — 58. Φιλίταν λέγουσι τὸν Κῶων λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα. Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι ῥάδιος ἦν ἐκ πάσης προφάσεως, μολίβδου, φασὶ, πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέποιο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον. — 59. Φιλιππίδης ὁ κωμικοποιὸς, φιλοφρονουμένου τοῦ βασιλέως αὐτὸν Ἀσσιμάχου, καὶ λέγοντος, Τίνος σοὶ μεταδῶ τῶν ἐμῶν; Οὐ βούλει, φησὶν, ὦ βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀποφῶντων. — 60. Ἰσοκράτης, ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ

βουλομένου, διτιούς ἤτησε μισθούς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν
 πυθομένου, Ἐνα, ἔφη, μὲν, ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δ' ἕτερον,
 ἵνα σιγῶν. — 61. Λυσίας τινὲ δίκην ἔχοντι λόγον συγγρά-
 φας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνούς, ἤκε πρὸς τὸν Λυσίαν
 5 ἀθρυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρόϊτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμα-
 στὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι
 παντελοῦς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, Τί
 οὔν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δι-
 καστῶν;

IV. ANECDOTES OF PRINCES AND STATESMEN.

- 10 62. Ἐν φυγῇ τινι, τῆς ἀποσκευῆς Ἀρταξέρξου τοῦ
 Μνήμονος διασπαρείσης, ξηρὰ σῦκα καταφαγῶν καὶ κρι-
 θίνον ἄρτον, Οἴας, εἶπεν, ἠδονῆς ἄπειρος ἤμην. — 63. Χα-
 ριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχου κουρέως περιβα-
 λόντος αὐτῷ τὸ ὠμόλιτον, καὶ πυθομένου, Πῶς σε κείρω,
 15 βασιλεῦ; Σιωπῶν, ἔφη. — 64. Ὁ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε
 πολλοὺς τρέφειν σοφιστὰς, οὐ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι'
 ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος.

Philip, King of Macedonia.

65. Φίλιππος ἔλεγε, κρεῖττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων,
 λέοντος στρατηγοῦντος, ἢ λέόντων, ἐλάφου στρατηγοῦντος.
 20 — 66. Φίλιππος, ὁ Ἀλεξάνδρου πατήρ, Ἀθηναίους μακα-
 ρίζειν ἔλεγεν, εἰ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν αἰρεῖσθαι δέκα
 στρατηγούς εὐρίσκουσιν· αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν
 ἓνα μόνον στρατηγὸν εὐρηκέναι, Παρμενίωνα. — 67. Φί-
 λιππος ἐρωτώμενος, οὔστινας μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὔστινας
 25 μάλιστα μισεῖ, Τοὺς μέλλοντας, ἔφη, προδιδόναι μάλιστα

φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδικότας μάλιστα μοιῶν. — 68. Νε-
 οπιόλαμον, τὸν τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴν, ἤρετό τις, τί
 θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων, ἢ Σοφοκλέους,
 ἢ Λύριπίδου; οὐδὲν μὲν τούτων, εἶπεν, ὁ δ' αὐτὸς
 ἐθαύσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγα- 5
 τρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα, καὶ τρισκαιδέκατον
 θεὸν ἐπικληθέντα, τῇ ἐξῆς ἐπισφαγέοντα ἐν τῷ θεάτρῳ,
 καὶ ἐρῆμιμένον. — 69. Τριῶν Φιλίππου προσαγγελθέντων
 εὐτυχημάτων ὑφ' ἓνα καιρὸν, πρώτου μὲν, ὅτι τεθρόνηται
 νενίκηκεν Ὀλύμπια· δευτέρου δέ, ὅτι Παρμενίων ὁ στρατη- 10
 γὸς μάχη Διαρδανεῖς ἐνίκησε· τρίτου δ', ὅτι ἄρξεν αὐτῷ
 παιδίον ἀπεκύησεν Ὀλυμπιάς· ἀνατείνους ἐς οὐρανὸν τὰς
 χεῖρας, Ὡ δαῖμον, εἶπε, μέτριόν τι τούτοις ἀντίθετος ἐλάτιω-
 μα! εἰδὼς ὅτι τοῖς μεγάλοις εὐτυχίμασι φθορὴν πέφυκεν
 ἢ Τύχη. — 70. Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη 15
 νίκη ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεῖς δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ἕνετο
 δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεισθαι, ὅτι ἀνθρώπος ἐστίν, καὶ
 προσέταξέ τινα παιδί τοῦτο ἔργον ἔχειν. Τρὶς δὲ
 ἐκάστης ἡμέρας ὁ παῖς ἔλεγεν αὐτῷ· Φίλιππε, ἀν-
 θρώπος εἶ.

20

Alexander.

71. Ὁ Ἀλέξανδρος Διογέει εἰς λόγους ἐλθὼν, οὕτω
 κατεπλάγη τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός, ὥστε
 πολλάκις αὐτοῦ μνημοεύων λέγειν, Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος
 ἦμην, Διογένης ἂν ἦμην. — 72. Ἀλέξανδρος μόνον ἐκέ-
 λυε Λύσιππον εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν· μότος γὰρ 25
 οὗτος κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτοῦ, καὶ συνεξέ-
 φερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετὴν· οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἀποστρο-
 φὴν τοῦ τραχήλου, καὶ τῶν ὀμμάτων τὴν ἄγροῖτητα
 μιμεῖσθαι θέλοντες, οὐ διεφύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀρῶνωπόν
 καὶ λεοντιῶδες. — 73. Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου περὶ κόσμων 30

ἀπειρίας ἀκούων ἐδάκρυε, καὶ τῶν φίλων ἐρωτησάντων αὐτὸν, τί δακρύει, Οὐκ ἄξιον, ἔφη, δακρύειν, εἰ κόσμων ὄντων ἀπείρων, ἐνὸς οὐδέπω κύριοι γεγόναμεν ;

Successors of Alexander.

74. Πτολεμαῖόν φασὶ τὸν Λάγου, καταπλουτίζοντα τοὺς
5 φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν· ἔλεγε δέ, ἄμεινον εἶναι πλου-
τίζειν ἢ πλουτεῖν. — 75. Ἀντίγονος πρὸς τινα μακαρί-
ζουσαν αὐτὸν γραῦν, Εἰ ἦδεις, ἔφη, ὦ μῆτερ, ὅσων κακῶν
μεστόν ἐστι τοιῦτὸ τὸ ῥάκος, δείξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ
κοπρίας κείμενον αὐτὸ ἐβάστασας. — 76. Ἀντίγονος ὁ βα-
10 σιλεὺς, ἐρωτήσαντος αὐτὸν τοῦ υἱοῦ, πηρὶκα μέλλουσιν
ἀναυεργυρεύειν, Τί δέδοικας, εἶπε, μὴ μόνος οὐκ ἀκούσῃς τῆς
σάλπιγγος ;

Alexander of Pheræ.

77. Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος, θεώμενος τραγω-
δὸν, ἐμπαθέστερον διετέθη πρὸς τὸν οἶκτον· ἀναπηδήσας
15 οὖν ἐκ τοῦ θεάτρου ἀπὼν ὄχητο, δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ
τοσοῦτους ἀποσφάζας πολίτας, ὀφθήσεται τοῖς Ἐκάβης καὶ
Πολυξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων.

Craesus.

78. Ὅτε Κροῖσος ἤρχε Λυδῶν, τὸν ἀδελφὸν μεθ' αὐτοῦ
κατέστησεν ἄρχοντα. Προσελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν, Ὡ
20 βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος ἀνθρώποις
αἰτιός ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς, μὴ τοῦ ἡλίου
ἐπλάμποντος· ἀλλ' εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος
πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρήναι. Οὕτως ἓνα μὲν βασιλεῖα
δέχονται Λυδοὶ, καὶ σωτήρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἅμα
25 οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο.

Themistocles.

79. Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὦν ἐν πότιοις ἐκνίνδευε· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἔτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν, Οὐκ ἔᾱ με καθεύδειν, οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τροπαιον. — 80. Ἐρωτηθεὶς δὲ, πότερον Ἀχιλλεὺς ἐβούλετ' ἂν εἶναι ἢ Ὀμηρος; Σὺ δὲ αὐτὸς, ἔφη, πότερον ἠθέλες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπίαισι ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς νικῶντας εἶναι; — 81. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βακτηρίαν ὁ Εὐρυβιάδης. Ὁ δὲ, Πάταξον μὲν, ἔφη, ἄκουσον δέ. Ἴδιει δὲ, ὅτι ἂ μέλλει λέγειν, τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ. — 82. Σεριφίου τινὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς οὐ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν, Ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὦν ἐγενόμην ἔνδοξος, οὔτε σὺ, Ἀθηναῖος. — 83. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην ἐξαιτούμενόν τινα κρίσιν οὐ δικαίαν, ἔφη, μήτ' ἂν ἐκείνον γενέσθαι ποιητὴν ἀγαθόν, ἄδοντα παρὰ μέλος, μήτ' αὐτὸν ἄρχοντα χρηστὸν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον. — 84. Ἀπεικάξεν αὐτὸν ταῖς πλατάνοις, αἷς ὑποτρέχουσι χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσιν οἱ παρεσχόμενοι καὶ κολοῦουσιν.

Epaminondas.

85. Ἐπαμινώνδας ἓνα εἶχε τρίθωνα· εἰ δὲ ποτε αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γραφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν ἑτέρου. — 86. Ἐπαμινώνδας, ὁ Θηβαῖος, ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, Ἰλίκον, ἔφη, θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει. — 87. Ἐλεγε πρὸς Πελοπίδαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς ἡμέρας, πρὶν ἢ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσπορίσαι νεώτερον.

— 88. Τὸν Ἐπαμινώνδαν ὁ Σπίνθαρος ἐπαινῶν, ἔφη, μήτε πλείονα γινώσκοντι, μήτε ἐλάττονα φθεγγομένῳ ὀυδῖως ἐντυχεῖν ἐτέρω.

Pelopidas and other Commanders.

89. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος ἀν-
 5 τῷ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτὸν, Ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη,
 αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα. — 90. Ἰφι-
 κράτης τὸ στρατεύμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντειάχθαι, ὡς
 ἐν σῶμα· θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χεῖρας δὲ
 τοὺς φιλοὺς, πόδας δὲ τοὺς ἰππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρα-
 10 τηγόν. — 91. Ὁ Περικλῆς ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀπο-
 βαλὼν, ἀνδρείοτατα τὸν θάνατον αὐτῶν ἤνεγκε, καὶ πάντας
 Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς τῶν φιλιῶν θανάτους εὐθυμότερον
 φέρειν. — 92. Ὀδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων
 ἀποθνήσκειν, εἶπεν ὁ Φωκίων, Εἴτα οὐκ ἀγαπᾷς, Θούδιπε,
 15 μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων.

V. ANECDOTES OF SPARTANS.

93. Ἄγις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ
 ἐρωτᾶν, ὅποσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ
 ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ Λακεδαιμόνιοι, Ὅσοι, ἔφη,
 ἱκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀπερύκειν. — 94. Δημάρατος, ἀνθρῶ-
 20 που τινὸς πονηροῦ κόπτοντος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι,
 καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις ἐρωτῶντος, τίς ἄριστος Σπαρτιατῶν,
 ἔφη, Ὁ σοὶ ἀνομοιότατος. — 95. Πλεισιτῶνας, ὁ Πιασα-
 νίσι, Ἀγτικῷ τινος ὀήτορος τοὺς Λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς
 ἀποκαλοῦντος, Ὁρθῶς, ἔφη, λέγεις· μένοι γὰρ τῶν Ἑλλή-

νων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν. —

96. Ἀγησίπολις, ὁ Κλεομβρότου, εἰπόντος τινός, ὅτι Φίλιππος ἐν ὀλίγαις ἡμέραις Ὀλυμπον κατέσκαψε, Μὰ τοὺς θεοὺς, εἶπεν, ἄλλην τοιαύτην ἐν πολλαπλασίονι χρόνῳ οὐκ οἰκοδομήσει. — 97. Χαρίλαος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τοὺς νόμους ὁ Λυκοῦργος οὕτως ὀλίγους ἔθηκεν, ὅτι, ἔφη, τοῖς ὀλίγα λέγουσιν ὀλίγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεία.

98. Ἀθηναίου τινός πρὸς Ἀνταλκίδα ἐπόντος, Ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ πολλάκις ὑμᾶς ἐδιόξαμεν, Ἥμεῖς δὲ οὐδέποτε, εἶπεν, ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώα. — 99. Ὁ αὐτός, σοφιστοῦ τινος μέλλοντος ἀναγινώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους, ἔφη, Τίς γὰρ αὐτὸν ψέγει; — 100. Ἀρχίδαμος πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρωδὸν, καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, Ὡ λῶστε, ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται, ὅταν κιθαρωδὸν οὕτως ἐπαινῆς.

101. Ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἱματισμὸν πολυτελεῖ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμπαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν, Φοβοῦμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι φανῶσί μοι αἰσχρα. — 102. Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησιλάου, καταπελτικὸν βέλος ἰδὼν, τότε πρῶτως ἐκ Σικελίας κομισθὲν, ἀνεβόησεν, Ὡ Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.

103. Ἀγησίλαος παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι τοῦ τὴν ἀηδὸνα μιμουμένου, παρητήσατο φήσας· Αὐτῆς ἀκίχουα πολλάκις. — 104. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἀγησιλάου τοῦ βασιλέως, ὡς ταῖς συνεχέσι καὶ πυκναῖς εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ στρατείαις τοὺς Θηβαίους ἀντιπάλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατασκευάσαντος. Διὸ καὶ τετρωμένον αὐτὸν ἰδὼν ὁ Ἀνταλκίδας, Καλὰ, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτούς, μήδ' εἰδύτας μάχεσθαι διδάξας. — 105. Ἀνὴρ εἰς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Κεῖος, γέρον ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζῶν, ἠδέετο δὲ ἐπὶ τῷ γήρῳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα, πολιὰν οὔσαν, ἐπειρᾶτο βαφῆν ἀφανίζεσθαι· παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. Ἀναστάς

οὖν ὁ Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, τί δ' ἂν, ἔφη, οὗτος ὑγιὲς εἶποι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;

106. Ἐλεγεν ὁ Κλεομένης, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον, τὸν Ὅμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητὴν, ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα, τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἰλώτων, λέγοντα, ὡς χρὴ γεωργεῖν. —

107. Ἀνκοῦργος, ὁ Λακεδαιμόνιος, πηρωθεὶς ὑπὸ τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον, καὶ παραλαβὼν τὸν

10 γεανίσκον παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαιο, ὅπως αὐτὸς βούληται, τούτου μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτὸν, καὶ ἀπόφητας ἄνδρα ἀγαθὸν, παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον. Θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, τοῦτον

15 μέντοι λαβὼν, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν. — 108. Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, Πυρσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, ἀπὸ Ξέρξου πεντακόσια τάλαντα χρυσοῦ λαβὼν, ἔμελλε προδιδόναι τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεῖσών, Ἠγησίλαος, ὁ πατὴρ τοῦ προειρημέ-

20 νου, περὶ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας, τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηναῖς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους πλίνθοις ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῶ τὸν προδότην ἀνείλεν, ὃν ἡ μήτηρ ἀείρασα ὑπὲρ τοὺς ὄρους ἔρῄψεν.

25 109. Ὁ Βρασιδάς μὲν τινα συλλαβὼν ἐν ἰσχασί, καὶ δηχθεὶς, ἀφῆκεν· εἶτα πρὸς ἑαυτὸν, Ὡς Ἡράκλεις, ἔφη, ὡς οὐδέν ἐστιν οὕτω μικρὸν, οὐδ' ἄσθενες, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνασθαι! — 110. Ὁ Λεωνίδας, ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς

30 θάνατον εἶλοντο ἐν Πύλαις, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος. — 111. Λέγοντός τινος, ἀπὸ τῶν οἰστευμάτων τῶν βαρβάρων οὐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν, Οὐκοῦν, ἔφη,

χαρίεν, εἰ ὑπὸ σκιὰν αὐτοῖς μαχεσόμεθα. — 112. Βουλόμενος ἤδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι, τοῖς στρατιώταις παρήγγειλεν, ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ἄδου δειπνοποιησόμενους.

Spartan Women

113. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυρθάνοντο 5
τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι,
τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τὰ τε ἔμπροσθεν, καὶ τὰ
ὀπισθεν. Καὶ, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἶδε γαυρούμεναι
τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῶας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἐτέρως
εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι, 10
καὶ, ὡς ἐνι μάλιστα, λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο,
καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι,
ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἤρῃα ἐκόμιζον αὐτούς. — 114. Λά-
καινα γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει γαλιωθέντος
καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τούτῳ, Μὴ λυποῦ, τέκνον, εἶπε· καθ' 15
ἕκαστον γὰρ βῆμα τῆς ἰδίας ἀρετῆς ὑπόμνησθήσῃ. —
115. Γοργῶ, ἡ Λακεδαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδούσα,
εἶπεν· Ἡ ταύταν ἢ ἐπὶ ταύτα. — 116. Εἰπούσης τινός,
ὡς ἔοικε, ξένης πρὸς Γοργῶ, τὴν Λεωνίδου γυναῖκα, ὡς 20
Μόλαι τῶν ἀνδρῶν ἄρχετε ὑμεῖς αἱ Λάκαιναι, Μόλαι γὰρ,
ἔφη, τίκτομεν ἄνδρας.

117. Ἡ Βρασίδου μήτηρ, Ἀργιλεωνίς, ὡς ἀφικόμενοί
τινες εἰς Λακεδαίμονα τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως εἰσῆλθον πρὸς
αὐτήν, ἠρώτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδης ἀπέθανε, καὶ τῆς 25
Σπάρτης ἀξίως; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἄνδρα, καὶ
λεγόντων, ὡς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἢ Σπάρτη, Μὴ λέγετε,
εἶπεν, ὦ ξένοι· καλὸς μὲν γὰρ ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρα-
σίδης, πολλοὺς δ' ἄνδρας ἢ Λακεδαίμων ἔχει κείνου
κρείττους. — 118. Λάκαινά τις ἐκπέμψασα τοὺς υἱοὺς 30
αὐτῆς πέντε ὄντας ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς προαστείοις

είστήκει, καρδοκοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποθήσοιτο ὡς δὲ παραγενόμενός τις πυθομένης ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἅπαντας τετελευτηκένας, Ἄλλ' οὐ τοῦτο ἐπυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πράσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος
 5 δὲ, ὅτι νικᾷ, Ἀσμένη, τοίνυν, εἶπε, δέχομαι καὶ τὸν τῶν παίδων θάνατον.

119. Λακῶν τρωθεὶς ἐν πολέμῳ, καὶ βαδίζειν οὐ δύναμενος, τετραποδιστὶ ὠδευεν· αἰσχυνομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ γελοίῳ, ἢ μήτηρ, Καὶ πόσω βέλτιον, ὦ τέκνον, εἶπε,
 10 μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ γέλῳτι ἀνοήτῳ! — 120. Σεμννομένης γυναικὸς τινος Ἰωνικῆς ἐπὶ τινι τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων ὄντι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς ὄντας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς
 15 γυναικὸς ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν. — 121. Τοργῶν, ἢ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον ὑπὲρ Ἰώνων, ὑπισχνουμένου χρημάτων πλῆθος, καὶ ὅσῳ ἀντέλεγε, πλείονα προστιθέντος, Κατα-
 20 φθερεῖ σε, ὦ πάτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς. — 122. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν ὑπό τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδούμενον θεασαμένη, Πάτηρ, ἔφη, ὁ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

VI. MISCELLANEOUS ANECDOTES.

123. Ὁ Ζεῦξις, αἰτιωμένων αὐτὸν τινῶν, ὅτι ζωγρα-
 25 φεῖ βραδέως, Ὁμολογῶ, εἶπεν, ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν, καὶ γὰρ εἰς πολύν. — 124. Οἱ ἔφοροι Ναυκλείδην, τὸν Πολυδιάδου, ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέρπαχυν

διὰ τρυφήν γενόμενον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατήγαγον, καὶ ἠπειλήσαν αὐτῷ φυγῆς πρόστιμῃσιν, εἰ μὴ τὸν βίον, ὃν ἐβίου τότε, τοῦ λοιποῦ μεταρμόσῃται· φέρειν γὰρ αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν αἰσχύνῃν, καὶ τῇ Λακεδαιμόνι, καὶ τοῖς νόμοις. — 125. Δημάδης, ὁ ῥήτωρ, 5
ληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ συσταθεὶς αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυνομένου, ποῦ ἢ εὐγένεια καὶ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, Ἐγnows ἄν, ἔφη, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων μὲν Φίλιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἐστρα- 10
τήγει.

126. Σιμωνίδης ὁ τῶν μελῶν ποιητῆς, Πausανίου τοῦ βασιλείως τῶν Λακεδαιμονίων μεγαλαυχουμένου συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ πράξεσι, καὶ κελεύοντος ἐπαγγεῖλαι τι αὐτῷ σοφὸν μετὰ χλευασμοῦ, συνεῖς αὐτοῦ τὴν ὑπερηφα- 15
ρίαν, συνεβούλευε μεμῆσθαι, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν. —

127. Θηραμένης ὁ γενόμενος Ἀθήνησι τῶν τριάκοντα τυράννων, συμπεσοῦσης τῆς οἰκίας ἐν ᾗ μετὰ πλειόνων ἐδείπνει, μόνος σωθεὶς καὶ πρὸς πάντων εὐδαιμονιζόμενος, ἀναφωνήσας μεγάλη τῇ φωνῇ, ὦ τύχη, εἶπεν, εἰς τίνα με 20
καιρὸν ἄρα φυλάττεις; μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν συντυράννων ἐτελεύτησεν.

128. Μενεκράτους τοῦ ἱατροῦ, ἐπεὶ κατατυχῶν ἐν τισιν ἀπεγνωσμέναις θεραπειαῖς Ζεὺς ἐπεκλήθη, φορτικῶς ταύτη χρωμένου τῇ προσωνομίᾳ, καὶ δὴ πρὸς τὸν Ἀγησί- 25
λαον ἐπιστεῖλαι τολμήσαντος οὕτω, Μενεκράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησίλαῳ χαίρειν· οὐκ ἀναγνοὺς τὰ λοιπὰ ἀντέγραψε, Βασιλεὺς Ἀγησίλαος Μενεκράτει ὑγιαίνειν. —

129. Μενεκράτης, ὁ ἱατρὸς, εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφου, ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία. Εἰστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς 30
ὁ Φίλιππος, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνην αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλιθέντι θυματήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιάτο αὐτῷ· οἱ δὲ λοιποὶ εἰσιτῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον.

Ὁ τοίνυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ· ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτὸν, καὶ ἠλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα εὐήθης, ἔξαναστὰς ἀπιὼν ὄχετο, καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμελῶς πάνυ
5 τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύψαντος.

130. Θράσυλλός τις παραδόξον ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταραίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ, καὶ αὐ
10 πάλιν ἐξέπεμπε, καὶ τοῖς περισσζομένοις καὶ εἰσιούσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετελέσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀθρόωστίματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ἰατροῦ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο τῆς νόσου οὕτως. Ἐμμένητο δὲ πολλάκις τῆς
15 ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγε, μηδέποτε ἡσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζόμεναις. — 131. Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, εὐημερήσαντα ἰδὼν τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρῆλθεν, οὐδ' ἐξέκλινεν, ὡς περ
20 εἰώθει τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, Ἐὐ γ', ἔφη, ποιεῖς αὐξόμενος, ὦ παῖ· μέγα γὰρ αὐξή κακὸν ἅπασι τούτοις.

132. Σώστρατος, ὁ αὐλητῆς, ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινος ἐπὶ τῷ γονέων ἀσῆμων εἶναι, εἶπε, Καὶ μὴν διὰ τοῦτο
25 ὄφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. — 133. Ψάλλης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο· τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, Τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν, Τὴν μέσην, ὅδε ἀγανακτήσας, ἔφη· Μὴ γένοιτό σοι οὕτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὡς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν
30 μᾶλλον.

134. Ἡ Φωκίανος γυνὴ ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, Ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοι ἐστὶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετῆ. — 135. Θεανῶ, ἡ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα, τί πρόπον

εἶη γυναικί, τὸ τῷ ἰδίῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἀνδρί. — 136. Στρατονίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, φαλακρὰ οὔσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προὔθηκε περὶ ταλάντιον, ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

NATURAL HISTORY.

Syrian Sheep.

1. Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος 6
πήχεως, τὰ δὲ ὄτα αἱ αἰγες σπιθαμῆς καὶ παλαιστῆς· καὶ
ἐνίαι συμβάλλουσι τὰ ὄτα κάτω ἀλλήλοις.

The Elephant.

2. Ὀρόωδεϊ ὁ ἐλέφας κεράστην κριὸν καὶ χοῖρον βοήν.
Οὕτω τοίνυν, φασὶ, καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς σὺν Πύρρῳ τῷ
Ἡπειρώτῃ ἐτρέψαντο ἐλέφαντας, καὶ ἡ νίκη σὺν τοῖς Ῥω- 10
μαίοις λαμπρῶς ἐγένετο. — 3. Τῷ ἐλέφαντι ὁ μυκτῆρ ἐστὶ
μακρὸς καὶ ἰσχυρὸς· καὶ χρῆται αὐτῷ ὡς περ χειρὶ· λαμ-
βάνει γὰρ τούτω, καὶ εἰς τὸ στόμα προσφέρεται τὴν τροφήν,
καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ξηρὰν, μόνον τῶν ζώων. — 4. Οἱ
ἐλέφαντες μάχονται σφυδρῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τύπτουσι 15
τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς· ὁ δὲ ἡττηθεὶς δουλοῦται, καὶ οὐχ
ὑπομένει τὴν τοῦ νικήσαντος φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ
τῇ ἀνδρείᾳ οἱ ἐλέφαντες θαυμαστὸν ὅσον.

5. Οἱ ἐλέφαντες ζῶσιν ἔτη πλείω τῶν διακοσίων. Τῶν
δὲ Λιβυκῶν οἱ Ἰνδικοὶ μείζους τέ εἰσιν καὶ ὀψιματεῶτεροι. 20

Ταῖς γοῦν προβοσκίαις ἐπάλλξεις καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόρῳζα, διαπιστάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τοσοῦτον δὲ εἶσιν εὐτιθάσσειτοι καὶ θυμόσοφοι, ὥστε καὶ λιθάξιν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι, καὶ ὄπλοις
 5 χρῆσθαι, καὶ νεῖν. — 6. Ἐν Ῥώμῃ ποτὲ πολλῶν ἐλεφάντων προδιδασκομένων στάσεις τινὰς ἴστασθαι παραβόλους, καὶ κινήσεις δυσελίκτους ἀνακυκλεῖν, εἰς ὃ δυσμαθέστατος αὐτῶν, ἀκούων κακῶς ἐκάστοτε, καὶ κολαζόμενος πολλάκις, ὥφθη νυκτὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην τὰ
 10 μαθήματα μελετῶν. — 7. Ἄλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαγῶν προπηλακισθεὶς ἐν Ῥώμῃ, τοῖς γραφεῖσι τὴν προβοσκίδα κεντούντων, ἕνα αὐτῶν συλλαβῶν καὶ μετέωρον ἐξάρας, ἐπίδοξος ἦν ἀποτυμπανίσειν· κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀπηρέισατο, καὶ
 15 παρῆλθεν, ἀρκοῦσαν ἠγούμενος δίκην τῷ τηλικούτῳ φοβηθῆναι. — 8. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτονόμων ἐλεφάντων ἄλλα τε θαυμάσια καὶ τὰ περὶ τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν ἱστοροῦσι· προδιαβαίνει γὰρ ἐπιδόξος ἑαυτὸν ὁ νεώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἐστώτες ἀποθωροῦσιν,
 20 ὡς, ἂν ἐκεῖνος ὑπεραίρη τῷ μεγέθει τὸ ζεῦμα, πολλὴν τοῖς μείζοσι πρὸς τὸ θαρσύνειν περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας οὔσαν.
 9. Ἡ θήρα τῶν ἐλεφάντων τοιάδε ἐστίν. Ἀναβάντες ἐπὶ τινὰς τῶν τιθασσῶν καὶ ἀνδρείων διώκουσι, καὶ ὅταν καταλάβωσι, τύπτειν προστάττουσι τούτοις, ἕως ἂν ἐκλύ-
 25 σωσι. Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιτηδήσας κατευθύνει τῷ δρεπάνῳ· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασσεύεται καὶ πειθαρχεῖ. Ἐπιβεηκότος μὲν οὖν τοῦ ἐλεφαντιστοῦ ἅπαντες πράξις εἰσιν· ὅταν δ' ἀποβῆ, οἱ μὲν, οἱ δ' οὐ· ἀλλὰ τῶν ἐξαγριουμένων τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύουσι σειραῖς, ἵν'
 30 ἡσυχάζωσιν.

The Rhinoceros.

10. Ἔστι ζῶον, ὃ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεηκότος ῥινόκερωσ, ἀλκῆ δὲ καὶ βία παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ

δὲ ὕφει ταπεινότερον. Τὴν μὲν δορὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ χροῖαν πυξοειδῆ. Ἐπὶ δ' ἄκρων τῶν μυκτήρων φέρει κέρασιν τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρῳ παρεμφερέσιν. Τοῦτο περὶ τῆς νομῆς ἀεὶ διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρασιν πρὸς τινὰ τῶν μειζόνων πετρῶν 5 θήγει, συμπεσὼν δ' εἰς μάχην τῷ προειρημένῳ θηρίῳ, καὶ ὑποδύνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἀναρῶνται τῷ κέρατι, καθάπερ ξίφει, τὴν σάρκα. Ὅταν δὲ ὁ ἐλέφας, φθάσας τὴν ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν, τῇ προβοσκίδι προκαταλάβῃται τὸν ῥινόκερων, περιγίγνεται ῥαδίως, τύπτων τοῖς ὀδοῦσι, 10 καὶ τῇ βία πλέον ἰσχύων.

The Hippopotamus.

11. Ὁ καλούμενος ἵππος τῷ μεγέθει μὲν ἐστὶν οὐκ ἐλάττων πηχῶν πέντε, τετράπους δ' ὢν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσί, τοὺς χαυλιόδονας ἔχει μείζους τῶν ἀγρίων ὄνων, τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· ὧτα δὲ καὶ 15 κέρκον καὶ φωνὴν ἵππου παρεμφερέῃ, τὸ δ' ὄλον κύτος τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχον καὶ χερσαῖον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας κατανέμεται τὸν τε σῖτον καὶ τὸν χόρτον· 20 ὥστε εἰ πολύτεκνον ἦν τοῦτο τὸ ζῷον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνεται ἂν ὀλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

The Camel.

12. Αἱ κάμηλοι ἴδιον ἔχουσι παρὰ τὰ ἄλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὕβον ἐπὶ τῷ νώτῳ· διαφέρουσι δὲ αἱ 25 Βάκτριαι τῶν Ἀραβίων· αἱ μὲν γὰρ δύο ἔχουσιν ὕβους, αἱ δ' ἓνα μόνον. Ἡ κάμηλος κύει μὲν δέκα μῆνας, τίκει δὲ αἰεὶ ἐν μόνον. Ζῆ δὲ χρόνον πολὺν πλείω ἢ πεντήκοντα ἔτη.

The Ape with a Dog's Head.

13. Οἱ ὀνομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυσειδέσι παρεμφερεῖς εἰσὶ, ταῖς δὲ φωναῖς μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προέενται. Ἀγριώτατα δὲ ταῦτα τὰ ζῶα καὶ παντελῶς ἀτιθάσσευτά ἐστιν.

The Crocotta.

5 14. Ὁ λεγόμενος παρὰ Λιθίουσι κροκότιας μεμιγμένην ἔχει φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα φοβερωτέραν ἀμφοτέρων· τοῖς δὲ ὄδοῦσι πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὀστέων μέγεθος συντριβεται ῥαδίως, καὶ τὸ καταποθὲν διὰ τῆς κοιλίας πέττει παραδόξως.

The Fox.

10 15. Οἱ Θρηῆκες ὅταν παγέοντα ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιχειρῶσιν, ἀλώπεκα ποιοῦνται γνώμονα τῆς τοῦ πάγου στερότητας. Ίσυχῆ γὰρ ὑπάγουσα παραβάλλει τὸ οὖς· κἂν μὲν αἰσθῆται ψόφῳ τοῦ ρεύματος ἐγγὺς ὑποφερομένου, τεκμαιρομένη μὴ γεγονέαι διὰ βιάθους τὴν πῆξιν, ἀλλὰ
15 λεπτήν καὶ ἀβέβαιον, ἴσταται, κἂν εἴ τις, ἐπανέρχεται· τῷ δὲ μὴ ψοφεῖν θαρρόουσα, διῆλθεν.

The Deer.

16. Τῶν ἐλάφων αἱ θήλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου τὰ σαρκόβόρα θηρία μὴ πρόξεισιν· οἱ δὲ ἄρῆνες, ὅταν αἰσθῶνται βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πο-
20 λυσαρκίας ὄντες, ἐκτοπίζουσι, σώζοντες αὐτοὺς τῷ λανθάνειν, ὅτε τῷ φεύγειν οὐ πεποίθασιν.

The Hedgehog.

17. Ἡ τῶν χερσαίων ἐρίων περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια πάνυ γλαφυρά ἐστι. Μετοπώρου γὰρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδύμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς ῥάγας ἀπο-

σεισας τοῦ βότρουσ χαμᾶζε, καὶ περικυλισθεὶς, ἀναλαμ-
 βάνει ταῖς ἀκάνθαις· εἶτα καταδύς εἰς τὸν φωλεόν, τοῖς
 σκύμοις χρησθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμιευο-
 μένοις παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὅπως ἔχει
 δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπουσαν· 5
 ὅταν δὲ προαίσθωνται τὴν διαφορὰν τοῦ ἀέρος, ἐμφράσσουσι
 τὴν κατ' ἄντημον, τὴν δὲ ἐτέραν ἀνοίγουσιν.

The Dog.

18. Πύρρος, ὁ βασιλεὺς, ὁδεύων ἐνέτυχε κυνὶ φρου-
 ροῦντι σῶμα πεφορευμένον, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέ-
 ραν ἐκείνην ἄσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν 10
 νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζειν.
 Ὀλίγαις δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν,
 καὶ πάροδος καθημένου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύων
 ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τοὺς φονεὰς τοῦ δεσπότου παρι-
 όντας εἶδεν, ἐξέδραμε μετὰ φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτούς, 15
 καὶ καθυλάκτει πολλάκις μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον·
 ὥστε μὴ μόνον ἐκείνῳ δι' ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς
 παροῦσι τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι· διὸ συλληφθέντες
 εὐθύς καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῶν τινῶν τεκμηρίων ἕξωθεν
 προςγενομένων, ὁμολογήσαντες τὸν φόνον, ἐκολάσθησαν. 20

19. Λυσίμαχος κύνα εἶχεν Ἰρκανόν. Οὗτος νεκρῷ τε
 μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ καιομένου σοῦ σώματος ἐνδρα-
 μῶν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπέθριψε. Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἄστων
 δρᾶσαι λέγουσιν, ὃν Πύρρος, οὐχ ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἕτερός
 τις ἰδιώτης, ἔθρεψεν· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ τὸ 25
 σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰωρούμενος ἐκφε-
 ρομένου, τέλος εἰς τὴν πυρὰν ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ συγκατέ-
 κανσε. — Φασὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν εἰσαχθέν-
 τα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου ἀφιεμένου καὶ κάπρου καὶ
 ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι, καὶ περιορᾶν· ὀφθέντος δὲ 30
 λέοντος εὐθύς ἐξαναστῆναι καὶ διακονέσθαι, καὶ φανερόν

εἶναι αὐτοῦ ποιοῦμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δὲ ἄλλων ὑπερφρο-
νοῦντα πάντων.

The Raven.

20. Ὁ κόραξ ὁ ἤδη γέρον, ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν
τοὺς νεοιτοῦς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ
5 ἐσθίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν
φασὶ τὴν γένεσιν λαβεῖν, τὴν λέγουσαν· Κακοῦ κόρακος
κακὸν ἀ΄ν.

The Pelican.

21. Φασὶ τοὺς πελεκᾶνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς γενομένας
κόγχας ὀρύττοντας κατεσθίειν· ἔπειτα ὅταν πλῆθος εἰσφο-
10 ρήσωσιν αὐτῶν, ἐξεμεῖν, εἶθ' οὕτως τὰ μὲν κρέα ἐσθίειν τῶν
κογχῶν, τῶν δὲ ὀστράκων μὴ ἄπεισθαι.

The Ostrich.

22. Οἱ στρουθοκάμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλω
παραπλήσιον· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρίκνυας θριξὶ λεπταῖς,
τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ κατὰ τὴν χροῶν μέλανας.
15 Μακροτραχήλον δ' ὑπάρχον, ῥύγχος ἔχει βραχὺ παντελῶς,
καὶ εἰς ὄξυ συνηγμένον. Ἐπτέρωται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς
καὶ τειριχωμένοις, καὶ δυσὶ σκέλεσι στηριζόμενον, καὶ
ποσὶ διχίλοις, χερσαῖον ἅμα φαίνεται καὶ πτηνόν. Διὰ δὲ
τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξᾶραι καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς
20 ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἰππέων τοῖς ποσὶ
τοῖς ὑποπίπτοντας λίθους οὕτως εὐτόως ἀποσφενδονᾷ
πρὸς τοὺς διώκοντας, ὥστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς
αὐτοὺς περιπίπτειν.

The Magpie.

23. Κουρεῖς τις ἐργαστήριον ἔχων ἐν Ῥώμῃ πρὸ τοῦ
25 τεμένους, ὃ καλοῦσιν Ἑλλήνων ἀγορὰν, θαυμαστόν τι

χρῆμα πολυφώνου κίτιης ἔτρεφεν, ἢ ἀνθρώπου ῥήματα
 καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδου, καὶ ψόφους ὀργά-
 νων, μηδενὸς ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὐτὴν ἐθίζουσα, φιλοτι-
 μουμένη μηδὲν ἄρῶητον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. Ἐτυχε
 δέ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων ἐκκομιζόμενος ὑπὸ σάλπιγξι 5
 πολλαῖς, καὶ γενομένης, ὡςπερ εἶωθε, κατὰ τὸν τόπον
 ἐπιστάσεως, εὐδοκιμοῦντες οἱ σαλπικταὶ καὶ κελευόμενοι,
 πολὺν χρόνον ἐνδιέτριψαν. Ἢ δὲ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν
 ἐκείνην ἀφθογγος ἦν καὶ ἀναυδος. Τοῖς οὖν πρότερον
 αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνὴν τότε θαῦμα μεῖζον ἢ σιωπῇ 10
 παρῆχεν· ὑποψίαί δὲ φαρμάκων ἐπὶ τοὺς ὁμοτέχνους
 ἦσαν· οἱ δὲ πλεῖστοι τὰς σάλπιγγας εἰκάζον ἐκπλήξαι τὴν
 ἀκοήν, τῇ δ' ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνήν. Ἦν δὲ
 οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἄσκησις, ὡς ἔοικεν· ἀφνω γὰρ
 αὐθις ἀφῆκεν, οὐδὲν τῶν συνήθων καὶ παλαιῶν μιμημάτων 15
 ἐκείνων, ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπίγγων, αὐταῖς περιόδοις
 φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιούσα.

The Crocodile.

24. Ὁ κροκόδειλος ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστος, ὡς
 ἂν ὡὰ μὲν τοῦ ζώου τίκτοντος τοῖς χηρείοις παραπλήσια,
 τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηχῶν ἐκκαίδεκα. 20
 Τὸ δὲ σῶμα θαυμαστικῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρωται. Τὸ
 μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φολιδωτόν ἐστι καὶ τῇ σκληρό-
 τητι διαφέρον, ὀδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπάρχου-
 σι πολλοὶ, δύο δὲ οἱ χαυλιόδοι, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν
 ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεῖ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, 25
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προσπελάζοντα τῷ πο-
 ταμῷ. Πληθὸς δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἐστι κατὰ τὸν Νεῖλον
 καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ὡς ἂν πολυγόνων τε ὄντων
 καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναιρουμένων. Τοῖς μὲν
 γὰρ ἐγχωρίων τοῖς πλείστοις νόμιμόν ἐστιν ὡς θεὸν σέ- 30
 βεσθαι τὸν κροκόδειλον· τοῖς δ' ἄλλοφύλοις ἀλυσιτελής
 ἐστιν ἢ θήρα παντελῶς, οὐκ οὔσης ἐδωδίμου τῆς σαρκός.

Ἄλλ' ὁμως τοῦ πλήθους τούτου φυόμενου κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ἢ φύσις κατεσκεύασε μέγα βοήθημα. Ὁ γὰρ καλούμενος ἰχθυόμων παραπλήσιος ὢν μικρῷ κυνί, περιέριχεται τὰ τῶν κροκοδείλων ὡς συντριβῶν, τίκτοντος τοῦ
 5 ζῶον παρὰ τὸν ποταμὸν. — 25. Ὁ κροκόδειλος ἔχει ὀφθαλμοὺς μὲν ὑὸς, ὀδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον τοῦ σώματος· γλῶσσαν δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἔφυσε· οὐδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθον, ἀλλὰ τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ ὄνυχας καρτεροὺς, καὶ
 10 δέρμα λεπιδωτὸν ἀόρηκτον ἐπὶ τοῦ σώτου· τυφλὸν δὲ ἐν ὕδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίᾳ ὄξυδερκέστατον.

The Ephemeron.

26. Περὶ τὸν Ἰπτανιν ποταμὸν τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον, γίννεται ζῶον πτερωτὸν, τετράπουν. Ζῆ δὲ τοῦτο καὶ πέτεται ἐξ ἑωθινοῦ μέχρι δειλῆς· καταφε-
 15 ρομένου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀπομαραίνεται, καὶ ἅμα δυομένῳ ἀποθνήσκει, βιοῦν ἡμέραν μίαν· διὸ καὶ καλεῖται Ἐφήμερον.

Bees. Geese.

27. Θαύματος ἄξια τὰ τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. Ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδές τι μέλ-
 20 λουσαι κάμπειν ἀκρωτήριον, ἐρματίζουσιν ἑαυτὰς, ὑπὲρ τοῦ μὴ παραφέρεσθαι, μικροῖς λιθιδίοις. Οἱ δὲ χῆνες τοὺς αἰετοὺς δεδοικότες, ὅταν ὑπερβάλλωσι τὸν Ταῦρον, εἰς τὸ στόμα λίθον εὐμεγέθη λαμβάνουσιν, οἷον ἐπιστομίζοντες αὐτῶν καὶ χαλινοῦντες τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον, ὅπως λάθω-
 25 σι σιωπῇ παρελθόντες.

Of some Marine Animals.

28. Τῆς νάρκης ἢ δύναμις οὐ μόνον τοὺς θιγόντας αὐτῆς ἐκπήγνυσι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγῆνης βαρίτητα

γαρκώδη ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμποιεῖ. Ἔνιοι δὲ ἱστοροῦσι, πείραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμβανόντες, ἂν ἐκπέση ζῶσα, κατασκεδαννύντες ὕδωρ ἄνωθεν, αἰσθάνεσθαι τοῦ πάθους ἀνατρέχοντος ἐπὶ τὴν χεῖρα, καὶ τὴν ἄφην ἀμβλύνοντος, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ ὕδατος τρεπομένου 5 καὶ προπεπονθότος. — 29. Ὁ πινοτήρας ζῶον ἐστὶ καρκινῶδες, καὶ τῇ πίνῃ σύνεστι, καὶ πυλωρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμενος, ἔων ἀνεφωγμένην καὶ διακεκηνυῖαν, ἄχρη προσπέση τι τῶν ἀλωσίμων αὐτοῖς ἰχθυδίων· τότε δὲ τὴν σάρκα τῆς πίνης δακῶν παρεισῆλθεν· ἣ δὲ συνέκλεισε τὴν 10 κόγχην, καὶ κοινῶς τὴν ἄγρην ἐντὸς ἔρκους γενομένην κατεσθίουσιν.

The Pilot-fish and the Whale.

30. Ὁ καλούμενος ἡγεμῶν ἀεὶ σύνεστιν ἐνὶ τῶν μεγάλων κητῶν, καὶ προνήχεται, τὸν δρόμον ἐπευθύων, ὅπως οὐκ ἐνσχεθήσεται βράχεσιν, οὐδὲ εἰς τέναγος ἢ τινα 15 πορθμὸν ἐμπεσεῖται δυσέξοδον. Ἐπεταὶ γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὡς περ οἶακι ναῦς, παραγόμενον εὐπειθῶς· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὅ, τι ἂν παραλάβῃ τῷ χάσματι ζῶον ἢ σκάφος ἢ λίθον, εὐθὺς διεφθάρται καὶ ἀπόλωλε, πᾶν ἐμβευθισμένον· ἐκεῖνο δὲ γιγνώσκον, ἀναλαμβάνει τῷ στόματι, 20 καθάπερ ἄγκυραν ἐντός. Ἐγκαθεύδει γὰρ αὐτῷ, καὶ τὸ κῆτος ἕστηκεν ἀναπαυομένου καὶ ὄρμει· προελθόντος δὲ αὐθις ἐπακολουθεῖ, μήτε ἡμέρας, μήτε νυκτὸς ἀπολειπόμενον, ἣ ῥέμβεται καὶ πλανᾶται· καὶ πολλὰ διεφθάρη, καθάπερ ἀκυβέρνητα πρὸς γῆν ἐξενεχθέντα. 25

The Tortoise.

31. Θαυμαστὴ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμέλεια. Τίττει μὲν γὰρ ἐκβαίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπαύξειν δὲ μὴ δυναμένη, μηδὲ χερσεύειν πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῇ

ψάμμω τὰ ὠά, καὶ τὸ λειότατον ἐπαρᾶται τῆς θινὸς αὐτοῖς
καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρῦψῃ
βεβυίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς πόσιν ἀμύττειν καὶ κατα-
5 στίξιν τὸν τόπον, εὖσημον ἑαυτῇ ποιούσαν, οἱ δὲ, τὴν
θῆλειαν ὑπὸ τοῦ ἀρῆενος τρεπομένην, τύπους ἰδίους καὶ
σφραγίδας ἐναπολείπειν. Ὁ δὲ τούτου θαυμασιώτερόν
ἐστίν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τεσσαρακοστὴν (ἐν τοσαύταις
γὰρ ἐκπέτεται καὶ περιρῶγγυται τὰ ὠά) πρόσεισι, καὶ
γνωρίσασα τὸν ἑαυτῆς ἐκάστη θησαυρόν, ὡς οὐδεὶς χρυσίου
10 θῆκην ἄνθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

The Magnet. Nitre.

32. Ἡ λίθος, ἣν Εὐριπίδης μὲν μαγνήτιν ὠνόμασεν,
οἱ δὲ πολλοὶ ἤρακλείαν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους
ἄγει τοὺς σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυ-
λίοις, ὥστε δύνασθαι ταῦτόν τοῦτο ποιεῖν, ὅπερ ἡ λίθος,
15 ἄλλους ἄγειν δακτυλίους· ὡς ἐνίοτε ὄρμαθὸς μακρὸς
πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται, πᾶσι δὲ
τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. — 33. Ἐν
τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω νιτρῶδὲς ἐστὶ τὸ ὕδωρ, ὥστε τὰ
ἱμάτια οὐδενὸς ἐτέρου ὀύμματος προσδεῖσθαι· καὶ πλείω
20 χρόνον ἐν τῷ ὕδατι ἐάσῃ τις, διαπίπτει.

MYTHOLOGY.

Mythological Notices.

1. Ὁ οὐρανὸς χαλκοῦς ἐστὶ τὰ ἔξω. Ἐπερβάντι δὲ καὶ
ἐπὶ τοῦ νώτου γενομένη φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται,

καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιόντι δὲ, πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὠραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δὲ, ἡ Ἴρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπηρέται καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ Διός. Ἐξῆς δὲ τοῦ Ἥφαιστου τὸ χαλκῆον, ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης· μετὰ δὲ, αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διός τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντως περικαλλῆ τοῦ Ἥφαιστου κατασκευάσαντος. Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζητὴν καθήμενοι εὐωχοῦνται, νέκταρ πίνοντες καὶ ἄμβροσίαν ἐσθίοντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνεισιτῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίον καὶ ὁ Τάνταλος· ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ θνητῶν γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός.

2. Οἱ θεοὶ οὔτε οἶτον ἔδουσιν, οὔτε πίνουσιν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ἄμβροσίαν παρατίθενται, καὶ τοῦ νέκταρος μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἠδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ τῶν θυσιαῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσσῃ ἀνηνεγμένον, καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερῶν, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ θύοντες περιχέουσι. — 3. Θυσίας ἄλλοι ἄλλας τοῖς θεοῖς προσάγουσι· βοῦν μὲν ὁ γεωργός, ἄρνη δὲ ὁ ποιμὴν, καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος· ὁ δὲ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἰλάσκεται τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

4. Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, τὴν Ἀθηναῖαν παρθένον καλὴν, γλαυκῶπι, αἰγίδα ἀνεζωσμένην, κόρυν φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν Ἥραν λευκώλενον, εὐῶπι, εὐείμονα, βασιλικὴν, ἰδρυμένην ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου, Ἀπόλλωνα μειράκιον γυμνὸν ἐν χλαμυδίῳ, τοξότην, διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὡσπερ θεόντα. — Ἐκαστος τῶν θεῶν τέχνην τινὰ ἔχει ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμη. Ὁ Ἀπόλλων μαντεύεται· ὁ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται· ὁ Ἑρμῆς παλαιεὶν διδάσκει· ἡ Ἄρτεμις μαιεύεται· οἱ Διόσκουροι τοὺς ἐν θαλάσῃ χειμαζομένους ναύτας σώζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν.

5. Τοὺς Διὸς ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι, θεὰς μὲν, Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταύταις Εἰλείθυιαν, καὶ τὴν ταύτης συνεργὸν Ἄρτεμιν, καὶ τὰς προσαγορευομένας Ὠρας, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, ἔτι δ' Εἰρήνην· θεοὺς δὲ, Ἥφαιστον καὶ Ἄρεα καὶ Ἀπόλλωνα, πρὸς δὲ τούτοις Ἑρμῆν. — Τούτων δὲ ἐκάστῳ μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὐρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τιμὰς τῆς εὐρέσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποιῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Παρὰ 10 ραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν Ἀφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς χρόνοις δεῖ γαμεῖν αὐτὰς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην μετὰ θυσιῶν καὶ σπονδῶν, ἃς ποιοῦσιν ἀνθρώποι τῇ θεῷ ταύτῃ. Ταῖς δὲ Χάρισι δοθῆναι τὴν τῆς ὄψεως κόσμησιν, καὶ τὸ κατάρχειν 15 εὐεργεσίας, καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς προσηκούσαις χάρισι τοὺς εὐποιήσαντας.

6. Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν τὴν περὶ τὰς τικτούσας ἐπιμέλειαν, καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθουσῶν· διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνεύουσας γυναῖκας 20 ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν ταύτην. Ἄρτεμιν δὲ φασιν εὐρεῖν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν, καὶ τροφὰς τινὰς ἁρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι. Τῶν δὲ ὀνομαζομένων Ὠρῶν ἐκάστη δοθῆναι τὴν ἐπώνυμον 25 τάξιν τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὠφελείᾳ· μηδὲν γὰρ εἶναι μᾶλλον δυνάμενον εὐδαίμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας, καὶ Δίκης, καὶ Εἰρήνης.

7. Ἀθηνᾶ δὲ προσάπτουσι τὴν τε τῶν ἐλαιῶν ἡμέρωσιν 30 καὶ φυτεῖαν παραδούναί τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν· πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευὴν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, ἔτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὐρεῖν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐλῶν κατασκευὴν, καὶ

τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικὴν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν Ἐργάνην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι.

8. Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆναι παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὕρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν, τὴν προσαγορευομένην ποιητικὴν. Ἥφαιστον δὲ λέγουσιν εὕρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσοῦν καὶ ἄργυρον, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν Ἄρηνα δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν, καὶ στρατιωτικὰς καθοπλίσεις, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγώνιον ἐνέργειαν εἰσηγήσασθαι, φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

9. Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὕρετὴν ἀναγορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς· ἔτι δὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐξενεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην, δι' ἧς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν τοὺς ἀρρώστούοντας· εὕρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἰχθυοφίλους τὰ περὶ τὴν τοξείαν. Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα, καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατρικὴν μαθόντα, προξεξευρεῖν τὴν τε χειρουργίαν καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκευασίας, καὶ ῥιζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προοιτιάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

10. Τῷ δ' Ἐρμῇ προσηύχουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένης ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγῆς καὶ σπονδίας. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελώνης λύραν ἐπινοῆσαι. Διώνυσον δὲ μυθολογοῦσιν εὕρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς περὶ ταύτην ἐργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιίας, καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν.

11. Αἱ Μοῦσαι Διὸς καὶ Μνημοσύνης θυγατέρες εἶναι

λέγονται. Ἡσιόδος τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται οὕτως·

Κλειώ τ', Εὐτέρη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ', ἥ σφρων πρόφρεσιτάτη ἐστὶν ἀπασέων.

*

*

*

- 5 12. Ὁ πολὺς ὄμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν,
 Ὀμήρῳ τε καὶ Ἡσιόδῳ πειθόμενοι, τόπον τινὰ ὑπὸ τῆ
 γῆ πᾶνυ βαθὺν Ἄδην ὑπειλήφασιν, μέγαν τε καὶ πολὺ-
 χωρον τοῦτον εἶναι, καὶ ζοφερὸν καὶ ἀνήλιον. Βασιλεύειν
 δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διὸς, Πλούτωνα κεκλημένον.
 10 Περιφροῦσθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε
 καὶ φοβεροῖς, καὶ ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γάρ,
 καὶ Πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τοιαῦτα κέκληνται. Τὸ δὲ
 μέγιστον, ἢ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται, πρώτη δεχομένη
 τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἐν διαπλευῦσαι, ἢ παρελθεῖν, ἄνευ
 15 τοῦ πορθμέως. Πρὸς δὲ αὐτῇ τῇ καθόδῳ καὶ πύλῃ, οὓση
 ἄδαμαντίνῃ, ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως Διάκος ἐστι, τὴν
 φρουρὰν ἐπιτετραμμένος, καὶ παρ' αὐτῷ κύων τρικέφαλος.
 Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην λειμῶν ὑποδέχεται μέγας,
 καὶ ποτὸν, μνήμησιν πολέμιον. Αἰθήρης γοῦν διὰ τοῦτο
 20 ὀνόμασται. Ὁ μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη δυ-
 ναστεύουσιν, ὑπηρετοῦσι δ' αὐτοῖς Ἑριννῆες, καὶ Φόβοι,
 καὶ Ἑρμῆς. Δικασταὶ δὲ κἀθηνται δύο, Μίνως τε καὶ
 Ραδάμανθυς, Κρηῖτες ὄντες, καὶ υἱοὶ τοῦ Διὸς. Οὗτοι δὲ
 τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν ἐς
 25 τὸ Ἰλύσιον πεδῖον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους· τοὺς δὲ
 πονηροὺς ταῖς Ἑριννῆσι παραδόντες, ἐς τὸν τῆς κολάσεως
 χάσμον ἐκπέμπουσιν.

13. Ὁ Κέρβερος, ὁ τοῦ ἄδου φρουρὸς, εἶχε τρεῖς μὲν
 κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ
 30 νώτιον παντοίων ὄφρων κεφαλὰς. — 14. Ὁ Τάρταρος τόπος
 ἐστὶν ἑρεβώδης ἐν ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα,
 ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

I. APOLLO AND DIANA.

1. Αητώ, ἡ τοῦ Κοίου θαλάτῃ, κατὰ τὴν γῆν ἅπασαν ὑφ' Ἡρας ἠλαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἔλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἄρτεμιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν. — Ἄρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν αἰσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ, τὴν μαντικὴν μαθὼν 5 παρὰ τοῦ Πανός, ἤκεν εἰς Δελφοὺς, χρησμοδοῦσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφρις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

2. Ἀπόλλων Ἀδμήτῃ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερωῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐθήτευσε, καὶ ἠτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν ἔληται. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκῃν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν θελόντων, Ἄλκηστις, ἡ αὐτοῦ ἄλοχος, ὑπεραπέθανε. 15 Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὡς δὲ ἔνοιον λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσάμενος τῷ Θανάτῳ.

3. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θελοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον. Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἔπεμψε. Ποσειδῶν δὲ κῆτος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα

αὐτοῦ, βορὰν τῷ κῆτι, οὗτος προὔθηκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας αὐτήν. Ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήφεται, ἃς ὁ Ζεὺς ποιήν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκεν αὐτῷ· δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν εἶλεν.

4. Τάνταλος μὲν Διὸς ἦν παῖς, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ διαφέρων, κατόκει τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην Παιφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, ὡς φασι, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ πλεῖον. Ὑστερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων, καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παρρησίας, ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς ἀθανάτοις ἀπόρρητα. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολάσθη, καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἠξιώθη, καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς. — Τούτου δ' ἐγένετο Πέλοψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν υἱοὺς ἐπτά, καὶ θυγατέρας τὰς ἑσας, εὐπρεπείᾳ διαφερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα φρουαττομένη, πλεονάκις ἐκαυχᾶτο, καὶ τῆς Αἰητοῦς ἑαυτὴν εὐτεκνοτέραν ἀπεφαίνετο. Εἶθ' ἡ μὲν Αἰητὸς χολωσαμένη, προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτεμίδι, τὰς θυγατέρας. Τούτων δ' ὑπακουσάντων τῇ μητρὶ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη αὐτὴν ὑφ' ἑνα καιρὸν ὀξείως ἅμα εὐτεκνον καὶ ἄτεκνον γενέσθαι. — 5. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιπούσα, πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον τῆς Ἀσίας· κακεῖ Διὶ εὐξαμένη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

6. Ἀκταίον, Ἀυτοπόης καὶ Ἀρισταίου παῖς, τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρώνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυῶν. Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε. Καὶ φασὶ, τὴν

θεὸν παραχοῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πενήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαι, ὅφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐθρώθη· ἀπολομένου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἰδῶλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσεν. 5

7. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς ἦν καὶ Κορωνίδος. Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποθανούσης, ἔτι βρέφος ὄντα, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων, παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες οἱ ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυτὸν Διὶ κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμίλλησε ῥίπτειν αὐτόν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Ἀητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεργὰς πρὸς Ἀδμητον, τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν. 10 15 20

II. BACCHUS.

1. Λυκοῦργος, παῖς Δρύαντος, Ἰδωνῶν βασιλεύων, οἱ Στυρμόνα ποταμὸν παροικοῦσιν, ἐξέβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θυράκην ἐλθόντα. Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως, κατέφυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι, καὶ τὸ αὐτῷ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκοῦργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ μεμηνῶς Δρύαντα

τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλήμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν ἐσωφρόνησε. Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ Θεός, καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦργος. Ἰδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες,

5 εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν· καὶ κεῖ κατὰ Διονύσου βούλησιν ὑφ' ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανεν.

2. Διελθὼν δὲ Θοράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἤκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναικας ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι.

10 Πενθεὺς δὲ, Ἰχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφώς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα, τῶν Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαύης κατὰ μανίαν ἐμελείσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

15 3. Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρὸρήνων ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη· οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθήμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἠπειγόντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπωλήσοντες. Ὁ δὲ τὸν μὲν ἰστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἔπλησε κισσοῦ καὶ
20 βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

4. Ἰκάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀπτικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλήμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ Θεοῦ
25 δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἠδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθαψαν αὐτόν. Ἡριγόνη δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα
30 μαστεύουσα, κύων συνήθης, ὄνομα Μαίρα, ἢ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· καὶ κείνη ὄδυρομένη τὸν πατέρα, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

III. MERCURY.

Ἐρμῆς, Μαΐας καὶ Διὸς υἱὸς, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὄν, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παραγίγνεται, καὶ κλέπτει βόας, ἃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. Ἴνα δὲ μὴ φωραθεῖη ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὄχετο, 5 καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κῦτος χορδὰς ἐντείνας, λύραν εὔρε καὶ πληκτρον. — Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. Οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν, ποῦ 10 ποτε ἠλάθησαν, διὰ τὸ μὴ εὔρεῖν ἴχνος δύνασθαι. Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφῶτα, πρὸς Μαΐαν εἰς Κυλλήνην παραγίγνεται, καὶ τὸν Ἐρμῆν ἠτιᾶτο· ἣ δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, 15 ἤρνεῖτο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. — Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων, ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἐρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσοῦν ῥάβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἣν 20 ἐκέκτητο βουκολῶν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτόν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθεισιν.

IV. MINERVA.

1. Κέκρωψ αὐτοχθῶν, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν 25 πρότερον λεγομένην Ἄκτην, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασὶν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλα-

βέσθαι, ἐν αἷς ἕμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. Ἴκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τὴν τριαίνην, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδαι καλοῦσι. Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηναῖα
 5 καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ δαίκνυται. Γετομένης δὲ ἕριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖαν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων, ἣ χώρα τῆς Ἀθηναῖας ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν.
 10 Ἀθηναῖα μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας· Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριασίον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλον ἐποίησεν.

2. Ἴην παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας, Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, γενόμενος τυφλὸς τοὺς ὀφθαλμούς.
 15 Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς, λόγοι λέγονται διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῶν θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἠθέλον, ἐμήνυνεν· ἄλλοι δὲ, ὑπὸ Ἀθηναῖας αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνήν ἐν λουτρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης τὴν
 20 θεὸν (ἣν δὲ προσφιλῆς τῇ Ἀθηναῖᾳ ἢ Χαρικλῶ) ἀποκαταστῆσαι πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, μὴ δυναμένη τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασα, πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ ἔδωρῆσατο, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν.

V. HERCULES.

25 1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμῆϊ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα. Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν. Τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον. Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγχευσε τέταρτον. Πέμπτον, δ' ὀρνίθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.

Ἑκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαεινόν.
 Ἑβδομον, Ἀνγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 Ὀγδοον, ἐκ Κρήτηθε πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 Εἵνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρυνόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
 Ἐνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ Ἄϊδαο.
 Δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.

6

2. Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐκ Διὸς γενέσθαι. Οὗτος, ῥώμῃ σώματος πολὺ τῶν ἀπάντων διενέγκας, ἐπῆλθε τὴν οἰκουμένην, κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους, ἀναιρῶν δὲ τὰ 10 τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντι θηρία· πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν ἐλευθερίαν περιποιήσας, ἀήττητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις.

3. Ἡρακλέος παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας 15 ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εὐνὴν ἐπεμψε, διαφθαρήναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἄγχων ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν. — 4. Εὐρυσθεὺς ἐπέταξε τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον 20 ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, καὶ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, τὸν λέοντα ἐτόξευσε πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, τῷ ῥοπάλῳ ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, Ἡρακλῆς τὴν ἐτέραν ἀποικοδόμησεν εἰσοδον, διὰ δὲ 25 τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἔπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. — 5. Ἑκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, 30 πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέος, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖ,

παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει. Αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

- 6 6. Λιβύης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος, Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνήρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον ἀπέκτεινε· ψαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότατον συνέβη γίγνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα. — 7. Μετὰ
- 10 Λιβύην Ἡρακλῆς Αἴγυπτον διεξῆει. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυσεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν
- 15 ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, πάντας τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαξε. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμὰ διαφρήξας, τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινεν.
- 20 8. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ, φυγόντες Εὐρυσθέα, ἤλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλείου βωμὸν, ἠξίου βουθεῖσθαι. Εὐρυσθέως δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πόλεμον
- 25 πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος κτείνει διώξας Ἴλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμῶν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυσεν αὐτοῦ.

VI. EXPEDITION OF THE ARGONAUTS.

1. Φρίξον, τὸν Ἀθάμαντος, μυθολογοῦσι, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητριῆς ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἑλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν κατὰ τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν 5 θάλασσαν, ἣν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα κατενεχθῆναι μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, κατὰ τέ τι λόγιον θύσαντα τὸν κριὸν, ἀναθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτη χρησμὸν ἐκπεσεῖν, ὅτι 10 τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσομάλλον δέρας ἀπενέγκωσι. Διὰ δὲ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὀμότητα καταδειξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθῆις τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιθῆναι τολμήσαι 15 τῆς χώρας.

2. Τῷ Πελίᾳ, τῆς Ἰώλκου ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμὸν· ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε 20 πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλῶν, 25 ἠρώτα προσελθῶν, τί ἂν ἐποίησεν, ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν; Ὁ δὲ ἔφη, Τὸ χρυσομάλλον δέρας προσέιαττον ἂν φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευ-

σεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἄρεος ἄλσει
κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὐπνου.

— Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν
Φρίξου· κακῆϊνος, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν
5 κατεσκευάσασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευά-
σαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρόωραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ
φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον· ὡς δὲ ἡ ναῦς κατε-
σκευάσθη, χρωμένῳ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι
τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

- 10 3. Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες καταντιῶσιν
εἰς τὴν τῆς Θρακῆς Σαλμυδησσόν, ἔνθα ὤκει Φινεὺς
μάντις, τὰς ὄψεις πεπηρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν Ἀγή-
νορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πη-
ρωθῆναι φασὶν αὐτόν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε
15 τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν
Ἄργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητριῶ, τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε
παῖδας. Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὐταὶ, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο
τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνῆρ-
20 παζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὀσμῆς ἀνάπλευα κατέλειπον, ὥστε μὴ
δύνασθαι προσενέγκασθαι. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἄργο-
ναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν
ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτόν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ πα-
ρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξαίφνης
25 σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τροφήν ἤρπαζον. Θεασάμενοι
δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτηρω-
τοὶ, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἴερος ἐδίωκον. Ἦν δὲ ταῖς
Ἀρπυίαις χρεῶν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παιδῶν· τοῖς
δὲ Βορέου παισὶ, τότε τελευτήσειν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ
30 καταλάβωσι. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς
ποταμόν τινα ἐμπίπτει, ἡ δὲ ἑτέρα μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε
νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη
γὰρ, ὡς ἤλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡῖονα
ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἕως

Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινεῖα μηκέτι ἀδικήσειν.

4. Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσε τὸν
πλοῦν τοῖς Ἀργοναῦταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέ-
θετο πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἰσοδον. Ἦσαν δὲ 5
ὑπερμεγέθεις αὐταί, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς
τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ Θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον.
Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἀπ' αὐτῶν ὀμίχλη, πολὺς δὲ πάτα-
γος ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν.
Εἶπεν εὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ 10
ταύτην εἴαν μὲν ἴδωσι σωθεῖσάν, διαπλεῖν καταφρο-
νοῦντας· εἴαν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα
ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν,
ἀφιάσιν ἐκ τῆς πρώρας πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης, τὰ
ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. 15
Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας
ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλά-
στων τῆς νηὸς περικοπέισης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες
ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περραιωθείσης,
στήναι παντελῶς. 20

5. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμώδοντα καὶ
Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολ-
χικῆς ἐστὶ γῆς. Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε πρὸς
Αἰήτην Ἰάσον, καὶ τὰ ἐπιταγένητα ὑπὸ Πέλλου λέγων, πα-
ρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, εἴα 25
τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἦσαν δὲ ἄγριοι
παρ' αὐτῷ οὔτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον
Ἠφαιστοῦ, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομά-
των ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν
δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβῶν παρ' Ἀθηνᾶς τοῖς 30
ἡμίσεις ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Οἴθαις.

6. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς
ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἔσχε· ἦν δὲ
αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρ-

μακίς. Λεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθορῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν κατά-
 ζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν,
 εἰάν ὁμόση αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν
 5 ἀγάγηται. Ὀμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ
 καταζευγνύναι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσαι τὴν
 τε ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρι-
 σθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικη-
 θήσεσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρο-
 10 μένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι
 ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται,
 ἐκέλευσε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ
 τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρ-
 15 μάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς
 ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε.
 Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς
 ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἐώρα, βάλλων ἐξ
 ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτοὺς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους
 20 προσιών, ἀνήρει. Κατέζευγμένων δὲ τῶν ταύρων, οὐκ
 ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργῶν κατα-
 φλέξαι, καὶ κτεῖναι τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια,
 τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα
 δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος
 25 ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργῶν παρεγένετο. Συνείπειο δὲ
 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων
 ἀνήχθησαν.

8. Πελίας δὲ, ἀπογνοὺς τὴν ὑποσιροφὴν τῶν Ἀργο-
 ναυτῶν, Αἰσόνα, τὸν Ἰάσονος πατέρα, κτείνειν ἤθελεν·
 30 ὁ δὲ, αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν, ἀδεῶς
 ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ
 ἐπαρασαμένη Πελίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον,
 ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα
 παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν

δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη μετελθεῖν ἐθέλων, και-
 ρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν ἐς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστείων
 πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι· αὐθις δὲ Μήδειαν
 παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῆ. Ἢ δὲ
 εἰς τὰ βασιλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα πείθει τὰς θυ- 5
 γατέρας αὐτοῦ, τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι,
 διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καὶ τοῦ
 πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσασα καὶ καθεψήσασα, ἐποίησεν
 ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαί, τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ
 καθεψοῦσιν. Ἄκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἴωλκὸν οἰκούντων 10
 τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς
 Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

VII. MISCELLANEOUS FABLES.

1. Ὀρφεὺς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ἔδωκε
 ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης,
 τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφρατος, κατήλθεν εἰς 15
 ἄδου, καὶ Πλούτωνά ἐπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ
 ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς
 ἐπιστραφῆ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ
 δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἧ δὲ πάλιν
 ὑπέστρεψεν. 20

2. Πολλοὶ τῶν ποιητῶν φασί, Φαέθοντα τὸν Ἥλιου μὲν
 υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πείσαι τὸν πατέρα, μίαν
 ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγχωρηθέντος δὲ
 αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον,
 μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἡριῶν, τοὺς δὲ ἵππους κατα- 25
 φρονήσαντας τοῦ παιδός, ἐξενεχθῆναι τοῦ συνήθους
 δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμέ-
 νους ἐκπυρῶσαι τοῦτον, καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν
 καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα, πολλὴν τῆς οἰκου-

μένης κατακαίειν χώραν. Διὸ καὶ τὸν Δία ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστήσαι δὲ τὸν Ἴλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν
 5 Πιάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἡριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευταίην, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι τὴν φύσιν, γενομένας αἰγείρους. Ταύτας δὲ κατ' ἐνιαυτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν δάκρυον ἀμείναι, καὶ
 10 τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον.

3. Προμηθεὺς, Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας υἱὸς, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσα:, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύψας. Ὡς δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν
 Ηφαίστῳ τῷ Κανκῶσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωῶσαι.
 15 Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Ἡρομηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν διετέλεσε. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, τὸ ἦπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο, ἀΰξανόμενον διὰ νυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πύρρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν
 20 ἔλυσεν.

4. Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμει Πύρρῳ, τὴν Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας, ἣν ἐπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλη-
 25 σεν, ὑποθεμένου Προμηθεὺς, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρανακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρῳ εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν· ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἳ συνέφυγον εἰς τὰ
 30 πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρανακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἕσας, τῷ Παιρρασῶ προσίσχει, κακῆ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκδῶς ἔθυσσε Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεπεν αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλεται· ὃ δὲ αἰρεῖται

ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύρρᾳ, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

5

5. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. Ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μειὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροτῶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένης λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

10

6. Βῆλος ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς, παῖδας εἶχε διδύμους, Αἴγυπτον καὶ Δαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πενήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῶν πενήκοντα. Στσιασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικῶς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ταῦν κατεσκεύασε πενηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος, ἔφυγεν εἰς Ἄργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ εἰς Ἄργος ἐλθόντες, παρεκάλουν τὸν Δαναὸν, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἡξίουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ τῆς φυγῆς, ὁμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν· αἱ δὲ κοιμημένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ἑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε· διὸ καθείρξας αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Λαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λίρῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σάματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς, Διὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ἑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνώκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

15

20

25

30

7. Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἶλε, Νίσου βασιλεύοντος, τοῦ Πανδίωνος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα (ἧς ἀφαιρέσθαι αὐτὸν μοῖρα ἦν τελευτῆν), ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, 5 ἐρασθεῖσα Μίνως, ἐξεῖλε τὴν τρίχα κοιμωμένῳ. Μίνως δὲ, Μεγάρων κρατήσας, ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησεν.

8. Σφίγγα μυθολογοῦσι, θηρίον δίμορφον, παραγενο- 10 μένην εἰς τὰς Θήβας, αἰνιγμα προτιθέναί τῳ δυναμένῳ λῦσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Ἦν δὲ τὸ προτεθὲν ὑπὸ τῆς Σφιγγός· Τί ἐστι τὸ αὐτὸ δίπουν, τρίπουν, καὶ τετράπουν·

ἄλλ' ὅποταν βαίνη πλείστοισι πόδεσσι,

15 Ἐνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

Ἀπορομένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰδίπους ἀπεφάνητο, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβληθέν· νήπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν εἶναι· ἀυξήσαντα δὲ, δίπουν· γηράσαντα δὲ, 20 τρίπουν, βακτηρίᾳ χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ἐνιαῦθα τὴν μὲν Σφίγγα ἑαυτὴν κατακρημνίσαι, τὸν δὲ Οἰδίπουν γῆμαι τὴν ἀγνοουμένην ὑφ' ἑαυτοῦ μητέρα, τῳ λύσαντι ἔπαθλον προτιθεμένην.

9. Ἐλένη, Λήδας καὶ Τυνδάρεω θυγάτηρ, ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, Διὸς, κάλλιπεν ἢν διαπρεπῆς. Παρτεγένοντο δὲ εἰς 25 Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμον πολλοὶ τῶν βασιλευόντων Ἑλλάδος. Τούτων ὄρων τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει μὴ, κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν οἱ λοιποὶ, ἐξορκίζει τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ τὸν γάμον, καὶ αἰρεῖται τὸν Μενέλαον 30 νυμφίον, καὶ τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδίδωσιν.

10. Ἡ Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἐγέννησε, τὸν Ἀχιλλέα. Ἀθάνατον δὲ θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτὸς, ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν

πατρῶον· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίῃ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρείδας ὄχητο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν 5 αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχνους λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς.

11. Αἰακὸς, ὁ Διὸς ἔκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν, ὥστε γενομένων ἀνχμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέ- 10 βαλεν, ἦλθον οἱ προεσιτώτες τῶν πόλεων ἰκετεύοντες αὐτὸν, νομίζοντες, διὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου, τάχιστ' ἂν εὐρέσθαι παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν. Σωθέντες δὲ καὶ τυχόντες ἀπάντων ὧν ἐδεήθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰγίλῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν 15 Ἑλλήνων, οὐπερ ἐκεῖνος ἐποίησατο τὴν εὐχὴν. Καὶ κατ' ἐκεῖνον μὲν τὸν χρόνον ἕως ἦν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλι- στης δόξης ὧν διετέλεσεν· ἐπειδὴ δὲ μετέλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ Πλούτωνι καὶ Κόρη τιμᾶς μεγίστας ἔχων παρεδρεῦεν ἐκείνοισι.—Τούτου δὲ παῖδες ἦσαν Τελαμῶν 20 καὶ Πηλεὺς. Ὡν ὁ μὲν ἕτερος μεθ' Ἡρακλέους ἐπὶ Λαομέδοντα στρατευσάμενος, τῶν ἀριστείων ἔτυχε· Πηλεὺς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Κενταύρους ἀριστεύσας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὐδοκίμησας, Θέτιδι, τῇ Νη- ρέως, θνητὸς ὧν ἀθανάτω, συνῴκησε· καὶ μόνου τούτου 25 φασὶ τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέ- ραιον ἀσθῆναι. Τούτοις δ' ἑκατέρω, Τελαμῶνος μὲν Αἴας καὶ Τεῦκρος ἐγεννήθη, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς. Οἱ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ 30 ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατοικοῦν· ἀλλὰ στρατείας τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους γιγνομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἑκατέρωθεν ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις Ἀχιλλεύς μὲν

ἀπάντων διήνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἠρίστανσε. Τεῦκρος δὲ τῆς τούτων συγγενείας ἄξιος, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ Τροίαν συνεξεῖλεν, ἀφικόμενος εἰς Κύπρον Σαλαμίνα κατώκισεν.

- 5 12. Θησεύς, ὁ Αἰγέως, Λαπίθαις σύμμαχος γενόμενος καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Κενταύρους τοὺς διφνεῖς, οἱ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ καὶ τόλμῃ διέφερον, τούτους μάχη νικήσας, εὐθύς μὲν τὴν ὕβριν αὐτῶν ἔπανσεν, οὐ πολλῶ δ' ὕστερον τὸ γένος ἐξ ἀνθρώπων ἠφάνισεν. — Κατὰ δὲ
- 10 τοὺς αὐτοὺς χρόνους οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Μινωταύρῳ, τῷ ἐν Κρήτῃ τραφέντι, δασμὸν ἀπέστειλαν δις ἐπτὰ παῖδας, οὓς ἰδὼν ἀγομένους, οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥσθ' ἠγγήσατο κρεῖττον εἶναι τεθνάναι, ἢ ζῆν αἰσχροῦς, ἄρχων τῆς πόλεως τῆς οὕτως οἰκτρὸν τοῖς ἐχθροῖς φόρον ὑποτελεῖν ἠναγκασμένης.
- 15 Σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας τῆς φύσεως ἐξ ἀνδρὸς καὶ ταύρου μεμιγμένης, τοὺς μὲν παῖδας τοῖς γορευῶσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πατρίδα οὕτως δεινοῦ προστάγματος ἠλευθέρωσεν.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

I. JUPITER AND MERCURY.

Ζεὺς. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα οἶσθα, τὴν καλὴν, ὧ

20 Ἐρμῆ;

Ἐρμῆς. Ναὶ, τὴν Ἰὼ λέγεις.

Z. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις.

E. Τεράστιον τοῦτο· τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;

Z. Ζηλοτυπήσασα ἢ Ἴρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ

ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκό-
λον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοῦνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει
τὴν δάμαλιν, ἄϋπνος ὢν.

Ἐ. Τί οὖν ἡμᾶς χρῆ ποιεῖν ;

Ζ. Καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμέαν (ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος 5
βουκολεῖ) ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ
πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγών, Ἴσιν ποιήσον.
Καὶ τολοιπὸν ἔστω θεὸς τοῖς ἐκῆ· καὶ τὸν Νεῖλον ἀνα-
γέτω, καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέ-
οντας.

10

II. VULCAN AND JUPITER.

Ἡφ. Τί με, ὦ Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἤκω γὰρ, ὡς ἐκέλευσας,
ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μιᾶ πληγῇ
διατεμεῖν.

Ζ. Εὐγε, ὦ Ἡφαιστε. Ἀλλὰ διέλε μου τὴν κεφαλὴν ἐς
δύο κατενεγκών.

15

Ἡφ. Πειρᾶ μου, εἰ μέμνη; Πρόστατε δ' οὖν τὰληθές,
ὅπερ θέλεις σοὶ γενέσθαι.

Ζ. Διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ
νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράση μου· ἀλλὰ χρῆ καθικνεῖ-
σθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ 20
τῶν ὠδίνων, αἱ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσι.

Ἡφ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακὸν τι ποιήσωμεν· ὄξυς γὰρ ὁ
πέλεκυς ἐστί, καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ, οὔτε κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν
μαιώσεται σε.

Ζ. Κατένεγκε μόνον, ὦ Ἡφαιστε, θαρρόων· οἶδα γὰρ 25
ἐγὼ τὸ συμφέρον.

Ἡφ. Ἄκων μὲν, κατοίσω δέ· τί γὰρ χρῆ ποιεῖν,
σοῦ κελεύοντος; (Ἡφαιστε διατίμει τὸ τοῦ Διὸς κρανίον.)
Τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; — μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν

τῆ κεφαλῇ· εικότως γοῦν ὀξύθυμος ἦσθα, τηλικαύτην ὑπὸ τῆ μήνιγγι παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἢ που στρατοπέδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων· ἢ δὲ πηδᾶ, καὶ πυφίχιζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ 5 πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾶ· καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἢ κόρυς.

III. JUPITER, ESCULAPIUS, HERCULES.

Z. Παύσασθε, ὦ Ἀσκληπιέ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὡςπερ ἄνθρωποι. Ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλ- 10 λότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν.

Ἡρ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τουτονὶ τὸν φαρμακέα προ- κατακλίνεσθαί μου ;

Ἀσκ. Νῆ Δία, καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι.

Ἡρ. Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε ; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύ- 15 νωσεν, ἅ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐτίς ἀθανασίας μετέληφας ;

Ἀσκ. Ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σὺ, ὦ Ἡρακλες, ἐν τῇ Οὔτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὄνειδίξεις τὸ πῦρ ;

Ἡρ. Οὐκ οὖν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν· ὅς Διὸς 20 μὲν νιός εἰμι, τσαῦτα δὲ πεπόνηκα, ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρού- μενος. Σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος.

25 Ἀσκ. Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶν ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ σῶμα, τοῦ χιτῶνος, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. Ἐγὼ δέ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὡςπερ σὺ, οὔτε ἔξαινον

ἔρια ἐν Λυδία, πορφυρίδα ἐνδεδικώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῶ σανδάλω, ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα.

Ἦρ. Εἰ μὴ παύσῃ λαιδορούμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ, ὡς οὐ πολὺ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε, 5
εἴπω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μηδὲ τὸν Παιήονα ἰάσασθαι σε, τὸ κρανίον συντριβέντα.

Ζ. Παύσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττειτε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμφομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου. Καίτοι εὐγνωμον, ὧ Ἡρακλῆς, προκατακλίνεσθαι 10
σου τὸν Ἀσκληπιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

IV. JUNO AND LATONA.

Ἦρ. Καλὰ μὲν γάρ, ὧ Λητοῖ, καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διῷ.

Λητ. Οὐ πάσαι, ὧ Ἦρα, τοιοῦτους τίκτειν δυνάμεθα, οἷος ὁ Ἥφαιστός ἐστιν. 15

Ἦρ. Ἄλλ' οὗτος μὲν ὁ χολὸς, ὅμως χρήσιμός γε ἐστὶ, τεχνίτης ὢν ἄριστος, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ σοὶ παῖδες, ἧ μὲν αὐτῶν ἀρρήνικὴ πέρα τοῦ μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει, ξενοκτοιοῦσα, καὶ μιμουμένη 20
τοὺς Σκύθας αὐτούς, ἀνθρωποφάγους ὄντας. Ὁ δ' Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρός εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν Κλάρω, καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους 25
αὐτῷ, λοξὰ ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα. Καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοιούτου· πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὐτούς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖται

γε ὑπὸ τῶν συνειτωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει, ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δὲ, ὡς φεύζεται αὐτὸν ἢ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. Ὡστε
 5 οὐχ ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας.

Λητ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἣ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε, ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα, ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κισα-
 ρίξῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων.

10 Ἡρ. Ἐγέλασα, ὦ Λητοῦ· ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέ-
 δειρεν ἄν, αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισ-
 θεῖς ἀθλίος ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἄλους· ἡ δὲ καλή σου
 παρθένος οὕτω καλή ἐστιν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὑφθεῖσα ὑπὸ
 15 τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ
 αἴσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας.

Λητ. Μέγα, ὦ Ἥρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διὶ, καὶ
 συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν
 ἀλλ' ὄψομαι σε μετ' ὀλίγον αὐθις δακρύνουσαν, ὅποταν σὲ
 20 καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατήῃ, ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

V. JUNO AND JUPITER.

Ἡρ. Ἐγὼ μὲν ἡσχυνόμην ἄν, ὦ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτος
 ἦν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης·
 μήτρα μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις
 γυναιξὶ συνῶν, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ
 25 αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύων· καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον
 ἰοικῶς, ἢ σοὶ τῷ πατρί.

Z. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἀβρότερος τῶν
 γυναικῶν, οὐ μόνον, ὦ Ἥρα, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο, καὶ

τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τρωῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς Θράκας
 ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ
 τούτῳ στρατιωτικῷ, τοὺς τε ἐλέφαντας εἶλε, καὶ τῆς χώρας
 ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμή- 5
 σαντα, αἰχμάλωτον ἀπήγαγε· καὶ ταῦτα ἅπαντα ἔπραξεν,
 ὀρχοῦμενος ἅμα, καὶ χορεύων, θύρσοις χρώμενος κιττίνοις,
 μεθύων, ὡς φῆς, καὶ ἐνθεάζων. Εἰ δέ τις ἐπεχείρησε
 λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑβρίσας ἐς τὴν τελετὴν, καὶ τοῦτον
 ἐτιμωρήσατο, ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν, ἢ διασπασθῆναι
 ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὡςπερ νεβρόν. Ὅρῳ ὡς ἀνδρεῖα 10
 ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρὸς; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφῇ
 πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος· καὶ μάλιστα εἰ λο-
 γίσαιτό τις, οἷος ἂν νήφων οὗτος ἦν, ὅπου ταῦτα μεθύων
 ποιεῖ.

VI. MERCURY AND MAIA.

Ἑρμ. Ἔστι γάρ τις, ὦ μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτε- 15
 ρος ἐμοῦ;

Μαῖ. Μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν.

Ἑρμ. Τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος
 κάμνων, καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος;
 ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· 20
 καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, εἶτα εὐθιτήσαντα ἕκαστα,
 παρεστάναι τῷ Διὶ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ'
 αὐτοῦ, ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα· καὶ ἐπανελθόντα
 ἔτι κεκοιμημένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν. Πρὶν δὲ
 τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἤκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ 25
 ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς
 καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ
 Πλούτῳ ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρ-

εστάναι τῷ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαιστραῖς εἶναι, κὰν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτορας ἐκιδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Ἀήδας τέκνα πάρ' ἡμέ-
 5 ραν ἐκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ἄδου εἰσὶν· ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκά-
 στην ἡμέραν καὶ ταῦτα κάκεινα ποιεῖν ἀναγκαῖον. Καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαν-
 τίδος, διακονοῦμαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ
 10 Σιδῶνος παρὰ τῆς Ἀγήνορος θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ
 με ὀψόμενον ὅ τι πράττει ἢ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα, πέπομφεν αὐθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην·
 εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν, φησὶν, ἐλθὼν, ἐν παρόδῳ τὴν
 Ἀντιόπην ἰδέ. Καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. Εἰ γοῦν μοι
 15 δυνατὸν ἦν, ἠδέως ἂν ἠξίωσα πεπραῖσθαι, ὡς περ οἱ ἐν γῆ
 κακῶς δουλεύοντες.

Μαῖ. Ἐὰ ταῦτα, ὦ τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρε-
 τεῖν τῷ πατρὶ, νεανίαν ὄντα· καὶ νῦν, ὡς περ ἐπέμφθης,
 σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βρα-
 20 δύνων λάβῃς.

VII. ZEPHYR AND NOTUS.

Ζέφ. Οὐ πρόποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀφ' οὗ γε εἰμι, καὶ πνέω. Σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε ;

Νότ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν ; ἢ
 25 τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν ;

Ζέφ. Ἡδίστου θεάματος ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι.

Νότ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμεν·

ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐδὲν οὖν οἶδα ὧν λέγεις.

Ζέφ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶδας;

Νότ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μὴν;

Ζέφ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγῆσομαί σοι.

5

Νότ. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός; τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην.

Ζέφ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἠϊόνα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα· ὁ Ζεὺς δὲ, ταύρω εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπειζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπῆς, καὶ τὸ βλέμμα ἡμερος. Ἐσκήριτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, καὶ ἐμυκάτο ἡδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρο-
μαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσῶν· ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα τῷ πράγματι, τῇ λαιᾷ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἐτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸ πέπλον συνεῖχεν.

15

Νότ. Ἴδὸν τοῦτο θεάμα, ὦ Ζέφυρε, εἶδες.

20

Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἠδῖω παραπολὺ, ὦ Νότε· ἡ γὰρ θάλασσα εὐθύς ἀκύμων ἐγένετο, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες πάρηκολουθοῦμεν. Ἐρωτες δὲ παραπειώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶ ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμμένας τὰς
δαῖδας φέροντες, ἦδον ἅμα τὸν ὑμέναιον. Αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδῦσαι παρίππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων, ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί· τό τε τῶν Τριτώνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλασσίων, ἅπαντα περιεχό-
ρευε τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκῶς ἄρματος, παροχουμένην τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγη-
θῶς, προσδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχῃς κατακει-
μένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. Ταῦτα ἐκ

30

Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὃ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο · ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκνυαίνομεν.

Νότ. Ὡ μακάριε Ζέφυρε τῆς Θείας! Ἐγὼ δὲ γρύπας, 5 καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐώρων.

VIII. THE CYCLOPS POLYPHEMUS AND NEPTUNE.

Κυκ. Ὡ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας.

Ποσ. Τίς δὲ ὃ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε;

Κυκ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὔτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει · ἐπεὶ 10 δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη.

Ποσ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον · ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσῆς ὢν;

15 Κυκ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντρον, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις · ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀπο- 20 κρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοι · ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὡσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον, ληστὰς ὄντας. Ἐνιαῦθα ὃ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὔτις, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἥδ' ὑ μὲν καὶ εὖοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ, καὶ ταραχωδέσιτατον · ἅπαντα γὰρ εὐθύς 25 ἐδόκει μοι περιφέρεισθαι πιόντι, καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο, καὶ οὐκέτι ὄλωσ ἐν ἑμαυτῷ ἤμην · τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπάρσθην. Ὁ δὲ, ἀποξύσας τὸν μοχλὸν, καὶ πυρώσας

γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ' ἐκείνου τυ-
φλός εἰμι σοι, ὦ Πόσειδον.

Ποσ. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὅς οὐκ ἐξέθορες
μεταξὺ τυφλούμενος. Ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν;
οὐ γάρ ἄν, εὐ οἶδ' ὅτι, ἐδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ
τῆς θύρας.

Κυκ. Ἄλλ' ἐγὼ ἀφείλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι
ἐξιόντα· καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς
χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρῆς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν,
ἐντειλάμενος τῷ κριῶ, ὅποσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ.

Ποσ. Μανθάνω, ὑπ' ἐκείνοις ὅτι γε ἔλαθεν ὑπεξε-
θῶν σε. Ἄλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπας σ' ἔδει ἐπιβοή-
σασθαι ἐπ' αὐτόν.

Κυκ. Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἦκον· ἐπεὶ δὲ ἦροντο
τοῦ ἐπιβουλεύσαντος τοῦνομα, ἀγὼν ἔφην, ὅτι Οὔτις ἐστὶ,
μελαγχολῶν οἰηθέντες με, ὥχοντο ἀπιόντες. Οὕτω κατεσο-
φίσάτο με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. Καὶ ὁ μάλιστα ἠγίασέ
με, ὅτι καὶ ὄνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, Οὐδ' ὁ πατήρ,
φησὶν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται σε.

Ποσ. Θάρσει, ὦ τέκνον, ἀμνησῶμαι γὰρ αὐτὸν, ὡς
μάθη, ὅτι, εἰ καὶ πῆρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι
ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων ἐπ' ἐμοὶ ἐστί· πλεῖ-
δὲ ἔτι.

IX. PANOPE AND GALENE.

Παν. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθές, οἷα ἐποίησεν ἡ Ἔρις πα-
ρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετιάλῃ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ
συμπόσιον;

Γαλ. Οὐ συνεισιτώμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσειδῶν

ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσοῦτω φυλάττειν τὸ πέλαγος. Τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ παροῦσα;

Παν. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν. Ἡ δ' Ἔρις ἐν τοσοῦτω λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ ἑα-
 5 δίως, τῶν μὲν πιόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κίθαρίζοντι, ἢ ταῖς Μούσαις ἄδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὄλον, ὦ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δὲ, Ἡ καλὴ λαβέτω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξεπίτηδες, ἤκει
 10 ἔνθα Ἴηρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηναῖα κάτεκλίνοντο. Κάπειδ' ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκάστη, καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἤξιον. Καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς διέστησεν
 15 αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν ἂν προῦχώρησε τὸ πρᾶγμα. Ἄλλ' ἐκεῖνος, Αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου (καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἤξιον), ἅπιτε δὲ ἐς τὴν Ἴδην παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα· ὅς οἱδὲ τε διαγνῶναι τὸ καλλίον, φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς.

20 Γαλ. Τί οὖν αἱ θεαὶ, ὦ Πανόπη;

Παν. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν Ἴδην, καὶ τις ἤξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν.

Παν. Ἴδῃ σοι φημι, οὐκ ἄλλη κρατήσῃ, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἣν μὴ τι πάνυ ὁ δαιτητῆς ἀμβλυώτῃ.

X. XANTHUS AND THE SEA.

Ξάν. Δέξαι με, ὦ Θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα, καὶ κα-
τάσβεσόν μου τὰ τραύματα.

Θάλ. Τί τοῦτο, ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσε;

Ξάν. Ἡφαιστος· ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαί-
μων, καὶ ζέω. 5

Θάλ. Διὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ;

Ξάν. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ φο-
νέοντα τοὺς Φρύγας ἰκέτευσα, ὁ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς
ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττέ μοι τὸν ῥοῦν, ἐλεήσας
τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβηθεῖς 10
ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ὁ Ἡφαιστος, ἔτυχε γὰρ
πλησίον που ὦν, πᾶν, οἶμαι, ὅσον ἐν τῇ Λήμνῳ πῦρ εἶχε, καὶ
ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, καὶ εἶποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι
καὶ κατέκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρϊκας· ὥπτησε δὲ
καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγγέλεις· αὐτὸν δὲ 15
ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἰργα-
σται. Ὁρᾶς δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκανμά-
των.

Θάλ. Θολερός, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός, ὡς εἰκός· τὸ
αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ἢ θέρμη δὲ, ὡς φῆς, ἀπὸ τοῦ 20
πυρός. Καὶ εἰκότως, ὦ Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν
ὤρμησας, οὐκ αἰδесθεῖς ὅτι Νηρηίδος υἱὸς ἦν.

Ξάν. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύ-
γας;

Θάλ. Τὸν Ἡφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν 25
ὄντα τὸν Ἀχιλλεῖα;

XI. ÆACUS, PROTESILAUS, MENELAUS, PARIS.

(In the Lower World.)

Αἰ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεσών ;
Πρωτ. Ὅτι διὰ ταύτην, ὦ Λιακὲ, ἀπέθανον, ἡμι-
 τελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον
 γυναῖκα.

5 *Αἰ.* Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύ-
 τῆς γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν.

Πρωτ. Εὐ λέγεις · ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον.

Μεν. Οὐκ ἐμὲ, ὦ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιοτέρον τὸν
 Πάριον, ὅς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δί-
 10 καια ὤχετο ἀρπάσας. Οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ'
 ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιος ἄγχεσθαι, τοσού-
 τοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος.

Πρωτ. Ἄμεινον οὕτω. Σὲ τοιγαροῦν, ὦ Δύσπαρι,
 οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν.

15 *Παρι.* Ἄδικα ποιῶν, ὦ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμό-
 τεχρον ὄντα σοι · ἐρωτικός γάρ καὶ αὐτός εἰμι, καὶ τῷ αὐτῷ
 θεῷ κατέσχημαι. Οἴσθα δὲ, ὡς ἀκούσιόν τι ἐστί, καὶ ὅτι
 ἡμᾶς ὁ δαίμων ἄγει, ἔνθα ἂν ἐθέλῃ · καὶ ἀδύνατόν ἐστιν
 ἀντιτάττεσθαι αὐτοῖ.

20 *Πρωτ.* Εὐ λέγεις · εἶθε οὖν μοι τὸν Ἔρωτα ἐνταῦθα
 λαβεῖν δυνατὸν ἦν.

Αἰ. Ἐγὼ τοι καὶ περὶ τοῦ Ἔρωτος ἀποκρινοῦμαι σοι
 τὰ δίκαια. Φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρῶν τῷ Πάριδι
 ἴσως γεγενῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοὶ οὐδένα ἄλλον,
 25 ὦ Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτὸν · ὅς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου
 γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρωάδι, οὕτω φιλοκινδύ-
 νως καὶ ἀπονενομημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων, δόξης
 ἐρασθεῖς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες.

Πρωτ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἔμαντοῦ σοι, ὦ Λιακὲ, ἀπο-

κρινοῦμαι δικαιοτέρα. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἴτιος, ἀλλ' ἢ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι.

Αἰ. Ὁρθῶς· τί οὖν τούτους αἰτιά;

XII. A TRITON, AND IPHIANASSA AND DORIS

(Nereids).

Τρ. Τὸ κῆτος ὑμῶν, ὦ Νηρηίδες, ὃ ἐπὶ τὴν τοῦ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκησεν, ὡς οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκεν. 5

Νηρ. Ἐπὸ τίνος, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεύς, καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐπιῶν, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;

Τρ. Οὐκ· ἀλλ' ἴστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα καὶ Δωρι, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθέν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος. ἐσώσατε, οἰκτεῖρασαι αὐτούς. 10

Ἰφ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν. 15

Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος.

Ἰφ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρῆν.

Τρ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο. Ἐστάλη μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἄλθρόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην, ἔνθα ἦσαν. . . . 20

Ἰφ. Πῶς, ὦ Τρίτων, μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμάχους ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἢ ὁδός.

Τρ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐτὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθθηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν, ὅπου διητῶντο, αἱ μὲν ἐκάθευδον, οἶμαι, ὃ δὲ ἀποτεμῶν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ὄχετ' ἀποπιτάμενος. 25

Ἴφ. Πῶς ἰδῶν ; ἀθέατοι γάρ εἰσιν ἢ ὅς ἂν ἴδῃ, οὐκ ἂν τι ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι.

Τρ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἄσπίδα προφαίνουσα (τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ
 5 πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον)· ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης, ὡς περ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνεγρέσθαι τὰς
 10 ἀδελφάς, ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταύτην τῆς Αἰθιοπίας ἐγένετο, ἥδη πρόσγειος πετόμενος, ὄρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος, προσπεπατταλευμένην, καλλίστην, ὧ θεοὶ, καθειμένην τὰς κόμας καὶ ἡμίγυμνον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, οἰκτείρας τὴν τέχνην
 15 αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἄλους ἔρωτι βοηθεῖν διέγνω. Καπειδὴ τὸ κῆτος ἐπήει μάλα φοβερὸν, ὡς καταπιόμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ μὲν καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνύς τὴν Γοργόνα λίθον
 20 ἐποίει αὐτό. Τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ, καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ, ὅσα εἶδε τὴν Μεδουσαν. Ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδητὴ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὀλισθηρᾶς οὔσης· καὶ νῦν γαμῆ ἐν τοῦ Κηφέως, καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἄργος· ὥστε ἀντὶ θανάτου
 25 γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὕρετο.

Ἴφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ ἐπὶ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τι γὰρ ἢ παῖς ἠδίκηει ἡμᾶς, εἴ τι ἢ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡξίου καλλίων εἶναι ;

Δωρ. Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε
 30 οὔσα.

Ἴφ. Μηκέτι μεμνώμεθα, ὧ Δωρὶ, ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

GEOGRAPHY.

I. EUROPE.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκησίμος ἐστὶ πλὴν ὀλίγης τῆς ἀοικήτου διὰ ψύχος· αὕτη δ' ὁμορεῖ τοῖς Ἀμαζικοῖς, τοῖς περὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθένη. Τῆς δὲ οἰκησίμου, τὸ μὲν δυσχείμερον καὶ τὸ ὄρειον μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγα- 5 θοὺς καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται. Καθάπερ οἱ Ἕλληνες ὄρη καὶ πέτρας κατέχοντες, ᾧκουν καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίον. Ῥωμαῖοί τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέ- 10 ρους πολιτικῶς ἔξῃν ἐδίδαξαν.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτη, διότι τοὺς καρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα ὅσα χρήσιμα· θνώματα δὲ καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔξωθεν μέτεισιν, ὧν τοῖς σπανιζομένοις οὐδὲν χείρων ὁ βίος 15 ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις. Ὡς δ' αὕτως βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

3. Τῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλεόν οἰκεῖται φαυλῶς· ὄρη γὰρ καὶ δρυμοὺς καὶ πεδία λεπτὴν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταύτην ὁμαλῶς εὐνδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν· ἡ δὲ πρόσβορρῆος 20 ψυχρά ἐστὶ τελείως πρὸς τῇ τραχύτητι. Ἡ δὲ νότιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόντως ἡ ἔξω στηλῶν.

4. Τὴν Βαιτικὴν διαρρέει ὁ Βαῖτις ποταμὸς, ἐξ ἀνατολῶν ὀρμώμενος. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τουρδιτανοὶ, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες. Ὁ Βαῖτις ἀναπλέεται ὀκτάσι μεγάλαις, καὶ 25 εἰσι περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἄργυρος

πλεῖστος. Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωρύχων λαγιδίων. Λυμαινονται γὰρ οὗτοι καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα ῥιζοφαγοῦντες.

5 5. Ἡ Τουρδιτανία καὶ ἡ προσεχῆς αὐτῇ γῆ εὐκαρπὸς ἐστὶ καὶ μετάλλοις πληθύνει. Οὔτε γὰρ χρυσὸς, οὔτε ἄργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκὸς, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς οὔτε τοσοῦτος, οὔθ' οὕτως ἀγαθὸς ἐξήτασται γεννώμενος μέχρι νῦν ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται καταφέρουσι δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χεῖμαρῶροι τὴν χρυσίτιν
10 ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνύδροις τόποις οὔσαν· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀφανὴς ἐστίν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψήγμα. Ἐν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσοῦ φασὶν εὐρίσκεσθαι ποτε καὶ ἡμιλιτριαίας βώλους, ὅς καλοῦσι πάλ-
λας, μικρὰς καθάρσεως δεομένας.

15 6. Τῶν δὲ Ἰβήρων ἀλκιμώτατοι μὲν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρὰς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμέναις σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σαννίοις ὀλοσιδήροις ἀγκιστρῶδεσιν· ἀκοντί-
20 ζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ ὄντες καὶ κοῦφοι, ῥαδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην ὄρχησίν τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς θυθμὸν ἐμβαίνουσι, καὶ παιᾶνας ἄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς
25 ἀντιτεταγμένοις.

7. Τὰ Πυρρηναῖα ὄρη κατὰ τὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ ὄντων ἐν αὐτοῖς δρυμῶν, φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπὸ τινων νομέων, ἀφέντων πῦρ, κατακαῆναι παντελῶς ἅπασαν τὴν
30 ὄρεινὴν χώραν. Διὸ καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν ὄρη διὰ τὸ συμβεβηκὸς κληθῆναι Πυρρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρω ὀφῆναι πολλῶ, καὶ ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρου καθαροῦ. Τῆς

δὲ τούτου χρείας ἀγνουμένης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἀγοράζειν τὸν ἄργυρον μικρᾶς τινὸς ἀντιδόσεως ἄλλων φορτίων. Διὸ τῆ τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους. 5

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰβηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσαι, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θεροῦς ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ῥωμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδό- 10 ναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. — — Ὀπλισμὸς δ' ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόνας, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δ' ἐν ταῖς χερσὶ. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζους τῶν ἄλλων, 15 οὕτως εὐτόνως, ὥστε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπὸ τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμερίος ἔστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερίνην ὥραν, ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις, 20 ἀντὶ μὲν τῶν ὄμβρων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλω καὶ πάγοις ἐξαισίοις πληθύνει, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι, διὰ τῆς ἰδίας φύσεως γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὀδίται κατ' ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ στρατο- 25 πέδων μυριάδες μετὰ σκευοφόρων καὶ ἄμαξων γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαιοῦνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ῥεόντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ῥεῖθροις ποικίλως τὴν πεδιάδα τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀβύσσων ῥέουσιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὄρων ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιρῥόιας· τὴν 30 δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὠκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν. Μέγιστος δ' ἔστι τῶν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς πέλαγος ῥεόντων ὁ Ῥόδανος, τὰς μὲν γονὰς ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπειοῖς ὄρεσι, πέντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς

τὴν θάλασσαν. — 10. Εὐφρωῶς δὲ κεῖνται οἱ τῆς χώρας ποταμοὶ, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἕσω θάλασσαν καὶ ἔμπαλιν τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἔμποροι διὰ-
 5 διβάξουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων περὶ κομίζεσθαι ἀναγκα-
 ζόντων.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἄργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίγνε-
 ται, χρυσὸς δὲ πολὺς, ὃν τοῖς ἐγγχωρίοις ἢ φύσις ἄνευ κακο-
 παθείας ὑπουργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροισι ὀρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν
 10 εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσοῦ πλάκες, ἔσθ' ὅτε μι-
 κρῶς ἀποκαθάρασεως δεόμεναι. Τὸ δὲ λοιπὸν, ψήγμα ἔστι
 καὶ βῶλοι, καὶ αὗται κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. —

12. Τῶν δὲ χρυσῶν καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ
 γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρπούς
 καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς ἀχένας
 15 κρίκους παχεῖς ὀλοχρούσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι
 δὲ χρυσοῦς θώρακας.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλα-
 τικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικὸν ἔστι καὶ μάχιμον,
 καὶ μάλιστα ἰππικῇ μάχῃ εὐδοκίμοῦν, καὶ τὸ κράτιστον
 20 Ῥωμαίοις, ἰππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς τρό-
 ποις ἄπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῶν δὲ ἄπλῶν καὶ θυμικῶν
 πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσεστι τοῖς Γαλάταις
 καὶ τὸ φιλόκοσμον. — 14. Τοῖς μὲν σώμασιν εἰσιν εὐμήκεις,
 ταῖς δὲ σαροῦ κίθυγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόμαις οὐ
 25 μόνον ἐκ φύσεως ξανθοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς
 ἐπιτηδεύουσιν αὐξῆσαι τὴν φυσικὴν τῆς χροῆς ιδιότητα.
 Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα
 διαφανεῖς ᾧσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ
 τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὥστε τὴν πρόσωπον αὐτῶν φαί-
 30 νεσθαι Σατύροισι καὶ Πᾶσιν ἰοικῦναι· παχύνονται γὰρ αἱ
 τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας, ὥστε μηδὲν τῆς τῶν ἵππων
 χαιτήσιν διαφέρειν. Τὰ δὲ γένειά τινες μὲν ξυρῶνται, τινὲς
 δὲ μετρίως ὑποτρέφουσιν· οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρειὰς

ἀπολειπόμενοι, τὰς δ' ὑπὴρας ἀνεμίνας ἑῶσιν, ὥστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χροῖνται συνωρίσιν, ἔχοντος τοῦ ἄρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρα- 5
τάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρί-
στους εἰς μονομαχίαν, προανασειόντες τὰ ὄπλα καὶ κατα-
πληττόμενοι τοῖς ἐναντίους. Ὅταν δὲ τις ὑπακύσῃ πρὸς
τὴν μάχην, τὰς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἐξυμνοῦσι,
καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιπαιτόμε- 10
νον ἐξοειδίζουσι. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφα-
λὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς ἀνέμοις τῶν ἵππων· τὰ
δὲ σκῦλα τοῖς θηράπουσι παραδόντες ἡμαγμένα λαφυρα-
γωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ἄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον· καὶ
τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὥσπερ ἐν 16
κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένοι θηρία. Τῶν δὲ ἐπιφανεστάτων
πολεμίων κεδροῖσαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν
λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσιν.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρωικεανῆτιν, καταντικρῶ
τῶν Ἑρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν νῆσοι πολλαὶ κατὰ 20
τὸν Ὠκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὧν ἑστὶ μία καὶ μεγίστη Βρετ-
τανικὴ καλουμένη. Αὕτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὕσα
παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκίλους ἔχει.
Κατοικεῖν δὲ φασὶ τὴν Βρετανικὴν αὐτόχθονα γέννη, καὶ
τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. Ἄρμασι μὲν 25
γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χροῖνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν
Ἑλλήνων ἦρωες ἐν τῷ Τροϊκῷ πολέμῳ κερῆσθαι παρα-
δέδονται· καὶ τὰς οἰκίσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλάμων ἢ
ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένους. Τοῖς δὲ ἦθεσιν
ἀπλοῖς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κερῶσιμένους τῆς 30
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας· τὰς τε διαίτας
εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τροφῆς
πολὺ διαλλάττοντας· βασιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς

ἔχειν, καὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηρικῶς δια-
κῆσθαι.

17. Τῆς Βρεταννικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριο τὸ καλού-
μενον Βελέριον οἱ κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφερόντως
5 εἰσὶ, καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων ἐμπόρων ἐπιμιξίαν ἐξημερω-
μένοι τὰς ἀγωγάς. Οὗτοι τὸν κασσίτερον κατασκευάζουσι,
φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν φέρουσαν αὐτὸν γῆν. — 18. Ἡ
πλείστη τῆς μεγάλης Βρετανίας πεδιάς ἐστὶ καὶ κατάδρυμος,
πολλὰ δ' ἔχει καὶ ὄρεινά. Φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα
10 καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα
δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κνηγετικούς. Κελτοὶ
δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους.
Εἰσὶ δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασι, τὰ δὲ ἦθη
ἀπλούτερα καὶ βαρβαρώτερα· ἔχουσιν ἥπερ οἱ Κελτοὶ,
15 ὡστ' ἔνοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γαλακτὸς εὐποροῦντες,
οὐ τυροποιοῦσιν· ἀπειροὶ δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ ἄλλων
γεωργικῶν. Πολεῖς δὲ αὐτῶν εἰσὶν οἱ δρυμοί. Φρούξαντες
γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῇ κύκλον, καὶ αὐτοὶ
ἐνταῦθα καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατα-
20 σταθμεύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροὶ δ' εἰσὶν
οἱ ἀέρεις μᾶλλον ἢ νιφετώδεις. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλη
κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε, δι' ἡμέρας ὅλης, ἐπὶ τρεῖς μό-
νον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν
ἥλιον.
- 25 19. Οἱ Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ
φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους,
καὶ τῆς ξανθότητος· τᾶλλα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς
καὶ νόμοις, ὅθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται·
δύναται δὲ τὸ ὄνομα γνήσιοι. Τὰ βορειότερα ἔθνη
30 τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβιά ἐστὶ καὶ νομαδικά, καὶ ὁραδίως
μεταναστεύειν ἔτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν. — 20. Οἱ
παρωκεανῖται Γερμανοὶ καλοῦνται Κέλμβροι. Ἔθος δὲ τι
αὐτῶν διηγοῦνται τοιοῦτον, ὅτι ταῖς γυναῖξιν αὐτῶν συστρα-
τενούσαις τοῖς ἀνδράσι παρηκολούθουν γυναῖκες προ-

μάντις ἰέρειαι, πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορημένοι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες. Τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφῆρεις· καταστέψασαι δὲ αὐτοῖς ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἀμφορέων εἴκοσιν. Εἶχον δὲ ἀναδάθραν, ἣν ἀναβάσα ἡ ἰέρεια ὑπερπειθῆς τοῦ λέβητος ἐλαιμοτόμει ἕκαστον μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ τοῦ προχέομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντεῖαν τιὰ ἐποιοῦντο. Αἱ δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγγνευον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας τοῖς γέροισι τῶν ἄρμαμαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαίσιον.

21. Μετὰ τὴν ὑπώρειαν τῶν Ἄλπεων ἀρχὴ ἐστὶ τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς Ἄλπεσιν ἐστὶ πεδῖον εὐδαίμον σφόδρα, καὶ γεωλοφίαις εὐκάρποις πεποικιλμένον. Διαιρεῖ δ' αὐτὸ μέσον πῶς ὁ Πάδος. Ἀπάσα μὲν οὖν ἡ χώρα ποταμοῖς πληθύνει καὶ ἔλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν Ἑνετῶν. — Παρὰ τοῖς Ἑνετοῖς τῷ Διομήδει ἀποδεδειγμένοι τινὲς ἱστοροῦνται τιμαί· καὶ γὰρ θύεται λευκὸς ἵππος αὐτῷ· καὶ δύο ἄλση, τὸ μὲν Ἴπρας Ἀργείας δείκνυται, τὸ δ' Ἀρτέμιδος Αἰτωλίδος. Πρὸς μυνθείουσι δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία, καὶ λύκοις ἐλάφους συναγελλᾶσθαι· προσιόντων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ καταφανόντων ἀνέχεσθαι· τὰ δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὴν καταφύγη δεῦρο, μηκέτι διώκεσθαι.

22. Οἱ Αἰγυες νέμονται χώραν τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπρὰν· τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπονον τιὰ βίον καὶ ἀτυχῆ ζῶσι. Καταδένδρου γὰρ τῆς χώρας οὕσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλεῖον πέτρας λατομοῦσι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος — οὐδεμίαν γὰρ βῶλον τοῖς ἐργαλείοις ἀνασπῶσιν ἄνευ λίθου — καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπάθειαν, τῇ συνεχείᾳ περιγίγνονται τῆς φύσεως· καὶ

πολλὰ μοχθήσαντες, ὀλίγους καρπούς καὶ μόλις λαμβάνουσι. Πρὸς δὲ τὴν κακοπάθειαν ταύτην συνεργοὺς ἔχουσι τὰς γυναῖκας, εἰθισμένας ἐπίσης τοῖς ἀνδράσιν ἐργάζεσθαι. Κυνηγίαι δὲ ποιοῦνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων
 5 χειρούμενοι, τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. Ορασεῖς δ' εἰσὶ καὶ γενναῖοι, οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότη-
 τας. Ἐμπορευόμενοι γὰρ πλείουσι τὸ Σαρδεῶν καὶ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, εἰοίμως ἑαυτοὺς ῥίπτοντες εἰς ἀβοηθή-
 10 τούς κινδύνους. Σκάφεσι γὰρ χρώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίμοις ἥκιστα κατεσκευασμένοις, ὑπομένουσι τὰς ἐκ τῶν χειμῶνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

23. Συνχεῖς τούτοις εἰσὶν οἱ Τυρρῆνοί, οἱ παρὰ τοῖς
 15 Ῥωμαίοις Ἐτροῦσκοὶ καὶ Τοῦσκοὶ προσαγορεύονται, τὰ πεδία ἔχοντες τὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος. Ῥεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὄρων ὁ Τίβερις· πληροῦται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν· μέρος μέντοι δι' αὐτῆς φερόμενος τῆς Τυρρῆνιας, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν
 20 τὴν Ὀμβρικὴν, εἶτα τοὺς Σαβίνους καὶ Λατίνους, τοὺς πρὸς τῇ Ῥώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. — 24. Οἱ Τυρρῆνοί, τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρεία διετέλξαντες, χώραν πολλὴν κατεκτήσαντο, καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἔκτισαν. Ὀμοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἰσχύσαντες, καὶ πολλοὺς χρόνους
 25 θαλαττοκρατήσαντες, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ' ἑαυτῶν ἐποίησαν Τυρρῆνικὸν προσαγορευθῆναι· τὰ δὲ κατὰ τὰς περὶ τὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες, τὴν τε σάλπιγγα ἐξεῦρον, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὧν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμη-
 30 σάμενοι μετήνεγκαν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πολιτείαν. Γράμματα τε καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἐξεπόνησαν ἐπὶ πλεῖον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραινοσκοπίαν μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἐξεργάσαντο. Χώραν δὲ νεμόμενοι παμφόρον, καὶ ταύτην ἐξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν. Ἐνδοξό-
 τatoi δὲ τὸ πρὶν ὄντες, εἰς τρυφὴν ὠλισθήσαν, καὶ ἐν πότοις

τε καὶ ἑραθυμίαις βιοῦντες, τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκὴν καὶ τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποβεβλήκασιν.

25. Ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς 5
Σαβινῆς· ἐκτείνεται δὲ ἐπὶ μῆκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῶν Σαυνιτικῶν ὄρων. — 26. Ἀπασα ἡ Λατίνη, οὐ
Ῥώμη κεῖται, ἐστὶν εὐδαίμων καὶ παμφόρος, πλὴν ὀλίγων χωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, ὅσα ἐλώδη καὶ νοσερά, ἢ 10
εἰ τινα ὄρεινά καὶ πετρώδη· καὶ ταῦτα δ' οὐ τελείως ἀργά, οὐδ' ἄχρηστα, ἀλλὰ νομάς παρέχει δαψιλεῖς ἢ ὕλην, ἢ καρπούς τινας ἐλείους ἢ πετραίους. Τὸ δὲ Καίικουβον ἐλώδες ὄν, εὐοινοτάτην ἄμπελον τρέφει, τὴν δενδρῆτιν.

27. Τὸ Καμπανίας πεδῖον εὐδαίμονόεστατον τῶν ἀπάντων ἐστὶ· περικείμεται δ' αὐτῷ γεωλοφίαί τε εὐκαρπον, 15
καὶ ὄρη τὰ τε τῶν Σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὀσκων. Διὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον ἦν τὸ πεδῖον. Ἱστορεῖται δὲ ἔνια τῶν πεδίων σπεύρεσθαι δι' ἔτους, δις μὲν τῇ ζέᾳ, τὸ δὲ τρίτον ἐλύμῳ, τινὰ δὲ καὶ λαχανεύεσθαι τῷ τετάρτῳ σπόρῳ. Καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουσι 20
Ῥωμαῖοι, τὸν Φάλερον, καὶ τὸν Στάτανον καὶ Κάληνον. Ὡς δ' αὐτως εὐέλαιός ἐστι, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὸ Οὐέναφρον ὄμορον τοῖς πεδίοις ὄν.

28. Ἐπέρεκεται δὲ τῶν τόπων τούτων ὄρος τὸ Οὐεσσούϊον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλους, πλὴν τῆς κορυφῆς· 25
αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστὶν, ἄκαρπος δ' ὅλη· ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τεφρώδης, καὶ κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χροῶν, ὡς ἂν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὡς τεκμαίροιτ' ἂν τις, τὸ χωρίον τοῦτο καλεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβε- 30
σθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης.

29. Ἡ Κρότων, ἣν Μύσκελλος ἔκτισε, δοκεῖ τὰ τε πολέμια καλῶς ἀσκῆσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἄθλησιν. Ἐν μᾶ γοῦν Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ

σταδίῳ ἐπὶ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται· ὥστ' εἰκότως εἰρησθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείστους οὖν Ὀλυμπιονίκας ἔσχε, καίπερ οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα, διὰ τὸν φθόρον τῶν ἐπὶ Σάγρα πεσόντων ἀνδρῶν, πλείστων τὸ πλῆθος. Προσέβαλε δὲ τῇ τῆς πόλεως δόξῃ καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων πλῆθος, καὶ Μίλων, ἐπιφανέστατος μὲν τῶν ἀθλητῶν γεγονώς, ὁμιλητῆς δὲ Πυθαγόρου, διατρίψαντος ἐν τῇ πόλει πολὺν χρόνον. Φασὶ δὲ ἐν τῷ συσσιτίῳ ποτὲ τῶν φιλοσόφων πονήσαντος στύλου, τὸν Μίλωνα ὑποδύναται σῶσαι ἅπαντας, ὑποσπάσαι δὲ ἑαυτόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ῥώμῃ πεποιθότα εἰκός ἐστιν εὐρέσθαι καὶ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν. Λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ποτε δι' ὕλης βαθείας εὐρεῖν ξύλον μέγα ἐσφηνωμένον· ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἅμα καὶ πόδας εἰς τὴν διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι τελέως· τοσοῦτον δ' ἴσχυσε μόνον, ὥστ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆρας, εἴτ' εὐθύς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαύτῃ πάγῃ θηρόβρωτον γενέσθαι.

30 30. Ἐφεξις δ' ἐστὶν Ἀχαιῶν κτίσμα ἢ Σύβαρις, δυοῖν ποταμῶν μεταξὺ, Κράθιδος καὶ Συβαρίδος. Τοσοῦτον δ' εὐτυχία διήνεγκεν ἢ πόλις αὕτη τὸ παλαιόν, ὡς τεττάρων μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἐπῆρξε, πέντε δὲ καὶ εἴκοσι πόλεις ὑπηκόους ἔσχε, τριάκοντα δὲ μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας ἐστράτευσαν, πενήκοντα δὲ σταδίων κύκλον συνεπλήρουν οἰκούντες ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ἐπὶ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕβρεως τὴν εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀφηρέθησαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν, ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα· ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν, ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν.

30 31. Διαβόητοι εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ οἱ Συβαρίται, οἱ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἔωσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκίων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ᾧσιν οἱ ὕπνοι. Οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτριονάα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν

Τίμαιος, ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης, εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας, αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκουσάντων, Αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπόνηκα τὴν πλευράν. — Ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος εἰς Λακεδαιμόνα, καὶ κληθεὶς εἰς φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλήχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυρθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι ἀποθανεῖν, ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν. — 32. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ὁ τῆς πόλεως τόπος παροξύναι αὐτοὺς ἐκτροφῆσαι· ἢ γὰρ πόλις αὐτῶν ἐν καίῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἔωθεν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψύχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα ἀνύποιστον· ὄθεν καὶ ῥηθῆναι, ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε δυνόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὄρειν δεῖ. — 33. Ἐς τηλικούτον δ' ἦσαν τροφῆς ἐληλακότες, ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐχάσις τοὺς ἵππους ἐθίσει πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμου, ἐνέδοσαν τὸ ὀρχηστικὸν μέλος· συμπαρήσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἠντομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

34. Ἡ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καὶ κρατίστη ἐστὶ, καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογουμένων πεπρώτευκεν. Ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τρινακρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τελευταῖον ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ἰταλίας πανδημεὶ περαιοθέντων ὠνόμασται Σικελία. Ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετρακιςχίλιων τριακοσίων ἐξήκοντα. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιωῖται παρειλήφασιν παρὰ τῶν προγόνων, αἰεὶ τῆς

φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ ταύτας τὰς θεὰς ἐν αὐτῇ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην πρώτην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας. — 35.

5 Καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς κατὰ τὴν Κόρην ἐν ταύτῃ γενομένης ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην, ὅτι τὰς διατριβὰς αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο, διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. Γενέσθαι δὲ μυθολογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἀρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ

10 τὴν Ἴνναν. Ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, ἴοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ θεὰς ἄξιος. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φυομένων ἀνθῶν εὐωδίαν, λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στιβεύειν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἴσθησιν. Ἔστι

15 δὲ ὁ προειρημένος λειμὼν, ἀνωθεν μὲν ὀμαλὸς καὶ παντελῶς εὐῦδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλὸς, καὶ πανταχόθεν κρημνοῖς ἀπότομος· δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὀμφαλὸς ὑπὸ τινων ὀνομάζεται. Ἔχει δὲ καὶ πλησίον ἄλση καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἔλη, καὶ σπῆ-

20 λαιον εὐμέγεθες, ἔχον χάσμα κατάγειον, πρὸς τὴν ἄρκτον νενευκός· δι' οὗ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἄρματός ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ δὲ τὴν ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὐρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην

25 κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προσδεξαμένους εὐεργετήσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωροσαμένην.

36. Τὰ ἀνω τῆς Αἴτνης χωρία ψιλὰ ἐστὶ, καὶ τεφρώδη, 30 καὶ χιόνος μεστὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φυτεῖαις διείληπται παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ

φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναφυσῶντος. Νύκτωρ μὲν καὶ φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῶ καὶ ἀχλύϊ κατέχεται.

37. Ἡ Κύριος, νῆσος, ἣ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα ὀνομάζεται, εὐμεγέθης οὔσα, πολλὴν 5 τῆς χώρας ὄρεινὴν ἔχει, πεπυκασμένην δρυμοῖς συνεχέσι, καὶ ποταμοῖς διαρρέομένην μικροῖς. Οἱ δ' ἐγχώριοι τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτι καὶ κρέασι, δαφιλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας· τὰ δὲ πρὸς ἀλλήλους βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, παρὰ πάντας σχεδὸν 10 τοὺς ἄλλους βαρβάρους. Τὰ τε γὰρ κατὰ τὴν ὄρεινὴν ἐν τοῖς δένδροισιν εὕρισκόμενα κηρία τῶν πρώτων εὕρισκόντων ἐστὶ, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος· τὰ δὲ πρόβατα σημείοις διειλημμένα, κἂν μηδεὶς φυλάττη, σώζεται τοῖς κекτημένοις· ἐν τε ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν βίῳ οἰκονομίαις θαυμαστῶς προτι- 15 μῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. Φύεται δὲ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην καὶ πύσος πλείστη καὶ διάφορος, δι' ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γιγνόμενον ἐν αὐτῇ παντελῶς γίγνεται πικρόν. Κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτον ἔχοντες ἐξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς 20 τριςμυρίους.

38. Ἡ Πελοπόννησος εἰοικυῖά ἐστι φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα, ἴση δὲ σχεδὸν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Ἔχουσι δὲ τῆς χερσονήσου ταύτης τὸ μὲν ἐσπέριον μέρος Ἡεῖοι καὶ Μεσσηνιοί, κλυζόμενοι τῷ Σικελικῷ πελάγει· 25 ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν ἐστὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, πρὸς ἄρκτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον· τελευτᾶ δὲ εἰς τὴν Σικυωνίαν. Ἐντεῦθεν δὲ Σικυῶν καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνικὴ, καὶ ἡ Ἀργεῖα, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ αὐτή. 30 Μέση δὲ ἐστὶν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη, καὶ γειτνιώσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν.

39. Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀκούσαι θαύματος ἄξια, μάλιστα δὲ τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Αὕτη

ἡ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος, οὐδὲν ἦτιον συνέμεινεν ἢ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὕξησιν, ὅσην ἴσμεν, ἔλαβε διὰ τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν, 5
 μεγίστον τῶν ἀπάντων. Ἐκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀντιτίθετο τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς σφυρήλατος Ζεὺς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυράννου. Μέγιστον δὲ τούτων ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας, Χαρμίδου, Ἀθη-
 10 ναῖος. — 40. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ, χρυσοῦ πεπονημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπίκειται οἱ τῆ κεφαλῇ, μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. Ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ ταινίαν τε ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερῇ
 15 τοῦ θεοῦ χάριέν ἐστι σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἠνθισμένον. Ὁ δὲ ὄρνις, ὃ ἐπὶ τῷ σκῆπτρῳ καθήμενος, ἐστὶν ὁ αἰετός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ θεῷ καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί. Τῷ δὲ ἱματίῳ ζώδιά τε καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ κρίνα ἐστὶν ἐμπεποιημένα. Ὁ δὲ θρόνος ποικίλος
 20 μὲν χρυσοῦ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι.

41. Τὴν μὲν Λακωνικὴν Εὐριπίδης φησὶν ἔχειν πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ ράδιαν· κοίλη γὰρ, ὄρεσι περιδρομος, τραχεῖά τε, δυσεἰσβολός τε πολεμίοις· τὴν 25
 δὲ Μεσσηνιακὴν καλλίκαρπον ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ κατάρξυτον, καὶ βοῦσι καὶ ποιμναῖσιν εὐδοτωτάτην. — Εὐσειστος δὲ ἡ Λακωνικὴ, καὶ δὴ τοῦ Ταυγέτου κορυφᾶς τινὰς ἀπορῥαγῆναι τινες μνημονεύουσιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς, τοῦ μὲν Ταυναρίου ἐν Ταυνάρῳ παλαιαί· νεωστὶ
 30 δὲ καὶ ἐν τῷ Ταυγέτῳ μέταλλον ἀνώξαν τινες εὐμέγεθες, χορηγὸν ἔχοντες τὴν τῶν Ῥωμαίων πολυτέλειαν.

42. Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον, αἰσχρόν ἐστιν. Ἐστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ

τοὺς δὲ γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἦτιον ἢ πατέρας·
 γυμνάσια δ' ὡσπερ ἀνδρῶν ἐστὶν οὕτω καὶ παρθένων.
 Ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ, οὔτε Σπαρτιάταις
 ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχρὸν Σπαρτιάτῃ· νομίσματι
 δὲ χρῶνται σκυτίνῳ· ἐὰν δὲ παρά τινι εὐρεθῇ χρυσὸς ἢ 5
 ἄργυρος, θανάτῳ ζημιοῦται. Σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ
 τῷ ταπεινούς αὐτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς.
 Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνή-
 σκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ
 τὸν τῆς Ὁρθίας βωμὸν περιϊόντες μαστιγοῦνται. Αἰσχρὸν 10
 δὲ ἐστὶ δειλῶν σύσκηρον ἢ συγγυμναστήν ἢ φίλον γε-
 νέσθαι. Μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι. Ἰπανίστανται βα-
 σιλεῖ πάντες, πλην Ἐφόρων. Ὁμνύει δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ
 βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

43. Ἰεροπρεπὴς ἐστὶ πᾶς ὁ Παρνασσὸς ἔχων ἄντρα τε 15
 καὶ ἄλλα χωρία, τιμώμενά τε καὶ ἀγιστενόμενα· ὧν ἐστὶ
 γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον ἄντρον. Τῶν δὲ
 πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ τὸ μὲν ἐσπέριον νέμονται Λοκροὶ
 τε οἱ Ὀζόλαι, καὶ τινες τῶν Λωριέων, καὶ Αἰτωλοί· τὸ δὲ
 πρὸς ἑὼ Φωκεῖς καὶ Λωριεῖς· τὸ δὲ νότιον κατέχουσιν οἱ 20
 Δελφοὶ, πετρῶδες χωρίον, θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ
 μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν, σταδίων ἑκκαίδεκα κύκλον πληροῦσαν.
 Φασὶ δ' εἶναι τὸ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον, οὐ μᾶλα εὐρύ-
 στομον· ἀναφέρεσθαι δ' ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν·
 ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλὸν, ἐφ' ὃν τὴν 25
 Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα, ἀποθεσπίζειν
 ἕμμετρά τε καὶ ἄμετρα.

44. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χώρα πέφυκεν οἷα πλείστας προς-
 ὁδους παρέχεσθαι. Τὰς μὲν γὰρ ὥρας ἐνθάδε προα-
 τάτας εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ γιγνόμενα μαρτυρεῖ· ἅ γοῦν 30
 πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναται ἂν, ἐνθάδε καρποφορεῖ·
 ὡσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα
 παμφορωτάτη ἐστὶ. Καὶ μὴν ὅσα περὶ οἱ θεοὶ ἐν ταῖς
 ὥραις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα ἐνταῦθα πρωϊαί-

τατα μὲν ἄρχεται, ὀφιαίτατα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ κρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσιν, ἀλλὰ καὶ αἰθρία ἀγαθὰ ἔχει ἢ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος ἐν αὐτῇ ἄφθορος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν νοοὶ, κάλλιστοι
 5 δὲ βωμοὶ γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα· πολλοὶ δ' αὐτοῦ καὶ Ἕλληνες καὶ βάρβαροι προσδέονται. Ἔστι δὲ καὶ γῆ, ἣ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπὸν, ὄρουσομένη δὲ πολλαπλασίους τρέφει, ἢ εἰ σῖτον ἔφερε· καὶ μὴν ὑπαργυρός ἐστι θεία μοῖρα. Πολλῶν γοῦν πόλεων
 10 παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλὲψ ἀργυρίτιδος διήκει.

45. Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀτικῆς ἐστὶν ἡ Ἐλευσίς πόλις, ἐν ἣ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας· καὶ ὁ μυστικὸς σηκός, ὃν κατεσκεύασεν Ἰκτῖνος, ὃς καὶ τὸν Παρθενῶνα
 15 ἐποίησε τὸν ἐν ἀκροπόλει τῇ Ἀθηναῖ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις καταριθμεῖται ἡ πόλις.—46. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία χεφρόνησίζων. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνώκιστο ἡ Μουνυχία, προσειληφυῖα τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς λιμένας
 20 πλήρεις νεωρίων· ἄξιόν τε ἦν καύσταθμον τετρακοσίας ναυσίν. Τῇ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπται τὰ καθεικυσμένα ἐκ τοῦ ἄστεος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τεῖχη, τειταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρειψαν, καὶ τὸ τῆς
 25 Μουνυχίας ἔρυμα, τὸν τε Πειραιᾶ συνέστειλαν εἰς ὀλίγην κατοικίαν.

47. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ πλείους μὲν, μέγιστα δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς, Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. Διαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὅμηρος
 30 ὕμνει, μεγάλην καλῶν, καὶ βασιλείον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὕστερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ φερομένη τὰ πρῶτα· εἶτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφῆρέθη. Ὑστερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως. Ἰστορεῖται δὲ ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι

σπουδαῖος, θαλαττοκρατῆσαι τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαθηκέναι τοὺς νόμους, δι' ἐννέα ἐτῶν εἰς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο, καὶ κεῖθεν ἀεί τινας νόμους φέρων τοῖς Κρησί. Ὅμηρος αὐτὸν Διὸς μεγάλου ὁριστὴν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ 5 αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασι λόγους ὑπεραντίους τούτοις ὡς τυραννικός τε γένοιτο, καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος ἄρα γωδούντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ Δαιδάλω.

II. ASIA.

1. Τῇ δ' Εὐρώπῃ συνεχῆς ἐστὶν ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τά- 10 ναῖν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ῥητέον, διελόντας φυσικοῖς τισιν ὄροις τοῦ σαφοῦς χάριν. — Ὁ Ταῦρος μέσην πῶς διέζωκε ταύτην τὴν ἥπειρον, ἀπὸ τῆς ἐσπερίας ἐπὶ τὴν ἑω τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βορρᾶν, τὸ δὲ, μεσημβρινόν· καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ 15 Ἕλληνες, τὸ μὲν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δὲ, ἐκτός. — Οἱ δὲ ποταμοὶ, ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Κανκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὡς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχουσι τὸ ὕδωρ, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, ὁ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ ὁ Ἰνδός τε καὶ ὁ Ἰθάσπης, 20 καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ἰδραώτης, καὶ Ἰφασίς, καὶ ὅσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς θάλασσαν ἐσβάλλουσιν, ἢ ἐς τενάγῃ ἀναχόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

2. Ὁ Κανκάσος ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους 25 ἐκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἰσθμὸν, τὸν διείργοντα αὐτά. Εὐδενδρον δ' ἐστὶν ἕλη παντοδαπῇ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ. — Τὰ

ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σύανες, κράτιστοι ὄντες κατ' ἄλλην καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους· ὑποδέχονται δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημέναις, καὶ μαλλωταῖς δο-
5 ραῖς· ἀφ' οὗ δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος.

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον περὶ τὸν Καυκάσον, λυπρὰ καὶ μικρόχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ἰβήρων, ἃ δὴ πληροὶ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἰσθμὸν, εὐδαίμονα χώραν ἔχει καὶ σφόδρα καλῶς οἰκεῖσθαι
10 δυναμένην. — Καὶ δὴ καὶ ἤγε Ἰβηρία οἰκεῖται καλῶς τὸ πλεον πόλεσι τε καὶ ἐποικίσις, ὥστε καὶ κεραμωτάς εἶναι στέγας, καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν, καὶ ἀγορὰς καὶ τἄλλα κοινά. Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλω τοῖς Καυκασίοις ὄρεσι περιέχεται· ἐν μέσῳ δὲ ἐστὶ πεδίον
15 ποταμοῖς διάρρύτου, ὃ οἱ γεωργικώτατοι τῶν Ἰβήρων οἰκοῦσιν, Ἀρμενιστὶ τε καὶ Μηδιστὶ ἐσκενασμένοι. Τὴν δὲ ὄρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσιν, Σκυθῶν δίκην ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὧν περὶ καὶ ὄμοροι καὶ συγγενεῖς εἰσὶν. — 4. Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικώτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ
20 γένους ἑγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτη δὲ καὶ πολεμικοὶ μετρίως. Οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ἰβήρων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης, χώραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πᾶν φυτὸν ἐκφέρουσαν ἄνευ ἐπιμελείας. Εὐεργηὶ δ' ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τὰ τε ἡμέρα καὶ τὰ ἄγρια.
25 Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἀπλοῖ δὲ καὶ οὐ καπηλικοὶ· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χροῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἴσασι μείζω τῶν ἑκατὸν, ἀλλὰ φορτίσις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τἄλλα δὲ τὰ τοῦ βίου ῥαθυμίως ἔχουσιν. Ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ'
30 ἀκριβές, καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου τε καὶ πολιτείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσιν.

5. Ἡ Ἀραβία κεῖται μὲν μεταξὺ Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, πολλοῖς δὲ καὶ παντοδαποῖς ἔθνεσι διειληπταί. Τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ἑὼ μέρη κατοικοῦσιν Ἀραβες, οὓς ὄνο-

μάζουσι Ναβαταίους, νεμόμενοι χώραν τὴν μὲν ἔρημον, τὴν δὲ ἀνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον. Ἔχουσι δὲ βλον ληστρικόν, καὶ πολλὴν τῆς ὁμόρου χώρας κατατρέχοντες ληστεύουσιν, ὄντες δύσμαχοι κατὰ τοὺς πολέμους. Κατὰ γὰρ τὴν ἀνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευασότες εὐκαιρα 5 φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἀγνωσιστα, συμφεύγουσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀκινδύνως. Αὐτοὶ μὲν γὰρ εἰδότες τὰ κατακεκρυμμένα τῶν ὑδάτων, καὶ ταῦτ' ἀνοίγοντες, χρῶνται δαφιλέσι πότοις· οἱ δὲ τούτους ἐπιδιώκοντες ἄλλοεθνεῖς, σπανίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν 10 ἄγροισιν τῶν φρεάτων, οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὑδάτων, οἱ δὲ, πολλὰ κακοπαθήσαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκείαν σῶζονται. Διόπερ οἱ ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦντες Ἀραβες, ὄντες δυσκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν ἀδούλωτοι. 15

6. Ἡ δ' ἐχομένη τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥστε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ φρουμένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὐδαίμονα Ἀραβίαν προσαγορευθῆναι. Κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει, 20 καὶ καθόλου παντοδαπὰς φύλλων εὐωδίας· καὶ τῶν ὑποστιαζόντων δακρύων ὕσμαῖς ποικίλαις διείληπται. Τὴν τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προσφιλέστατον τοῖς θεοῖς, εἰς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιβανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ φέρουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ὄρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη 25 φύεται δαφιλής, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκευθος ἄπλωτος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις καρποφοροῦσαι τὰς ἀπορήθους καὶ προσπηυσεῖς ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσηνεστάτας.

7. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἡ προσ- 30 γορευόμενος ἄπυρος χρυσός, οὐχ ὥσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθεψόμενος, ἀλλ' εὐθύς ὀρυττόμενος εὐρίσκειται, τὸ μέγεθος καρύοις κασταναῖκοῖς παραπλήσιος, τὴν δὲ κρῶν οὕτως φλογώδης, ὥστε τοὺς ἐντιμοτάτους λίθους

ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων. Θρεμμμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλήθος, ὥστε ἔθνη πολλὰ, νομάδα βίον ἤρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, σίτου μὲν μὴ προςδεόμενα,
 5 τῆ δ' ἀπὸ τούτων δαψιλεία χορηγούμενα.

8. Τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται πεδίοις ἀμμώδεσι, δι' ὧν οἱ τὰς ὁδοιπορίας ποιούμενοι, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι, πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀστέρων σημασίας τὴν διεξοδὸν ποιοῦνται. Τὸ δ'
 10 ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον, πληθύνει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπόρων. — Ἡ δὲ παρὰ τὸν ὠκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαίμονος, ποταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διειλημμένη πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας. Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποτα-
 15 μῶν ἐπακτοῖς ὕδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν ὄμβρων γιγνομένοις ἀρδεύοντες πολλὴν χώραν, καὶ διπλοῦς καρπούς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐλεφάντων ἀγέλας, καὶ ἄλλα ζῶα κητώδη· πρὸς δὲ τούτοις θρεμμμάτων παντο-
 20 δαπῶν πληθύνει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐρὰς ἐχόντων. Πλεῖστα δὲ καὶ διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, ὧν αἱ μὲν γάλα παρεχόμεναι καὶ κρεοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἐγχωροῖς δαψιλείαν· αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἡσκημέναι πυρῶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους
 25 δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης πέντε βαστάζουσιν· αἱ δ' ἀνάκωλοι καὶ λαγαραὶ ταῖς συστάσεσι δρομάδες εἰσὶ, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὁδοῦ μῆκος, χρήσιμαί μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὁδοιπορίας. Αἱ δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσαι
 30 τοξότας ἄγονται δύο, ἀντικαθημένους ἀλλήλοις ἀντινώτους. Τούτων δὲ ὁ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, ὁ δὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας ἀμύνεται.

9. Τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἱ τὴν μέσην σφῶν Συρίαν ἀπειρογούσιν (ὅθεν καὶ τὸ

ὄνομα Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληΐζεται), ὁ μὲν Τίγρης πολὺ τι ταπεινότερος ῥέων τοῦ Εὐφράτου, διώρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου ἐσδέχεται, καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμοὺς παραλαβὼν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀύξηθεις ἐξβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ 5 διαβατὸς ἔς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐς τὴν χώραν. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρός τε ῥεῖ καὶ ἰσοχείλης πανταχοῦ τῇ γῆ, καὶ διώρυχές τε πολλὰι ἀπ' αὐτοῦ πεποίηται, αἱ μὲν ἀένναοι, ἀπ' ὧν ὕδρεύονται οἱ παρ' ἐκάτερα ὠκισμενοί· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν 10 ποιοῦνται, ὅποτε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς ἔχοι, ἐς τὸ ἐπάρδειν τὴν χώραν (οὐ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἢ γῆ αὕτη ἐξ οὐρανοῦ), καὶ οὕτως ἐς οὐ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγῶδες τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται.

10. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς ἔχει πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτοὺς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὄρεσι, τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις, φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος· ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις, ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὀνομαζόμενον Γάγγην. Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίων τριάκοντα, φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου 20 πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερεύγεται δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν. Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγη ποταμὸς προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἄρχεται μὲν ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν· πολλὴν δὲ διεξιῶν πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμοὺς οὐκ ὀλίγους πλωτοὺς, 25 ἐπιφανεστάτους δὲ Ἰπανιν καὶ Ἰδάσπην καὶ Ἀκεσίνον. Χωρὶς δὲ τούτων, ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαρρεῖ, καὶ ποιεῖ κατάρρυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.

11. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσοῦτων ποταμῶν, 30 καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροισι ἢ Ἰνδικῇ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροισι λίνον σπείρεται καὶ κέγχρος· πρὸς τούτοις σήσαμον, ρυζα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς δὲ καιροῖς πυροὶ, κριθαί,

ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. —

12. Ἔστι δένδρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὧν τοῖς κλάδοις ἔρια ὑπαν-
 θεῖ, ἐξ ὧν σινδόνες ὑφαίνονται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ
 δένδρα παρ' αὐτοῖς, ὧν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος
 5 ἐστίν· ἄλλα δὲ ἐπὶ δέκα ἢ δώδεκα πήχεις κλάδους ἀυξή-
 σαντα, εἴτα τὴν λοιπὴν ἀυξήσιν κατωφερῇ λαμβάνουσι,
 ἕως ἂν ὑψωνται τῆς γῆς· εἴτα πάλιν ῥιζωθέντα ἀυθις
 ἀυξάνονται πρὸς τὸ ἄνω· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ ἀυξήσει
 κατακαμφθέντα, ἄλλην κατώρυγα ποιοῦσιν, εἴτ' ἄλλην, καὶ
 10 οὕτως ἐφεξῆς, ὥστ' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιαδίου γενέσθαι μα-
 κρόν, πολυστύλῳ σκηγῇ ὅμοιον. Ἔστι δὲ καὶ δένδρα, ὧν τὰ
 στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπερίληπτα.

13. Ἡ Καρμανία παμφόρος ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος,
 καὶ ποταμοῖς κατάρρυστος. Τὴν δὲ Γεδρωσίαν ἀκαρπία
 15 κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν
 εἰς ἔτη πλείω. Μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστὶ,
 πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου
 κόλπου· πολλῶν δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τριπλῆ δ'
 ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει· ἡ μὲν
 20 γὰρ παραλία-καυματηρὰ τε καὶ ἀνεμώδης, καὶ σπανιστὴ
 καρποῦ ἐστὶ πλὴν φοινίκων. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ παμ-
 φόρος καὶ πεδινὴ, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφὸς, ποταμοῖς
 τε καὶ λίμναις πληθύνει. Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ πρὸς βορρῶν
 χειμέριος καὶ ὄρεινή.

25 14. Ἡ Περσέπολις, μητρόπολις οὖσα τῆς Περσῶν βασι-
 λείας, πλουσιωτάτη ἦν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Οὐκ ἀνοίκειον
 δ' εἶναι νομίζομεν, περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει βασιλείων,
 διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς, βραχέα διελθεῖν.
 Οὕσης γὰρ ἄκρας ἀξιολόγου, περιεῖληφεν αὐτὴν τριπλοῦν
 30 τεῖχος, οὗ τὸ μὲν πρῶτον ὕψος εἶχε πηχῶν ἑκαταίδεκα
 ἐπάλλεσι κεκοσμημένον· τὸ δὲ δευτέρον τὴν μὲν ἄλλην
 κατασκευὴν ὁμοίαν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δ' ὕψος δι-
 πλάσιον. Ὁ δὲ τρίτος περιβόλος τῷ σχήματι μὲν ἐστὶ
 τετράπλευρος, τὸ δὲ τούτου τεῖχος ὕψος ἔχει πηχῶν ἐξήκοντα,

λίθῳ σκληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰωνίαν εὖ πεφυκότι
κατεσκευασμένον. Ἐκάστη δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας
χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα
πλέθρα διεστηκὸς ὄρος ἐστὶ, τὸ καλούμενον βασιλικόν, ἐν
ᾧ τῶν βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γὰρ ἦν κατε- 5
ξαμμένη καὶ κατὰ μέσον οἴκους ἔχουσα πλείονας, ἐν οἷς
σηκοὶ τῶν τετελευτηκότων ὑπῆρχον· πρόσθασιν μὲν οὐ-
δεμίαν ἔχοντες, ὑπ' ὀργάνων δέ τινων χειροποιήτων, ἐξαιρο-
μένων τῶν νεκρῶν δεχόμενοι τὰς ταφάς. Κατὰ δὲ τὴν
ἄκραν ταύτην ἦσαν καταλύσεις βασιλικαὶ πλείους, καὶ θη- 10
σαυροὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων παραφυλακὴν εὐθέτως κα-
τεσκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασίλεια ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε,
τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κακείνων ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ
Πέρσαι πρὸς καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.

15. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύνονται· 15
τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέ-
μους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δὲ τις εἰς πῦρ φουσήσειεν, ἢ κερὸν
ἐπιθείη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ὀπίζοντες δὲ
ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. — 16. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες εἰς τὰ
διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύ- 20
νην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὡς περ παρ'
ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν
διατελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς.
Γίγνεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὡς περ ἀνδράσιν,
ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, 25
καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἷων δὴ εἰκός. Οὓς δ' ἂν
γνώσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολάζουσι δὲ
καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὐρίσκωσι. Δικάζουσι δὲ
καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκα ἄνθρωποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους
μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα, ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γνώσι 30
δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μὴ ἀποδιδόντα δὲ, κολά-
ζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς. Οἴονται γὰρ, τοὺς ἀχαρίστους
καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν, καὶ περὶ γονέας,
καὶ πατρίδα, καὶ φίλους.

17. Διδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην, καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρὸς καὶ ποτοῦ. Μέγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες 5 σημήνωσι. Φέρονται δὲ οἴκοθεν σῖτον μὲν, ἄρτους, ὄψον δὲ, κάρδαμον· πιεῖν δ' ἢν τις διψῇ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μακθάνουσι τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου δὲ 10 εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται.

III. AFRICA.

1. Ὁ Νεῖλος, ὃς Αἴγυπτος τὸ παλαιὸν ἔκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα, εἶτα σχιζόμενος τριγώνου σχῆμα ἀποτελεῖ. Πολλὰ δὲ στόματα τοῦ Νείλου, ὧν τὰ 15 ἕσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ Πηλουσιακόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ Κανωθικόν καλεῖται καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβλαῖ, αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους. — 2. Μέγιστος δ' ὢν τῶν ἀπάντων ποταμῶν καὶ πλείστην γῆν διεξιὼν, καμπύς ποιεῖται μεγάλας, ποτὲ μὲν 20 ἐπὶ τὴν ἀνατολήν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ δ' ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν Λιβύην ἐκκλίνων. Φέρεται γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν ὄρων μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς στάδια μάλιστα πῶς μύρια καὶ διςχίλια, σὺν αἷς ποιεῖται καμπαῖς. Κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω τόπους συστέλλεται 25 τοῖς ὄγκοις, ἀεὶ μᾶλλον ἀποσπωμένου τοῦ ῥεύματος ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἡπείρους. Τῶν δ' ἀποσχιζομένων μερῶν, τὸ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκκλίνον ὑπ' ἄμμον καταπίνεται, τὸ βάθος ἐχούσης ἄπιστον· τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίως

εἰςχεόμενον, εἰς τέλματα παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέπεται μεγάλας καὶ περιοικουμένας γένεσι πολλοῖς.

3. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, πᾶσα ἡ χώρα καλύπτεται, καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν ἢ χωμάτων ἴδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι 5 καὶ κῶμαι, νησιζουσαι κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμεῖναν τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὐξήσιν ἔσχεν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται τὸ πεδῖον. Πληροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν 10 θειρινῶν, τῆς Αἰθιοπῆς τῆς ἄνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παύεται κατ' ὀλίγον καὶ ἡ πλημμυρίς.

4. Φασὶν οἱ Αἰγύπτιοι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὄλων γένεσιν πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον, 15 διὰ τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας, καὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. Τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα, καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον, ῥαδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα. Τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν ἐν τῇ Θηβαΐδι χώραν κατὰ τινὰς 20 καιροὺς τοσοῦτους καὶ τηλικούτους μῆς γεννᾶν, ὥστε τοὺς ἰδόντας τὸ γενόμενον ἐκπλήττεσθαι. Ἐνίοις γὰρ αὐτῶν ἕως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι, καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπτωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς 25 βόλου.

5. Τετταράκοντα ἀπὸ τῆς Μέμφιδος σταδίους προελθόντι, ὄρεινὴ τις ὄφρυς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλὰ μὲν πυραμίδες εἰσὶ, τάφοι τῶν βασιλέων· τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἐπιτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται. — Ἐν 30 Ἄρσινόῃ πόλει, ἢ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροθήτης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται, ἐχθρὸς ὢν κροκοδείλοις καὶ

ἀσπίσιν. Ἐν τῷ Κυνοπολίτῃ νομῷ καὶ τῇ Κυνῶν πόλει ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακται τις ἱερά. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ βοῦν, κύνα, αἰλουρον, ἱέρακα, καὶ ἴβιν·
 5 ἄλλα δ' ἔστιν ἅ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι.

6. Τὰς Θήβας Ὀμηρος ἑκατομπύλους καλεῖ, καὶ πλεῖστα ἐκεῖ κτήματα κεῖσθαι λέγει. Καὶ νῦν δείκνυται ἔχνη τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὄγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερά πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε
 10 Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται. Ἐν τῇ περὶ αὐτῆς ἔστι τὸ Μεμνόνιον. Ἐνταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη, τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας, πέπτωκε σεισμῷ γενηθέντος, ὡς φασί. Πεπίστευται δ' ὅτι ἅπαξ καθ'
 15 ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βύσει μέρους. Ἐπεὶ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλείων ἐν σπηλαιῶσι λατομηταὶ περὶ τετραράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμένοι, θείας ἄξιαί.

20 7. Περὶ τὰς ἐσχατίας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορούσης Ἀραβίας τε καὶ Αἰθιοπίας, τόπος ἐστὶν ἔχων μέταλλα πολλὰ καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγομένου πολλῇ κακοπαθείᾳ τε καὶ δαπάνῃ. Τῆς γὰρ γῆς μελαίνης οὐσῆς τῇ φύσει, καὶ διαφυᾶς καὶ φλέβας ἐχούσης μαρμάρου, τῇ λευκότητι δια-
 25 φερούσας, καὶ πάσας τὰς περιλαμβομένας φύσεις ὑπερβαλλούσας τῇ λαμπρότητι, οἱ προσεδρεύοντες τοῖς μεταλλικοῖς ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων κατασκευάζουσι τὸν χρυσόν. Οἱ γὰρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐπὶ κα-
 30 κουργίᾳ καταδικασθέντας, καὶ τοὺς κατὰ πόλεμον αἰχμαλωτισθέντας, ἔτι δὲ τοὺς ἀδίκους διαβολαῖς περιπεσόντας, καὶ διὰ θυμὸν εἰς φυλακὰς παραδεδομένους, ποτὲ μὲν αὐτοὺς, ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀθροίσαντες, παραδιδόασιν πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ παραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλήθος ὄντες, πάντες δὲ πέδαις

δεδεμένοι, προσκατεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπαιυσιν μὲν οὐδεμίαν λαμβάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντός φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἐχοῦσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῷ καύσαντες καὶ ποιήσαντες χάνηνην, προσάγουσι τὴν 5 διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀναιμένην πέτραν καὶ μετριῶ πόνῳ δυναμένην ὑπείκειν λατομικῷ σιδήρῳ καταπονοῦσι μυριάδες ἀκληροῦντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγείται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσι· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν 10 ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος ἥωμῃ διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσαν πέτραν κόπτουσι, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίαν προσάγοντες. Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτου βαρύτητα καὶ 15 πληγᾶς. Οἱ δὲ ἀνηβοὶ παῖδες εἰςδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ κεκοιλωμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσι ἐπιπόνως τὴν ὀπιτουμένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἐκτὸς τοῦ στομίου τόπον εἰς ὑπαίθρον ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ 20 ἔτη τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὠρισμένον μέτρον τοῦ λατομήματος, ἐν ὄλμοις λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροισ, ἄχρις ἂν ὀρόβου τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὀροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἐξῆς πλειόνων ὄντων, ἐπὶ τούτους ἐπιβάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς 25 τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν ὅλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἐγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατειργασμένην μάρμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Ἐῖτα τὸ μὲν 30 γεῶδες αὐτῆς ἐκτηκόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταρῥεῖ κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπάγ-

γοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ
 τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις ἂν ὅτου καθαρὸν γένηται τὸ
 ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παρα-
 λαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον εἰς κεραμέους
 5 χύτρος ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλῆθος ἀνάλογον
 μολίβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν, ἔτι δὲ βραχὺ κασσιτέρου,
 καὶ κριθινὸν πίτυρον προσεμβάλλουσι. Ἄρμωσθον δ' ἐπί-
 θεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὀπτῶσιν
 ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας ἀδιαλείπτως. Ἐπει-
 10 τα ἑάσαντες ψυγῆναι, τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν εὗρισκουσιν ἐν
 τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης
 ἀπουσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετάλλων τούτων
 εὗρεσις ἀρχαία παντελῶς ἐστίν, ὡς ἂν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βα-
 σιλέων καταδειχθεῖσα.

15 8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην
 κτίσαι, προσέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην καταλειπο-
 μένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι
 τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ ὄψοις ἐπιμετρήσας
 φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευεν Ἀλ-
 20 εῳξάνδρειαν, εὐκαιρότατα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου
 λιμένος, τῇ δ' εὐστοχίᾳ τῆς ὄψοις ποιήσας διαπνεῖσθαι
 τὴν πόλιν ἐτησίῳις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεόντων μὲν διὰ
 τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὸν κατὰ τὴν πόλιν
 ἄερα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκρασίαν καὶ ὑγίειαν κατε-
 25 σκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε
 μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὀχύροτητα θαυμάσιον.
 Ἀνὰ μέσον γὰρ ὡν μεγάλης λίμνης καὶ τῆς θαλάττης, δύο
 μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ἔχει προσόδους στένας καὶ παντελῶς εὐφυ-
 λάκτους. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν γλαμῦδι παρα-
 30 πλησίον, ἤγε πλατεῖαν, μέσσην σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ
 τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ
 πύλην διήκουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μῆκος,
 πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἰκιῶν δὲ καὶ ἱερῶν πολυτελεῖσι κα-
 τασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προςέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ

βασίλεια κατασκευάσαι θαυμαστά κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἅπαντες πολυτελέσι κατασκευαῖς ἠΰξησαν αὐτὰ τὰ βασίλεια. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τσαούτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις, ὥστε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πρώτην ἀριθμεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην. Καὶ γὰρ κάλλει, καὶ μεγέθει, καὶ προσόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφήν ἀνηκόωντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πλήθος ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκήτορας.

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοί τε καὶ γυμνήτες εἰσι τὰ πολλὰ, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόδρουα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτούνται, καὶ κλῶνας ἀπαλοὺς, καὶ λωτὸν, καὶ καλάμου ῥίζαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῶ.— 10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τόξοις τετραπήχεσι ξυλίνοις, πεπυρακτωμένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἔρεαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνήται εἰσιν, ἧ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχυνα πλέγματα εὐϋφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσι, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον, τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν. Βασιλέας καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

11. Τούτων διευκρινημένων, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν περὶ τῶν Λιβύων τῶν πλησίον Αἰγύπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτις, ἔτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου,

- κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων· ὧν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Νασαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα μέρη πρὸς νότον, οἱ δ' Αὐχίσαι τὰ πρὸς τὴν δύσιν· οἱ δὲ Μαριαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλίας·
- 5 οἱ δὲ Μάκαι πολυανθρωπία τῶν ὁμοεθνῶν προέχοντες, νέμονται τοὺς τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύριον. Τῶν δὲ προειρημένων Λιβύων γεωργοὶ μὲν εἰσιν, οἷς ὑπάρχει χώρα δυναμένη καρπὸν φέρειν δαφιλῆ, νομάδες δ', ὅσοι τῶν κτηνῶν τὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενοι, τὰς τροφὰς ἔχουσιν ἀπὸ τούτων.
- 10 φότερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βιον οὐ παντελῶς ἄγριον, οὐδ' ἀνθρωπίνης ἡμερότητας ἐξηλλαγμένον. Τὸ δὲ τρίτον γένος οὔτε βασιλέως ὑπακοῦον, οὔτε τοῦ δικαίου λόγον οὐδ' ἔννοιαν ἔχον, ἀεὶ ληστεύει· ἀπροσδοκήτως δὲ τὰς ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρήμου ποιούμενον, ἀρπάζει τὰ παρατηχόντα,
- 15 καὶ ταχέως ἀνακάμπει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Πάντες δ' οἱ Λίβυες οὗτοι θηριώδη βίον ἔχουσιν ὑπαίθριοι διαμένοντες, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἄγριον ἐξηλωκότες· οὔτε γὰρ ἡμέρου διαίτης, οὐτ' ἐσθῆτος μετέχουσιν, ἀλλὰ δοραῖς αἰγῶν σκεπάζουσι τὰ σώματα.
- 20 Ὁ δ' ὄπλισμός αὐτῶν ἐστὶν οἰκείος τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Κοῦφοι γὰρ ὄντες τοῖς σώμασι, καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα, πρὸς τοὺς κινδύνους ὀρμῶσι, λογχὰς ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους ἐν ἄγγεσι σκυτίοις· ξίφος δ' οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ κράνος, οὐδ' ὄπλον οὐδὲν ἕτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς ἐνκιν-
25 νησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πάλιν ἐν ταῖς ἀποχωρήσει. Διόπερ εὐθετώτατοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, διαπεπονηκότες τῇ μελέτῃ καὶ τῇ συνηθείᾳ τὰ τῆς φύσεως προτερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους οὔτε τὸ δίκαιον οὔτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.
- 30 12. Τῆς δὲ χώρας ἡ μὲν ὁμορος τῇ Κυρήνῃ γεώδης ἐστὶ καὶ πολλοὺς φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γὰρ ὑπάρχει σιτοφόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἄμπελον, ἔτι δ' ἐλαίαν ἔχει, καὶ τὴν ἄγριαν ὕλην, καὶ ποταμούς εὐχρηστίαν παρεχόμενους· ἡ δ' ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος ὑπερτείνουσα, ἄσπορος οὔσα καὶ

σπανίζουσα ναματιαίων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῆ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐρήμῳ γῆ περιέχεται. Διόπερ οὐδ' ὄρεον ἰδεῖν ἔστιν, οὐ τετραῖπον ἐν αὐτῇ ζῶον, πλὴν δορκάδος καὶ βροός· οὐ μὴν οὔτε φυτὸν, οὔτ' ἄλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν ὄρασιν, οἷς ἂν 5 τῆς εἰς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἐχούσης ἐπὶ τὸ μῆκος ἀθρόους θῖνας. Ἐφ' ὅσον δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ἡμέρον βίον ἀνηκόντων, ἐπὶ τοσοῦτον πληθύνει παντοίων ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς μεγέθεσιν ὄφρων, μάλιστα δὲ τῶν τοιοιῶν, οὓς προσ-αγορεύουσι κεράστας· οἱ τὰ μὲν δῆγματα θανατηφόρα 10 ποιοῦνται, τὴν δὲ χροάν ἄμωφ παραπλησίαν ἔχουσι. Διόπερ ἐξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ἵποκειμένοις ἐδάφεισιν ὀλίγοι μὲν ἐπιγιγνώσκουσιν, οἱ πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνους περιπίπτουσιν ἀπροσδοκῆτοις.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χερσόνησος τινὸς ἴδρται, περιγρα- 15 φούσης κύκλον, τριακοσίων ἐξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος. Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὄφρὺς ἰκανῶς ὀρθία, κύκλω περιοικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδροῦβα συνέπρησεν αὐτῇ. Ἐπόκεινται δὲ 20 τῇ ἀκροπόλει οἷτε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερές Εὐρώπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωροίκους ἐκατέρωθεν κύκλω. Κτίσμα δ' ἐστὶ Λιδούς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν, ὥστε καὶ 25 τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνείμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρον, καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἰόν τ' ἦν οἰκεῖν. Ἀφ' ἧς δυνάμειος πόλιν τε ἀντιπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. 30

14. Γένοιτο δ' ἂν εὐδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος, τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ ἀνθρώ-

πων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἐβδομήκοντα· πολιορκούμενοι
 δε καὶ ἀναγκασθέντες τραπέυθαι πρὸς ἔνδοσιν, πάνοπλιῶν
 μὲν ἔδωσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τριςχι-
 λια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ
 5 ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὄπλοποιῖαν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης
 ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα
 πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσiai, καὶ λόγχαι πεντακόσiai,
 χίλια δὲ βέλη καταπελτικὰ· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἰ-
 θεράπαινοι παρεῖχον. Ἐτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα,
 10 τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ
 κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καταφράκτους, καὶ
 τοῦ στόματος τοῦ Κώθονος φρουρουμένου, διώρυσαν ἄλλο
 στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν απο-
 κειμένη παλαιά, καὶ τεχνητῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σι-
 15 ταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὕσα Καρχηδῶν, ὅμως
 δάλω καὶ κατεσκάφη.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

I.

SOLON.

Solon procures the Athenians the Possession of Salamis.

Ἐπεὶ μακρόν τινα καὶ δυσχεροῦ πόλεμον οἱ ἐν ἄστει περὶ τῆς Σαλαμινίων νήσου Μεγαρεῦσι πολεμοῦντες ἐξέκαμον, καὶ νόμον ἔθεντο, μήτε γράψαι τινα, μήτ' εἰπεῖν αὐθις, ὡς γρηὶ τὴν πόλιν ἀντιποιεῖσθαι τῆς Σαλαμῖνος, ἢ θανάτῳ ζημιουῖσθαι, βαρέως φέρων τὴν ἀδοξίαν ὁ Σόλων, καὶ τῶν 5 νέων ὄρων πολλοὺς δεομένους ἀρχῆς ἐπὶ τὸν πόλεμον, αὐτοὺς δὲ μὴ θαρρόυντας ἄρξασθαι διὰ τὸν νόμον, ἐσκήψατο μὲν ἕκστασιν τῶν λογισμῶν, καὶ λόγος εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς οἰκίας διεδόθη παρακινήτικῶς ἔχειν αὐτόν. Ἐλεγεία δὲ, κρύφα συνθεῖς, καὶ μελετήσας ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, 10 ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω, πιλίον περιθέμενος. Ὀχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον, ἐν ᾧδῃ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστὶν ἀρχή·

Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,

Κόσμον ἐπέων, ᾧδὴν ἀντ' ἀγορῆς, θέμενος. 15

Τοῦτο τὸ ποίημα Σ α λ α μ ῖ ς ἐπιγέγραπται, καὶ στίχων ἑκατὸν ἐστὶ, χαριέντως πάνυ πεποιημένων. Τότε δὲ ἀσθεντοῦς αὐτοῦ, καὶ τῶν φίλων τοῦ Σόλωνος ἀρξάμενων ἐπαινεῖν, μάλιστα δὲ τοῦ Πεισιστράτου τοῖς πολίταις ἐγκελευομένου καὶ παρορμῶντος πεισθῆναι τῷ λέγοντι, λύσαντες τὸν νόμον 20 αὐθις ἤπιοντο τοῦ πολέμου, προστησάμενοι τὸν Σόλωνα.

Τὰ μὲν οὖν δημόδη τῶν λεγομένων τοιαῦτ' ἐστίν, ὅτι πλεύσας ἐπὶ Κωλιάδα μετὰ τοῦ Πεισιστράτου, καὶ καταλαβὼν αὐτόθι πάσας τὰς γυναῖκας τῇ Δήμητρι τὴν πάτριον θυσίαν ἐπιτελοῦσας, ἔπεμψεν ἄνδρα πιστὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, προσ-
 5 ποιοῦμενον αὐτόμολον εἶναι, κελεύσοντα τοὺς Μεγαρεῖς, εἰ βούλονται τῶν Ἀθηναίων τὰς πρώτας λαβεῖν γυναῖκας, ἐπὶ Κωλιάδα μετ' αὐτοῦ πλεῖν τὴν ταχίστην. Ὡς δὲ πεισθέντες οἱ Μεγαρεῖς ἄνδρας ἐξέπεμψαν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ κατείδεν ὁ Σόλων τὸ πλοῖον ἐλαυνόμενον ἀπὸ τῆς νήσου, τὰς μὲν γυ-
 10 ναῖκας ἐκποδῶν ἀπελθεῖν ἐκέλευσε, τῶν δὲ νεωτέρων τοὺς μηδέπω γενειῶντας ἐνδύμασι καὶ μίτραις καὶ ὑποδήμασι τοῖς ἐκείνων σκευασμένους, καὶ λαβόντας ἐγχειρίδια κρυπτά, παίζειν καὶ χορεύειν προσέταξε πρὸς τῇ θαλάσῃ, μέχρις ἂν ἀποβῶσιν οἱ πολέμιοι, καὶ γένηται τὸ πλοῖον ὑποχείριον.
 15 Οὕτω δὴ τούτων πραττομένων, ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, ἐξεπήδων ὡς ἐπὶ γυναῖκας ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους ὥστε μηδένα διαφυγεῖν, ἀλλὰ πάντας ἀπολέσθαι, καὶ τὴν νῆσον ἐπιπλεύσαντας εὐθύς ἔχειν τοὺς Ἀθηναίους. Ἄλλοι δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον γενέσθαι τὴν κατάληψιν λέγουσιν.

II.

ARISTIDES.

Passages from the Life of Aristides.

20 Ἀριστείδης ὁ Ἀνσιμάχου, φυλῆς μὲν ἦν Ἀντιοχίδος, τὸν δὲ δῆμον Ἀλωπεκῆθεν. Περὶ δ' οὐσίας αὐτοῦ λόγοι διάφοροι γεγόνασιν, οἱ μὲν, ὡς ἐν πενίᾳ συντόνῳ καταβιώσαντος, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολὺν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γεγενημένας. Πρὸς δὲ τοῦτον
 25 τὸν λόγον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος, χωρίον τε Φαληροῖ φησὶ γινώσκειν Ἀριστείδου λεγόμενον, ἐν ᾧ τέθραπται, καὶ ἄλλα τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἀγείρει, οὐ μάλᾳ πιθανὰ, φιλοτιμούμενος αὐτὸν τῆς πενίας ἐξελέσθαι, ὡς μεγαλου κακοῦ.

Θανμαστὴ δέ τις ἐφαίνετο αὐτοῦ παρὰ τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ μεταβολὰς ἢ εὐστάθεια, μήτε ταῖς τιμαῖς ἐπαιρομένου, πρὸς τε τὰς δυσημερίας ἀθρούβως καὶ πράως ἔχοντος, καὶ ὁμοίως ἡγουμένου χρῆναι τῇ πατρίδι παρέχειν ἑαυτὸν, οὐ χρημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ δόξης προΐκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον. 5
 Ὅθεν τῶν εἰς Ἀμφιάραον ὑπὲρ Λισχύλου πεποιημένων ἱαμβείων ἐν τῷ θεάτρῳ λεγομένων,

Οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,

Ἄφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα,

πάντες ἀπέβλεψαν εἰς Ἀριστείδην, ὡς ἐκεῖνῳ μάλιστα τῆς ἀρετῆς ταύτης προσηκούσης. 10

Οὐ μόνον δὲ πρὸς εὐνοιαν καὶ χάριν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔχθραν ἰσχυρότατος ἦν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀντιβῆναι. Λέγεται γοῦν ποτε διώκων ἔχθρὸν ἐν δικαστηρίῳ, 15 μετὰ τὴν κατηγορίαν οὐ βουλομένων ἀκούειν τοῦ κινδυνεύοντος τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ τὴν ψῆφον εὐθύς αἰτούντων ἐπ' αὐτὸν, ἀναπηδήσας τῷ κρινομένῳ συνεκτεύειν, ὅπως ἀκουσθεῖη καὶ τύχοι τῶν νομίμων.

Πάλιν δὲ κρίνων ἰδιώταις δυσὲ, τοῦ ἑτέρου λέγοντος, ὡς 20 πολλὰ τυγχάνει τὸν Ἀριστείδην ὁ ἀντίδικος λελυπηκῶς, λέγ', ὦ γὰθῆ, ἔφη, μᾶλλον εἴ τι σὲ κακὸν πεποίηκε· σοὶ γὰρ, οὐκ ἔμαντῶ, δικάζω.

Πασῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρετῶν ἢ δικαιοσύνη μάλιστα τοῖς πολλοῖς αἰσθησιν παρεῖχε, διὰ τὸ τὴν χρεῖαν ἐνδελεχεστάτην 25 αὐτῆς καὶ κοινοτάτην ὑπάρχειν. Ὅθεν, ἀνὴρ πένης καὶ δημοτικὸς, ἐκτίησατο τὴν βασιλικωτάτην καὶ θειοτάτην προσηγορίαν τὸν Δίκαιο. Ὁ τῶν βασιλείων καὶ τυράννων οὐδεὶς ἐξήλωσεν, ἀλλὰ Πολιορκηταὶ, καὶ Κεραυνοὶ, καὶ Νικάτορες, ἔνιοι δ' Ἄετοὶ καὶ Ἰέρακες ἔχαιρον προσαγορευόμε- 30 νοι, τὴν ἀπὸ τῆς βίας καὶ τῆς δυνάμεως, ὡς ἔοικε, μᾶλλον, ἢ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς δόξαν ἀγαπῶντες.

Τῶν δ' οὖν Ἀριστείδη συνέβη τὸ πρῶτον ἀγαπωμένῳ διὰ τὴν ἐπωνυμίαν, ὕστερον φθονεῖσθαι. Ὁ γὰρ δῆμος ἐπὶ τῇ

νίκη μέγα φρονῶν, ἤχθητο τοῖς ὄνομα καὶ δόξαν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἔχουσι. Καὶ συνελθόντες εἰς ἄστν πανταχόθεν, ἔξοστρακίζουσι τὸν Ἀριστείδην, ὄνομα τῷ φθόνῳ τῆς δόξης φόβον τυραννίδος θέμενοι. Μοχθηρίας γὰρ οὐκ ἦν ζημία
 5 ὁ ἔξοστρακισμὸς, ἀλλ' ἐκαλεῖτο μὲν, δι' εὐπρέπειαν, ὄγκου καὶ δυνάμεως βαρύτερας ταπεινώσεις καὶ κόλασις.

Γραφομένων οὖν τότε τῶν ὀστράκων, λέγεται τινα τῶν ἀγραμμάτων καὶ παντελῶς ἀγροίκων, ἀναδόντα τῷ Ἀριστείδῃ τὸ ὄστρακον, ὡς ἐνὶ τῶν τυχόντων, παρακαλεῖν, ὅπως
 10 Ἀριστείδην ἐγγράφει. Τοῦ δὲ θαυμάσαντος καὶ πυθόμενου, μή τι κακὸν αὐτῷ Ἀριστείδης πεποίηκεν, Οὐδὲν, εἶπεν, οὐδὲ γινώσκω τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐνοχλοῦμαι πανταχοῦ τὸν Δίκαιον ἀκούων. Ταῦτ' ἀκούσαντα τὸν Ἀριστείδην ἀποκρίνασθαι μὲν οὐδὲν, ἐγγράφαι δὲ τοῦνομα τῷ
 15 ὀστράκῳ καὶ ἀποδοῦναι. Τῆς δὲ πόλεως ἀπαλλαττόμενος ἤδη, τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανόν, ἠΰξατο, μηδένα καιρὸν Ἀθηναίους καταλαβεῖν, ὃς ἀναγκάσει τὸν δῆμον Ἀριστείδου μνησθῆναι.

Οἱ Ἕλληες ἐτέλουν μὲν τινα, καὶ Λακεδαιμονίων ἡγουμένων, ἀποφορὰν εἰς τὸν πόλεμον, ταχθῆναι δὲ βουλόμενοι κατὰ πόλιν ἐκάστοις τὸ μέτριον, ἠτήσαντο παρὰ τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην, καὶ προσέταξαν αὐτῷ, χώραν τε καὶ προσόδους ἐπισκεψάμενον ὀρίσαι τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ καὶ δύναμιν. Ὁ δὲ τηλικαύτης ἐξουσίας κύριος γενόμενος, καὶ τρόπον τινα τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτῷ μόνῳ τὰ πράγματα πάντα θεμένης, πένης μὲν ἐξῆλθεν, ἐπανῆλθε δὲ πενέστερος, οὐ μόνον καθαρῶς καὶ δικαίως, ἀλλὰ καὶ προσφιλῶς πᾶσι καὶ ἀρμοδιῶς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν χρημάτων ποιησάμενος. Ὡς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον, οὕτως οἱ σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων τὸν ἐπ' Ἀριστείδου φόρον, εὐποτιμίαν τινα τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζοντες, ὕμνον, καὶ μάλιστα μετ' οὐ πολὺν χρόνον διπλασιασθέντος, εἶτ' αὖθις τριπλασιασθέντος.
 30

Ἀριστείδης εἰς τὸ ἄρχειν ἀνθρώπων τοσοῦτων καταστήσας τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, αὐτὸς ἐνέμεινε τῇ πενίᾳ, καὶ τὴν ἀπό

τοῦ πένης εἶναι δόξαν οὐδὲν ἦτιον ἀγαπῶν τῆς ἀπὸ τῶν
 τροπαίων διετέλεσε. Δῆλον δ' ἐκεῖθεν. Καλλίας ὁ δα-
 δοῦχος ἦν αὐτῷ γένει προσήκων· τοῦτον οἱ ἐχθροὶ θανάτου
 διαίκοντες ἐπεὶ περὶ ὧν ἐγράψαντο μετρίως κατηγόρησαν,
 εἶπόν τινα λόγον ἕξωθεν τοιοῦτον, πρὸς τοὺς δικαστὰς· 5
 Ἀριστείδην, ἔφησαν, ἴστε, τὸν Λυσιμάχου, θαυμαζόμενον ἐν
 τοῖς Ἑλλησι· τούτῳ πῶς οἴεσθε τὰ κατ' οἶκον ἔχειν, ὄρῶντες
 αὐτὸν ἐν τρίβωνι τοιοῦτῳ προερχόμενον εἰς τὸ δημόσιον·
 ἄρ' οὐκ εἰκὸς ἐστὶ, τὸν ὀιγοῦντα φανερῶς, καὶ πεινῆν οἶκοι,
 καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων σπανίζειν· τοῦτον μέντοι Καλλι- 10
 ας, ἀνεπιὸν αὐτῷ ὄντα, πλουσιώτατος ὢν Ἀθηναίων, περιο-
 ρῆ μετὰ τέκνων καὶ γυναικὸς ἐνδεόμενον, πολλὰ κεχηρημένος τῷ
 ἀνδρὶ, καὶ πολλάκις αὐτοῦ τῆς παρ' ὑμῖν δυνάμεως ἀπολελυ-
 κώς. Ὁ δὲ Καλλίας ὄρῶν ἐπὶ τούτῳ μάλιστα θορυβοῦντας τοὺς
 δικαστὰς καὶ χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντας, ἐκάλει τὸν Ἀρι- 15
 στείδην, ἀξιῶν μαρτυρῆσαι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι πολλάκις
 αὐτοῦ πολλὰ καὶ διδόντος καὶ δεομένου λαβεῖν, οὐκ ἠθέλη-
 σεν, ἀποκρινόμενος, ὡς μᾶλλον αὐτῷ διὰ τὴν πενίαν μέγα
 φροεῖν ἢ Καλλία διὰ τὸν πλοῦτον προσήκει. Ταῦτα τοῦ
 Ἀριστείδου τῷ Καλλίᾳ προσμαρτυρήσαντος, οὐδεὶς ἦν τῶν 20
 ἀκούοντων, ὃς οὐκ ἀπῆει πένης μᾶλλον, ὡς Ἀριστείδης, εἶναι
 βουλόμενος, ἢ πλουτεῖν, ὡς Καλλίας.

III.

THEMISTOCLES.

Λέγεται ὁ Θεμιστοκλῆς, Νεοκλέους υἱὸς, οὕτω παράφορος
 πρὸς δόξαν εἶναι, καὶ πράξεων μεγάλων ὑπὸ φιλοτιμίας
 ἐραστῆς, ὥστε νέος ὢν ἔτι, τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς 25
 τοὺς βαρβάρους γενομένης, καὶ τῆς Μιλτιάδου στρατηγίας
 διαβοηθείσης, σύννουσ ὁρᾶσθαι τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ, καὶ

τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν, καὶ τοὺς πότους παραιτεῖσθαι τοὺς
 συνήθει, καὶ λέγειν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας καὶ θαυμάζοντας
 τὴν περὶ τὸν βίον μεταβολὴν, ὡς καθεύδειν αὐτὸν οὐκ ἐὼς
 τὸ τοῦ Μιλτιάδου τροπαιον. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πέρας ὄντο
 5 τοῦ πολέμου τὴν ἐν Μαραθῶνι τῶν βαρβάρων ἦτταν εἶναι,
 Θεμιστοκλῆς δὲ ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων, ἐφ' οὓς αὐτὸν ὑπὲρ
 τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἤλειπεν αἰεὶ, καὶ τὴν πόλιν ἤσκει, πόρρω-
 θεν ἤδη προσδοκῶν τὸ μέλλον.

Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Λαυριωτικὴν πρόσοδον ἀπὸ τῶν
 10 ἀργυρείων μετάλλων ἔθος ἐχόντων Ἀθηναίων διανεμέσθαι,
 μόνος εἰπεῖν ἐτόλμησε παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, ὡς χρῆ, τὴν
 διανομὴν ἐάσαντας, ἐκ τῶν χρημάτων τούτων κατασκευάσα-
 σθαι τριῆρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰγινήτας πόλεμον. Ἰκμαζε γὰρ
 οὗτος ἐν τῇ Ἑλλάδι μάλιστα, καὶ κατεῖχον οἱ Αἰγινήται
 15 πλήθει νεῶν τὴν Θάλασσαν. Ἦν καὶ ὄρεον Θεμιστοκλῆς
 συνέπεισεν, οὐ Δαρεῖον, οὐδὲ Πέρσας (μακρὰν γὰρ ἦσαν
 οὗτοι, καὶ δέος οὐ πάνυ βέβαιον ὡς ἀφιζόμενοι παρεῖχον) ἐπι-
 σείων, ἀλλὰ τῇ πρὸς Αἰγινήτας ὀργῇ καὶ φιλονεικίᾳ τῶν
 πολιτῶν ἀποχρησάμενος εὐκαιρῶς ἐπὶ τὴν παρασκευήν.
 20 Ἐκατὸν γὰρ ἀπὸ τῶν χρημάτων ἐκείνων ἐποιήθησαν τριῆ-
 ρεις, αἷ καὶ πρὸς Ξέρξην ἐνανμάχησαν. Ἐκ δὲ τούτου κατὰ
 μικρὸν ὑπάγων καὶ καταβιβάζων τὴν πόλιν πρὸς τὴν Θά-
 λασσαν, ὡς τὰ περὶ μὲν οὐδὲ τοῖς ὁμόροις ἀξιωμαχοὺς ὄντας,
 τῇ δ' ἀπὸ τῶν νεῶν ἀλκῇ καὶ τοὺς βαρβάρους ἀμύνασθαι, καὶ
 25 τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν δυναμένους, ἀντὶ μονίμων ὀπλιτῶν, ὡς
 φησι Πλάτων, ναυβάτας καὶ θαλαττίους ἐποίησε· καὶ δι-
 αβολὴν καθ' αὐτοῦ παρέσχεν, ὡς ἄρα Θεμιστοκλῆς τὸ δόρυ
 καὶ τὴν ἀσπίδα τῶν πολιτῶν παρελόμενος, εἰς ὑπηρεσίον καὶ
 κώπην συνέστειλε τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. Ἐπραξε δὲ
 30 ταῦτα Μιλτιάδου κρατήσας ἀντιλέγοντος. Εἰ μὲν δὴ τὴν
 ἀκρίβειαν καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ πολιτεύματος ἔβλαψεν, ἢ μὴ,
 ταῦτα πράξας, ἔστι φιλοσοφώτερον ἐπισκοπεῖν. Ὅτι δ' ἦ
 τότε σωτηρία τοῖς Ἕλλησιν ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπῆρξε, καὶ τὴν
 Ἀθηναίων πόλιν λυθεῖσαν ἔστησαν αἱ τριῆρεις ἐκεῖναι, τὰ

τ' ἄλλα, καὶ Ξέρξης αὐτὸς ἐμαρτύρησε. Τῆς γὰρ περὶ τῆς
 δυνάμεως ἀθραύστου διαμενούσης, ἔφυγε μετὰ τὴν τῶν νεῶν
 ἦταν, ὡς οὐκ ὦν ἀξιόμαχος. Καὶ Μαρδόνιον ἐμποδῶν
 εἶναι τοῖς Ἕλλησι τῆς διώξεως μᾶλλον, ἢ δουλωσόμενον
 αὐτούς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, κατέλιπεν.

IV.

THEMISTOCLES.

Incidents in the Second Persian War.

Θεμιστοκλῆς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, εὐθύς μὲν ἐπεχείρησε
 τοὺς πολίτας ἐμβιβάζειν εἰς τὰς τριήρεις, καὶ τὴν πόλιν
 ἔπεισεν ἐκλιπόντας ὡς προσωτάτω τῆς Ἑλλάδος ἀπαντῆν τῷ
 βαρβάρῳ κατὰ θάλασσαν. Προσεχόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων
 αὐτῷ, πέμπεται μετὰ νεῶν ἐπ' Ἀρτεμίσιον τὰ στενὰ φυλάξων. 10
 Ἐῖθ' αὖθις δὴ τῶν μὲν Ἑλλήνων Εὐρυβιάδην καὶ Λακεδαιμονίους
 ἠγεῖσθαι κελευόντων, τῶν δὲ Ἀθηναίων, ὅτι πλήθει τῶν
 νεῶν σύμπαντας ὁμοῦ τι τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλλον, οὐκ ἀξι-
 ούντων ἑτέροις ἔπεσθαι, συνιδὼν τὸν κίνδυνον ὁ Θεμιστο-
 κλῆς, αὐτὸς τε τὴν ἀρχὴν Εὐρυβιάδῃ παρήκε, καὶ κατεπράυ- 15
 νε τοὺς Ἀθηναίους, ὑπισχνούμενος, ἂν ἄνδρες ἀγαθοὶ
 γένωνται πρὸς τὸν πολεμον, ἐκόντας αὐτοῖς παρεῖν εἰς τὰ
 λοιπὰ πειθόμενος τοὺς Ἕλληνας. Δι' ὅπερ δοκεῖ τῆς
 σωτηρίας αἰτιώτατος γενέσθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ μάλιστα τοὺς
 Ἀθηναίους προαγαγεῖν εἰς δόξαν, ὡς ἀνδρεία μὲν τῶν πο- 20
 λεμίων, εὐγνωμοσύνη δὲ τῶν συμμάχων περιγενομένους.

Αἱ δὲ γινόμεναι τότε πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων ναῦς περὶ
 τὰ στενὰ μάχαι κρίσιν μὲν εἰς τὰ ὅλα μεγάλην οὐκ ἐποίησαν,
 τῇ δὲ πείρᾳ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας ὤνησαν, ὑπὸ τῶν ἔργων
 παρὰ τοὺς κινδύνους διδασθέντας, ὡς οὔτε πλήθη νεῶν, οὔτε 25
 κόσμοι καὶ λαμπρότητες ἐπισήμων, οὔτε κραυγαὶ κομπώδεις,

ἢ βάρβαροι παιῖνες ἔχουσί τι δεινὸν ἀνδράσιν ἐπισταμένοις εἰς χεῖρας ἰέναι, καὶ μάχεσθαι τολμῶσιν· ἀλλὰ δεῖ τῶν τοιούτων καταφρονοῦντας ἐπ' αὐτὰ τὰ σώματα φέρεσθαι, καὶ πρὸς ἐκεῖνα διαγωνίζεσθαι συμπλακέντας. Ὁ δὲ καὶ Πίν-
 5 δαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδὼν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν, ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φανεράν κρηπίδα ἐλευθερίας. Ἀρχὴ γὰρ ὄντως τοῦ νικᾶν τὸ θαρσύνειν.

Ξέρξου δὲ διὰ τῆς Δωρίδος ἄνωθεν ἐμβαλόντος εἰς τὴν
 10 Φωκίδα, καὶ τὰ τῶν Φωκίων ἄσστη πυρπολοῦντος, οὐ προσήμυνον οἱ Ἕλληνες, καίπερ τῶν Ἀθηναίων δεομένων εἰς τὴν Βοιωτίαν ἀπαντῆσαι πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὡσπερ αὐτοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπ' Ἀρτεμισίον ἐβόηθησαν. Μηδενὸς δ' ὑπακούοντος αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου περιεχομένων, καὶ πᾶσαν ἐντὸς
 15 Ἰσθμοῦ τὴν δύναμιν ὠρημένων συνάγειν, καὶ διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν εἰς θάλασσαν ἐκ θαλάσσης, ἅμα μὲν ὄργῃ τῆς προδοσίας εἶχε τοὺς Ἀθηναίους, ἅμα δὲ δυσθυμία καὶ κατήφεια μέμονωμένους. Μάχεσθαι μὲν γὰρ οὐδ' ἐπαύοντο μυριάσι στρατοῦ τισαύταις· ὃ δ' ἦν μόνον ἀναγκαῖον ἐν τῷ
 20 παρόντι, τὴν πόλιν ἀφέντας ἐμφῦναι ταῖς ναυσὶν, οἳ πολλοὶ χαλεπῶς ἤκονον, ὡς μήτε νίκης δεόμενοι, μήτε σωτηρίαν ἐπιστάμενοι, θεῶν τε ἱερὰ καὶ πατέρων ἡγία προἰεμένων.

Ἐνθα δὲ Θεμιστοκλῆς ἀπορῶν τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, σημεῖα δαιμόνια καὶ χρη-
 25 σμοὺς ἐπῆγεν αὐτοῖς, καὶ κρατήσας τῇ γνώμῃ, ψήφισμα γράφει, τὴν μὲν πόλιν παρακαταθέσθαι τῇ Ἀθηναίᾳ τῇ Ἀθηναίων μεδεούσῃ, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ πάντας ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις, παῖδας δὲ καὶ γυναικας καὶ ἀνδράποδα οἴζειν ἕκαστον ὡς δυνατόν. Κυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, οἱ πλεῖστοι
 30 τῶν Ἀθηναίων ὑπέξέθεντο γονέας καὶ γυναικας εἰς Τροίζην, φιλοτίμως πᾶν τῶν Τροίζητινῶν ὑποδεχομένων. Καὶ γὰρ τρέφειν ἐψηγίσαντο δημοσίᾳ, δύο ὄβολους ἑκάστῳ διδόντες, καὶ τῆς ὀπίρας λαμβάνειν τοὺς παῖδας ἐξεῖναι πανταχόθεν, εἰ δ' ὑπὲρ αὐτῶν διδασκάλοις τελεῖν μισθοὺς.

Ἐκπλεούσης δὲ τῆς πόλεως, τοῖς μὲν οἴκτον τὸ θῆμα, τοῖς δὲ θαῦμα τῆς τόλμης παρεῖχε, γονέας μὲν ἄλλη προπεμπόντων, αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμωγὰς καὶ δάκρυα γυναικῶν καὶ τέκνων περιβολὰς διαπερώντων εἰς τὴν νῆσον. Καίτοι πολλοὶ μὲν διὰ γῆρας ἀπολιμπανόμενοι τῶν πολιτῶν 5 ἔλεον εἶχον. Ἦν δέ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντροφῶν ζώων ἐπικλῶσα γλυκυθυμία, μετ' ὠρυγῆς καὶ πόθου συμπαραθεόντων ἐμβαίνουσι τοῖς ἑαυτῶν τροφεῦσιν. Ἐν οἷς ἱστορεῖται κύων Ξανθίππου, τοῦ Περικλέους πατρὸς, οὐκ ἀνασχόμενος τὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνωσιν, ἐναλέσθαι τῇ θαλάσῃ, 10 καὶ τῇ τριήρει παρανηχόμενος, ἐμπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμῖνα καὶ λειποθυμήσας ἀποθανεῖν εὐθύς. Οὗ καὶ τὸ δεικνύμενον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυνὸς σῆμα τάφον εἶναι λέγουσι.

Ταῦτα δὴ μεγάλα τοῦ Θεμιστοκλέους. Εὐρυβιάδου τὴν 15 μὲν ἡγεμονίαν τῶν νεῶν ἔχοντος διὰ τὸ τῆς Σπάρτης ἀξίωμα, μαλακοῦ δὲ περὶ τὸν κίνδυνον ὄντος, αἶρειν δὲ βουλομένου καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν, ὅπου καὶ τὸ πεζὸν ἤθροιστο τῶν Πελοποννησίων, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντέλεγεν ὅτι καὶ τὰ μνημονευόμενα λεχθῆναι φασί. Τοῦ γὰρ Εὐρυβιάδου πρὸς 20 αὐτὸν εἰπόντος ὦ Θεμιστόκλεις, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ῥαπίζουσι ἦ Ναί, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν. Ἐπαραμένον δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη Ἠπάταξον μὲν, ἄκουσον δέ. Θαυμάσας δὲ τὴν προαότητα τοῦ Εὐ- 25 ρυβιάδου, καὶ λέγειν κελεύσαντος, ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς ἀνῆγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν λόγον. Εἰπόντος δέ τις, ὡς ἀνὴρ ἀπολις οὐκ ὀρθῶς διδάσκει τοὺς ἔχοντας ἐγκαταλιπεῖν καὶ προσέθαι τὰς πατρίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπιστρέψας τὸν λόγον, Ἡμεῖς 30 τοι, εἶπεν, ὦ μοχθηρὲ, τὰς μὲν οἰκίας καὶ τὰ τεῖχη καταλελοίπαμεν, οὐκ ἀξιοῦντες, ἀψύχων ἕνεκα, δουλεύειν ἡμῖν ἐστὶ μέγιστη τῶν Ἑλληνίδων, αἱ διακόσιαι τριήρεις, αἶ νῦν ὑμῖν παρεστᾶσι βοηθοὶ σώζεσθαι δι' αὐτῶν βουλομένοις. Εἰ δ' ἄπιτε δεύτερον ἡμᾶς προδόντες, αὐτίκα πεύσεται τις

Ἑλλήνων, Ἀθηναίους καὶ πόλιν ἐλευθέραν, καὶ χώραν οὐ
 χείρονα κεκτημένους, ἤσ. ἀπέβαλον. Ταῦτα τοῦ Θεμιστο-
 κλέους εἰπόντος, ἔννοια καὶ δέος ἔσχε τὸν Εὐρυβιάδην τῶν
 Ἀθηναίων, μὴ σφῆς ἀπολιπόντες οἴχωνται.

- 5 Λέγεται δ' ὑπό τινων, τὸν μὲν Θεμιστοκλέα περὶ τούτων
 ἀπὸ τοῦ καταστροφώματος ἄνωθεν τῆς νεῶς διαλέγεσθαι, γλαῦ-
 κα δ' ὀφθῆναι διαπετομένην ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῶν νεῶν, καὶ
 τοῖς καρχησίοις ἐπικαθίζουσαν· δι' ὃ δὴ καὶ μάλιστα προς-
 ἔθεντο τῇ γνώμῃ, καὶ παρεσκευάζοντο ναυμαχήσοντες. Ἄλλ'
- 10 ἐπεὶ τῶν πολεμίων ὁ στόλος τῇ Ἀιτικῇ κατὰ τὸ Φαληρικὸν
 προσφερόμενος, τοὺς πέριξ ἀπέκρουεν αἰγιαλοὺς, αὐτὸς τε
 βασιλεὺς μετὰ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ καταβὰς ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 ἄθρους ὤφθη, τῶν δυνάμεων ὁμοῦ γενομένων, ἐξεφόρῃ-
 σαν οἱ τοῦ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ πάλιν
- 15 ἐπάπταινον οἱ Πελοποννήσιοι πρὸς τὸν Ἴσθμὸν, εἴ τις ἄλλο
 τι λέγοι χαλεπαίνοντες. Ἰδόκει δὲ τῆς νυκτὸς ἀποχωρεῖν
 καὶ παρηγγέλλετο πλοῦς τοῖς κυβερνήταις. Ἐνθα δὴ βαρέ-
 ως φέρον ὁ Θεμιστοκλῆς, εἰ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν
 στενῶν προέμενοι βοήθειαν οἱ Ἕλληνας διαλυθήσονται
- 20 κατὰ πόλεις, ἐβουλεύετο καὶ συνκίθει τὴν περὶ τὸν Σίκιννον
 πραγματείαν. Ἦν δὲ τῷ γένει Πέρσης ὁ Σίκιννος αἰχμάλω-
 τος, εὐνοὺς δὲ τῷ Θεμιστοκλεῖ, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ παι-
 δαγωγός. Ὄν ἐκπέμπει πρὸς τὸν Πέρσην κρύφα, κελεύσας
 λέγειν, ὅτι Θεμιστοκλῆς, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, αἰρου-
- 25 μενος τὰ βασιλείως, ἐξαγγέλλει πρῶτος αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας
 ἀποδιδράσκοντας, καὶ διακελεύεται μὴ παρεῖναι φυγεῖν αὐ-
 τοῖς, ἀλλ' ἐν ᾧ ταράσσονται τῶν πεζῶν χωρὶς ὄντες, ἐπιθέ-
 σθαι καὶ διαφθεῖραι τὴν ναυτικὴν δύναμιν. Ταῦτα δ' ὁ
 Ξέρξης ὡς ἀπ' εὐνοίας λελεγμένα δεξάμενος, ἤσθη, καὶ τέλος
- 30 εὐθύς ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν, τὰς μὲν ἄλλας
 πληροῦν καθ' ἡσυχίαν, διακοσίαις δ' ἀναχθέντας ἤδη περι-
 βαλέσθαι τὸν πόρον ἐν κύκλῳ πάντα, καὶ διαζῶσαι τὰς
 νήσους, ὅπως ἐκφύγη μηδεὶς τῶν πολεμίων. Οὕτως οἱ
 Ἕλληνας ἐκινήθησαν ἀνάγκῃ πρὸς τὸν κίνδυνον.

Ἄμα δ' ἡμέρα Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆστο τὸν στόλον ἐποπιτεύων καὶ τὴν παρατάξιν, ὡς μὲν Φανόδημός φησιν, ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ἢ βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἢ τῆσος, ὡς δ' Ἀκιστόδοτος, ἐν μεθορήῳ τῆς Μεγαρίδος, ὑπὲρ τῶν κλιουμένων Κεράτων, χρυσοῦν δίφρον θέμενος, καὶ γραμματεῖς πολλοὺς παραστησάμενος, ὧν ἔργον ἦν ἀπογράφεσθαι κατὰ τὴν μάχην τὰ πραττόμενα.

Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Διοχύλος ὁ ποιητής, ἐν τραγωδίᾳ Πέρσας, λέγει ταῦτα·

Ξέρξης δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν 10
 Νεῶν τὸ πλήθος· αἱ δ' ὑπέροχοι τάχει
 Ἐκατὸν δις ἦσαν, ἑπτὰ θ'· ὧδ' ἔχει λόγος·

τῶν δ' Ἀττικῶν, ἑκατὸν ὄγδοήκοντα τὸ πλήθος οὐσῶν, ἐκάστη τοὺς ἀπὸ τοῦ καταστρώματος μαχομένους ὀκτωκαίδεκα εἶχεν· ὧν τοξόται τέσσαρες ἦσαν, οἱ λοιποὶ δ' ὀπλίται. Δοκεῖ δ' οὐχ ἦτιον εὖ τὸν καιρὸν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἢ τὸν τόπον, συνιδὸν καὶ φυλάξας, μὴ πρότερον ἀντιπρώρους καταστήσαι τὰς βαρβαρικὰς τὰς τριήρεις, ἢ τὴν εἰωθυῖαν ὥραν παραγενέσθαι, τὴν τὸ πνεῦμα λαμπρὸν ἐκ πελάγους αἰὲ καὶ κύμα διὰ τῶν στενῶν κατέγουσαν· ὁ τὰς μὲν Ἑλληνικὰς οὐκ 20 ἔβλαπτε καῦς, ἀλιτενεῖς οὐσας καὶ ταπεινότερας, τὰς δὲ βαρβαρικὰς, τὰς τε πρύμναις ἀνεστῶσας καὶ τοῖς καταστρώμασιν ὑφορόφους καὶ βουρίας ἐπιφερομένας ἔσφαλλε προσπίπτον, καὶ παρεδίδου πλαγίας τοῖς Ἑλλήσιν ὀξέως προσφερομένοις, καὶ τῷ Θεμιστοκλεῖ προσέχουσιν, ὡς ὀρῶντι μάλιστα τὸ συμφέρον.

Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἤδη πολὺ προβεβηκότος, φῶς μὲν ἐκλάμψαι μέγα λέγουσιν Ἐλευσινόθεν, ἦχον δὲ καὶ φωνὴν τὸ Θριάσιον κατέχειν πεδίον, ἄχρι τῆς θαλάσσης, ὡς ἀνθρώπων ὁμοῦ πολλῶν τὸν μυστικὸν ἐξαγαγόντων Ἰακχον. Ἐκ δὲ 30 τοῦ πλήθους τῶν φθεγγομένων κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀναφερόμενον νέφος ἔδοξεν αὐθις ὑπονοστεῖν καὶ κατασκήπτειν εἰς τὰς τριήρεις. Ἐτεροὶ δὲ φάσματα καὶ εἶδωλα καθορᾶν

ἔδοξαν ἐνόπλων ἀνδρῶν, ἀπ' Αἰγίνης τὰς χεῖρας ἀνεχόντων πρὸ
 τῶν Ἑλληνικῶν τριηρῶν · οὓς εἰκάζον Αἰακίδας εἶναι, παρα-
 κекλημένους εὐχαῖς πρὸ τῆς μάχης ἐπὶ τὴν βοήθειαν. Πρω-
 5 τος μὲν οὖν λαμβάνει ναῦν Λυκομίδης, ἀγὴρ Ἀθηναῖος, τρι-
 ηραρχῶν, ἧς τὰ παράσημα περικόψας ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι
 δαφνηφόρῳ. Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐξισοίμενοι τὸ
 πλήθος, ἐν στενῷ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ περιπί-
 πτοντας ἀλλήλοις, εἰρέψαντο μέχρι δείλης ἀντισχόντας, ὡς
 εἶρηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐζεινὴν καὶ περιβόητον ἀράμενοι
 10 νίκην, ἧς οὐθ' Ἑλλησιν, οὔτε βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἰρ-
 γασται λαμπρότερον, ἀνδρεία μὲν καὶ προθυμία κοινῇ τῶν
 ναυμαχησάντων, γνώμη δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

Πόλεων μὲν οὖν τὴν Αἰγινητῶν ἀριστευσαί φησιν Ἡρόδο-
 15 τος, Θεμιστοκλεῖ δὲ, καίπερ ἄκοντες ὑπὸ φθόγου, τὸ πρω-
 τεῖον ἀπέδοσαν ἅπαντες. Ἐπεὶ γὰρ ἀναχωρήσαντες εἰς τὸν
 Ἴσθμὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοί,
 πρῶτον μὲν ἕκαστος ἑαυτὸν ἀπέφαινεν ἀρετῇ, δεύτερον δὲ μεθ'
 ἑαυτὸν Θεμιστοκλέα. Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰς τὴν Σπάρτην
 αὐτὸν καταγαγόντες, Εὐρυβιάδῃ μὲν ἀνδρείας, ἐκείνῳ δὲ
 20 σοφίας ἀριστεῖον ἔδοσαν, θαλλοῦ στέφανον · καὶ τῶν κατὰ
 τὴν πόλιν ἀρμάτων τὸ πρωτεῖον ἔδωρήσαντο, καὶ τριακοσί-
 οὺς τῶν νέων πομποὺς ἄχρι τῶν ὄρων συνεξέπεμψαν. Λέ-
 γεται δ', Ὀλυμπίων τῶν ἐφεξῆς ἀγομένων, καὶ παρελθόντος
 εἰς τὸ στάδιον τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀμελήσαντις τῶν ἀγωνι-
 25 στῶν τοὺς παρόντας, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνον θεᾶσθαι, καὶ
 τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύειν, ἅμα θαυμάζοντας καὶ κροτοῦντας ·
 ὥστε καὶ αὐτὸν ἠσθέντα πρὸς τοὺς φίλους ὁμολογῆσαι τὸν
 καρπὸν ἀπίχειν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτῷ πονηθέντων.

V.

CIMON.

Κίμων ὁ Μιλτιάδου, οὔτε τόλμη Μιλτιάδου λειπόμενος, οὔτε συνέσει Θεμιστοκλείους, δικαιότερος ἀμφοῖν ὁμολογεῖται γενέσθαι, καὶ ταῖς πολεμικαῖς οὐδὲ μικρὸν ἀποδείων ἀρεταῖς ἐκείνων, ἀμήχανον ὅσον ἐν ταῖς πολιτικαῖς ὑπερβαλεσθαι, 5
 νέος ὢν ἔτι καὶ πολέμων ἄπειρος. Ὅτε γὰρ τὸν δῆμον, ἐπι-
 όντων Μήδων, Θεμιστοκλῆς ἔπειθε, προέμενον τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν ἐκλιπόντα, πρὸ τῆς Σαλαμῖνος ἐν ταῖς ναυσὶ τὰ ὄπλα θέσθαι, καὶ διαγωνίσασθαι κατὰ θάλασσαν, ἐκ-
 πεπληγμένων τῶν πολλῶν τὸ τόλμημα, πρῶτος Κίμων ὠφθη διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ φαιδρὸς ἀνιῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ 10
 τῶν ἑταίρων, ἵππου τινὰ χαλινὸν ἀναθεῖναι τῇ θεῷ διὰ χει-
 ρῶν κομίζων· ὡς οὐδὲν ἵππικῆς ἀλκῆς, ἀλλὰ ναυμάχων ἀν-
 δρῶν ἐν τῷ παρόντι τῆς πόλεως δεομένης. Ἀναθεὶς δὲ τὸν χαλινὸν, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν περὶ τὸν ναὸν κρημαμένων ἀσπί-
 δων, καὶ προσευξάμενος τῇ θεῷ, κατέβαινεν ἐπὶ θάλασσαν, 15
 οὐκ ὀλίγοις ἀρχὴ τοῦ θαρσύνειν γενόμενος. Ἦν δὲ καὶ τὴν ἰδέαν οὐ μεμπτὸς ἀλλὰ μέγας, πολλῇ καὶ οὕλῃ τριχὶ κομῶν τὴν κεφαλῆν. Φανεῖς δὲ κατ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα λαμπρὸς καὶ ἀνδρῶιδης, ταχὺ δόξαν ἐν τῇ πόλει μετ' εὐνοίας ἔσχεν, ἀθροισζομένων πολλῶν πρὸς αὐτὸν, καὶ παρακαλούντων ἄξια 20
 τοῦ Μαραθῶνος ἤδη διανοεῖσθαι καὶ πράσσειν. Ὅρμη-
 σαντα δ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν πολιτείαν ἄσμενος ὁ δῆμος ἐδέξατο, καὶ μεστὸς ὢν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνῆγε πρὸς τὰς μεγιστας ἐν τῇ πόλει τιμὰς καὶ ἀρχὰς, εὐάρμοστον ὄντα καὶ προσφιλῆ τοῖς πολλοῖς, διὰ πρᾶότητα καὶ ἀφέλειαν. Οὐχ ἥκιστα δ' 25
 αὐτὸν ἠὔξησεν Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου τὴν εὐφύϊαν ἐνορῶν τῷ ἦθει, καὶ ποιούμενος οἶον ἀντίπαλον πρὸς τὴν Θεμιστο-
 κλέους δεινότητα καὶ τόλμαν.

Ἐπεὶ δὲ, Μήδων φυγόντων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐπέμφθη στρα-

τηγός κατὰ θάλασσαν, οὐπω τὴν ἀρχὴν Ἀθηναίων ἔχοντων, ἔτι δὲ Πανσανίᾳ καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπομένων, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς στρατηγίαις ἀεὶ παρεῖχε τοὺς πολίτας κόσμῳ τε θανμαστοῦς καὶ προθυμίᾳ πολὺ πάντων διαφέροντας. Ἐπειτα

5 Πανσανίου τοῖς μὲν βαρβάροις διαλεγομένου περὶ προδοσίας, καὶ βασιλεῖ γράφοντος ἐπιστολάς, τοῖς δὲ συμμάχοις τραχέως καὶ αὐθάδως προσφερομένου, καὶ πολλὰ δι' ἔξουσίαν καὶ ὄγκον ἀνόητον ὑβρίζοντος, ὑπολαμβάνων πρῶτος τοὺς ἀδικουμένους, καὶ φιλανθρωπῶς ἔξομιλῶν, ἔλαθεν οὐ δι'

10 ὄπλων τὴν Ἑλλάδος ἡγεμονίαν, ἀλλὰ λόγῳ καὶ ἤθει παρελόμενος. Προσέτιθετο γὰρ οἱ πλείστοι τῶν συμμάχων ἐκείνῳ τε καὶ Ἀριστείδῃ, τὴν χαλεπότητα τοῦ Πανσανίου καὶ ὑπεροψίαν μὴ φέροντες.

Κίμων δὲ, τῶν συμμάχων ἤδη προσκεχωρηκότων αὐτῷ,

15 στρατηγός εἰς Θράκην ἔπλευσε, πυνθανόμενος, Περσῶν ἄνδρας ἐνδόξους καὶ συγγενεῖς βασιλέως, Ἰτίονα πόλιν, ἐπὶ τῷ Στρώμορι κειμένην ποταμῷ, κατέχοντας, ἐροχλεῖν τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκείνον Ἕλλησιν. Πρῶτον μὲν οὖν μάχη τοὺς Πέρσας αὐτοὺς ἐνίκησε, καὶ κατέκλεισεν εἰς τὴν πόλιν.

20 Ἐπειτα τοὺς ὑπὲρ Στρωμόνα Θραῦκας, ὅθην αὐτοῖς ἐφοῖτα σῖτος, ἀνασιτίτους ποιῶν, καὶ τὴν χώραν παραφυλάττων ἄπισαν, εἰς τοσαύτην ἀπορίαν τοὺς πολιορκουμένους κατέστησεν, ὥστε Βούτην, τὸν βασιλέως στρατηγόν, ἀπογνόντα τὰ πράγματα, τῇ πόλει πῦρ ἐνεῖναι, καὶ συνδιαφθεῖραι μετὰ

25 τῶν φίλων καὶ τῶν χρημάτων ἑαυτόν. Οὕτω δὲ λαβὼν τὴν πόλιν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἄξιον λόγου ὠφελήθη, τῶν πλείστον τοῖς βαρβάροις συγκατακαέντων· τὴν δὲ χώραν, εὐφυστάτην οὖσαν καὶ καλλίστην, οἰκῆσαι παρέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις.

30 Ἦδη δ' εὐπορῶν ὁ Κίμων, ἐφόδια τῆς στρατηγίας, ἅ καλῶς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἔδοξεν ὠφελῆσθαι, κάλλιον ἀνήλισκεν εἰς τοὺς πολίτας. Τῶν τε γὰρ ἀγρῶν τοὺς φραγμοὺς ἀφείλεν, ἵνα καὶ τοῖς ξένοις καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἀδεῶς ὑπάρχη λαμβάνειν τῆς ὀπώρας· καὶ δεῖπνον οἴκοι παρ'

αὐτῷ, λιτὸν μὲν, ἀρκοῦν δὲ πολλοῖς, ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν· ἐφ' ὃ τῶν πενήτων ἑ βουλόμενος εἰσῆει, καὶ διατροφὴν εἶχεν ἀπράγμονα, μόνοις τοῖς δημοσίοις σχολάζων. Ὡς δ' Ἀριστοτέλης φησὶν, οὐχ ἅπαντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακιαδῶν παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον. 5
 Αὐτῷ δὲ νεανίσκοι παρείποντο συνήθως δύο, ἢ τρεῖς, ἀμπεχόμενοι καλῶς· ὧν ἕκαστος, εἴ τις συντύχοι τῷ Κίμωνι τῶν ἄστων προεσβύτερος, ἡμφιεσμένος ἐνδεῶς, διημείβετο πρὸς αὐτὸν τὰ ἱμάτια. Καὶ τὸ γινόμενον ἐφαίνετο σεμνόν. Οἱ δ' αὐτοὶ καὶ νόμισμα κομίζοντες ἄφθορον, παριστάμενοι 10 τοῖς κομποῖς τῶν πενήτων ἐν ἀγορᾷ, σιωπῇ τῶν κερματίων ἐνέβαλλον εἰς τὰς χεῖρας.

Τοῦ μεγάλου βασιλέως οὐδεὶς ἐταπείνωσε καὶ συνέστειλε τὸ φρόνημα μᾶλλον ἢ Κίμων. Οὐ γὰρ ἀνῆκεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπηλλαγμένον, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ ποδὸς διώκων, πρὶν δια- 15 κπνεῦσαι καὶ στήναι τοὺς βαρβάρους, τὰ μὲν ἐτόρθει καὶ κατεστρέφετο, τὰ δ' ἀφίστη καὶ προσήγετο τοῖς Ἑλλησιν, ὥστε τὴν ἀπ' Ἰωνίας Ἀσίαν ἄχρι Παμφυλίας παντάπασι Περσικῶν ὀπλῶν ἐρημῶσαι.

Ἦρχε μὲν τῶν βασιλικῶν νεῶν Τιθραύστις, τοῦ δὲ πε- 20 ζοῦ, ὡς μὲν Ἐφορος λέγει, Φερενδάτης· Καλλισθένης δὲ Αἰριομάνδην τὸν Ἰωβρῶν φησὶ κυριώτατον ὄντα τῆς δυνάμεως, παρὰ τὸν Εὐρυμέδορτα ταῖς ναυσὶ παρορμεῖν, οὐκ ὄντα μάχεσθαι τοῖς Ἑλλησι πρόθυμον, ἀλλὰ προσδεχόμενον ὀγδοήκοντα ναῦς Φοινίσσας ἀπὸ Κύπρου προσπλευούσας. 25 Ταύτας φθῆναι βουλόμενος ὁ Κίμων ἀνήχθη, βιάζεσθαι παρεσκευασμένος, ἂν ἐκόντες μὴ ναυμαχῶσιν. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν, ὡς μὴ βιασθεῖεν, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσωρμίσαντο, προσφερομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀντεξέπλευσαν, ὡς ἱστορεῖ Φανόδημος, ἑξακοσίαις ναυσὶν, ὡς δ' Ἐφορος, πενήκοντα 30 καὶ τριακοσίαις. Ἔργον δὲ κατὰ γοῦν τὴν θάλασσαν οὐδὲν ὑπ' αὐτῶν ἐπράχθη τῆς δυνάμεως ἄξιον, ἀλλ' εὐθύς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέφοντες, ἐξέπιπτον οἱ πρῶτοι, καὶ κατέφευγον εἰς τὸ πεζὸν ἐγγὺς παρατεταγμένον· οἱ δὲ καταλαμβάνόμενοι διεφθείροντο μετὰ τῶν νεῶν.

Τῶν δὲ πεζῶν ἐπιζαταβάντων πρὸς τὴν θάλασσαν, μέγα
 μὲν ἔργον ἐφαίμετο τῷ Κίμωνι τὸ βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν,
 καὶ κεκμηκότας ἀκμήσι καὶ πολλαπλασίοις ἐπάγειν τοὺς Ἑλ-
 ληνας· ὅμως δὲ ῥώμῃ καὶ φρονήματι τοῦ κρατεῖν ὄρων ἐπήρ-
 5 μένους καὶ προθύμους ὁμόσε χωρεῖν τοῖς βαρβάροις, ἀπε-
 βίβαξε τοὺς ὀπλίτας ἕτι θερμούς τῷ κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἀγῶ-
 νι, μετὰ κραυγῆς καὶ δρόμου προσφερομένους. Ἐποστάντων
 δὲ τῶν Περσῶν καὶ δεξαμένων οὐκ ἀγεννῶς, κρατερὰ μάχη
 συνέστη· καὶ τῶν Ἀθηναίων ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ τοῖς ἀξιό-
 10 μασι πρῶτοι καὶ διαπρεπεῖς ἔπεσον· πολλῷ δ' ἀγῶνι τρε-
 ψάμενοι τοὺς βαρβάρους ἔκτεινον, εἶτα ἤρουν αὐτούς τε καὶ
 σκληρὰς παντοδαπῶν χρημάτων γεμούσας. Κίμων δ', ὡς περ
 ἀθλητῆς δεινός, ἡμέρᾳ μιᾷ δύο καθηρηκῶς ἀγωνίσματα,
 καὶ τὸ μὲν ἐν Σαλαμῖνι πεζομαχίᾳ, τὸ δ' ἐν Πλαταιαῖς ναυ-
 15 μαχίᾳ παρεληλυθὸς τρόπαιον, ἐπηγωνίσασατο ταῖς νίκαις, καὶ
 τὰς ὀγδοήκοντα Φοινίσσας τριήρεις, αἱ τῆς μάχης ἀπελείφθη-
 σαν, Ἰδρωὶ προσβεβληκέναι πυθόμενος, διὰ τάχους ἔπλευσεν·
 οὐδὲν εἰδότεων βέβαιον οὐπὼ περὶ τῆς μείζονος δυνάμεως
 τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ δυσπίστως ἤδη καὶ μετεώρως ἐχόντων·
 20 ἢ καὶ μᾶλλον ἐκπλαγέντες, ἀπόλεσαν τὰς ναῦς ἀπάσας, καὶ
 τῶν ἀνδρῶν οἱ πλεῖστοι συνδιεφθάρησαν.

Τοῦτο τὸ ἔργον οὕτως ἐταπείνωσε τὴν γνώμην τοῦ βασι-
 λέως, ὥστε συνθέσθαι τὴν περιβόητον εἰρήνην ἐκείνην, ἵππου
 μὲν δρόμον αἰεὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἔνδον δὲ
 25 Κυρανέων καὶ Χελιδονίων μακρᾷ νηὶ καὶ χαλκεμβόλῳ μῆ
 πλέειν.

VI.

ALCIBIADES

Passages from the Life of Alcibiades.

Τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἦθος πολλάς ἀνομοιότητας πρὸς αὐτὸ καὶ μεταβολὰς ἐπεδειξάτο. Φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρότατον ἦν, καὶ τὸ φιλόπρωτον, ὡς δῆλόν ἐστι τοῖς παιδικοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ παλαίῳ πιεζόμενος, ὑπὲρ τοῦ μὴ πεσεῖν ἀναγαγὼν πρὸς τὸ στόμα τὰ ἄμματα τοῦ πιεζοῦντος, οἷος ἦν διαφαγεῖν τὰς χεῖρας. Ἀφέντος δὲ τὴν λαβὴν ἐκείνου, καὶ εἰπόντος, Δάκνεις, ὦ Ἀλκιβιάδη, καθάπερ αἱ γυναῖκες· Οὐκ ἔγωγε, εἶπεν, ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.

Ἔτι δὲ μικρὸς ὢν ἔπαίζεν ἀστραγάλοις ἐν τῷ στενωπῷ. Τῆς δὲ βολῆς καθηκούσης εἰς αὐτὸν, ἄμαξα φορτιῶν ἐπήει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐκέλευε περιμεῖναι τὸν ἄγοντα τὸ ζεῦγος· ὑπέπιπτε γὰρ ἡ βολὴ τῇ παρόδῳ τῆς ἀμάξης. Μὴ πειθόμενου δὲ δι' ἀγροικίαν, ἀλλ' ἐπάγοντος, οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες διέσχον, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης καταβαλὼν ἐπὶ στόμα πρὸ τοῦ ζεύγους, καὶ παρατείνας ἑαυτὸν, ἐκέλευεν οὕτως, εἰ βούλεται, διεξελθεῖν· ὥστε τὸν μὲν ἄνθρωπον ἀνακροῦσαι τὸ ζεῦγος ὀπίσω, δείσαντα, τοὺς δ' ἰδοντας ἐκπλαγῆναι καὶ μετὰ βοῆς συνδραμεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ μανθάνειν ἦκε, τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπήκουε διδασκάλους ἐπεικῶς, τὸ δ' αὐλεῖν ἔφευγεν ὡς ἀγεννὲς καὶ ἀνελεύθερον. Πλήκτρον μὲν γὰρ καὶ λύρας χρῆσιν οὐδὲν οὔτε σχήματος οὔτε μορφῆς ἐλευθέρῳ προπούσης διαφθεῖρειν, αὐλοὺς δὲ φυσῶντος ἀνθρώπου στόματι καὶ τοὺς συνήθεις ἂν πάνυ μόλις διαγνῶναι τὸ πρόσωπον. Ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγγεσθαι καὶ συνάδειν, τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίξειν καὶ ἀποφράττειν, ἐκάστου τὴν τε φωνὴν

καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Ἀλλεῖτωσαν οὖν, ἔφη, Θηβαίων παῖδες· οὐ γὰρ ἴσασι διαλέγεσθαι· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς οἱ πατέρες λέγουσιν, ἀρχηγέτις Ἀθηναῖα καὶ πατρῷος Ἀπόλλων ἐστίν· ὧν ἡ μὲν ἔρριψε τὸν αὐλόν, ὃ
 5 δὲ καὶ τὸν αὐλητὴν ἐξέδειρε. Τοιαῦτα παίζων ἅμα καὶ σπουδάζων ὁ Ἀλκιβιάδης αὐτόν τε τοῦ μαθημάτων ἀπέστησε καὶ τοὺς ἄλλους. Ταχὺ γὰρ διήλθεν ὁ λόγος εἰς τοὺς παῖδας, ὡς εὖ ποιῶν ὁ Ἀλκιβιάδης βδελύττοιο τὴν αὐλητικὴν, καὶ χλευάζοι τοὺς μανθάνοντας· ὅθεν ἐξέπεσε κομιδῇ τῶν
 10 ἔλευθέρων διατριβῶν, καὶ προεπηλακίσθη παντάπασιν ὁ αὐλός.

Περικλεῖ ποτε βουλόμενος ἐντυχεῖν, ἐπὶ θύρας ἦλθεν αὐτοῦ. Πυθόμενος δὲ μὴ σχολάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν καθ' ἑαυτὸν, ὅπως ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις, ἀπιὼν ὁ Ἀλκιβιάδης,
 15 Εἶτα, ἔφη, βέλτιον οὐκ ἦν σκοπεῖν αὐτόν, ὅπως οὐκ ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις ;

Ἔτι δὲ μειράκιον ὧν, ἐστρατεύσατο τὴν εἰς Ποτίδαιαν στρατείαν, καὶ Σωκράτη σύσκηνον εἶχε, καὶ παραστάτην ἐν τοῖς ἀγῶσιν. Ἰσχυρᾶς δὲ γενομένης μάχης, ἠρίστευσαν μὲν
 20 ἀμφοτέροι· τοῦ δ' Ἀλκιβιάδου τραύματι περιπεσόντος, ὁ Σωκράτης προέστη καὶ ἤμυνε, καὶ μάλιστα δὴ προδῆλως ἔσωσεν αὐτόν μετὰ τῶν ὅπλων. Ἐγίνετο μὲν οὖν τῷ δικαιοστάτῳ λόγῳ Σωκράτους τὸ ἀριστεῖον· ἐπεὶ δὲ οἱ στρατηγοὶ διὰ τὸ ἀξίωμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ σπουδάζοντες ἐφαινοντο περι-
 25 θεῖναι τὴν δόξαν, ὁ Σωκράτης βουλόμενος αὔξασθαι τὸ φιλότιμον ἐν τοῖς καλοῖς αὐτοῦ, πρῶτος ἐμαρτύρει καὶ παρεκάλει στεφανοῦν ἐκεῖνον καὶ δίδοναι τὴν πανοπλίαν.

Πρώτην δ' αὐτῷ πάροδον εἰς τὸ δημόσιον γενέσθαι λέγουσι μετὰ χρημάτων ἐπίδοσεως, οὐκ ἐκ παρασκευῆς, ἀλλὰ
 30 παριόντα, θορυβούντων Ἀθηναίων, ἐρέσθαι τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου· πυθόμενον δὲ, χρημάτων ἐπίδοσιν γίνεσθαι, παρελθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι· τοῦ δὲ δήμου κροτοῦντος καὶ βοῶντος, ὑφ' ἡδονῆς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ὄργυγος, ὃν ἐτύγχανεν ἔχων ἐν τῷ ἱματίῳ. Πτοηθέντος οὖν καὶ διαφυγόντος, ἔτι

μᾶλλον ἐκβοῆσαι τοὺς Ἀθηναίους, πολλοὺς καὶ συνθηρᾶν ἀναστάντας, λαβεῖν δ' αὐτὸν Ἀντίοχον τὸν κυβερνήτην, καὶ ἀποδοῦναι· διὸ καὶ προσφιλέστατον τῷ Ἀλκιβιάδῃ γενέσθαι.

Αἱ δ' ἵπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων· ἐπὶ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθῆκεν Ὀλυμπιασίν ἰδιώτης, οὐδὲ βασιλεὺς, μόνος δ' ἐκείνος. Καὶ τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δευτέρον γενέσθαι καὶ τέταρτον, ὡς Θουκυδίδης φησὶν, ὁ δ' Εὐριπίδης, τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν. Λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ᾄσματι ταῦτα· Σὲ δ' αἰέσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ· καλὸν ἂ νικά· κάλλιστον δ' (ὁ μῆδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων), ᾄσματι πρώτα δραμεῖν, καὶ δεύτερα καὶ τρίτα.

Ἐπεὶ δ' ἀφῆμεν αὐτὸν εἰς τὴν πολιτείαν ἔτι μειράκιον ὢν, τοὺς μὲν ἄλλους εὐθύς ἐταπείνωσε δημαγωγούς, ἀγῶνα δ' εἶχε πρὸς τε Φαίακα τὸν Ἐρασιστράτου, καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου· τὸν μὲν, ἤδη καθ' ἡλικίαν προήκοντα, καὶ στρατηγὸν ἀριστον εἶναι δοκοῦντα· Φαίακα δ' ἀρχόμενον, ὡς περ αὐτὸς, αὐξάνεσθαι τότε, καὶ γνωρίμων ὄντα πατέρων, ἐλαττούμενον δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τὸν λόγον. Ἐντυκτικὸς γὰρ ἰδίᾳ καὶ πιθανὸς ἐδόκει μᾶλλον, ἢ φέρειν ἀγῶνας ἐν δῆμῳ δυνατός. Ἦν γὰρ, ὡς Εὐπολὶς φησι,

Λαλεῖν ἀριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Ἦν δὲ τις Ἐπέρβολος Περιθοίδης, οὗ μέμνηται μὲν ὡς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ Θουκυδίδης, τοῖς δὲ κωμικοῖς ὁμοῦ τι πᾶσι διατριβῆν, αἰὲν σκωπτόμενος ἐν τοῖς θεάτροις, παρεῖχεν. Ἄτρεπτος δὲ πρὸς τὸ κακῶς ἀκούειν καὶ ἀπαθῆς ὢν, ὀλιγωρῶς δόξης, οὐδενὶ μὲν ἤρεσκεν, ἐχρηῆτο δ' αὐτῷ πολλὰ· κίς ὁ δῆμος, ἐπιθυμῶν προπηλακίζειν τοὺς ἐν ἀξιώματι καὶ συκοφαντεῖν. Ἀναπεισθεῖς οὖν ὑπ' αὐτοῦ τότε, τὸ ὄστρακον ἐπιφέρειν ἔμελλεν, ὧ κολούοντες αἰὲν τὸν προὔχοντα δόξῃ καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν ἐλαύνουσι, παραμυθούμενοι τὸν φθόνον μᾶλλον ἢ τὸν φόβον. Ἐπεὶ δὲ δῆλον ἦν, ὅτι ἐνὶ τῶν τριῶν τὸ ὄστρακον ἐποίησουςι, συνήγαγε τὰς

στάσεις εἰς ταὐτὸν ὃ Ἀλκιβιάδης, καὶ διαλεχθεὶς πρὸς τὸν Νικίαν, κατὰ τοῦ Ἐπερβόλου τὴν ὄστρακοφορίαν ἔτρεψεν.

VII.

ALCIBIADES.

Death of Alcibiades.

Ἀθηναῖοι χαλεπῶς μὲν ἔφερον τῆς ἡγεμονίας ἀποστερη-
 5 θέντες. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀφελόμενος αὐτῶν ὁ
 Λύσανδρος ἀνδράσι τριάκοντα παρέδωκε τὴν πόλιν, οἷς οὐκ
 ἐχρήσαντο σώζεσθαι δυνάμενοι λογισμοῖς, ἀπολωλότων ἤδη
 τῶν πραγμάτων, συνίεσαν, ὀλοφυρόμενοι καὶ διεξιόντες τὰς
 ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ ἀγνοίας· ὧν μεγίστην ἐποίησαν τὴν
 10 δευτέραν πρὸς Ἀλκιβιάδην ὀργήν. Ἀπεξῆλθη γὰρ οὐδὲν
 ἀδικῶν αὐτὸς, ἀλλ' ὑπηρέτη χαλεπήναντες ὀλίγας ἀποβαλόν-
 τι ναῦς αἰσχυρῶς, αἰσχίον αὐτοὶ τὸν κράτιστον καὶ πολεμικώ-
 τατον ἀφείλοντο τῆς πόλεως στρατηγόν. Ἐπι δ' οὖν ὅμως
 ἐκ τῶν παρόντων ἀνέφερε τις ἐλπίς ἁμυδρὰ, μὴ παντάπασιν
 15 ἔρῃειν τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, Ἀλκιβιάδου περιόντος.
 Οὔτε γὰρ πρότερον ἠγάπησε φεύγων ἀπραγμόνως ζῆν καὶ
 μεθ' ἡσυχίας, οὔτε νῦν, εἰ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἱκανῶς ἔχει, περι-
 όφεται Λακεδαιμονίους ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς τριάκοντα
 παροικοῦντας. Ταῦτα δ' οὐκ ἦν ἄλογον ὀνειροπολεῖν οὕτω
 20 τοὺς πολλοὺς, ὅποτε καὶ τοῖς τριάκοντα φροντίζειν ἐπήει καὶ
 διαπνυθάνεσθαι, καὶ λόγον ἔχειν πλείστον ὧν ἐκείνος
 ἔπρατε καὶ διανοεῖτο. Τέλος δὲ Κριτίας ἐδίδασκε Λύσανδρον,
 ὡς οὐκ ἔσται, Ἀθηναίων δημοκρατουμένων, ἀσφαλῶς ἄρχειν
 Λακεδαιμονίοις τῆς Ἑλλάδος· Ἀθηναίους δὲ, κἂν πρῶτος
 πάνυ καὶ καλῶς πρὸς ὀλιγαρχίαν ἔχωσιν, οὐκ ἔασει ζῶν Ἀλ-

κιβιάδης ἀτρεμεῖν ἐπὶ τῶν καθεστῶτων. Οὐ μὴν ἐπέισθη γε πρότερον τούτοις ὁ Λύσανδρος, ἢ παρὰ τῶν οἴκοι τελῶν σκντάλην ἐλθεῖν, κελύουσαν ἐκποδῶν ποιήσασθαι τὸν Ἀλκιβιάδην· εἴτε κἀκείνων φοβηθέντων τὴν ὀξύτητα καὶ μεγαλοπραγμοσύνην τοῦ ἀνδρὸς, εἴτε τῷ Ἄγιδι χαριζομένων. 5

Ὡς οὖν ὁ Λύσανδρος ἔπεμψε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ταῦτα πράττειν κελύων, ὁ δὲ Μαγαλῶ τε τῷ ἀδελφῷ καὶ Σουσαμίθῳ τῷ θείῳ προσέταξε τὸ ἔργον, ἔτυχε μὲν ἐν κόμῃ τινὶ τῆς Φρυγίας ὁ Ἀλκιβιάδης τότε διαιτούμενος, ἔχων Τιμάνδραν μετ' αὐτοῦ τὴν ἑταίραν. — Οἱ δὲ πεμφθέντες πρὸς αὐτὸν οὐκ 10 ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ κύκλῳ τὴν οἰκίαν περιστάντες ἐνεπίμπρασαν. Αἰσθόμενος δ' ὁ Ἀλκιβιάδης, τῶν μὲν ἱματίων τὰ πλεῖστα καὶ τῶν στρωμάτων συναγαγὼν, ἐπέθριψε τῷ πυρὶ. Τῇ δ' ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα περιελίξας, τῇ δὲ δεξιᾷ σπασάμενος τὸ ἐγχειρίδιον, ἐξέπεσεν ἀπαθῆς ὑπὸ 15 τοῦ πυρὸς, πρὶν ἢ διαφλέγεσθαι τὰ ἱμάτια, καὶ τοὺς βαρβάρους ὀφθεῖς διεσκέδασεν. Οὐδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτὸν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασιν. Οὕτω δ' αὐτοῦ πεσόντος, καὶ τῶν βαρβάρων ἀπελθόντων, ἡ Τιμάνδρα τὸν νεκρὸν ἀνείλετο, καὶ τοῖς αὐ- 20 τῆς περιβαλοῦσα καὶ περικαλύψασα χιτωνίσκοις, ἐκ τῶν παρόντων ἐκήδευσε λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως.

VIII.

PERICLES.

Beginning of the Peloponnesian War.

Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν στρατῷ μεγάλῳ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμμάχων, Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἡγουμένου, καὶ δηϊοῦντες τὴν χώραν προῆλθον εἰς Ἀχαρνάς, καὶ κατε- 25

στρατοπέδευσαν, ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἀνεξομένων, ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς καὶ φρονήματος διαμαχομένων πρὸς αὐτούς. Τῷ δὲ Περικλεῖ δεινὸν ἐφαίνετο πρὸς ἑξακιςμυρίους Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν ὀπλίτας (τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ τὸ πρῶτον ἐμ-
 5 βαλόντες) ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως μάχην συνάψαι· τοὺς δὲ βουλομένους μάχεσθαι, καὶ δυσπαθοῦντας πρὸς τὰ γινόμενα, κατεπράϋνε λέγων, ὡς δένδρα μὲν τμηθέντα καὶ κοπέντα φύεται ταχέως, ἀνδρῶν δὲ διαφθαρέντων αὐτῆς τυχεῖν οὐ φῆδιόν ἐστι. Τὸν δὲ δῆμον εἰς ἐκκλησίαν οὐ συνῆγε, δεδιὼς
 10 βιασθῆναι παρὰ γνώμην, ἀλλ' ὡςπερ νεὸς κυβερνήτης, ἀνέμου κατιόντος ἐν πελάγει, θέμενος εἰς πάντα καὶ κατατείνας τὰ ὄπλα, χρῆται τῇ τέχνῃ, δάκρυα καὶ δεήσεις ἐπιβατῶν ναυτιῶντων καὶ φοβουμένων ἐάσας, οὕτως ἐκείνος, τό τ' ἔστιν συγκλείσας, καὶ καταλαβὼν πάντα φυλακαῖς πρὸς ἀσφά-
 15 λειαν, ἐχρήτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς, βραχέα φροντίζων τῶν καταβοῶντων καὶ δυσχεραίνοντων. Καίτοι πολλοὶ μὲν αὐτοῦ τῶν φίλων δεόμενοι προσέειπτο, πολλοὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἀπειλοῦντες καὶ κατηγοροῦντες· πολλοὶ δ' ἤδον ἄσματα καὶ σκώμματα πρὸς αἰσχύνην, ἐφουβρίζοντες αὐτοῦ τὴν στρατη-
 20 γίαν, ὡς ἄνανδρον καὶ προϊεμένην τὰ πράγματα τοῖς πολεμίοις. Ἐπεφύετο δὲ καὶ Κλέων, ἤδη διὰ τῆς πρὸς ἐκείνον ὀργῆς τῶν πολιτῶν πορευόμενος ἐπὶ τὴν δημαγωγίαν.

Πλὴν ὑπ' οὐδενὸς ἐκινήθη τῶν τοιούτων ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ πρῶτος καὶ σιωπῇ τὴν ἀδοξίαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν ὑφιστάμε-
 25 νος, καὶ νεῶν ἑκατὸν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον στόλον ἐκπέμπων, αὐτὸς οὐ συνεξέπλευσεν, ἀλλ' ἔμεινεν οἰκουρῶν καὶ διὰ χειρὸς ἔχων τὴν πόλιν, ἕως ἀπηλλάγησαν οἱ Πελοποννησίοι. Θεραπεύων δὲ τοὺς πολλοὺς, ὅμως ἀσχάλλοντας ἐπὶ τῷ πολέμῳ, διανομαῖς τε χρημάτων ἀνελάμβανε, καὶ κληρουχίας ἀνέγρα-
 30 φεν. Αἰγινήτας γὰρ ἐξελάσας ἅπαντας, διένειμε τὴν νῆσον Ἀθηναίων τοῖς λαχοῦσιν. Ἦν δὲ τις παρηγορία καὶ ἀφ' ὧν ἔπασχον οἱ πολεμιοί. Καὶ γὰρ οἱ περιπλέοντες τὴν Πελοπόννησον, χώραν τε πολλήν, κώρας τε καὶ πόλεις μικρὰς διεπόρθησαν. Καὶ κατὰ γῆν αὐτὸς ἐμβαλὼν εἰς τὴν Με-

γαρικήν, ἔφθειρε πᾶσαν. Ἦν καὶ δῆλον ἦν, ὅτι πολλὰ μὲν δρωῖντες κακὰ τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ δὲ πάσχοντες ὑπ' ἐκείνων ἐκ θαλάσσης, οὐκ ἂν εἰς μῆκος πολέμου τοσοῦτον προὔβησαν, ἀλλὰ ταχέως ἀπέπτον, ὡς περ ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς προηγόρευσεν, εἰ μὴ τι δαιμόνιον ὑπεναντιώθη 5 τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.

IX.

PERICLES.

Death of Pericles.

Τοῦ Περικλέους ἤδη πρὸς τῷ τελευτᾷ ὄντος, περικαθήμενοι τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι, καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες, λόγον ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ὅση γένοιτο, καὶ τὰς πράξεις ἀνεμετροῦντο, καὶ τῶν τροπαιῶν τὸ πλήθος. 10 Ἐννέα γὰρ ἦν ἃ στρατηγῶν καὶ νικῶν ἔστησεν ὑπὲρ τῆς πόλεως. Ταῦτα, ὡς οὐκέτι συνιέντος, ἀλλὰ καθηρημένου τῆν αἰσθησιν αὐτοῦ, διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους· ὁ δὲ πᾶσιν ἐτύγχανε τὸν νοῦν προσεσηκῶς, καὶ φθεγξάμενος εἰς μέσον, ἔφη θαυμάζειν, ὅτι ταῦτα μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτοῦ καὶ μνημο- 15 νεύουσιν, ἃ καὶ πρὸς τύχην ἐστὶ κοινὰ, καὶ γέγονεν ἤδη πολλοῖς στρατηγοῖς· τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέγιστον οὐ λέγουσιν. Οὐδεὶς γὰρ, ἔφη, δι' ἐμὲ τῶν ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον περιεβάλετο.

Θαυμαστός οὖν ὁ ἀνὴρ οὐ μόνον τῆς ἐπιεικειᾶς καὶ προ- 20 τητος, ἦν ἐν πράγμασι πολλοῖς καὶ μεγάλας ἀπέχθειαις διετήρησεν, ἀλλὰ καὶ τοῦ φρονήματος, εἰ τῶν αὐτοῦ καλῶν ἡγεῖτο βέλτιστον εἶναι τὸ μήτε φθόνῳ, μήτε θυμῷ χαρίσασθαι μηδὲν ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμεως, μηδὲ χρήσασθαι τινι τῶν ἐχθρῶν ὡς ἀνηκίστῳ.

X.

LYSANDER.

End of the Peloponnesian War, and the Taking of Athens.

Ἐκ δὲ τούτου πλέων ὁ Λύσανδρος ἐπὶ τὰς πόλεις, Ἀθη-
ναίων μὲν οἷς ἐπιτύχοι, ἐκέλευε πάντας εἰς Ἀθήνας ἀπιέναι·
φείσεσθαι γὰρ οὐδενός, ἀλλ' ἀποσφάξιν, ὃν ἂν ἔξω λάβῃ
τῆς πόλεως. Ταῦτα δ' ἔπρατε καὶ συνήλαυεν ἅπαντας εἰς
5 τὸ ἄστυ, βουλόμενος ἐν τῇ πόλει ταχὺ λιμὸν ἰσχυρὸν γενέσθαι
καὶ σπάνιν, ὅπως μὴ πράγματα παρὰσχοιεν αὐτῷ τὴν πολι-
ορκίαν εὐπόρως ὑπομένοντες. Καταλύων δὲ τοὺς δήμους,
καὶ ἄλλας πολιτείας, ἕνα μὲν ἀρμοστήν ἐκάστη Λακεδαιμό-
νιον κατέλιπε, δέκα δ' ἄρχοντας ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συγκεκρο-
10 τημένων κατὰ πόλιν ἐταιριῶν. Καὶ ταῦτα πράττων ὁμοίως
ἐν τε ταῖς πολεμίαις καὶ ταῖς συμμάχοις γεγενημέναις πόλεσι,
παρέπλει σχολαίως, τρόπον τινα κατασκευαζόμενος ἑαυτῷ
τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. Οὔτε γὰρ ἀριστινὴν οὔτε
πλουτινὴν ἀπεδείκνυε τοὺς ἄρχοντας, ἀλλ' ἐταιρίαις καὶ
15 ξενίαις χαριζόμενος τὰ πράγματα, καὶ κυρίους ποιῶν τιμῆς
τε καὶ κολάσεως, πολλὰς δὲ παραγινόμενος αὐτὸς σφαγαῖς,
καὶ συνεκβάλλων τοὺς τῶν φίλων ἐχθρούς, οὐκ ἐπεικὲς
ἔδιδον τοῖς Ἕλλησι δεῖγμα τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς.
Ἄλλὰ καὶ ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἔοικε ληρῆν, ἀπεικάζων
20 τοὺς Λακεδαιμονίους ταῖς καπηλίαις, ὅτι τοὺς Ἕλληνας
ἡδιστον ποτὸν τῆς ἐλευθερίας γεύσαντες, ὅσος ἐνίχεαν. Εὐ-
θύς γὰρ ἦν τὸ γεῦμα δυσχερὲς καὶ πικρὸν, οὔτε τοὺς δήμους
κυρίους τῶν πραγμάτων ἕως εἶναι τοῦ Λυσάνδρου, καὶ
τῶν ὀλίγων τοῖς θρασυτάτοις καὶ φιλονεικοτάτοις τὰς πόλεις
25 ἐγχειρίζοντος.

Διατρίψας δὲ περὶ ταῦτα χρόνον οὐ πολὺν, καὶ προπέμψας εἰς Λακεδαιμόνα τοὺς ἀπαγγελοῦντας, ὅτι προσπλεῖ μετὰ νεῶν διακοσίων, συνέμιξε περὶ τὴν Ἀττικὴν Ἄγιδι καὶ Πανσανίᾳ, τοῖς βασιλεῦσιν, ὡς ταχὺ συναιρήσων τὴν πόλιν. Ἐπεὶ δ' ἀντείχον οἱ Ἀθηναῖοι, λαβὼν τὰς ναῦς πάλιν εἰς Ἀσίαν διεπέρασε, καὶ τῶν μὲν ἄλλων πόλεων ὁμαλῶς ἀπασῶν κατέλυε τὰς πολιτείας, καὶ καθίστη δεκαδαρχίας, πολλῶν μὲν ἐν ἐκάστη σφατιτομένων, πολλῶν δὲ φευγόντων, Σαμίους δὲ πάντας ἐκβαλὼν, παρέδωκε τοῖς φυγάσι τὰς πόλεις. — Ἴδῃ δὲ τοὺς ἐν ἄστει κακῶς ἔχειν ὑπὸ λιμοῦ πυνθανόμενος, κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ· καὶ παρεστήσατο τὴν πόλιν, ἀναγκασθεῖσαν ἐφ' οἷς ἐκείνος ἐκέλευε, ποιήσασθαι τὰς διαλύσεις.

Ὁ δ' οὖν Λύσανδρος, ὡς παρέλαβε τὰς τε ναῦς ἀπάσας, πλην δώδεκα, καὶ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ἕκτη ἐπὶ δεκάτῃ Μουνυχιῶνος μηνός, ἐν ἧ καὶ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνίκων τὸν βάρβαρον, ἐβούλευσεν εὐθύς καὶ τὴν πολιτείαν μεταστῆσαι. Δυσπειθῶς δὲ καὶ τραχέως φερόντων, ἀποστείλας πρὸς τὸν δῆμον, ἔφη, τὴν πόλιν εἰληφέναι παρασπονδοῦσαν· ἐστάναι γὰρ τὰ τείχη, τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς ἔδει καθηρῆσθαι, παρωχημένων· ἕτεραν οὖν ἐξ ἀρχῆς προθήσειν γνώμην περὶ αὐτῶν, ὡς τὰς ὁμολογίας λελυκότων. Ἐνιοὶ δὲ καὶ προτεθῆναι φασὶν ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ γνώμην ἐν τοῖς συμμάχοις· ὅτε καὶ τὸν Θηβαῖον Ἐρίανθον εἰσηγήσασθαι, τὸ μὲν ἄστυ κατασκάψαι, τὴν δὲ χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον. Ἐῖτα μέντοι συνουσίας γενομένης τῶν ἡγεμόνων, καὶ παρὰ πότον τινὸς Φωκέως ἄσαντος ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἠλέκτρας τὴν πάροδον, ἧς ἡ ἀρχή·

Ἄγαμέμνωνος ὦ κόρα, ἦλυθον, Ἠλέκτρα,

Ποτὶ σὰν ἀγρότερον αὐλάν·

πάντας ἐπικλασθῆναι, καὶ φανῆναι σχέτιον ἔργον, τὴν οὕτως εὐκλεᾶ καὶ τοιούτους ἄνδρας φέρουσαν ἀνελεῖν διεργάσασθαι πόλιν.

Ὁ δ' οὖν Λύσανδρος, ἐνδόντων τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἅπαντα, πολλὰς μὲν ἐξ ἄστεος μεταπεμφάμενος αὐλητρίδας,

πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ συναγαγῶν, τὰ τείχη κατέ-
 σκαπτε, καὶ τὰς τριήρεις κατέφλεγε πρὸς τὸν αὐλὸν, ἐστεφα-
 νωμένων καὶ παιζόντων ἅμα τῶν συμμάχων, ὡς ἐκείνην τὴν
 ἡμέραν ἄρχουσαν τῆς ἐλευθερίας. *Εὐθύς* δὲ καὶ τὰ περὶ
 5 τὴν πολιτείαν ἐκίνησε, τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν
Πειραιεῖ καταστήσας ἄρχοντας, ἐμβαλὼν δὲ φρουρὰν εἰς τὴν
 ἀκρόπολιν, καὶ *Καλλίβιον* ἄρμουςτήν, ἄνδρα Σπαρτιάτην, ἐπι-
 στήσας. Ἐπεὶ δὲ οὗτος *Αὐτόλυκον*, τὸν ἀθλητὴν τὴν βα-
 κτηριαν διαράμενος παίσειν ἔμελλεν, ὁ δὲ, τῶν σκελῶν συνα-
 10 ράμενος, ἀνέτρεψεν αὐτὸν, οὐ συνηγανάκτησεν ὁ *Λύσανδρος*,
 ἀλλὰ καὶ ἐπετίμησε, φήσας, οὐκ ἐπίστασθαι τὸν *Καλλίβιον*
 ἐλευθέρων ἄρχειν. Ἀλλὰ τὸν *Αὐτόλυκον* οἱ τριάκοντα, τῷ
Καλλιβίῳ χαριζόμενοι, μικρὸν ὕστερον ἀνέϊλον.

XI.

PHOCION.

Φωκίωνα οὔτε γελάσαντά τις, οὔτε κλαύσαντα ῥαδίως
 15 Ἀθηναίων εἶδεν, οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσιεύοντι λουσάμενον,
 οὐδ' ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περι-
 βεβλημένος. Ἐπεὶ κατὰ γε τὴν χώραν καὶ τὰς στρατείας
 ἀνυπόδητος αἰεὶ καὶ γυμνὸς ἐβάδιζεν, εἰ μὴ ψύχος ὑπερβάλλον
 εἶη καὶ δυσκαρτέρητον, ὥστε καὶ παίζοντας ἤδη τοὺς στρατεν-
 20 ομένους σύμβολον μεγάλου ποιῆσθαι χειμῶνος ἐνδεδυμένον
Φωκίωνα.

Τῷ δ' ἤθει προσηνέστατος ὢν καὶ φιλανθρωπότατος, ἀπὸ
 τοῦ προσώπου δυσξύμβολος ἐφαίνετο καὶ σκυθρωπός, ὥστε
 μὴ ῥαδίως ἂν τινα μόνον ἐντυχεῖν αὐτῷ τῶν ἀσυνήθων.
 25 Διὸ καὶ *Χάρητι* ποτε πρὸς τὰς ὄφρῦς αὐτοῦ λέγοντι, τῶν
 Ἀθηναίων ἐπιγελώντων, Οὐδὲν, εἶπεν, αὕτη ὑμᾶς λελύπηκεν
 ἢ ὄφρῦς· ὁ δὲ τούτων γέλωσ πολλὰ κλαῦσαι τὴν πόλιν πε-
 πόληκεν.

Ὁ Φωκίωνος λόγος πλεῖστον ἐν ἐλαχίστη λέξει νοῦν εἶχε. Καὶ πρὸς τοῦτ' ἔοικεν ἀπιδὼν ὁ Σφήτιος Πολύευκτος εἰπεῖν, ὅτι ῥήτωρ μὲν ἄριστος εἶη Δημοσθένης, εἰπεῖν δὲ δεινότατος ὁ Φωκίων. Ὁ δὲ Δημοσθένης τῶν μὲν ἄλλων κατεφρόνει πολὺ ῥητόρων, ἀνισταμένου δὲ Φωκίωνος, εἰώθει λέγειν ἀτρέμα πρὸς τοὺς φίλους· Ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπὴς πάρεστιν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἕως πρὸς τὸ ἦθος ἀνοιστέον. Ἐπεὶ καὶ ῥήμα καὶ νεῦμα μόνον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μυρλοῖς ἐνθυμήμασι καὶ περιόδοις ἀντιῤῥόπον ἔχει πίστιν. 5

Οἱ τῶν Ἀθηναίων σύμμαχοι καὶ οἱ νησιῶται τοὺς Ἀθήνηθεν ἀποστόλους, ἑτέρου μὲν ἐκπλέοντος στρατηγοῦ, πολεμίους νομίζοντες, ἐφράγγυντο τείχη, καὶ λιμένας ἀπεχώννυσαν, καὶ κατεκόμιζον ἀπὸ τῆς χώρας εἰς τὰς πόλεις βοσκήματα, καὶ ἀνδράποδα, καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας· εἰ δὲ Φωκίων ἠγοῖτο, πόρρω ναυσὶν ἰδίαις ἀπαντῶντες ἐστεφανωμένοι, καὶ χαίροντες, ὡς αὐτοὺς κατῆγον. 15

Ἦδη δὲ τῶν Ἀθηναίων πρὸς Φιλίππον ἐκπεπολεμωμένοι παντάπασι, καὶ στρατηγὸν, αὐτοῦ μὴ παρόντος, ἕτερον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἠρημένων, ὡς κατέπλευσεν ἀπὸ τῶν νήσων, πρῶτον μὲν ἔπειθε τὸν δῆμον, εἰρηνικῶς ἔχοντος τοῦ Φιλίππου, καὶ φοβουμένου τὸν κίνδυνον, ἰσχυρῶς δέχεσθαι τὰς διαλύσεις· καὶ τινὸς ἀντικρούσαντος αὐτῷ τῶν εἰωθότων συκοφαντεῖν, καὶ εἰπόντος· Σὺ δὲ τολμᾷς, ὦ Φωκίων, ἀποτρέπειν Ἀθηναίους ἤδη τὰ ὄπλα διὰ χειρῶν ἔχοντας; Ἐγὼ γε, εἶπε, καὶ ταῦτ' εἰδὼς, ὅτι, πολέμου μὲν ὄντος, ἐγὼ σοῦ, εἰρήνης δὲ γενομένης, σὺ ἐμοῦ ἄρξεις. Ὡς δ' οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης ἐκράτει, κελεύων ὡς πορῥωτάτω τῆς Ἀπτικῆς θίσσθαι μάχην τοὺς Ἀθηναίους· Ὡ τᾶν, ἔφη, μὴ, ποῦ μαχώμεθα, σκοπῶμεν, ἀλλὰ πῶς νικήσωμεν. Οὕτω γὰρ ἔσται μακρὰν ὁ πόλεμος· ἤτιτωμένοις δὲ πᾶν ἀεὶ δεινὸν ἐγγὺς πάρεστι. 30

* * *

Συμβούλευεν Ἀλεξάνδρω ὁ Φωκίων, εἰ μὲν ἡσυχίας ὀρέγεται, θέσθαι τὸν πόλεμον· εἰ δὲ δόξης, μεταθέσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τραπόμενον. Καὶ

πολλά καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου φύσιν καὶ βούλησιν εὐστό-
 χως εἰπὼν, οὕτω μετέβαλε καὶ κατεπράυνεν αὐτὸν, ὥστ' εἰ-
 πεῖν, ὅπως προσέξουσι τὸν νοῦν Ἀθηναῖοι τοῖς πράγμασιν,
 ὡς, εἴ τι γένοιτο περὶ αὐτὸν, ἐκείνοις ἔρχειν προσῆκον.

5 Ἰδίᾳ δὲ τὸν Φωκίωνα ποιησάμενος αὐτοῦ φίλον καὶ ξένον, εἰς
 τοσαύτην ἔθετο τιμὴν, ὅσην εἶχον ὀλίγοι τῶν ἀεὶ συνόντων.

Ὁ γοῦν Δοῦρις εἶρηκεν, ὡς μέγας γενόμενος, καὶ Δαρείου
 κρατήσας, ἀφείλε τῶν ἐπιστολῶν τὸ Χ α ἰ ρ ε ι ν, πλὴν ἐν
 ὄσαις ἔγραφε Φωκίωνι. Τοῦτον δὲ μόνον μετὰ τοῦ Χ α ἰ -

10 ρ ε ι ν προσηγόρευε.

Τὸ μέντοι περὶ τῶν χρημάτων ὁμολογούμενον ἔστιν, ὅτι
 δωρεὰν αὐτῷ κατέπεμψεν ἑκατὸν τάλαντα. Τούτων κομι-
 σθέντων εἰς Ἀθήνας, ἠρώτησεν ὁ Φωκίων τοὺς φέροντας, τί
 δὴ ποτε, πολλῶν ὄντων Ἀθηναίων, αὐτῷ μόνῳ τοσαῦτα δι-

15 δωσιν Ἀλέξανδρος; Εἰπόντων δ' ἐκείνων, "Ὅτι σὲ κρίνει μύ-
 ρον ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν· Οὐκοῦν, εἶπεν ὁ Φωκίων,
 εἰσάτω με καὶ δοκεῖν ἀεὶ καὶ εἶναι τοιοῦτον. Ὡς δ' ἀκο-

λουθήσαντες εἰς οἶκον αὐτῷ πολλὴν ἐώρων εὐτέλειαν, τὴν
 μὲν γυναιῖκα μύπτουσαν, ὁ δὲ Φωκίων αὐτὸς ἀνιμῆσας ὕδωρ

20 ἐκ τοῦ φρέατος ἀπενίπτειτο τοὺς πόδας, ἔτι μᾶλλον ἐνέκειντο,
 καὶ ἠγανάκτουσαν, δεινὸν εἶναι λέγοντες, εἰ φίλος ὢν τοῦ βασι-
 λέως οὕτω διαιτῆσεται πονηρῶς. Ἰδὼν οὖν ὁ Φωκίων πένη-

τα πρεσβύτην, ἐν τριβωνίῳ ὑπαρῶν πορευόμενον, ἠρώτησεν,
 εἰ τούτου χεῖρονα νομίζουσιν αὐτόν· εὐφημεῖν δ' ἐκείνων δε-

25 ομένων, Καὶ μὴν οὗτος, εἶπεν, ἀπ' ἐλαττόνων ἐμοῦ ζῆ, καὶ
 ἄρκεῖται. Τὸ δ' ὅλον, ἢ μὴ χρώμενος, ἔφη, μάτην ἔξω το-

σοῦτον χρυσίον, ἢ χρώμενος, ἔμαυτὸν ἅμα κακῆϊνον διαβαλῶ
 πρὸς τὴν πόλιν. Οὕτω μὲν οὖν ἐπανῆλθε πάλιν τὰ χρήματα

ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπιδείξαντα τοῖς Ἑλλησι πλουσιώτερον τοῦ δι-

30 δόντος τοσαῦτα τὸν μὴ δεόμενον

XII.

PHOCION.

Phocion's Condemnation and Death.

Τὸν δὲ Φωκίωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Κλεῖτος εἰς Ἀθή-
 νας ἀνήγε, λόγῳ μὲν κριθησομένους, ἔργῳ δὲ ἀποθανεῖν κα-
 τακεκριμένους. Καὶ προσῆν τὸ σχῆμα τῇ κομιδῇ λυπηρὸν,
 ἐφ' ἁμάξαις κομιζομένων αὐτῶν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πρὸς
 τὸ θέατρον. Ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς προσαγαγὼν ὁ Κλεῖτος συν- 5
 εἶχεν, ἄχρῳ οὐ τὴν ἐκκλησίαν ἐπλήρωσαν οἱ ἄρχοντες, οὐ
 δοῦλον, οὐ ξένον, οὐκ ἄτιμον ἀποκρίναντες, ἀλλὰ πᾶσι καὶ
 πύσαις ἀναπεπταμένον τὸ βῆμα καὶ τὸ θέατρον παρασχόν-
 τες. Ἐπεὶ δ' ἡ ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως ἀνεγνώσθη, λέγοντος,
 αὐτῷ μὲν ἐγνώσθαι προδότας γεγονέναι τοὺς ἄνδρας, ἐκεί- 10
 νοις δὲ διδόναι τὴν κρίσιν, ἐλευθέρους ἤδη καὶ αὐτονόμοις
 οὔσι, καὶ τοὺς ἄνδρας ὁ Κλεῖτος εἰσῆγαγεν, οἳ μὲν βέλτιστοι
 τῶν πολιτῶν, ὀφθέντος τοῦ Φωκίωνος, ἐνεκαλύψαντο, καὶ
 κάτω κύψαντες ἐδάκρουν· εἷς δ' ἀναστὰς ἐτόλμησεν εἰπεῖν,
 ὅτι τηλικαύτην κρίσιν ἐγκεχειρικότος τῷ δήμῳ τοῦ βασιλέως, 15
 καλῶς ἔχει τοὺς δούλους καὶ τοὺς ξένους ἀπελθεῖν ἐκ τῆς
 ἐκκλησίας. Οὐκ ἀνασχομένων δὲ τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἀνακρα-
 γόντων βάλλειν τοὺς ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους, ἄλλος μὲν
 οὐδεὶς ὑπὲρ τοῦ Φωκίωνος ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, αὐτὸς δὲ χαλε-
 πῶς καὶ μόλις ἐσακουσθεῖς, Πότερον, εἶπεν, ἀδίκως ἢ δικαί- 20
 ως ἀποκτεῖναι βουλευσθε ἡμᾶς; Ἀποκριναμένων δὲ τινων,
 ὅτι δικαίως· Καὶ τοῦτο, ἔφη, πῶς γνώσεσθε, μὴ ἀκούσαν-
 τες; Ἐπεὶ δ' οὐδὲν μᾶλλον ἤκουον, ἐγγυτέρω προσελθὼν,
 Ἐγὼ μὲν, εἶπεν, ἀδικεῖν ὁμολογῶ, καὶ θανάτου τιμῶμαι τὰ
 πεπολιτευμένα ἐμαυτῷ· τούτους δ', ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί 25
 ἀποκτενεῖτε, μηδὲν ἀδικοῦντας; Ἀποκρινομένων δὲ πολλῶν·
 Ὅτι σοὶ φίλοι εἰσὶν· ὁ μὲν Φωκίων ἀποστάς ἠσυχίαν ἤγεν·

ὁ δ' Ἀγωνίδης ψήφισμα γεγραμμένον ἔχων ἀνέγνω, καθ' ὃ τὸν δῆμον ἔδει χειροτονεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, εἰ δοκοῦσιν ἀδικεῖν· τοὺς δ' ἄνδρας, ἂν καταχειροτονηθῶσιν, ἀποθνήσκουσιν.

- 5 Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, ἠξίουσαν τινὲς προγράψαι, ὅπως καὶ στρεβλωθεὶς Φοκίων ἀποθάνοι, καὶ τὸν τροχὸν εἰσφέρειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας καλεῖν προσέειπεν. Ὁ δ' Ἀγωνίδης καὶ τὸν Κλεῖτον ὄρων δυσχεραίνοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα βαρβαρικὸν εἶναι καὶ μιαρὸν ἠγοούμενος· Ὅταν,
- 10 ἔφη, Καλλιμέδοντα τὸν μαστιγίαν λάβωμεν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λαβόντες στρεβλώσομεν· περὶ δὲ Φωκίωνος οὐδὲν ἐγὼ γράψω τοιοῦτον. Ἐνταῦθα τῶν ἐπιεικῶν τις ὑπεφώνησεν· Ὁρθῶς γε σὺ ποιῶν· ἂν γὰρ Φωκίωνα βασανίσωμεν, σὲ τί ποιήσομεν; Ἐπικυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, καὶ τῆς
- 15 χειροτονίας ἀποδοθείσης, οὐδεὶς καθήμενος, ἀλλὰ πάντες ἐξαναστάντες, οἱ δὲ πλεῖστοι καὶ στεφανωσάμενοι, κατεχειροτόνησαν αὐτῶν θάνατον. Ἦσαν δὲ σὺν τῷ Φωκίῳ Νικοκλῆς, Θούδιππος, Ἠγήμων, Πυθοκλῆς· Δημητρίου δὲ τοῦ Φαληρέως, καὶ Καλλιμέδοντος, καὶ Χαρικλέους, καὶ τινῶν
- 20 ἄλλων ἀπόντων κατεψηφίσθη θάνατος.

- Ὡς οὖν διαλύσαντες τὴν ἐκκλησίαν ἦγον εἰς τὸ δεσμοτηριον τοὺς ἄνδρας, οἱ μὲν ἄλλοι, περιπλεκομένων τῶν φίλων αὐτοῖς καὶ οἰκείων, ὀδυρόμενοι καὶ καταθρηνοῦντες ἐβάδιζον· τὸ δὲ Φωκίωνος πρόσωπον, οἷον ὅτε στρατηγῶν ἀπ' ἐκκλησίας προὔπεμπετο βλέποντες, ἐθαύμαζον τὴν ἀπάθειαν καὶ μεγαλοψυχίαν τοῦ ἀνδρός· οἱ δ' ἐχθροὶ κακῶς ἔλεγον παρατρέχοντες· εἷς δὲ καὶ προσέειπεν ἐξεναντίας προσελθών· Ὅτε καὶ τὸν Φωκίωνα λέγεται βλέψαντα πρὸς τοὺς ἄρχοντας εἰπεῖν· Οὐ παύσει τις ἀσχημονοῦντα τοῦτον;
- 30 Ἐπεὶ δὲ Θούδιππος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ γενόμενος, καὶ τὸ κώνειον ὄρων τριβόμενον, ἠγανάκτει, καὶ κατέκλειε τὴν συμφορὰν, ὡς οὐ προσηκόντως τῷ Φωκίῳ συναπολλύμενος, εἶτ' οὐκ ἀγαπᾶς, εἶπεν, ὅτι μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκεις; Ἐρομένου δὲ τινος τῶν φίλων, εἴ τι πρὸς Φῶκον λέγει, τὸν υἱόν· Πάνν
- 35 μὲν οὖν, ἔφη, λέγω μὴ μνησικακεῖν Ἀθηναίους.

Πεπωκότων δὲ ἤδη πάντων τὸ κώνειον, τὸ φάρμακον ἐπέλιπε, καὶ ὁ δημόσιος οὐκ ἔφη τρίψειν ἕτερον, εἰ μὴ λάβοι δώδεκα δραχμάς, ὅσου τὴν ὅλην ὠνεῖται. Χρόνου δὲ γενομένου καὶ διατριβῆς, ὁ Φωκίων καλέσας τινὰ τῶν φίλων καὶ εἰπὼν, ἼΗ μηδὲ ἀποθανεῖν Ἀθήνησι δωρεάν ἐστιν, ἐκέ- 5 λευσε τῷ ἀνθρώπῳ δοῦναι τὸ κερματίον.

Ἦν δ' ἡμέρα μὴτὸς Μουνυχιῶνος ἐνάτη ἐπὶ δέκα, καὶ τῷ Διὶ τὴν πομπὴν πέμποντες οἱ ἱππεῖς παρεξήεσαν. Ὡν οἱ μὲν ἀφείλοντο τοὺς στεφάνους, οἱ δὲ πρὸς τὰς θύρας δεδακρυμένοι τῆς εἰρκτιῆς ἀπέβλεψαν. Ἐφάνη δὲ τοῖς μὴ παν- 10 τάπασιν ὠμοῖς καὶ διεφθαρμένοις ὑπ' ὀργῆς καὶ φθόρου τὴν ψυχὴν, ἀνοσιώτατον γεγυῖναι, τὸ μὴδ' ἐπισχεῖν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, μηδὲ καθαρῆσαι δημοσίου φόρου τὴν πόλιν ἰορτάζουσαν.

Οὐ μὴν ἀλλ' ὥσπερ ἐνδεέστερον ἡγωνισμένοι τοῖς ἐχθροῖς 15 ἔδοξε καὶ τὸ σῶμα τοῦ Φωκίωνος ἐξορίσαι, καὶ μηδὲ πῦρ ἐναῦσαι μηδένα πρὸς τὴν ταφὴν Ἀθηναίων. Διὸ φίλος μὲν οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἄψασθαι τοῦ σώματος, Κωνωπίων δέ τις, ὑπουργεῖν εἰθισμένος τὰ τοιαῦτα μισθοῦ, κομισθέντα τὸν νεκρὸν ὑπὲρ τὴν Ἐλευσίνα, πῦρ λαβὼν ἐκ τῆς Μεγαρικῆς, 20 ἔκαυσε. ἼΗ δὲ Μεγαρικὴ γυνὴ παροῦσα μετὰ τῶν θεραπεινίδων, ἔχωσε μὲν αὐτόθι χῶμα κενὸν καὶ κατέσπεισεν· ἐνθεμένη δὲ τῷ κόλπῳ τὰ ὄστα, καὶ κομίσασα νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, κατώρυξε παρὰ τὴν ἐστίαν, εἰποῦσα· Σοὶ, ὦ φίλη ἐστία, παρικατατίθεμαι ταῦτα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ λείψανα· 25 σὺ δ' αὐτὰ τοῖς πατρώοις ἀπόδος ἡρίοις, ὅταν Ἀθηναῖοι σωφρονήσωσι.

Καὶ μέντοι χρόνου βραχέος διαγενομένου, καὶ τῶν πραγμάτων διδασκόντων, οἷον ἐπιστάτην καὶ φύλακα σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ὁ δῆμος ἀπώλεσεν, ἀνδριάντα μὲν αὐτοῦ 30 χαλκοῦν ἀνέστησαν, ἔθαψαν δὲ δημοσίοις τέλεσι τὰ ὄστα. Ἐτῶν δὲ κατηγόρων Ἀγνωνίδην μὲν αὐτοῖ, θάνατον καταχειροτονήσαντες, ἀπέκτειναν· Ἐπίκουρον δὲ καὶ Δημόφιλον, ἀποδράντας ἐκ τῆς πόλεως, ἀνευρῶν ὁ τοῦ Φωκίωνος υἱὸς ἐτιμωρήσατο.

XIII.

DEMOSTHENES.

Λέγεται, τοῦ Δημοσθένους ὀδυρομένου ποτὲ πρὸς Σάτυρον, τὸν ὑποκριτὴν, ὅτι πάντων φιλοπονοῦτατος ὢν τῶν λεγόντων, καὶ μικροῦ δέων καταναλωκέται τὴν τοῦ σώματος ἀκμὴν εἰς τοῦτο, χάριν οὐκ ἔχει πρὸς τὸν δῆμον, ἀλλὰ κραι-
 5 παλῶντες ἄνθρωποι καὶ ἀμαθεῖς ἀκούονται καὶ κατέχουσι τὸ βῆμα, παροῦσθαι δ' αὐτός· Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Δημοσθένης, φάναι τὸν Σάτυρον· ἀλλ' ἐγὼ τὸ αἴτιον ἴασομαι ταχέως, ἂν μοι τῶν Εὐριπίδου τινὰ ῥήσεων ἢ Σοφοκλέους ἐθελήσης εἰπεῖν ἀπὸ στόματος. Εἰπόντος δὲ τοῦ Δημοσθένους, μετα-
 10 λαβόντα τὸν Σάτυρον, οὕτω πλάσαι καὶ διεξελεθεῖν ἐν ἡθελίᾳ πρέποντι καὶ διαθέσει τὴν αὐτὴν ῥῆσιν, ὥσθ' ὅλως ἐτέραν τῷ Δημοσθένει φανῆναι. Πεισθέντα δὲ ὅσον ἐκ τῆς ὑποκρισεως τῷ λόγῳ κόσμου καὶ χάριτος πρόσεσι, μικρὸν ἐπίστασθαι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι τὴν ἀσκησιν, ἀμελοῦντι τῆς προ-
 15 φορῆς καὶ διαθέσεως τῶν λεγομένων. Ἐκ τούτου κατάγειον μὲν οἰκοδομῆσαι μελετητήριον· ἐνταῦθα δὲ πάντως μὲν ἐκάστης ἡμέρας κατιόντα πλάττειν τὴν ὑπόκρισιν, καὶ διαπονεῖν τὴν φωνήν· πολλάκις δὲ καὶ μῆνας ἑξῆς δύο καὶ τρεῖς συνάπτειν, ξυρούμενον τῆς κεφαλῆς θάτερον μέρος, ὑπὲρ
 20 τοῦ μηδὲ βουλομένου πάνυ προελθεῖν ἐνδέχασθαι δι' αἰσχύνην.

Ὄρησε μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πρᾶττειν τὰ κοινὰ, τοῦ Φωκικοῦ πολέμου συνεστοῦτος. Λαβὼν δὲ τῆς πολιτείας καλὴν ὑπόθεσιν, τὴν πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων δικαιολογίαν, καὶ πρὸς ταύτην ἀγωνιζόμενος ἀξίως, ταχὺ δόξαν ἔσχε, καὶ
 25 περιβλεπτος ὑπὸ τῶν λόγων ἤρθη καὶ τῆς παρθένιας· ὥστε θαυμάζεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἑλλάδι, θεραπεύεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ μεγάλου βασιλέως, πλείστον δ' αὐτοῦ λόγον εἶναι παρὰ τῷ Φιλίππῳ τῶν δημαγωγούντων· ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀπεχθανομένους, ὅτι πρὸς ἔνδοξον αὐτοῖς ἄνθρωπον ὁ ἀγὼν
 80 ἔστιν.

Ἡ δὲ τοῦ Δημοσθένους πολιτεία φανερά μὲν ἦν, ἔτι καὶ τῆς εἰρήνης ὑπαρχούσης, οὐδὲν ἐώντος ἀνεπιτίμητον τῶν πραιτομένων ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστῳ ταράττοντος τοὺς Ἀθηναίους, καὶ διακαίοντος ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. Διὸ καὶ παρὰ Φιλίππῳ πλεῖστος ἦν λόγος αὐτοῦ· καὶ ὅτε 5
 πρεσβεύων δέκατος ἦκεν εἰς Μακεδοῖαν, ἤκουσε μὲν πάντων Φίλιππος, ἀντιῆπε δὲ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας πρὸς τὸν ἐκείνου λόγον. Οὐ μὴν ἔν γε ταῖς ἄλλαις τιμαῖς καὶ φιλοφροσύναις ὅμοιον αὐτὸν τῷ Δημοσθένει παθεῖχεν, ἀλλὰ προσήγειο τοὺς περὶ Αἰσχίνην καὶ Φιλοκράτην μᾶλλον. 10
 Ὅθεν ἐπαινούντων ἐκείνων τὸν Φίλιππον, ὡς καὶ λέγειν δυνατώτατον, καὶ κάλλιστον ὀφθῆναι, καὶ νῆ Δία συμπιεῖν ἰκανώτατον, ἠναγκάζετο βασκαίνων ἐπισκώπτειν, ὡς τὸ μὲν σοφιστοῦ, τὸ δὲ γυναικὸς, τὸ δὲ σπογγιᾶς εἶη, βασιλέως δ' οὐδὲν ἐγκώμιον. 15

Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ πολεμεῖν ἔρξεπε τὰ πράγματα, τοῦ μὲν Φιλίππου μὴ δυναμένου τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, τῶν δ' Ἀθηναίων ἐγειρομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, πρῶτον μὲν εἰς Εὐβοίαν ἐξώρμησε τοὺς Ἀθηναίους, καταδεδουλωμένην ὑπὸ τῶν τυράννων Φιλίππῳ· καὶ διαβάντες, ἐκείνου τὸ ψήφισμα 20
 γράψαντος, ἐξήλασαν τοὺς Μακεδόνας. Δεύτερον δὲ Βυζαντίοις ἐβρόθήθησε καὶ Περινθίοις ὑπὸ τοῦ Μακεδόνα πολεμουμένοις. Ἐπειτα πρεσβεύων καὶ διαλεγόμενος τοῖς Ἑλλησι, καὶ παροξύνων, συνέστησε, πλὴν ὀλίγων, ἅπαντας ἐπὶ τὸν Φίλιππον· ὥστε σύνταξιν γενέσθαι πεζῶν μὲν μυρίων 25
 καὶ πεντακισχιλίων, ἰπέων δὲ διςχιλίων, ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων, χρήματα δὲ καὶ μισθοὺς τοῖς ξένοις εἰσφέρεισθαι προθύμως. Ἐπηρομένης δὲ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ μέλλον, καὶ συνισταμένων κατ' ἔθνη καὶ πόλεις Εὐβοέων, Ἀχαιῶν, Κορινθίων, Μεγαρέων, Λευκαδίων, Κερκυραίων, 30
 ὁ μέγιστος ὑπελείπετο τῷ Δημοσθένει τῶν ἀγῶνων, Θηβαίους προσαγαγέσθαι τῇ συμμαχίᾳ, χώραν τε σύνορον τῆς Ἀττικῆς καὶ δύνάμιν ἐναγώνιον ἔχοντας, καὶ μάλιστα τότε τῶν Ἑλλήνων εὐδοκимоῦντας ἐν τοῖς ὅπλοις. Ἦν δ' οὐ

ράδιον ἐπὶ προσφύτοις εὐεργετήμασι τοῖς περὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον τετιθασσευμένους ὑπὸ τοῦ Φιλίππου μεταστῆσαι τοὺς Θηβαίους, καὶ μάλιστα ταῖς διὰ τὴν γειτνίασιν ἀφισμα-
 5 χαίαις ἀναξαινομένων ἐκάστοτε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλλήλας διαφορῶν ταῖς πόλεσιν.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ Φίλιππος εἰς τὴν Ἐλάτειαν ἐξαίφνης ἐνέπεσε, καὶ τὴν Φωκίδα κατέσχευεν, ἐκπεπληγμένων τῶν Ἀθη-
 ναίων, καὶ μηδενὸς τολμῶντος ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα, μηδ' ἔχοντος ὅ, τι χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἀπορίας οὔσης ἐν μέσῳ καὶ σι-
 10 ωπῆς, παρελθὼν μόνος ὁ Δημοσθένης, συνεβούλευε τῶν Θη-
 βαίων ἔχουσαι· καὶ τὰλλα παραθαδρῶνας καὶ μειωθεύσας, ὡςπερ εἰώθει, τὸν δῆμον ταῖς ἐλπίσι, ἀπεστάλη πρὸς βεν-
 τῆς μεθ' ἐτέρων εἰς Θήβας. Τὸ μὲν οὖν συμφέρον οὐ διέφυγε τοὺς τῶν Θηβαίων λογισμοὺς, ἀλλ' ἐν ὄμμασιν
 15 ἕκαστος εἶχε τὰ τοῦ πολέμου δεινὰ, ἔτι τῶν Φωκικῶν τραυ-
 μάτων νεωρῶν παρημερόντων· ἢ δὲ τοῦ ῥήτορος δύναμις ἐκ-
 ριπίζουσα τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ διακαίονσαι τὴν φιλοτιμίαν, ἐπεσκότησε τοῖς ἄλλοις ἅπασιν· ὥστε φόβον καὶ λογισμὸν
 καὶ χάριν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς, ἐνθουσιῶντας ὑπὸ τοῦ λόγου
 20 πρὸς τὸ καλόν. Οὕτω δὲ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐφάνη τὸ τοῦ ῥήτορος ἔργον, ὥστε τὸν μὲν Φίλιππον εὐθύς ἐπικηρυκεύ-
 εσθαι, δεόμενον εἰρήνης, ὀρθὴν δὲ τὴν Ἑλλάδα γενέσθαι καὶ
 συνεξαναστῆναι πρὸς τὸ μέλλον, ὑπηρετεῖν δὲ μὴ μόνον τοὺς
 στρατηγοὺς τοῦ Δημοσθένει ποιῶντας τὸ προστατιόμενον,
 25 ἀλλὰ καὶ τοὺς Βοιωτάρχας, διοικεῖσθαι τε τὰς ἐκκλησίας ἅπασας οὐδὲν ἦτιον ὑπ' ἐκείνου τότε τὰς Θηβαίων, ἢ τὰς
 Ἀθηναίων, ἀγαπομένου παρ' ἀμφοτέροις καὶ δυναστεύοντος, οὐκ ἀδίκως, οὐδὲ παρ' ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ προσηκόντως.

Μέχρι μὲν οὖν τούτων ἀνήρ ἦν ἀγαθός· ἐν δὲ τῇ μάχῃ
 30 καλὸν οὐδὲν, οὐδ' ὁμολογούμενον ἔργον, οἷς εἶπεν, ἀποδει-
 ξάμενος, ὄχετο λιπῶν τὴν τάξιν, ἀποδράς αἰσχιστα, καὶ τὰ
 ὄπλα ῥίψας, οὐδὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀσπίδος, ὡς ἔλεγε Πυ-
 θίας, αἰσχυνθεὶς, ἐπιγεγραμμένης γραμμασι χρυσοῖς· Ἀγα-
 θῆ τύχη. Παρανίκα μὲν οὖν ὁ Φίλιππος ἐπὶ τῇ νίκῃ

διὰ τὴν χαρὰν ἐξυβρίσας, καὶ κωμάσας ἐπὶ τοὺς νεκροὺς, μεθύνων ἤδε τὴν ἀρχὴν τοῦ Δημοσθένους ψηφίσματος, πρὸς πόδα διαιρῶν καὶ ὑποκρούων.

Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεύς. τίδ' εἶπεν· ἐκνήψας δέ, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ περιστάντος αὐτὸν ἀγῶνος ἐν τῷ 5 λαβῶν, ἔφριτε τὴν δεινότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, ἐν μέρει μικρῇ μιᾶς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀναθῆναι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ.

Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἑλλησι γενομένης, οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατε- 10 σκεύαζον εὐθύνας καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ δῆμος οὐ μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προσκαλούμενος αὐθις, ὡς εὖνουν, εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε καὶ τῶν ὀστέων ἐκ Χαιρωνείας κομισθέντων καὶ θαπτομένων, τὸν ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ἔπαινον εἰπεῖν ἀπέδωκεν, οὐ ταπεινῶς, οὐδ' 15 ἀγεντῶς φέρον τὸ συμβεβηκός, ἀλλὰ τῷ τιμᾶν μάλιστα καὶ κοσμεῖν τὸν σύμβουλον ἀποδεικνύμενος τὸ μὴ μεταμίεσθαι τοῖς βεβουλενμέτοις.

Ὡς Ἀντίπατρος καὶ Κρατερός ἠγγέλλοντο προσιόντες ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, οἱ μὲν περὶ τὸν Δημοσθένη φθάσαντες ὑπέξῃλ- 20 θον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δῆμος αὐτῶν θάνατον κατέγνω, Δημάδου γράψαντος. Ἄλλων δ' ἀλλαχοῦ διασπαρέντων, ὁ Ἀντίπατρος περιέπεμπε τοὺς συλλαμβάνοντας, ὧν ἡγεμὼν ἦν Ἀρχίας, ὁ κληθεὶς Φυγαδοθήρας. Τοῦτον δὲ, Θούριον ὄντα τῷ γένει, λόγος ἔχει τραγωδίας ὑποκρίνασθαι ποτε, καὶ 25 τὸν Διγινήτην Πῶλον, τὸν ὑπερβαλόνια τῇ τέχνῃ πάντα, ἐκείνου γεγόναι μαθητὴν ἱστοροῦσιν.

Οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας τὸν Δημοσθένη πνυθόμενος ἐκέτην ἐν Καλαυριά ἐν τῷ ἱερῷ Ποσειδῶνος καθέξασθαι, διαπλεύ- 30 σας ὑπηρετικοῖς, καὶ ἀποβὰς μετὰ Θρακῶν δορυφόρων, ἔπειθεν ἀναστάντα βαδίζειν μετ' αὐτοῦ πρὸς Ἀντίπατρον, ὡς δυσχερὲς πεισόμενον οὐδέν. Ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύγγα- νεν ὄψιν ἑωρακῶς κατὰ τοὺς ὕπνους ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἀλ-

λόκοτον. Ἐδόκει γὰρ ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Ἀρχίᾳ τραγωδίαν
 ὑποκρινόμενος· εὐήμερον δὲ καὶ κατέχων τὸ θέατρον, ἐνδεία
 παρασκευῆς καὶ χορηγίας κρατεῖσθαι. Διὸ τοῦ Ἀρχίου
 5 πολλὰ φιλόφθρωπα διαλεχθέντος, ἀναβλέψας πρὸς αὐτὸν,
 ὡςπερ ἐτύγχανε καθήμενος· ὦ Ἀρχία, εἶπεν, οὔτε ὑποκρι-
 νόμενός με ἔπεισας πώποτε, οὔτε νῦν πείσεις ἐπαγγελλόμενος.
 Ἀρξάμενός δ' ἀπειλεῖν τοῦ Ἀρχίου μετ' ὀργῆς· Νῦν, ἔφη,
 λέγεις τὰ ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ τρίποδος, ἄρτι δ' ὑπεκρίνου.
 Μικρὸν οὖν ἐπίσχεσ, ὅπως ἐπιστείλω τι τοῖς οἴκοι. Καὶ
 10 ταῦτ' εἰπὼν, ἐντὸς ἀνεχώρησε τοῦ ναοῦ· καὶ λαβὼν βιβλίον,
 ὡς γράφειν μέλλων προσήνεγκε τῷ στόματι τὸν κάλαμον, καὶ
 δακῶν, ὡςπερ ἐν τῷ διανοεῖσθαι καὶ γράφειν εἰώθει, χρόνον
 τινὰ κατέσχεν, εἶτα συγκαλυψάμενος ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν.
 Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὰς θύρας ἐστῶτες δορυφόροι κατεγέλων ὡς
 15 ἀποδειλιῶντος αὐτοῦ, καὶ μαλακὸν ἐκάλουν καὶ ἀνανδρον· ὁ δ'
 Ἀρχίας προσελθὼν ἀνίστασθαι παρεκάλει, καὶ τοὺς αὐτοὺς
 ἀνακυκλῶν λόγους, αὐθις ἐπηγγέλλετο διαλλαγὰς πρὸς τὸν Ἀν-
 τίπατρον. Ἴδῃ δὲ συνησθημένος ὁ Δημοσθένης ἐμπεφυκὸς
 αὐτῷ τοῦ φαρμάκου καὶ κρατουντος ἐξεκαλυψατο· καὶ διαβλέ-
 20 ψας πρὸς τὸν Ἀρχίαν, Οὐκ ἂν φθάνοις, εἶπεν, ἤδη τὸν ἐκ τῆς
 τραγωδίας ὑποκρινόμενος Κρέοντα, καὶ τὸ σῶμα τοῦτο ῥί-
 πτων ἄταφον; Ἐγὼ δ', ὦ φίλε Πόσειδον, ἔτι ζῶν ἐξανίσταμαι
 τοῦ ἱεροῦ· τῷ δὲ Ἀντιπάτρῳ καὶ Μακεδόσιν οὐδ' ὁ σὸς γὰρ
 25 καθαρὸς ὑπολέλειπται. Ταῦτ' εἰπὼν καὶ κελεύσας ὑπολα-
 βεῖν αὐτὸν ἤδη τρέμοντα καὶ σφαλλόμενον, ἅμα τῷ προσελθεῖν
 καὶ παραλλάξαι τὸν βωμὸν ἔπεσε, καὶ στενάξας ἀφῆκε τὴν
 ψυχὴν.

LETTERS.

I.

Crates to Hipparchia, his Wife.

Ἐπανῆκε ταχέως. Ἴτι δύρασαι Διογένην καταλαβεῖν ζῶντα· ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἐστὶ τῆς βίου τελευτῆς· (χθές γέ τοι παρὰ τοσοῦτον ἐξέπνευσεν·) ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἀσπασμα, καὶ γνῶς, ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις ἢ φιλοσοφία.

5

II.

Crates to certain Young Men.

Ἐθίξετε ἑαυτοὺς ἐσθίειν μάζαν, καὶ πίνειν ὕδωρ, ἰχθὺν δὲ καὶ οἶνον μὴ γεύεσθαι. Ταῦτα μὲν γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῖ, ὡς περὶ τὰ περὶ τῆς Κίρκης φάρμακα, τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει.

III.

Crates to Origen.

Οὐ ποιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους, οὐδὲ ἄστν φαύλους, ἀλλ' αἰ 10
σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. Ὡστε, εἰ βούλει ἀγαθὸς καὶ μὴ κακὸς γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας, πέμπε μὴ κατ' ἀγρὸν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου, ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες τὰ καλὰ ἐμάθομεν. Ἀσκητὸν γὰρ ἢ ἀρετῆ, καὶ οὐκ αὐτόματον ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὡς περὶ ἢ κακία.

IV.

Amnion to Philomochus.

Ἐπέκειρεν ἡμῶν ἢ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὠρεῖσθαι δ' ἡμῖν ἐπακτοῦς πυροῦς οὐχ οἶόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων. Ἔστι δὲ σοί, ὡς ἀκούω, τῆς πέρουοιν εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι
 5 μεδίμνους εἴκοσιν, ὡς ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτὸς, καὶ ἡ γυνή, καὶ τὰ παιδία. Καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λῶϊον, ἐάν τις εὐθηνία γένηται. Μὴ δὴ περιῦδης ἀγαθὸν γείτονας εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ φθειρομένους.

V.

Iophon to Eraston.

Ἐπιτριβεῖη καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ὁ κάκιστος ἀλεκτρυνῶν, ὃς με, ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον, ἀναβοήσας ἐξήγειρεν Ἐδόκουν γάρ, ὃν φίλτατε γειτόνων, λαμπρὸς τις εἶναι καὶ βαθύπλουτος· εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαι μοι σίφος, οὗς οἰκονόμους καὶ διοικητὰς ἐνόμιζον ἔχειν. Ἐώκειν δὲ καὶ τῷ
 15 χεῖρε δακτυλίων πεπληρωῦσθαι, καὶ πολυταλάντους λίθους περιφέρειν· καὶ ἦσαν οἱ δάκτυλοι μου μαλακοὶ, καὶ ἥκιστα τῆς δικέλλης ἐμέμνηντο. Ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ κόλακες ἐγγύθεν παρεστάναι. Ἐν τούτῳ δὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων εἰς τὸ θέατρον προσελθόντες, ἐβόων προχειρίσασθαι με στρατηγόν.
 20 Μεσοῦσης δὲ τῆς χειροτονίας, ὁ παμπονηρὸς ἀλεκτρυνῶν ἀνεβόησε, καὶ τὸ φάσμα ἠφανίσθη. Ὅμως ἀνεγρόμενος περιχαρῆς ἦν ἐγώ· ἐνθύμιον δὲ ποιησάμενος, τοὺς φυλλοχόους ἰστάναι μῆνας, ἔγνω εἶναι τὰ ἐνύπνια ψευδέστατα.

VI.

Ampelion to Evergus.

Πολὺς ὁ χειμῶν τὸ τῆτες, καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν. Πάντα γὰρ ἡ χιῶν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς· ἀπορία δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθί-
 ζειν ὄνειδος. Προκύψας δῆτα τῆς καλύβης, οὐκ ἔφθην παρ-
 ανοίξας τὸ θυρίον, καὶ ὄρω σὺν τῷ ριφετῷ δῆμον ὄλον ὀρνέ- 5
 ων φερόμενον, καὶ κοφίλους καὶ κίχλας. Εὐθέως οὖν ἀπὸ
 τῆς λεκάνης ἀνασπᾶσας ἰζόν, ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς
 κλάδους· καὶ ὅσον οὐπω τὸ νέφος ἐπέστη τῶν στρουθίων,
 καὶ πᾶσαι ἐκ τῶν ὀροδάμνων ἐκρέμαντο, θέαμα ἡδὺ, πτεροῶν
 ἐχόμεναι, καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν εἰλημμένοι. Ἐκ τούτων 10
 λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα πέντε εἴκοσι.
 Κοινὸν γὰρ ἀγαθὸν τοῖς ἀγαθοῖς· φθονούντων δὲ οἱ πονη-
 ροὶ τῶν γειτόνων.

VII.

Philocomus to Thestylus.

Οὐπώποτε εἰς ἄστν καταβᾶς, οὐδὲ εἰδὼς τί ποτέ ἐστιν ἡ
 λεγομένη πόλις, ποθῶ τὸ καινὸν τοῦτο θέαμα ἰδεῖν, ὅφ' ἐνὶ 15
 περιβόλῳ κατοικοῦντας ἀνθρώπους, καὶ τ' ἄλλα ὅσα διαφέρει
 πόλις ἀγροικίας μαθεῖν. Εἰ οὖν σοι πρόφασις ὁδοῦ ἄστνδε
 γένηται, ἤκε ἀπάξων νῦν κάμει· καιρὸν γὰρ ἐγὼ δὴ οἶμαι
 τοῦ πλεῖόν τι μαθεῖν, ἤδη μοι βρῦειν θριξὶ τῆς ὑπῆνης ἀρ-
 χομένης. Τίς οὖν δὴ με κάκει μυσταγωγεῖν ἐπιτήδειος, ἢ 20
 σὺ, ὃ τὰ πολλὰ εἴσω πυλῶν ἀλινδούμενος;

VIII.

Gamochæron to Phagodætes.

Ἐθεάσω οἷά με εἰργάσατο ὁ κατάρατος οὔτος κουρεὺς, ὁ
 πρὸς τῇ ὁδῷ· λέγω δὲ τὸν ἀδόλεσχον, καὶ λάλον, τὸν Ἀβρο-
 τησίου προτιθέμενον ἐσοπτρα, τὸν τοὺς χειροθήεις κόρα-
 κας τιθασσεύοντα, τὸν ταῖς μαχαιρίσι κυμβαλισμὸν εὐ-
 5 ρυθμον ἀνακρούοντα. Ὡς γὰρ ἀφικόμεν ξυριεῖσθαι τὴν
 γενειάδα βουλόμενος, ἀσμένως τε ἐδέξατο, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ
 θρόνου καθίσας, σινδόνα καινὴν περιθεὶς, πράως εὖ μάλα
 κατέφερε μοι τῶν γνάθων τὸ ξυρὸν, ἀποφιλῶν τὸ πύκνωμα
 τῶν τριχῶν. Ἄλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ πανουργος ἦν καὶ σκαίος·
 10 Ἐλαθε γὰρ τοῦτο παρὰ μέρος ποιῶν, καὶ οὐ κατὰ πάσης τῆς
 γνάθου, ὥστε ὑπολειφθῆναι μοι πολλαχοῦ μὲν δασεῖαν, πολλα-
 χοῦ δὲ λείαν τὴν σιαγόνα. Καγὼ μὲν οὐκ εἰδῶς τὴν πανουρ-
 γίαν, ὀχόμην κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄκλητος εἰς Πασίωνος· οἱ
 συμπόται δὲ, ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ γέλῳτι· ἕως ἀγνοοῦντά
 15 με ἐφ' ὅτῳ γελῶσιν, εἷς τις εἰς μέσους παρελθὼν, τῶν ἀπολει-
 φθεισῶν τριχῶν ἐπιλαβόμενος εἵλκυσεν. Ἐκεῖνας μὲν οὖν
 περιπαθῶς κοπίδα λαβὼν ἀπερῳίζωσα, ἔτοιμος δὲ εἰμι ξύλον
 εὐμέγεθες ἀνελόμενος κατὰ τοῦ βρέγματος πατάξαι τὸν ἀλι-
 τήριον. Ἄ γὰρ οἱ τρέφοντες παίζουσι, ταῦτα μὴ τρέφων
 20 ἐτόλμησε.

POETICAL EXTRACTS.

I.

*The Meeting of Hector and Andromache.**

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάοντας,
 Οὐδ' εὖρ Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
 Ἄλλ' ἦγε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφειστήκει γοοῶσά τε, μυρομένη τε. 5
 Ἐκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδοσ ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 Ἔστιν ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῆσιν ἔειπεν·
 Εἰ δ', ἄγε μοι, δμῳαὶ, νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο ;
 Ἥε πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων, 10
 Ἥ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρωαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται ;
 Τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνῆ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι·
 Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων, 15
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρωαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·
 Ἄλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἴλλου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπείγομένη ἀφικάνει, 20
 Μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
 Ἥ ῥα γυνὴ ταμίη· ὃ δ' ἀπέσσυτο δάματος Ἐκτωρ,
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, εὐκτιμένης κατ' ἀγυιάς.
 Ἔντε πύλας ἴκανε, διερχόμενος μέγα ἄστνυ,
 Σκαιάς — τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμεναι πεδίονδε — 25

*Homer's Iliad, VI. 369.

Ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα,
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,
 Θήβῃ Ἐποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ. 30
 Ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῆ,
 Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτως,
 Ἐκτοριδὴν ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
 Τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυνάακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ. 35
 Ἦτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦν χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλείψεις
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη 40
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη,
 Σεῦ ἀφαιμαρτούση, χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ εἶ' ἄλλη
 Ἔσται θαλπωρῆ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότιμον ἐπίσπης,
 Ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἐστι πατήρ καὶ πότινα μήτηρ. 45
 Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὐναιετώσασαν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
 Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν, 50
 Ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασιγνήτοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες-ἰὼ κίον ἤματι Ἄϊδος εἶσω·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 55
 Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὄτεσσιν.
 Μητέρα δ' ἢ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 Ἄψ ὄγε τὴν ἀπέλυσε, λαβῶν ἀπερείσι' ἄποινα·

Πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα. 60

Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

Ἴδὲ κασιγνήτος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.

Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,

Μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναιῖκα·

Λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα 65

Ἀμφατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τείχος.

Τρὶς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,

Ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα,

Ἴδ' ἀμφ' Ἀτρείδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·

Ἢ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδῶς, 70

Ἢ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ·

Ἢ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

Αἰδέομαι Τρώας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

Ἄ κε, κακὸς ὤς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο 75

Οὐδέ με θυμὸς ἀνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλοῖς

Αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,

Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἢ δ' ἐμὸν αὐτοῦ.

Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Ἔσσειται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰρή, 80

Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.

Ἄλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλλος ὀπισσω,

Οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,

Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

Ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 85

Ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας·

Καὶ κεν ἐν Ἄργει εἴωσα, πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,

Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ἐπηρεΐης,

Πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη· 90

Καὶ ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·

Ἐκτορος ἠδὲ γυνῆ, ὅς ἄριστεύεσκε μάχεσθαι

Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.

- Ὡς ποτὶ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσειται ἄλγος
 Χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμᾶρ. 95
 Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πνθῆσθαι!
 Ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ.
 Ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀνυχθεῖς, 100
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἵπποχαίτην,
 Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος τεύοντα νοήσας.
 Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν· 105
 Αὐτὰρ ὄγ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
 Εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν·
 Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἄριπρεπέα Τρώεσσιν,
 Ὡδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Πίλου ἴφι ἀνάσσειν· 110
 Καὶ ποτὶ τις εἴπησι· πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων!
 Ἐκ πολέμου ἀκόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεστα,
 Κτείνας δῆϊον ἀνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.
 Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκεν
 Παῖδ' ἐόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ 115
 Δακρυόεν γελάσασα· Πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμονίη, μὴ μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ!
 Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ' ἴδι προῖάψει·
 Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεται ἀνδρῶν, 120
 Οὐ κακόν, οὔδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὶν τὰ πρῶτα γένηται.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἴστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποιχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 Παῖσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Πίῳ ἐγγεγάασιν. 125
 Ὡς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ
 Ἴππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει,

*Ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 Αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκαρε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο · κινήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς 130
 Ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῴρσεν.
 Αἰ μὲν ἔτι ζῶν γόον ἔκτορα ᾗ ἐνὶ οἴκῳ ·
 Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 Ἰέσθαι, προφυρόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.*

II.

*Jupiter commands the Gods to remain neutral.**

*Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν ·
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῆν ποιήσατο τερπικέραυτος
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 Αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον ·
 Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαιαι, 5
 Ὅφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Μῆτε τις οὖν θῆλεια θεὸς τόγε, μῆτε τις ἄρσῃ
 Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος · ἀλλ' ἅμα πάντες
 Δίνεϊτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τὰδε ἔργα.
 Ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηχέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
 Πληγῆς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὐλυμπόδε ·
 Ἢ μιν ἐλὼν ὀίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 Τῆλε μάλ', ἤχι βᾶθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον ·
 Ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, 15
 Τόσσον ἔνερθ' Αἴδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης ·
 Γνώσειτ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 Εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες,*

* *Iliad*, VIII. 1 — 29.

Σειρήν χρυσαίην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
 Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαι τε θείαιαι · 20
 Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πέδιονδε
 Ζῆν', ὑπατον μήστρω', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοισι ἐρύσσαι
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι', αὐτῇ τε θαλάσῃ ·
 Σειρήν μὲν κεν ἔπειτα περὶ οἶον Οὐλύμποιο 25
 Δησαίμην · τὰ δέ κ' αὐτε μετήροα πάντα γένοιτο.
 Τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ' · οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι · μάλα γὰρ κρατερώς ἀγόρευσεν.

III.

*The Triumph of Achilles over the dead Body of Hector, and the Lament of Andromache.**

Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 Στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν ·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρῆξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι · 5
 Εἰ δ', ἄγεται, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 Ὅφρα κ' ἔτι γινώμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν ·
 Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
 Ἢ μένειν μεμάρσασιν, καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἔοντος ·
 Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός ; 10
 Κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἀκλαντος, ἄθραπτος,
 Πάτροκλος · τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὕφρα' ἂν ἔγωγε
 Ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

*Iliad, XXII. 376 — 515.

- Εὐ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἰΐδαο,
 Ἀντὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλου μεμνήσομ' εἰταίρου. 15
 Νῦν δ' ἄγ', ἀεῖδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 Ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφρομεν Ἐκτορα δῖον,
 ὦ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὥς, εὐχετόωντο.
- Ἡ ὅα, καὶ Ἐκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 20
 Ἐμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἐλκείσθαι ἔαυεν
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετιέσθην. 25
 Τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χεῖται
 Κυνάεται πύλναντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίησιν
 Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 Δῶκεν ἀεικίσασθαι ἐῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.
- Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἄπαν· ἦ δὲ νυ μήτηρ 30
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἐρῴψε καλύπτρην
 Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 Ὡ μωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Κωκυτῶ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
- Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἦν ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα 35
 Ἥλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 Λαοὶ μὲν ὅα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 40
- Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον εἰάσατε, κηδόμενοι περ,
 Ἐξελθόντα πόλῃος, ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 Ἴν πως ἠλικίην αἰδέσσειται, ἦδ' ἐλεήσῃ
- Γῆρας· καὶ δὲ νυ τῷδε πατὴρ τοιόςδε τέτυκται, 45
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔσθηκεν.

Τόσσοις γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 Τῶν πάντων οὐ τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὣς ἐνός, οὐ μὲν ἄχος ὅξυ κατοίσειται Ἄιδος εἴσω,
 Ἐκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν!
 Τῷ κε κορυσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
 Μήτηρ θ', ἢ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἦδ' ἐγὼ αὐτός.

50

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·

55

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 Σεῦ ἀποιεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμῶρ
 Εὐχολὴ κατὰ ἄστρ' πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειρα,
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὡς,
 Δειδέχαιτ'· ἢ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
 Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κιχάνει!

60

Ὡς ἔφατο κλαίονσ'· ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γὰρ οἳ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 Ἠγγεῖλ', ὅτι ρά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων.
 Ἄλλ' ἢ γ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,

65

Δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 Ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοιτρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοιτρῶν

70

Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δὲ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἡ δ' αὐτὶς δμωῆσιν εὐπλοκάμοισι μετηῦδα·

Δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἰδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
 Αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον· ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νεῖθε δὲ γοῦνα
 Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.
 Αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Μοῦνον ἀποτιμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,

76

80

Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,
 Ἥ μιν ἔχεσκ' · ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.

Ὡς φασμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση, 85
 Παλλομένη κραδίην · ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῆ·

Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 Ἔστη παπτήρασ' ἐπὶ τειχεῖ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος · ταχέες δέ μιν ἵπποι
 Ἐλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 90

Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν ·
 Ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεεὶ δέσματα σιγαλόεντα,
 Ἀμπνυκα, κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀγαδέσμην,
 Κρήδεμνόν τ' ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτῃ, 95

Ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτορ
 Ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 Ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 Αἰ ἔ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.

Ἥ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθῃ, 100
 Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν ·

Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἴῃ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 Ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Ἠλέκῳ ὑληέσση,

Ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 105
 Δύσμορος αἰνόμορον · ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι!

Νῦν δὲ σὺ μὲν Αἴδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις

Χήρην ἐν μεγάροισι · πάϊς δ' ἐτι νήπιος αὐτως,
 Ὄν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι · οὔτε σὺ τούτῳ 110

Ἔσσειαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάναες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 Ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,

Λαίῃ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπισσω
 Ἔσσοντ' · ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.

Ἥμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν · 115

- Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος ·
 Τῶν δ' ἐλεησάτων κοτύλην τις τυτιθὸν ἐπέσχευ,
 Χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν. 120
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων ·
 Ἐρῶ' οὕτως · οὐ σός γε πατήρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἄστυάναξ, ὅς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 125
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πίονα δημόν ·
 Αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 Εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνήν ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ ·
 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλον ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 Ἄστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν · 131
 Οἶος γάρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 Νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 Γυμνόν · ἀτὰρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 135
 Λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 Οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 Ἄλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 "Ὡς ἔφατο κλαίουσ' · ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 140

IV.

*Priam supplicates Achilles for the dead Body of Hector.**

————— Ἰέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 Τῆ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὖρ'· ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὺ' οἴω,
 Ἥρωις Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὄζος Ἄρηος,
 Ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδίης, 5
 Εσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα σιάς
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον ὕϊας.
 Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ 10
 Φῶτα κατακτεῖνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 Ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 15
 Μνηῆσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 Καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντιες
 Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
 Ἄλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζῶοντος ἀκούων, 20
 Χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 Ὀφείσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον ὕϊας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ· τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖφθαι.
 Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον ὕϊες Ἀχαιῶν· 25

* Iliad, XXIV. 471 — 675. Priam, under the guidance of Mercury, has reached the tent of Achilles. There leaving his car and charioteer, he enters the tent.

- Τῶν μὲν πολλῶν Θούρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἶρυτο δὲ ἄστν καὶ αὐτούς,
 Τὸν σὺ πρώην κτεΐνας, ἀμννόμενον περὶ πάτρης·
 Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα. **30**
 Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεινότερός περ,
 Ἐτλην δ', οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 Ἄνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἴμερον ὦρσε γόοιο·
 Ἀψάμενος δ' ἄρ' αὖ χεῖρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα. **36**
 Τῷ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο,
 Κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεις·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει. **40**
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἤα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀρίστη,
 Οἰκτεῖρων πολίων τε κάρη, πολίων τε γένειον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπευ πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄ δειλ', ἧ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν. **45**
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος,
 Ἄνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 Τεῖας ἐξενάριζα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
 Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι εἰσομεν, ἀχνύμενοί περ. **50**
 Οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 Ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσιν.
 Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει,
 Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, εἰών· **55**
 Ω, μὲν κ' ἀμμίξας δάη Ζεὺς τερπικέραunos,
 Ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
 Ω, δέ κε τῶν λυγρῶν δάη, λωβητὸν ἔθηκεν·
 Καὶ ἔ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθονα διὰν ἐλαύνει·

Φοιτᾷ δ', οὔτε θεοῖσι τετιμμένος, οὔτε βροτοῖσιν. 60

Ὡς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο

Ὀλβῷ τε, πλούτῳ τε, ἀνάσσει δὲ Μυρμιδόνεσσιν·

Καὶ οἱ θνητῶ ἔόντι θεῖον ποίησαν ἄκοιτιν·

Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ οὔτι 65

Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένητο κρείοντων.

Ἄλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νυ-τόνγε

Γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης

Ἡμαὶ ἐν Τροίῃ, σέ τε κήδων ἦδὲ σὰ τέκνα.

Καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι· 70

Ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει,

Καὶ Φρυγίῃ καθ' ὑπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπειρων,

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσι φασὶ κεκάσθαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,

Αἰεὶ τοι περὶ ἄστν μάχαι τ' ἀνδροκτασῖαι τε· 75

Ἄσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.

Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔηος,

Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδῆς·

Μὴ μὲ πω ἐς θρόνον ἵζε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ

Κεῖται ἐν κλισίῃσιν ἀκηδῆς· ἀλλὰ τάχιστα 81

Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα

Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις

Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 86

Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δὲ μοι ἄγγελος ἦλθεν

Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.

Καὶ δὲ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,

Ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε θεοῦς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 90

Οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἠβῶν,

Ἐς στρατόν· οὐδέ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὄχλας

Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

Τῶ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀφρήης ·
 Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν εἴσω, 95
 Καὶ ἰκέτην περ εόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.

"Ὡς ἔφατ' · ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μῦθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο, λέων ὡς, ἄλλο θύραζε,
 Οὐκ οἶος · ἅμα τῶγε δύο θεράποντες ἔποντο,
 Ἦρωσ Ἀντομέδων ἦδ' Ἄλκιμος, οὓς ἕα μάλισια 100
 Τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.

Οἷ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόρους τε,
 Ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος ·
 Καδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν · ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 Ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα. 105

Καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὔνητόν τε χιτῶνα,
 Ὅφρα νέκυν πνκάσας δόη οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμωᾶς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν ·
 Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ κόλον οὐκ ἐρύσαιτο, 110
 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὄρι θείῃ φίλον ἦτορ,
 Καὶ ἔ κατακτείνεις, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.

Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδ' ἐ χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόγγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας, 115
 Σὺν δ' ἔταροι ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.

"Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηκεν ἐταῖρον ·

Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἰ κε πύθῃαι
 Εἰν Ἀϊδός περ εὼν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσαι
 Πατρὶ φίλῳ · ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα · 120
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.

Ἦ ἕα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἐξέτο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαϊδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 Τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον
 Τίος μὲν δὴ τοι κέλνται, γέρον, ὡς ἐκέλευες, 125

Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ' · ἅμα δ' ἠοῖ φαινομενηῶν
 Ὅψεαι αὐτὸς ἄγων · νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.

- Καὶ γὰρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 Τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἠβώοντες. 130
- Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 Χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ·
 Φῆ δοιῶ τεκέειν, ἧ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 Τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν. 135
- Οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 Τοὺς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 Νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν, 140
- Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς
 Νυμφάων, αἰτ' ἄμφ' Ἀχελαῖον ἐρύώσαντο,
 Ἐνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραῖέ,
 Σίτου, ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίῃςθα, 145
- Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
 Ἥ, καὶ ἀνάϊξας οἶν ἀργυρον ὠκύς Ἀχιλλεύς
 Σφάζ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 Μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 Ὠπιησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε παντα. 150
- Αὐτομέδων δ' ἄρα σῆτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέξῃ
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 Ἦτοι Λαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα, 155
- Ὅσσοις ἔην, οἴός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐάκει.
 Αὐτὰρ ὁ Λαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής· 160
- Λέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη

- Ἔπινα ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
 Οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμος παῖς ὤλεσε θυμόν·
 Ἄλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω, 165
 Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
 Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμη.
 Ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶῃσι κέλευσεν,
 Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ 170
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητος,
 Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 Αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 Αἴψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 176
 Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οὔτε μοι αἰεὶ
 Βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·
 Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν, 180
 Καὶ κεν ἀνάβλησις λίσσιος νεκροῖο γένοιτο.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 Ὅφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής· 185
 Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ,
 Ὡδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 Οἷςθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
 Ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρουις γοάοιμεν, 190
 Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαίννυτό τε λαός·
 Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιομεν,
 Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις. 195

Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.

“Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἐλλαβε δεξιτερῆν, μήπως δείσει’ ἐνὶ θυμῷ.

Οἱ μὲν ἄρ’ ἐν προδόμῳ δόμον αὐτόθι κοιμήσαντο,

Κήρουξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μίθε’ ἔχοντες. 200

Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου.

ODES OF ANACREON.

I.

On his Lyre.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν ·
Ἄ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μούνον ἤχει.
Ἦμειψα νεῦρα πρῶην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν ·
Καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους · λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντιφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἥρωες · ἡ λύρη γὰρ
Μόνους Ἔρωτας ἄδει.

II.

The Rose.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσω ·
Τὸ ῥόδον τὸ καλλιφυλλον
Κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
Πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.

- ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
 ῥόδον εἶαρος μέλημα
 ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.
 ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
 Στέφεται καλοῖς ἰούλοις, 10
 Χαρίτεσσι συγχορεύων.
 Στέφον οὖν με, καὶ λυρίζων
 Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
 Μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 ῥοδίνοισι στεφανίσκοις 15
 Πεπυκασμένος, χορεύσω.

III.

To a Dove

- Ἐρασμὴ πέλεια,
 Πόθεν, πόθεν πέτασαι ;
 Πόθεν μύρων τοσοῦτων,
 Ἐπὶ ἠέρος θέουσα,
 Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις ; 5
 Τίς εἶς ; — τί σοι μέλει δέ ;
 Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
 Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
 Κρατοῦντα καὶ τύραννον. 10
 Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
 Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
 Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 Διακονῶ τοσαῦτα.
 Καὶ νῦν, ὄραξ, ἐκείνου 15
 Ἐπιστολὰς κομίζω·
 Καὶ φησιν εὐθέως με
 Ἐλευθέρην ποιήσειν.
 Ἐγὼ δέ, κἢν ἀφῆ με,

- Δούλη μενῶ παρ' αὐτῶ.
 Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 Ὅρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
 Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
 Φαγοῦσαν ἄγριόν τι ;
 Ταῦν ἔδωκ' ἄριστον,
 Ἀφαρπάσσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτοῦ.
 Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
 Πιοῦσα δ' ἂν χορεύω,
 Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 Πτεροῖσι συσκιάζω.
 Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῶ
 Τῶ βαρβίτῳ καθεύδω.
 Ἐχεις ἅπαντ' ἄπελθε.
 Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
 Ἀνθρώπε, καὶ κορώνης.

IV

To a Swallow.

- Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
 Ἐτησίη μολοῦσα,
 Θέρει πλέκεις καλιήν.
 Χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 Ἡ Νεῖλον ἢ πὶ Μέμφιν.
 Ἔρωσ δ' αἰεὶ πλέκει μεν
 Ἐν καρδίῃ καλιήν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
 Ὅ δ' ὧν ἐστὶν ἀκμήν,
 Ὅ δ' ἡμίλεπτος ἦδη.
 Βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ
 Κεχηρότων νεοτιῶν

Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροῦς
 Οἱ μείζονες τρέφουσιν.
 Οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 15 Ἰάλιν κύνουσιν ἄλλους.
 Τί μῆχος οὖν γένηται ;
 Οὐ γὰρ σθένω τοσοῦτους
 Ἐρωτας ἐκσοβῆσαι.

V.

Return of Spring.

Ἴδε, πῶς ἔαρος φανέντος
 Χάριτες ῥόδα βρούουσιν ·
 Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
 Ἀπαλίνεται γαλήνη ·
 Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ ·
 5 Ἴδε, πῶς γέρανος ὀδεύει ·
 Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
 Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται ·
 Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα
 Καρποῖσι γαῖα προκύνπει ·
 10 Καρπὸς ἐλαίας προκύνπει.
 Βρομίου στέφεται νᾶμα.
 Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
 Καθελὸν ἤνθησε καρπός.

VI.

Cupid Wounded.

Ἐρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
 Κοιμημένην μέλιτταν ·
 Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
 Τὸν δάκτυλον δὲ δαχθεῖς

Τὰς χειρὸς ὠλόλυξε·	5
Δραμῶν δὲ καὶ πετασθεῖς	
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,	
”Ὀλωλα, μάτερ, εἶπεν,	
”Ὀλωλα, κάποθνήσκω.	
”Ὀφισ μ’ ἔτυψε μικρὸς	10
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι	
Μελίτιαν οἱ γεωργοί.	
Ἄ δ’ εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον	
Πονεῖ τὸ τὰς μελίτιας,	
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,	15
Ἐρως, ὅσους σὺ βάλλεις;	

VII.

To the Cicada.

Μακαρίζομεν σε, τέτιξ,	
”Οτι δενδρέων ἐπ’ ἄκρων,	
”Ὀλίγην δρόσον πεπωκῶς,	
Βασιλεὺς ὅπως, αἰεῖδεις.	
Σὰ γὰρ ἔστι κεῖνα πάντα,	5
Ἐπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,	
Χ’ ὅποσα φέρουσιν ἔλαι.	
Σὺ δὲ φίλιος γεωργῶν,	
Ἐπὸ μηδενός τι βλάπτων·	
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,	10
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.	
Φιλέουσι μὴν σε Μοῦσαι·	
Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,	
Λιγυρὴν δ’ ἔδωκεν οἴμην·	
Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει,	15
Σοφὴ, γηγενῆς, φίλυμνε,	
Ἀπαθῆς, ἀναιμόσαρκε·	
Συεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.	

VIII.

Young Old-Age.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 Φιλῶ νέον χορευτάν.
 Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
 Τρίχας γέρων μὲν ἔστι,
 Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

IDYLS OF BION.

I.

From the Epitaph on Adonis.

Αιάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.
 Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὄρεισι, μηρὸν ὀδόντι
 Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιῶ
 Λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
 Χιονέας κατὰ σαρκός· ὑπ' οφρῦσι δ' ὄμματα ναρκεῖ, 5
 Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῳ
 Θνάσκει καὶ τὸ φίλαμα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀφήσει.
 Κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει·
 Ἄλλ' οὐκ εἶδεν Ἄδωνις ὃ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
 Αἰ αἰ τὰν Κυθέρειαν! Ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 10
 Ὡς ἶδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος,
 Ὡς ἶδε φοῖνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῶ,
 Πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο, Μεῖνον, Ἄδωνι
 Δύσποτμε, μεῖνον Ἄδωνι, πανύστατον ὡς σε κιχέω,
 Ὡς σε περιπτύξω, καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω. 15
 Φεύγεις μακρὸν, Ἄδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
 Καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἅ δὲ τάλαινα
 Ζῶω, καὶ θεὸς ἐμμί, καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
 Λάμβανε, Περσεφόνα, τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσι γὰρ αὐτὰ
 Πολλὸν ἐμευῖκρείσων· τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σέ καταρῆεῖ. 20
 Θνάσκεις, ὧ τριπόθατε· πόθος δέ μοι, ὡς ὄναρ, ἔπη.
 Σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε· τί γὰρ, τολμηρῆ, κυνάγεις;
 Καλὸς ἔων τοσσοῦτον ἔμηνας θηρσὶ παλαίειν;
 Ὡδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

Αἰ αἰ τὰν Κυθήρειαν! Ἀπόλετο καλὸς Ἄδωνις. 25
 Δάκρυον ἅ Παφίη τόσον ἐκχέει, ὅσσον Ἄδωνις
 Αἶμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη·
 Αἶμα ῥόδον τίκει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώνων.

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν! Ἀπάλετο καλὸς Ἄδωνις.
 Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο, Κύπρι· 30

Ἔστ' ἀγαθὰ στιβάς, ἔστιν Ἀδώνιδι φυλλῶς ἐτοίμα·
 Λέκτρον ἔχει, Κυθήρεια, τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις.
 Καὶ νέκυς ὢν καλὸς ἐστι, κυλὸς νέκυς οἷα καθεύδων.

Κέκλιται ἄβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 Ἄμφι δὲ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες, 35

Κειράμενοι χαιτάς ἐπ' Ἀδώνιδι· χῶ μὲν οἰστῶς,
 Ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὅς δ' εὔπερον ἄγρ φαρέτρην·
 Χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, ὅς δὲ λήβησι
 Χρυσείοις φορέησιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει·

Ὅς δ' ὀπιθεν πιτρύγεσθιν ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν. 40

Αὐτὰν τὰν Κυθήρειαν ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ἑμέναιος,
 Καὶ στέφος ἐξεπέτασσε χαρμῆλιον· οὐκέτι δ' Ἑμᾶν,
 Ἑμᾶν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος, ἄδεται αἰ αἰ.

Αἰ Χάριτες κλαίοντι τὸν νῆα τῷ Κινύραο, 45
 Καὶ μιν ἐπαίδουσιν· ὃ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει,
 Οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, κόρα δὲ μιν οὐκ ἀπολύει.

II.

The Fowler.

Ἰξεντὰς ἔτι κῶρος, ἐν ἄλσει δενδράεντι
 Ὄρνεα θηρεῦων, τὸν ἀπώτροπον εἶδεν Ἑρωτα
 Ἐσδόμενον πύξιοιο ποτὶ κλάδον· ὡς δ' ἐνόασε,
 Χαίρων, ὠνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 Τῶς καλάμωις ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων, 5
 Τᾶ καὶ τᾶ τὸν Ἑρωτα μετᾶλμενον ἀμφεδόκευεν.

Χῶ παῖς, ἀσχαλάων ἔνεχ' οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 Τῶς καλάμωσ ῥίψας, ποτ' ἀροστρέα πρέσβυν ἴκανεν,
 Ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο · καὶ λέγειν αὐτῷ,
 Καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα καθήμενον. Ἄντιάρ ὁ πρέσβυς 10
 Μειδιάων κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα ·
 Φεῖδ' οὐ τῆς θήρας, μηδ' ἐς τόδε τῶρονον ἔρχεν.
 Φεῦγε μακρὰν · κακὸν ἐντὶ τὸ θηρίον · ὄλβιος ἔσση,
 Εἰσόκα μή μιν ἔλθῃς · ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 Οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος, αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ 15
 Ἐλθῶν ἐξαπίνας, κεφαλὰν ἐπὶ σείο καθιζεῖ.

III.

Cleodamus and Myrson.

Κ. Εἴαρὸς, ὦ Μύρσων, ἢ χεῖματος, ἢ φθινοπόρου,
 Ἦ θέρους, τί τοι ἄδύ; τί δὲ πλέον εὐχεσθαι ἐλθεῖν;
 Ἦ θέρους, ἀνίκα πάντα τελελεται ὅσσα μογεῦμες;
 Ἦ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαττοῖ;
 Ἦ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεῖματι πολλοὶ 5
 Θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργείῃ τε καὶ ὄκνῳ ·
 Ἦ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεν; εἰπέ τί τοι φρὴν
 Αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἡμῖν.

Μ. Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι
 Πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἄδεια · σεῦ δὲ ἕκατι 10
 Ἐξερέω, Κλεόδαμ, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 Οὐκ ἐθέλω θέρους ἦμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπιῆ ·
 Οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὠρία τίκτει ·
 Οὐδὲν χεῖμα φέρειν, νιφετὸν κρυμούς τε φοβεῦμαι.
 Εἴαρ ἐμοὶ τριπόθρατον ὄλω λυκάβαντι παρῆν, 15
 Ἀνίκα μήτε κρύος, μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 Εἴαρὶ πάντα κύει, πάντ' εἴαρὸς ἀδεια βλαστεῖ ·
 Χ' ἂ νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα, καὶ ὁμοῖος αἴως.

IDYLS OF MOSCHUS.

I.

Cupid a Fugitive.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νύεα μακρὸν ἐβώστρει·
 Εἷτις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
 Δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανυτῆς γέρας ἐξεῖ.
 Μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,
 Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὴν δ' ὦ ξένε, καὶ πλεόν ἐξεῖς. 5
 Ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι παῖσι μάθοις νιν.
 Χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ
 Δριμίλα καὶ φλογέοντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα.
 Οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά·
 Ἦν δὲ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἠπεροπευτῆς, 10
 Οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδει.
 Εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ πρόδωπον.
 Μικκύλα μὲν τήνῃ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βιάλλει·
 Βιάλλει κ' εἰς Ἀχέροντα, καὶ εἰς Αἶδεω βασιλῆα.
 Γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεπύκασται· 15
 Καὶ πτερόεις, ὅσον ὄρνις, ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
 Ἀνέρας ἠδὲ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
 Τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμον·
 Τυτθὸν ἑοῖ τὸ βέλεμον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 Καὶ χρῦσεον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντὶ 20
 Τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλὰκι κῆμέ τιτρώσκει.
 Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεῖον δὲ οἱ αὐτῷ
 Βαῖά λαμπὰς ἐοῖσι τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει,
 Ἦν τύ γ' ἔλῃς τήνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς.

Κῆν ποτ' ἴδης κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ. 25
 Κῆν γελᾶα, τύ νιν ἔλκε· καί, ἦν ἐθέλῃ σε φιλάσαι,
 Φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐνί.
 Ἦν δὲ λέγῃ, Λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσά μοι ὄπλα,
 Μῆτι θίγῃς, πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

II.

From the Epitaph on Bion.

Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθειος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Ἄδόνες, αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
 Νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγεῖλατε τὰς Ἀρεθούσας,
 Ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
 Καὶ τὸ μέλος τεθνακε, καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά. 5

Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθειος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Κεῖνος, ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος, οὐκέτι μέλπει,
 Οὐκέτ' ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἤμηρος ἄδει·
 Ἄλλὰ παρὰ Πλουτῆϊ μέλος λήθαιον ἀεῖδει.

Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθειος, ἄρχετε, Μοῖσαι. 10
 Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίσσεται, ᾧ τριπόθατε ;
 Τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θάσει στόμα ; τίς θρασὺς οὕτως ;
 Εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλεα, καὶ τὸ σὸν ἄσθμα.
 Ἄχῳ δ' ἐν δονάκεσσι τεὰς ἐπιβόσκειτ' ἀοιδὰς.

Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα· τάχ' ἂν κἄκεῖνος ἐρεῖσαι 15
 Τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.

Τοῦτό τοι, ᾧ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος·
 Τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος· ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
 Τῆνο τὸ Καλλιόπας γλύκερον στόμα· καὶ σὲ λέγοντι
 Μύρεσθαι καλὸν νῖα πολυκλαύστοισι ἡσέθροισι, 20
 Πᾶσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον
 Τίεα δακρῦεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάχῃ.

Ἀμφοτέροι παγαῖς περιλαμένοι· ὃς μὲν ἔπιπε
 Παγασίδος κράνας, ὁ δ' ἔχεν πόμα τὰς Ἀρεθούσας.
 Χῶ μὲν Τυνδαρείοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα, 25

Καὶ Θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον ·
 Κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
 Καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ αἰδῶν ἐνόμεινε,
 Καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἄδεια πόρτιν ἄμελγε,
 Καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν Ἔρωτα 30
 Ἐτρεφεν ἐν κόλποισι, καὶ ἤρесе τὴν Ἀφροδίτην.

Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Πᾶσα, Βίων, θρηρεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἄστεα πάντα ·
 Ἄσκη μεν γοάει σε πολὺ πλεόν Ἡσιόδοιο ·

Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες Ἔλαι · 35
 Οὐδὲ τόσον τὸν αἰδὸν ἐμύρατο Κήϊον ἄστν ·
 Σὲ πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος · ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
 Εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μιτυλάνα.

Ἄρχετε, Σικελικαὶ, τῷ πένθεος, ἄρχετε, Μοῖσαι.
 Αἶ, αἶ, ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωντοι, 40
 Ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα, τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον,
 Ἦ τσπερον αὖ ζῶοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι ·

Ἄμμες δ', οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
 Ὅπποτε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα
 Εὐδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρομονα νήγρετον ὑπνον. 45
 Καὶ σὺ μὲν ἐν σιγαῖ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γαῖ.

- 1. ...
- 2. ...
- 3. ...
- 4. ...
- 5. ...
- 6. ...
- 7. ...
- 8. ...
- 9. ...
- 10. ...
- 11. ...
- 12. ...
- 13. ...
- 14. ...
- 15. ...
- 16. ...
- 17. ...
- 18. ...
- 19. ...
- 20. ...
- 21. ...
- 22. ...
- 23. ...
- 24. ...
- 25. ...
- 26. ...
- 27. ...
- 28. ...
- 29. ...
- 30. ...
- 31. ...
- 32. ...
- 33. ...
- 34. ...
- 35. ...
- 36. ...
- 37. ...
- 38. ...
- 39. ...
- 40. ...
- 41. ...
- 42. ...
- 43. ...
- 44. ...
- 45. ...
- 46. ...
- 47. ...
- 48. ...
- 49. ...
- 50. ...

REFERENCE

TO THE

GREEK AUTHORS FROM WHOM THE PRECEDING EXTRACTS
ARE MADE.

FABLES AND ANECDOTES.

Fables.

P. 43. The Æsopic Fables, pp. 43–45, are those which are numbered as follows, in *Hauptmann's Edition* of Æsop: — 319, 216, 214, 170, 156, 139, 311, 212, 229, 259, 24, 53.

Anecdotes of Philosophers.

45. *Zeno*. § 1. Diogenes Laërtius. VII, 23 — § 2. *ib.* — § 3. *ib.* 21. — § 4. Stobæi Florileg. XXXIII, p. 214.
46. *Aristotle*. § 5–9. Diog. Laërt. V, 17–21. — § 10. Plutarch. II, p. 503. B.
46. *Plato*. § 11. Stobæus, LXXVII, p. 456. — § 12. *Id.* XX, p. 174.
46. *Socrates*. § 13. Diog. Laërt. II, 36. — § 14. Stobæus, CVI, p. 570.
47. *Diogenes*. § 15. Diog. Laërt. VI. 55. — § 16. *Ib.* 22. — § 17. Æliam. V. H. XIII, 28. — § 18. Diog. Laërt. VI, 37. — § 19. *Ib.* 41. — § 20, 21. *Ib.* 29, 30. — § 22–26. *Ib.* 40. — § 27. Stobæus. XV, p. 152. — § 28. *Id.* XIII, p. 146, — § 29. Plutarch. II, p. 78. D.
48. *Antisthenes*. § 30–33. Diog. Laërt. VI, 5–8. § 34. Stobæus, XIV, p. 149.
48. *Aristippus*. § 35–45. Diog. Laërt. II, 69–80.
49. *Solon, Gorgias*. § 46. Stobæus, CXXI. p. 611. — § 47, 48. *Id.* XCIX, p. 546. — § 49. *Id.* CXVII, p. 598.

- P. 50. *Pittacus, Xenophon.* § 50 Stobæus, XIX, p. 169. — § 51. Diog. Laërt. II, 54, 55.

Anecdotes of Poets and Orators.

50. § 52. Stobæus, XCI, pp. 508 and 511. — § 53 Plutarch. II. p. 515. D. — § 54. Ælian. V. H. V, 19. — § 55. Stobæus, XIII, p. 145. — § 56. Lucian. VIII, p. 129. — § 57. *Ib.* — § 58. Ælian. V. H. IX, 14. — § 59. Plutarch. II, p. 508. C. — § 60. Stobæus, XXXVI, p. 218. — § 61. Plutarch. 504. C.

Anecdotes of Princes and Statesmen.

52. § 62 Plutarch. II, p. 174. A. — § 63. *Ib.* p. 509. A. — § 64. *Ib.* p. 176. C. — § 65. Stobæus, LII, p. 366. — § 66. Plutarch. II, p. 177. C. — § 67. Stobæus, LII, p. 366. — § 68. *Id.* XCVI, p. 532. — § 69. Plutarch. II, p. 105. A. — § 70. Ælian. V. H. VIII, 15. — § 71. Plutarch. II, p. 331. F. — § 72. *Ib.* p. 335. B. — § 73. *Ib.* p. 466. C. — § 74. Ælian. V. H. XIII, 13. — § 75. Stobæus. XLVII, p. 344. — § 76. Plutarch. II, p. 506. C. — § 77. *Ib.* p. 334. A. — § 78. Stobæus, XLV, p. 323. — § 79, 80. Plutarch. II, p. 184. — § 81. Ælian. V. H. XIII, 40. — § 82. Plutarch. II, p. 185. C. — § 83. *Ib.* p. 183. D. — § 84. *Ib.* p. 185. E. — § 85. Ælian. V. H. V. 5. — § 86. Stobæus, LII, p. 365. — § 87. Ælian. V. H. XIV, 38. — § 88. Plutarch. II, p. 39. B. — § 89. Stobæus. XL, p. 238. — § 90. *Id.* LII. p. 366. — § 91. Ælian. V. H. IX, 6. — § 92. *Id.* XIII, 41.

Anecdotes of Spartans.

56. § 93. Stobæus, VII, p. 29, — § 94. Plutarch. II, p. 216. C. — § 95. *Ib.* p. 231. D. — § 96. *Ib.* p. 215. B. — § 97. *Ib.* p. 232. B. — § 98. *Ib.* p. 192. C. — § 99. *Ib.* — § 100. *Ib.* p. 218. C. — § 101. *Ib.* E. — § 102. *Ib.* p. 219. A. — § 103. *Ib.* p. 212. F. — § 104. Plutarch. Vit. Lyncurg. c. 13 — § 105. Stobæus, XII, p. 140, Compared with Ælian. V. H. VII, 20. —

§ 106. Ælian. XIII, 19. — § 107. Stobæus XIX, p. 169. — § 108. *Id.* XXXVIII, p. 228 — § 109. Plutarch. II, p. 79. E. — § 110. Ælian. V. H. III, 25. — § 111. Plutarch. II, p. 225. B. — § 112. *Ib.* C. — § 113. Ælian. V. H. XII, 21. — § 114. Stobæus, VII, p. 83. § 115. *Ib.* — § 116. Plutarch. Vit. Lycurg. c. 14. — § 117. *Ib.* c. 25. — § 118. Plutarch. II, p. 241. C. — § 119. *Ib.* p. 241. F. — § 120. *Ib.* D. — § 121. *Ib.* p. 240. D. — § 122. *Ib.*

Miscellaneous Anecdotes.

P. 60. § 123. Plutarch. II, p. 94. F. — § 124. Ælian. V. H. XIV, 7. — § 125. Stobæus, LII, p. 365. — § 126, 127. Plutarch. II, p. 105. — § 128. *Ib.* p. 213. A. — § 129. Ælian. V. H. XII, 51. — § 130. *Id.* IV, 25. — § 131. Plutarch. Vit. Alcibiad. I. p. 199. C. — § 132. Stobæus, LXXXIV, p. 493. — § 133. Ælian. V. H. IX, 36. — § 134. Stobæus, LXXII, p. 443. Compare Plutarch. Vit. Phoc. c. 19. — § 135. *Ib.* — § 136. Lucian. VI, p. 31.

NATURAL HISTORY.

63. § 1. Aristot. Hist. An. VIII, 28. — § 2. Ælian. Hist. Anim. 1, 38. — § 3. Aristot. H. An. I, 11. — § 4. *Id.* IX, 1. — § 5. Strabo, XV, p. 705. B. C. — § 6-8. Plutarch, II, p. 968. — § 9. Aristot. H. An. IX, 1. — § 10. Diodor. Sicul. III, 85. — § 11. *Id.* 1, 35. — § 12. Arist. H. An. II, 1. — § 13. Diodor. Sic. III, 35. — § 14. *Ib.* — § 15. Plutarch. II, p. 968. F. — § 16. *Ib.* p. 971. E. — § 17. *Ib.* F. — § 18. *Ib.* p. 969. C. — § 19. *Ib.* 970. C. F. — § 20. Ælian. Hist. An. III, 43. — § 21. Aristot. de Mir. c. 13. — § 22. Diodor. Sic. II, 50. — § 23. Plutarch. II. p. 973. B. — § 24. Diodor. Sic. I, 35. — § 25. Herod. II, 63. — § 26. Arist. H. An. V, 19. — § 27. Plutarch. II, p. 967. B. — § 28. *Ib.* p. 978. C. — § 29. *Ib.* p. 980. B. — § 30. *Ib.* F. — § 31. *Ib.* p. 982, B. — § 32.

Plato, T. IV, ed. Bipont. p. 186. — § 33. Aristot. de Mir. c. 54.

MYTHOLOGY.

MYTHOLOGICAL NOTICES.

- P. 72. § 1. Lucian. de Sacrif. — § 8. T. III, p. 73. ed. Bip. — § 2. Lucian. Icaromenipp. VII, 40. — § 3. Lucian. III, p. 77. — § 4. Lucian. III, p. 76. — § 5-10. Diodor. Sic. V, 72, 73. — § 11. *Id.* IV, 7. — § 12. Lucian. VII, p. 207. — § 13. Apollodor. II. 5. 12, — § 14. *Id.* I, 1. 13.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

Apollo and Diana.

77. § 1. Apollodor. I, 4. 1. — § 2. *Ib.* 9. 15. — § 3. *Id.* II, 5. 9. — § 4. Diodor. Sic. IV, 74. — § 5. Apollodor. III, 5. 6. — § 6. *Ib.* 4. 4. — § 7. *Ib.* 10. 3.

Bacchus.

79. § 1. Apollodor. III, 5. 1. — § 2. *Ib.* 5. 2. — § 3. *Ib.* 5. 3. — § 4. *Ib.* 14. 7.

Mercury.

81. § 1. Apollodor. III, 10. 2.

Minerva.

- 81 § 1. Apollodor. III, 14. 1. — § 2. *Ib.* 6. 7.

Hercules.

82. § 1. Anal. Vet. Poët. II, 475. — § 2. Diodor. Sic. V, 76. — § 3. Apollod. II, 4. 8. — § 4. *Ib.* 5. 1. — § 5. *Ib.* 5. 6. — § 6. *Ib.* 5. 11. — § 7. *Ib.* — § 8. *Ib.* 8. 1.

Expedition of the Argonauts.

85. § 1. Diodor. Sic. IV. 47. — § 2. Apollod. 1. 9.

16. — § 3. *Ib.* 21. — § 4. *Ib.* 22. — § 5. 6. *Ib.*
23. — § 7. *Ib.* — § 8. *Ib.* 27.

Miscellaneous Fables.

- P. 89. § 1. Apollod. I, 3. 2. — § 2. Diodor. Sic. V,
23. — § 3. Apollod. I, 7. 1. — § 4. *Ib.* 2. —
§ 5. *Ib.* c. 7. — § 6. *Id.* II, 1. 4. — § 7. *Id.*
III, 15. 8. — § 8. Diodor. Sic. IV, 64. — § 9.
Apollod. III, 10. 8. — § 10. *Ib.* 13. 6. — § 11.
Isocr. Laud. Evag. c. 5. 7. — § 12. Isocr. En-
com. Helen. c. 13.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

94. The dialogues, which follow from page 94 to
108, may be easily found without more partic-
ular reference in the works of Lucian.

GEOGRAPHY.

Europe.

109. § 1, 2. Strabo, II, pp. 126, 127. — § 3. *Id.* III,
p. 137. — § 4. Epitom. Strab. III, pp. 25, 27. —
§ 5. Strabo, III, p. 146. — § 6, 7. Diodor. Sic.
V, 43, 35. — § 8. *Ib.* 17, 18. — § 9. *Ib.* 25. —
§ 10. Epitom. Strab. III, p. 33. — § 11. Diodor.
Sic. V, 27, and Strabo, IV, p. 190. — § 12.
Diodor. Sic. *Ib.* — § 13. Epitom. Strab. III,
p. 35. — § 14. Diodor. V, 28. — § 15. *Ib.* 29.
— § 16. *Ib.* 21. — § 17. *Ib.* 22. — § 18.
Epitom. Strab. 3, p. 38. Strabo, IV, p. 200.
— § 19. Epitom. Strab. VII, p. 81. Stra-
bo, VII, p. 290. — § 20. *Ib.* p. 294. — § 21.
Id. V, pp. 209, 212, 215. — § 22. Diod. Sic.
V, 39. — § 23. Strabo, V. p. 218. — § 24.
Diodor. Sic. V, 40. — § 25. Strabo, V, p. 219.
— § 26. *Ib.* p. 231. — § 27. *Ib.* p. 243. — § 28.
Ib. p. 247. — § 29. *Id.* VI, p. 262. — § 30.
Ib. p. 263. — § 31-33. Athenæus, XII, 518.
— § 34, 35, Diodor. Sic. V, 2, 4, — § 36.

Strabo, VI, p. 273. — § 37. Diodor. Sic. V, 13, 14. — § 38. Strabo, VIII, p. 335. — § 39. Pausanias, V, 10. Strabo, VIII, p. 353. — § 40. Pausanias, V, 11. — § 41. Strabo, VIII, pp. 366, 367. — § 42. Stobæus, XLII, p. 293. — § 43. Strabo, IX, pp. 417, 419. — § 44. Xenophon de Vectigal. Init. — § 45, 46. Strabo, IX, p. 395. — § 47. *Id.* X, 476.

Asia.

P. 125. § 1. Strabo, XI, p. 490. Arrian, Exp. Alex. V, 5. — § 2. Strabo, XI, pp. 497, 499. — § 3. *Id.* IX, p. 499. — § 4. *Ib.* p. 501. — § 5. Diodor. Sic. II, 48. — § 6. *Ib.* 49. — § 7. *Ib.* 50. — § 8. *Ib.* 54. — § 9. Arrian. Exp. Alex. VII, 7. — § 10. Diodor. Sic. II, 37. — § 11. Strabo, XV, p. 690. — § 12. *Ib.* p. 693. Compare Epitom. Strab. p. 194. — § 13. Strabo, XV, pp. 726, 727. — § 14. Diodor. Sic. XVII, 70, 71. — § 15. Epitom. Strab. p. 202. — § 16, 17. Xenophon. Cyrop. I, 2. 6.

Africa.

132. § 1. Strabo, XVII, p. 788. — § 2. Diodor. Sic. I, 32. — § 3. Strabo, XVII, p. 788. — § 4. Diodor. Sic. I, 10. — § 5. Strabo, XVII, p. 808. and Epitom. Strab. p. 220, — § 6. Strabo, XVII, p. 816. — § 7. Diodor. Sic. III, 12, 13. — § 8. *Id.* XVII, 52. — § 9, 10. Strabo, XVII, p. 821. — § 11. Diodor. Sic. III, 49. — § 12. *Ib.* 50. — § 13, 14, Strabo, XVII, p. 832.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

Solon.

141. Plutarch. Vita Solon. c. 8.

Aristides.

142. Plutarch. Vita Aristid. c. 1, 3, 4, 6, 7, 24, 25.

Themistocles.

P. 145. Plutarch. Vita Themist. c. 3, 4.

Incidents in the Second Persian War.

147. Plutarch. Vita Themist. c. 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 17.

Cimon.

153. Plutarch. Vita Cimonis, c. 5, 6, 7, 12, 13.

Alcibiades.

157. Plutarch. Vita Alcibiad. c. 2, 7, 10, 11, 13.

Death of Alcibiades.

160. Plutarch. Vita Alcibiad. c. 38, 39.

Pericles.

161. Plutarch. Vita Pericl. c. 33, 34.

Death of Pericles.

163. Plutarch. Vita Pericl. c. 38, 39.

End of the Peloponnesian War.

164. Plutarch. Vita Lysandri. c. 13, 14, 15.

Phocion.

166. Plutarch. Vita Phoc. c. 4, 5, 11, 16, 17, 18.

Phocion's Condemnation and Death.

169. Plutarch. Vita Phoc. c. 34-38.

Demosthenes.

172. Plutarch. Vita Demosthen. c. 7, 12, 16, 17, 18, 20, 21, 28, 29.

LETTERS.

- P. 177. Epist. Divers. Philos. ed. Commel. p. 67.
 178. Alciphronis Epist. ed. Wagner. I. 24. III. 10,
 30, 31, 66.
-

POETICAL EXTRACTS.

- 183 Homeri Iliad. VI. 369. — 502. VIII. 1 — 29.
 XXII. 376 — 515. XXIV. 471 — 675.
-
200. Anacreontis Carm. ed Fischer. 1, 5, 9, 33, 37,
 40, 43, 48.
 206. Theocriti, Bionis, et Moschi Carm. ed. Heindorf. — Bionis Idyll. 1, 2, 6. Moschi Idyll. 1, 3.

NOTES.

80702

NOTES.

ABBREVIATIONS.

B.	Buttmann's Greek Grammar
F.	Fisk's " "
Gr. and Engl. Lex.	Greek and English Lexicon.

Line

Page
1

1. μικρὸς, μικρὰ, μικρόν.
ἔστι, 3. sing. pres. of εἶμι, to be.
βραχὺς, εἶα, ὕ.
2. μακρὸς, μακρὰ, μακρόν. The order is, μακρὰν λύπην.
τίκται, 3. sing. pres. ind. of τίκτω.
φίλει, imperat. of φιλείω, to love.
3. φρόνησιν, acc. of φρόνησις.
4. ἔλεγε, 3. sing. mperf. of λέγω.
5. εἶναι, infin. of εἶμι. the acc. with the infinitive. F. Rule IV.
μητρόπολις, the mother city, in reference to the colonies, which proceed from it; here it signifies *origin, source*.
πάσης, from πᾶς, πᾶσα, πᾶν.
6. ἐργάζεται, 3. sing. pres. of ἐργάζομαι, to cause, to occasion.
ἀλλ', for ἀλλὰ, conjunction, *but*; the final letter being cut off because the next word begins with a vowel. This ἀλλὰ is distinguished by the accent on its second syllable from ἄλλα, the neuter plural of ἄλλος, η, ο, other, another, which is accented on the first syllable.
8. οὐδὲν, from οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν. οὐδὲν ἡδονῆς, no pleasure, literally, *nothing of pleasure*. F. Rule XII.
ἔχει, 3. sing. pres. of ἔχω.
9. κτήσεις, nom. plur. of κτήσις, an acquisition, possession, gain.
μόνοι, from μόνος, η, ον.
βίβαιοι, from βίβαιος, α, ον. βίβαιοι here has two accents, because it is followed by εἰσιν, one of the words called *enclitics*, which throw back their own accent to the preceding word. F. p. 221.
10. εἰσιν, are, 3. plur. pres. of εἶμι.

- 1 10. and 11. ἐν μὲν ... ἐν δὲ. The particles μὲν and δὲ are used with different words or members of a sentence, which have some reference or opposition to each other, as in this sentence; here εὐτυχία, *good fortune* or *prosperity*, is opposed to ἀτυχία, *bad fortune*, or *adversity*. In such instances μὲν and δὲ are not always to be both translated, and δὲ may generally be translated, *but*.

11. πασῶν, genit. pl. of πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

12. ἡ εὐσέβεια — The order is ἡ εὐσέβεια ἔστιν ἡγεμόν. Where a sentence, as in this instance, has two nouns in the nominative case, that noun, which has an article prefixed, is usually the subject or nominative of the verb, and is to be taken first in translating. See examples and exceptions to the rule in Gram. and Gr. and Engl. Lex. under the word ὁ, ἡ, τό.

προσῆκει, is here used impersonally; *it becomes wrestlers, wrestlers must*. See F. Rule XXVIII.

13. γυμνάζειν, infin. pres. of γυμνάζω. From this is derived the English word *gymnastics*.

κλεινός, ἢ, ὄν, *famous*, κλεινότατος, superl. *very famous*. Superlatives are sometimes rendered by the word *very*, and sometimes by *most*.

14. ἦν, *it was*, 3. sing. imperf. of εἶμι.

Διός, genit. of Ζεὺς, *Jupiter*.

17. ἤξατο, 1. aor. ind. mid. of ἄρχω.

2 1. ἰδρύσατο, 1. aor. ind. mid. of ἰδρύω.

Πίστις and Τέρμων, *Fides* and *Terminus*, names of Roman divinities.

2. Καρχηδῶν, *New Carthage* in Spain.

3. δέχομαι, *to succeed*. *Asdrubal* succeeded *Barcas*, commonly called *Amilcar*, in the government of Spain, which had been conquered by the Carthaginians.

πατήρ, acc. of πατήρ, genit. πατρός.

4. Τάλαντον, the same as τὸ Βαβυλώνιον τάλαντον. *Τάλαντον*, a *talent*; anciently the name of a weight and also of a sum of money; as in English, the word *pound*, which originally was a *pound weight* of silver, also means a sum of money, though at the present day it is a sum of money much less in value than a *pound weight* of silver. In this passage, *τάλαντον* means a *sum of money*. The value of the *talent* varied much at different periods and in different countries. The *Babylonian talent* is here said to be worth 72 Attic *minæ*; and according

to the best medium value, each *mina* may be reckoned at £3. 15s. 2 sterling, equal to \$16.66 of our money; at which rate the talent, or 72 *mina*, would be about \$1200.

4. *μνᾶ*, genit. *μνᾶς*, a *mina*; here signifies a piece of money. The Attic *mina*, according to some, was about 17 dollars 18 cents of our money. - See also the word *μνᾶ*, Gr. and Engl. Lex.

5. *δύναται*, is worth, from *δύναμαι*.

7. *θυμὸς*, anger; *ἔστι* understood.

Ὁ *πλοῦτος*, wealth, riches; *ἔστι* understood.

10. *ἦν*, was, imperf. of *εἶμί*.

11. The ancients believed that a greater part of Lower Egypt was formed from the sediment of the Nile.

12. *κατόκνει*, neglect not, contracted for *κατόκνει*, from *κατοκνέω*.

μακρὸς, μακρὰ, μακρόν.

πορεύεσθαι, to go, inf. pres. mid. of *πορεύομαι*.

διδάσκειν, infin. pres. of *διδάσκω*.

13. *ἐπαγγελλόμενος*, particip. pres. of *ἐπαγγέλλομαι*; the construction is *πρὸς τοὺς ἐπαγγελλομένους* (to those who promise) *διδάσκειν χρήσιμόν τι*.

14. *κατῆλθον*, 2. aor. of *κατέρχομαι*.

16. *εἶναι*, are, from *εἶμί* · the accusative with the infinitive. Render, say that the Sun and Moon are, &c.

λείγουσιν for *λείγουσι*, pres. ind. act. of *λείγω*; the final *ν* is here added because the next word begins with a vowel.

μισοῦ from *μισέω*.

17, 18. *πολιμουῖσιν*, 3. pl. pres. of *πολιμέα*.

19. *λύκω* and *ἴππω*, dual of *λύκος* and *ἴππος* · these duals are distinguished from the dative sing. *ἴππῳ* and *λύκῳ* by *ι*, subscribed under the *ω*.

συννόμω, nom. dual of *σύννομος*, feeding together, or in company.

ἔστων, are, 3. dual pres. of *εἶμί*

20. *αὐτὸς*, τῆ, τό · *οὐ τὴν αὐτὴν*, ὁδόν understood, not the same way.

ἴασιν, 3. plur. pres. of *εἶμι*, to go; which is distinguished by the accent from *εἶμι*, to be.

21. *μειγίστω*, nom. dual, from *μείγιστος*, the superl. of *μείγας*, μεγάλη, μέγα.

πολλούς, acc. pl. of *πολύς*, πολλή, πολύ.

ἀπώλισαν, 1. aor. of *ἀπόλλυμι*.

22. *ἀνατρέφουσιν*, part. pres. of *ἀνατρέφω*.

2 23. κομιδῇ, adv. *very*; dative of the substantive κομιδῇ (which means *care, diligence*,) used adverbially.

24. ἄκρα nom. pl. of ἄκρον, *the summits or tops*; ἡ ἄκρα fem. is also used in the same sense.

οἱ ἐνοικοῦντες, *those who inhabit*; ἐνοικίω.

24, 25. μακροβιῶτατος, η, ον, *very long lived*; superl. of μακρόβιος. The order is, οἱ ἐνοικοῦντες τὰ ἄκρα τοῦ Ἄθω λέγονται εἶναι μακροβιῶτατοι.

25. λέγονται, *are said*, 3. pl. pres. ind. pass. of λέγω

3 1. ἐξέκαλυψε, 1. aor. of ἐκκαλύπτω; the first aorist, as in this instance, must often be rendered by the present tense; *to disclose or uncover*; the true force of the aorist in such instances may be better expressed by the verb, *is accustomed, or is wont*, as here we might say, *is accustomed to disclose*.

κρυπτόμενον, *hidden or concealed*; part. pres. pass. of κρύπτω. The construction is ὁρῆν πολλὰκις ἐξέκαλυψε νόον κρυπτόμενον ἀνθρώπων.

εἴδους, genit. sing. of εἶδος, *the form or figure*.

2. ἴσῃ, for ἴστί. The construction is χαλκῆς ἴστι κάτοπτρον εἴδους. The ancients used metallic mirrors for looking-glasses.

ἀνδρῶς, genit. of ἀνὴρ.

ἴδειξαι, *is wont to reveal*, 1 aor. of δείκνυμι. See remark in preceding note.

4. Ἐρυκι, from Ἐρυξ.

νιῶς, Attic for νῶος.

5. ᾧ, from ᾗς, ἡ, ᾧ.

πολὸν πλῆθος, *a great many, literally a great multitude*.

τρίφεται, 3. sing. pres. pass. of τρίφω.

6. κατασκευάσει, *built*, from κατασκευάζω.

7. αἰροῦνται, 3. pl. pres. pass. of αἰρέω.

ἀλώπικος, genit. sing. of ἀλώπηξ.

7, 8. τοτὶ μὲν ... τοτὶ δὲ, *sometimes ... sometimes*.

8, 9. πλείστους, superl. πλείστος, η, ον, of πολὺς. F. p. 52.

10. ἦν, *was*, from εἰμί.

12. πατρίδος, genit. sing. of πατρίς.

13. ὦν, *being*; that is, *while he was*; part. pres. of εἰμί. This is distinguished from ὦν, genit. pl. of ᾗς, ἡ ᾗ, by its accent and breathing.

ἐν θήκαις, *in the chase*.

13. *σοῦς*, genit. sing. of *σοῦς*.

ἐπλήγη, was wounded, from *πλήσσω*, or *πλήττω*.

14. *ἐγένετο*, became, from *γίνομαι*.

15. *δράκοντος*, genit. sing. of *δράκων*.

15. 16. *ὄρρωδεῖ*, 3. sing. pres. of *ὄρρωδέω*.

16. *ὑπάρχων*, like *ὦν* in note page 3, line 13; part. pres. of *ὑπάρχω*, being, instead of, when he was.

μῦν, acc. sing. of *μῦς*.

διώκων, particip. pres. of *διώκω*, pursuing, instead of, while he pursued.

17. *μέλιτος*, genit. sing. of *μέλι*.

ἔπεσεν, he fell, from *πίπτω*; instead of *ἔπεσε καὶ ἀπίθανεν*, fell and died.

ἀπίθανεν, 2. aor. of *ἀποθνήσκω*.

18. *δισπάσαντο*, from *διασπάω*.

20. *ἄνδρες*, nom. pl. of *ἄνθρωπος*.

εἰκόνας, nom. pl. of *εἰκὼν*, genit. sing. *εἰκόνης* · see note above as to the subject of the verb.

21. *ἔκησαν*, lived, dwelt, from *οἰκίω*

πρῶτοι, at first, from *πρῶτος*. The order is, *Αὔσονες αὐτόχθονες ἔκησαν τὴν Ἰταλίαν*.

21. 22. *αὐτόχθονες*, nom. pl. of *αὐτόχθων*.

22. *ἄπαντες*, from *ἄπας*, *ασα*, *ἄν* · compounded of *α* (for *ἄμα*) and *πᾶς*.

23. *ὑδατος*, genit. sing. of *ὑδωρ*.

κοιλαίνουσιν, 3. pl. pres. ind. of *κοιλαίνομαι*.

25. *ἔθουον*, 3. pl. pres. ind. of *θύω*.

1. *οἱ δὲ*, that is, *πέρδικες*.

ἦσαν, 3. pl. of *εἰμί*.

2. *λίγει*, 3. sing. pres. of *λέγω*.

τοὺς γέροντας, acc. pl. of *γέρον*.

παλίμπαιδας, from *παλίμπαις* · *παλίμπαιδας γίγνεσθαι* · the accusative with the infinit. The order is, *τοὺς γέροντας γίγνεσθαι παλίμπαιδας*.

3. *γίγνεσθαι*, become, pres. infinit. of *γίγνομαι*; accusative with the infinitive. F. Rule IV.

4. *μυρμήκων*, genit. pl. of *μύρμηξ*.

γεγονέναι, became, perf. inf. of *γίγνομαι*.

ἄνδρας, acc. with inf.; the order is *τοὺς Μυρμιδόνους γεγοθέναι ἄνδρας ἐν μυρμήκων*.

- 4 5. οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων, *the Nomades of Libya*, instead of, *the Libyan Nomades*.
6. ἀριθμοῦσιν. 3. pl. pres. ind. of ἀριθμῶ, *reckon time*.
ταῖς ἡμέραις, *by the days*, ταῖς νύξιν, *by the nights*.
ἔρωτηθεῖς, part. 1. aor. pass. *being asked*, instead of, *when he was asked*, from ἐρωτάω.
7. μέγιστον, superl. of μέγας. F. p. 52.
ἐλάχιστος, superl. of ἕλαχός.
εἶπε, *he said*; from ἔπω.
φρένες, from φρέην.
8. κρείσσων, *better, mightier*. F. p. 51.
9. χειρῶν, from χεῖρ, χειρῶς, poet. χερῶς · ἐστὶ understood.
10. γυναῖξι, dat. pl. of γυνή.
φέρει, 3. sing. *brings, adds*; from φερω · the order is, ἡ σιγὴ φέρι κόσμον γυναῖξι.
11. ᾧτα, from οὖς, ᾧτός.
οὐκ ἔχουσιν, part. pres. of ἔχω · *not having*, instead of, *that has not*.
12. τῶ πόδι, dual of ποῦς · *in the feet*.
ἦν, *was*; 3. sing. imperf. of εἰμί.
13. γράφεται, *is painted, represented in a picture*.
ὑποβλίπουσα, *looking at, regarding*, part. pres. of ὑποβλέπω ·
δεινὸν is here used adverbially.
ἔχει, 3. sing. pres. of ἔχω.
14. καθῆστον, *sit*, from κάθημαι.
γελῶντε, dual of γελῶν, *smiling*, part. pres. of γελᾶω.
μηδεῖς, μηδεμία, μηδὲν, *nothing*. F. XIV, p. 159.
15. τῶν μελλόντων from τὰ μέλλοντα, *literally, the future; of the things which awaited them*.
εἰδότε, *knowing*, dual of εἶδως from οἶδα, *I know*. B. p. 201.
καὶ ταῦτα, *although*, (Latin *idque*.) B. § 151, p. 314.
ὄρωντε, *seeing, even when they saw*; dual of ὄρων part. of ὁράω.
17. μέγιστον, superl. of μέγας.
18. τυφλόν, χερῆμά ἐστι understood.
19. ἰλλισίς, ἐστὶ understood.
νόμοι, εἰσὶ understood.
20. οὐδὲν after the negative for τι. B. p. 307.
21. ἔφη, *said*; from φημί.
μῆμνησο, *remember thou*, from μμνήσκω.

22. διαστάσιως, genit. of διάστασις. F. Rule XVIII, p. 162. 4
 ἤρξω, from ἄρχω.
 διαλύσειως, genit. sing. of διάλυσις. F. Rule XVIII.
24. κουρείως, genit. of κουρεύς, a barber.
 τὴν τέχνην, by trade.
 ὁμονοούντων, from ὁμονοίω.
25. ἰσχυροτέρα, comp. of ἰσχυρός, ἄ, ὄν. F. Rule XV, p. 159. 5
 2. ἔθριψεν, 1. aor. of τρίφω.
 3. Πύθωνα, *Pythou*, the name of the serpent that guarded the Delphian oracle, which was in the possession of the goddess *Ge*, or *Gaea*.
 4. κατατόξουσιν, from κατατοξεύω.
 ἦλθεν, from ἔρχομαι.
 παρέλαβε, from παραλαμβάνω.
 5. ἔση, thou will be, from εἰμί.
 6. ἄρξῃς, from ἄρχω.
 στυπὸν, by crasis for στυπτόν, from σὺ and αὐτός.
 αἰδιῶσθαι, from αἰδίομαι.
 7. ἔχουσιν, 3. pl. from ἔχω.
 9. εἰσὶν, are, from εἰμί.
 τὸ μὲν, the one; see remark on the use of μὲν and δι, page 1, lines 10 and 11.
 9, 10. καλούμενον, called; part. pres. of καλῶ.
 10. ἔχει, 3. sing. pres. of ἔχω.
 11. φέρι, 3. sing. pres. of φέρω. Compare note, l. 17.
 12. μίγιστον, superl. of μίγας.
 ἔφυ, is; from φύω.
 12, 13. τιτρώσκει, 3. sing. pres. of τιτρώσκω.
 13. Δημήτριος, the son of Antigonus, one of the successors of Alexander the great. Timotheus, an Athenian general.
 14. ἤρει, 3. sing. imperf. of αἰρέω.
 κατασίων, part. pres. of κατασίω, shaking down instead of by shaking down.
 15. πείθων, part. pres. of πείθω, persuading, for by persuading.
 ἐγένετο, from γίγνομαι, there was, that is, there lived.
 16. ἀφ' οὗ, from whom; from ἀπὸ, and οὗ genit. of εἶς, ἡ, ὅ.
 17. ὀνομάζεται, 3. sing. pres. ind. pass. of ὀνομάζω. The verb in the singular is joined with neuters plural. See B. § 129. 1. p. 261. F. p. 147. Exc. 1.
 τίμα, honor thou; imperat. of τιμάω.

- 5 18. φυλάττει, 3. sing. pres. of φυλάττω.
πολύποδες, nom. pl. of πολύπους.
έλλοχῶσι, 3. pl. pres. of έλλοχάω.
19. εἶπε, said, 3. sing. imperf. ind. of ἔπω.
20. φέρειν, acc. with inf. The order is, 'Ανάχαρσις εἶπε τὴν ἄμπι-
λον φέρειν τρεῖς βότρυς.
22. πόνος, ἐστὶ understood.
ἔλαβον, have acquired or gained; from λαμβάνω.
23. νοσοῦσης, genit. sing. of νοσῶν, οὔσα, οὖν, from νοσῶ. The or-
der is λόγος ἐστὶ φάρμακον ψυχῆς νοσοῦσης.
24. τὸ γῆρας. The order is τὸ γῆρας ἐστὶ χαλεπὸν βαρὺς τοῖς ἀνθρώ-
ποις · χαλεπὸν agrees with βάρυς.
26. ἀφ' οὗ · see above, p. 5. l. 16.
27. καλιῖται, 3. sing. pres. pass. of καλιέω.
οὔτε, ... οὔτε, neither ... nor; when the word οὔτε occurs
twice in a sentence, the first οὔτε signifies neither, and the second
nor.
- ὠφελίῃ, 3. sing. pres. ind. of ὠφελίω.
- 6 3. σιτιοῦνται, feed themselves on, used with the genit. of a thing,
from σιτίομαι. F. Rule XVIII, Obs. 9.
5. ἐκλεισιπότης, genit. sing. of ἐκλεισιπότης · part. perf. mid. of
ἐκλείπω.
6. μιστά, the genitives στάσιως and ἀναρχίας, are governed by
μιστά. F. Rule XIII, p. 158.
7. φέρεται, is borne on, rushes on.
μένος χιόνος, the power of the snow, that is, abundance, or sim-
ply the snow.
10. ταράσσεται, 3. sing. pres. pass. of ταράσσω.
11. φύσις, ἐστὶ understood.
13. εἶχε, 3. sing. imperf. of ἔχω.
14. ἔφη, 3. sing. imperf. of φημί · accusative with the infinitive.
15. διαφέρειν, inf. pres. of διαφέρω, with the genitive of the thing
differed from.
16. ἐνιδιζόμενος, part. pres. of ἐνιδίζω.
εἶπε, said, from ἔπω.
Τῷ γίνε, By descent, or birth. Σκύθης εἶμι, understood, a Scyth-
ian, of course a barbarian. F. Rule XXXVIII, p. 182.
17. ἄλλ', instead of ἀλλά. See note, p. 1. l. 6.
ἔξῃ, it was lawful, 3. sing. imperf. of ἔξιστι.

17. ζῆν, Doric for ζᾱν, inf. pres. of ζᾱω.
18. βασιλεύειν, inf. pres. of βασιλεύω, with the genitive of the thing ruled over.
19. ἄρχειν, inf. pres. of ἄρχω.
20. μένειν, inf. pres. of μένω.
21. ὄντι, dat. sing. of ὄν from εἰμί · ὄντι is not here rendered.
22. εἴλετο, chose; from αἰρέω.
εἶναι, inf. pres. of εἰμί.
ἀργός ὄν, being indolent, instead of in indolence.
μηδὲν, from μηδέτις, μηδεμία, μηδέν.
μηδὲν χράμενος, part. pres. of χράομαι · without making use of, without exercising.
23. δεῖ, (Latin oportet) it is necessary; χρεῖσθαι κοσμίωσθαι, (modestia uti,) to be modest.
26. ἔβαψεν, from βάπτω.
28. ἔρριψεν, from ῥίπτω.
προσηνήχθη, 1. aor. pass. of προσφέρω.
1. ποθεῖ, 3. sing. pres. ind. of ποθίω.
μετὰ, instead of μετὰ, because the next word begins with an aspirated vowel.
2. καὶ ἰάν, for καὶ ἰάν.
3. ἀφίλης, you should take away, or deprive of; from ἀφαιρέω.
4. ποιῆς, 2. sing. pres. ind. of ποίω.
ἔλαβε, took; 3. sing. 2. aor. of λαμβάνω.
5. παρ', instead of παρά.
μὲν ... δὲ. For use of these particles, see note p. 1. l. 10, 11.
θάρρακα, acc. sing. of θάρραξ.
7. δότε, give, from δίδωμι.
10. Ξέρξην πολεμοῦντος, when Xerxes was waging war. F. Rule, XXXIII, p. 179.
πολεμοῦντος, part. pres. of πολεμίω.
11. ἰδοῦσι, thought, seemed; 3. sing. imperf. of δεικνύω.
ἰδεῖν, to see, from ἰδω.
12. ἐκπρεπιστάτα, superl. of ἐκπρεπής.
14. γενόμενος, being; instead of, when he was; part. 2. aor. mid. of γίνομαι.
ἐκέλευσε, ordered, commanded.
15. φεύγειν, inf. pres. of φεύγω.
διώκειν, inf. pres. of διώκω.

- 7 16. *κολάζονται*, 3. pl. pres. ind. pass. of *κολάζω*.
ἐν ᾄδου, that is, *ἐν δώματι ᾄδου*, in *Hades*, or the infernal regions; literally *in the abode of Hades*.
17. *πίνητε*, from *πίνης*.
20. *εἶχον*, 3. pl. imperf. of *εἶχω*.
τριῖς οὔσαι, to be rendered, *for all three*, or, *being three*, or, *all three together*.
καὶ ταῦτα, and these.
παρὰ μίρας, in succession.
ἔπασαν, they gave, or imparted; from *ἐπάζω*.
21. *Κλειάνθης*, *Cleantes*, a Stoic philosopher, was in his youth so poor, that he could not procure the common materials for writing.
22. *ἔγραφεν*, 3. sing. imperf. of *γράφω*.
ἅπτε, literally, *all which*, here rendered, *those things which*; from *ἅπτερ*, *ἥπτερ*, *ὅπτερ*.
ἤκουε, 3. sing. imperf. of *ἀκούω*.
ἀπορία κερμάτων, for want of money.
23. *ὥστε ἀνήσασθαι*, so as to buy; render, *wherewith to buy*; from *ἀνέομαι*.
24. *ἔνειμε*, has bestowed, from *νέμω*.
27. *ὄντα*, being, or when he was; part. pres. of *εἶμί*.
28. *ἔτριφε*, 3. sing. imperf. of *τρίφω*.
29. *ἔθηκε*, made him, from *τίθημι*.
30. *ἔφη*, 3. sing. imperf. of *φημί*.
δεῖν, man ought, it is proper; inf. of *δεῖ*, impersonal verb.
κοσμεῖν, inf. pres. of *κοσμέω*.
31. *τῶν οἰκούντων*, of the inhabitants; from *οἰκῶν*, *οὔντος*; part. pres. of *οἰκίω*.
- 8 1. *εἶχεν*, for *εἶχε*, 3. sing. imperf. of *εἶχω* · see note p. 2. l. 16. under the word *λίγουσι*.
4. *κίῳται*, 3. sing. pres. of *κίωμαι*.
5. *ἔστι* is understood after *βίος*.
6. *βραχιῶα*, from *βραχὺς*, *εἶα*, *ύ*.
7. *κέρδος αἰσχρὸν*, *ἔστι* understood,
πὸ μίλλον, *ἔστι* understood.
8. *γίγνεται*, results; from *γίνομαι* or *γίγνομαι*.
9. *εἶπε*, called; from *ἔπω*. B. p. 197.
11. *πολλοί*, from *πολύς*.
12. *ἔραστα*, from *ἔραστῆς*, *οὔ*.

12. εἰσὶν, are; from εἰμί.

Τυραννίς, ἴστί understood.

πλοῦτος, χρεῖμά ἴστιν understood. See note above, p. 1. l. 12.

τυφλὸν, χρεῖμα understood; χρεῖμα is also understood after πιστὸν, &c.

15. ἔχει φόβον, brings or causes fear; a neuter plural with a verb in the singular.

ἔχει, 3. sing. pres. ind. of ἔχω.

16. κυρεῖ, from κυρεῖω · synonymous with ἴστί.

18. κρεῖττον, comparative of ἀγαθός.

μετ' for μετά.

19. ἀπαντας, from ἀπας, ασα, αν.

20. μάχισθαι, inf. pres. of μάχομαι.

ἀγαθοί, the valiant; κακοί, the cowardly.

ὀργῆς, than anger; the order ἴς, οὐδὲν (ἴστιν) ἀδικώτερον ὀργῆς.

After the comparative degree ἦ, ἔθαν, is often omitted, and the genitive used instead of the nominative. See F. Rule XV. B. p. 269.

21. πόλεμος ἔνδοξος (ἴστί understood); the order is, πόλεμος ἔνδοξος αἰρετώτερος αἰσχυρῶς εἰρήνης.

22. ἔφη, from φημί.

δεῖν, ουχί; accusative with the infinitive.

23. παυόμενον, part. pres. of παύω; literally, ceasing from; it may here be rendered, retiring from office.

24. γιγόναι, perf. inf. mid. of γίνομαι.

σοφία, ἴστί understood.

26. νεώτερον · the order is, οὐκ ἔξιςτι νεώτερον καταμαρτυρεῖν πρεσβυτέρου.

1. οὐκ ἔξιςτι, it is not permitted.

καταμαρτυρεῖν, inf. pres. of καταμαρτυρεῖω · with the genitive of the person against whom one bears witness.

ἴστί understood after δόξα.

4. πολλὰ ἴστί, and ὅσα ἔχει · neuters plural with a verb singular.

See B. p. 261. F. p. 147.

ὅσα, all those which; from ὅσος, η, ον.

5. πλείους, contracted for πλείονας · comparative degree of πολὺς.

ἔχει, see note, line 4, above.

τὸ ποιεῖν, from ποίω · κειυῖσαι from κειύω. These infinitives are here used as substantives. See F. Rule XXX.

6. γλυκίον, comparative of γλυκύς.

- 9 7. *οὐκ ἔστιν* · *οὐδὲν* instead of *τι* after a negative; B. p. 307. F. Rule XV, p. 159. The order is *οὐδὲν ἔστι τέκνοις ἥδιον μητρὸς, than the mother.*
8. *φθόνος*, the order is, *φθόνος κρείσσων (ἔστι) οἰκτιρμοῦ.*
χρῆ, *it is necessary, it is proper.*
σιγαῖν, pres. inf. of *σιγάω.*
ἢ κρείσσονα λέγειν, or *say something which is better.* F. Rule XV, p. 159.
9. *λέγειν*, inf. pres. of *λέγω.*
ᾧτα, acc. pl. of *οὔς, ᾠτές.*
ἔχομεν, 1. pl. pres. ind. of *ἔχω.*
10. *ἐν*, from *εἷς, μία, ἕν.*
ἀκούωμεν, 1. pl. pres. subj. of *ἀκούω.*
ἥττονα, comp. of *ἔλαχός.* See F. p. 51.
11. *λέγωμεν*, 1. pl. pres. subj. of *λέγω.*
πλείον ἔστι, *is more abundant.*
12. *συμφέροντος*, *than what is useful*; part. pres. of *συμφέρω.*
ἄρχε, imperat. of *ἄρχω*, with the genit.
μηδὲν ἥττον, *not less*; see note, p. 9. l. 10.
13. *στέργε*, *love, be content with*; pres. pass. of *στέργω.*
τὰ πάροντα, *what thou hast*, literally, *things present*; part. pres. of *πάρημι.*
ζήτει δὲ, *but seek*; imperat. pres. of *ζητέω.*
βελτίω, irregular comparison of *ἀγαθός.*
14. *οἱ μετέχοντες*, from *μετέχω*, with the genitive of the thing participated. The order is, *οἱ μετέχοντες τῶν τελετῶν ἔχουσιν τὰς ἐλπιδας ἡδίους περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ βίου.* ‘*than the uninitiated,*’ understood.
ἡδίους, comp. of *ἡδύς, ἡδιῶ, ἡδύ.*
15. *ἔχουσιν*, 3. pl. pres. ind. of *ἔχω.*
19. *τῶν ὄντων*, part. pres. of *ᾶν*, *of beings*; the neuter adjectives in this sentence agree with *χεῖμα* understood.
21. *χωρεῖ*, 3. sing. of *χωρέω.*
22. *τρέχει*, 3. sing. of *τρέχω.*
κραταῖ, 3. sing. pres. ind. of *κραταίω*, with the genitive.
23. *ἀνευρίσκει*, 3. sing. pres. ind. act. of *ἀνευρίσκω.*
24. *γίγνεται*, *becomes*; from *γίγνομαι*, or *γίνομαι.*
25. *ὦν*, *τοῦ προκοδείλου* understood.
χηνείου, ᾧού understood, instead of *ἢ ὦν χήνιον.*
26. *ἑπτὰ καὶ δικάπηχες*, *seventeen eils long.*

27. βίος. The order is, ὁ βίος τῶν πλείστων παραπόλλυται 9
μιλλησῶν.

παραπόλλυται, is lost, 3. sing. pres. ind. pass. of παραπόλλυμι.

28. ῥ', instead of τι.

ὕγαιίνειν, inf. pres. of ὕγαιίνα.

30. τυχεῖν, τυγχάνω, with the genitive. The construction is,
τυχεῖν τούτων, ὧν, to obtain that, which.

ἐρᾶ, 3. sing. pres. ind. act. of ἐράω, with the genitive.

F. Rule XVIII.

31. χειρίστοις, superl. of κακός · formed from χείρ.

1. βελτίστοις, superl. of ἀγαθός · formed from the verb βούλομαι. 10

ὑπερορᾶ, 3. sing. pres. ind. of ὑπεροράω.

2. θαυμάζει, 3. sing. pres. of θαυμάζω. It signifies here to venerate, and through veneration, to spare.

3. κείται, 3. sing. pres. ind. of κείμαι.

4. οἱ πλούσιοι. The order is, οἱ πλούσιοι πολλάκις οὐ συνίενται
τῆς εὐτυχίας ἠδονῆς διηνεκούς.

5. συνίενται, 3. pl. pres. of συνίημι, with the genit.

ἦν, υἱός understood, was the son.

6. ἐκ, through. The order is, πάντα δύναται γίγνεσθαι κρείττονα
ἐκ, &c.

8. δύναται, 3. sing. pres. of δύναμαι.

γίγνεσθαι, inf. pres. of γίγνομαι.

9. ἀποδίδωκε, has attributed.

10. περιεσύληψε, plundered.

11. ἔχον, part. pres. neuter gender, of ἔχω, agreeing with
ἄγαλμα.

παράκειμήνην, from παρακείμενος, η, ον, part. pres. of παράκειμαι.

12. ἀφείλεν, took away; 2. aor. of ἀφαιρίζω.

ἰδὼν, 2. aor. part. of εἶδω · seeing.

14. φαίνεται, αἰρηται; from φαίνομαι.

15. Οὐ κρείττον, ἔστι understood.

16. ἀσπάσασθαι, to choose, to lead; inf. of ἀσπάζομαι.

17. ἀνδρός ἐστιν, it is the part or duty of a man. F. Rule XVII,

p. 162.

τᾶλθῆ, instead of τὰ ἀλθῆ.

18. λίγειν, inf. pres. of λίγω.

19. εἶχεν, 3. sing. imperf. of ἔχω.

21. εἶναι, inf. pres. of εἶμι · acc. with the inf.

- 10 22. καθ' instead of κατά.
 23. διακρίνουσιν, 3. pl. pres. ind. of διακρίνω.
 χείρους, comp. ; see κακός.
 24. ἄρχειν, to rule ; acc. with inf. from ἄρχω, with the genit.
- F. Rule XVIII, 11.
25. ἔλιγεν, 3. sing. imp. or 2. aor. of λέγω.
 κρείττον, εἶναι understood, it was better.
 27. ὦν, οὔσα, ὄν, part. pres. of εἰμί. ὦν is here to be rendered, which is.
- βαδίζει, 3. sing. pres. ind. from βαδίζω.
28. χρῆται, Attic for χρᾶται, it uses ; 3. sing. pres. ind. of χρᾶσθαι.
 ἐπολίμησιν, waged war ; from πολιεῖω.
30. ἔγραψε, wrote ; from γράφω.
31. βιώσας, having lived ; from βίωω.
- 11 1. ἐπέρασε, passed over, carried over ; from περάω.
 4. ἰστοροῦσι, they say ; 3. pl. pres. ind. of ἰστορέω.
 ζῆν, to live ; Doric for ζᾶν, from ζάω.
 5. βιῶν, inf. pres. of βίωω.
 λόγος, ἔστι understood, it is the report ; equivalent to λέγουσι, they say.
7. λέγεται, is said ; 3. sing. pres. ind. pass. of λέγω.
 βιώσασαι, to have lived ; inf. 1. aor. of βίωω.
8. ἐτῶν, genit. of quality. F. Rule XI, p. 157.
9. ἐτελεύτησε, 1. aor. ind. of τελευτάω.
10. βιούς, part. pres. of βίωω, after he had lived.
12. ἐνὸς διόντα ἕτη, thirty years less or wanting one ; ἐνὸς governed by διόντα. F. Rule XVIII, 6.
- βασιλεύσαντος, after he had reigned, literally, having reigned ; part. 1. aor. ind. act. of βασιλεύω.
17. εἶπε, said ; imperf. of ἔπω.
 ἀπειλις, 2. sing. pres. ind. of ἀπειλίω.
18. τὸν θάνατον, ἀπειλιῖ understood.
19. ἐτελεύτησε, 1. aor. of τελευτάω.
 ἀπαντήσας, having met ; from ἀπαντάω.
 ζῶντι, the survivor ; part. pres. of ζάω.
20. ἠρώτα, 3. sing. imperf. of ἔρωτάω.
 σὺ ἀτίθανες, is it you that died ? from ἀποθήσκω.
 τοῦτ', instead of τοῦτο.
21. ἀπολιποῦσα, leaving ; part. 2. aor. act. of ἀπολείπω.

21. θάμιζεις, 2. sing. pres. ind. of θαμίζω. 11
22. σωφρονεῖν, inf. pres. of σωφρονέω. The order is, τοῦτο οὐκ ἴστί σωφρονεῖν.
οὐχ οὕτω, not on this condition, these terms.
23. παρίδωκεν, has given; from παραδίδωμι.
24. ἀπορῶν, being in want (of money); part. pres. of ἀπορέω.
ἐπίπρασκι, 3. sing. imperf. of πιπράσκω.
25. γράφω, part. pres. ind. of γράφω.
ἔλεγε, 3. sing. imperf. of λέγω· γράφω, ἔλεγε, wrote him in
a letter.
Σύγχαίρει, rejoice with; imperat. pres. of συγχαίρω.
26. τρίφει, 3. sing. pres. ind. of τρίφω. 12
1. λέγονται εἶναι, are said to be.
2. παίουσιν, 3. pl. pres. ind. of παίω.
εἰς θάνατον, to death, mortally.
τοὺς ζήνους, παίουσιν understood.
3. ἀγαπῶσι, 3. pl. pres. ind. of ἀγαπάω.
5. ἐρωτηθεῖς, having been asked; part. 1. aor. pass. of ἐρωτάω.
6. ἔφη, 2. aor. of φημί.
7. ἔφυσεν, produced; from φύω.
8. κρατῶν, part. pres. of κρατάω· governing the genit.
9. Περσικὸς, ἔστι understood.
10. δύναμιν, ability. The order is, ἕκαστος κατὰ τὴν δύναμιν, each one according to his ability or power.
11. προσκομίζουσιν, 3. pl. pres. ind. of προσκομίζω.
πωλῶν, part. pres. of πωλείω.
12. εἰς δεῖγμα, as a sample.
περιφέρειν, 3. sing. imperf. of περιφέρω.
ἂν, if thou art; part. pres. of εἶμί.
ταυτὰ, instead of τὰ αὐτὰ, the same; in the same way.
13. γίγνωσκι, know, decide; imperat. from γιγνώσκω.
ποιῶν, part. pres. of ποίω.
14. ἐπιμελοῦ, take care of; imperat. of ἐπιμελίομαι, with the genitive of the thing cared for. F. Rule XVIII, Obs. 2.
Βούλου, seek; imperat. of βούλομαι.
ἀρίσκειν, inf. pres. of ἀρίσκω.
15. Πάντων, of all. The order is, αἰσχύνου σουτὸν μάλιστα πάντων.
16. αἰσχύνου, respect, regard, reverence; pres. imperat. of αἰσχύνωμαι.

- 12 17. Οἱ πονηροί. The order is, οἱ πονηροὶ ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὸ κέρδος.
ἀποβλέπουν, look only to, &c., from ἀποβλέπω.
- 18, 19. κολάζεται, 3. sing. pres. ind. pass.
20. σώζεσθαι, inf. pres. of σώζω.
21. ἀνασπῶσι, from ἀνασπάω. The order is, ἀνασπῶσι (αὐτὸν) καὶ (εὐεν) ἐξ αὐτῶν βαράθρων.
22. ὄφελος. The order is, οὐδὲν ὄφελος, ἰστὶν understood; there is no advantage.
23. ἔλθῃ, comes upon; from ἔρχομαι.
24. στρατεύοιτο, opt. pres. mid. of στρατεύομαι.
25. εἶσθαι μηδὲν διαφέρειν, that he thought himself to differ in nothing. The construction is, μηδὲν διαφέρειν τῶν ἱσποκόμων · τῶν ἱσποκόμων governed in the genitive by διαφέρειν. F. Rule XVIII, Obs. 14.
ἑρωτηθεὶς, being asked; from ἑρωτάω.
- 13 1. εὐδοκμοίῃ ἄν, might gain renown, be distinguished; εὐδοκμοίῃ, Attic dialect, instead of εὐδοκμοῖ, from εὐδοκμία.
4. καταφρονῶν, if he should despise; governing the genitive. F. Rule XVIII, Obs. 3.
5. ταριχίουντες, αὐτοὺς understood; embalming them, literally, preserving, smoking, salting.
6. Ῥωμαῖοι δὲ, θάπτουσι τοὺς νεκροὺς understood.
7. διώκουσιν, from διώκω.
8. τοὺς Ἀθηναίους, governed by εἴκαζι, together with τοῖς Ῥωμαῖς. F. Rule XXIV. p. 171.
ἔχουσιν, part. pres. of ἔχω, dat. pl.; which have, instead of having.
10. ἰατρικὴν, the healing art, τέχνην understood.
ἰσπούδασι, 1. aor. act. of σπουδάζω.
11. ἰᾶτο, 3. sing. pres. ind. of ἰάομαι.
ἔτιμνε, imp. ind. act. of τίμνω.
12. καὶ τὰ λοιπά, this is the Latin *et cetera*; ἐποίει is understood.
ἰστασιαζέτην, from στασιάζω.
13. ἔτι παῖδι ὄντι, while yet children.
κατίλιπι, 2. aor. act. of καταλείπω.
14. ἐξέπλιυσι, 1. aor. act. of ἐκπλίοω.
ἀπήγαγεν, 2. aor. of ἀπάγωω.
16. τῆς Ἑλλάδος, genit. governed by ἰερώτησιν. F. Rule XVIII, Obs. 12.

17. *χρόνον*, for a period. F. XLI, p. 183.
χρωμένη, with the dative. F. Rule XX, Obs. 7. *Serving or obeying*; so long as she served, obeyed, or used.
20. *σώσω*, future of *σώζω*.
21. *ὀνειδίσης*, from *ὀνειδίξω*.
22. *Κἄν*, instead of *καὶ ἴάν*.
ῆς, should be; 2. sing. pres. sub. of *εἰμί*.
- 22, 23. *μήτι ... μηδὲν*, instead of *τί*.
23. *ἐργάση*, from *ἐργάζομαι*.
ῆς, thou wilt be; 2. sing. fut. ind. of *εἰμί*. The order is,
ἴσῃ ἄξιος αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν.
Αἰδοῦς, genit. contract. governed by *ἄξιος*. F. Rule XIII,
p. 158.
24. *ἄρξῃς*, from *ἄρχω*.
αἰδεῖσθαι, from *αἰδέομαι*.
25. *Ἄδύνατον*, ἴσσι understood.
γινωγραφήσαι, from *γινωγραφίω*.
26. *τὸ ποιεῖν*, infinitive used as a substantive. F. Rule VIII,
Obs. 5.
27. *μὴν ἡμέραν*, by day; *μὴν* instead of *μὴνά*.
ἄψας, 1. aor. part. of *ἄπτω*.
28. *τὴν*, agreeing with *σκληρότητα*,
29. *καταλύσαντες*, having laid aside, or, after they had laid aside;
from *καταλύω*.
ἔξωκειλαν, from *ἔξοκέλλω*.
30. *συνοικίσας*, from *συνοικίζω*.
1. *τοὺς κατοικοῦντας*, the inhabitants; from *κατοικίω*.
2. *ἀπέφηνεν*, from *ἀποφαίνω*.
3. *ἀποθανεῖν*, 2. aor. inf. of *ἀποθνήσκω*.
4. *ἀπένειμεν*, from *ἀπονέμω*. The construction is *ἡ φύσις ἀπένειμε τοῖς ἀγαθοῖς ἴδιον* (as something peculiar) *τὸ καλῶς ἀποθανεῖν*.
ὑπέμεινα, from *ὑπομένω*.
5. *Ἐξ οὗ*, since; *χρόνου* understood.
ἐπενόησας, 2. sing. 1. aor. ind. thou thoughtest; from
ἐπινοῶ.
6. *σιμνὸς τις ἐγένου*, thou hast become a pedant; *τις* in this passage cannot be translated.
ἐγένου, from *γίνομαι*.
7. *ἐπῆρας*, from *ἐπαίρω*.

- 14 7. διακαθήραντι, 1. aor. part. of διακαθαίρω.
 8. ἐπίστη, 3. sing. 2. aor. of ἐφίστημι.
 ἱπῆνει, from ἱπαινέω.
 τὴν φιλιργίαν, ἑμοῦ understood.
 11. τούτων σπαρίντων, part. 2. aor. pass. of σπαίρω · *these being sown*, or, *when these were sown*. Genitive absolute. F. Rule XXXIII, p. 179.
 ἀνίτειλαν, from ἀνατίλλω.
 12. Ἀφροσύνης ἐστὶ, *it is a mark of folly*.
 13. περιστιῖλαι, from περιστίλλω.
 15. μαβῶν, 2. aor. part. of μανθάνω.
 16. ζῆ, from ζάω.
 ἀγοράσας, from ἀγοράζω.
 17. συγκάμνειν. The order is, ὁ Θεὸς φιλεῖ (loves) συγκάμνειν (to assist) τῷ κάμνοντι.
 18. μὴ καμῶν, instead of εἰ μὴ κάμνοις, from κάμνω.
 δύναις, 2. sing. pres. opt. of δύναμαι.
 19. ἔτιμιν, from τίμνω.
 Δημοσθένους ἐπόντος, *when Demosthenes said*, literally, *Demosthenes saying*; genit. absolute. See above, p. 14. l. 11.
 20. Ἀποκτινοῦσι, from ἀποκτίνω.
 21. μανῶσι, 3. pl. 2. aor. subj. of μαίνομαι.
 24. καλῶς, λέγειν understood; a play of words; κακῶς λέγειν signifies *to speak incorrectly* and *to speak injuriously*, to both which significations καλῶς λέγειν is opposed.
 μιμάθηκας, from μανθάνω.
 25. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, *his own opinion*.
 ὑποτίταξι, from ὑποτάσσω.
 τῷ διοικῶντι, *to him who governs*, from διοικέω.
 26. ἀγαθοὶ πολῖται, ὑποτάσσουσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην understood.
 27. Τὸν εὐτυχοῦντα, *the happy man*; from εὐτυχίω.
 χρεῖ, *must*; with the accusative like the Latin oportet.
 F. Rule XXVIII, Obs. 1.
 πεφυκέναι, equivalent to εἶναι · from φύω.
 28. κατ' ὄναρ δοκῶν, *having dreamed*.
 πιπατηκέναι, from πατίω.
 29. περιδήσατο, from περιδίω.
 μαβῶν, 2. aor. act. part. of μανθάνω.
 30. Διὰ τί γὰρ, *why then*.

30. ἴδων, 2. aor. act. part. of ἴδω, *to see*. 14
31. κικυφότα, from κύπτω. 15
1. συμβέβηκιν, perf. act. of συμβαίνω.
2. κελχρηότες, from χαίω.
3. Εἰρήκασι, from εἶρω. The order is, τὸν ἕλιον εἶναι λίθον · acc. with the inf.
5. πεφειγώς, from φεύγω.
6. ἐπιφύκει, from ἐπιφύω, used here for ἦν.
τοὺς πόδας, governed by κατὰ understood. B. p. 265.
7. ἐπιφρίκει, from ἐπιφρίσσω or ἐπιφρίττω, compounded of ἐπι and φρίσσω or φρίττω.
8. ἐξηθήκει, from ἐξανθίω.
9. κλίπτην, is connected with ἕφη.
10. ἦδεις, pluperfect of εἶδω · perf. mid. οἶδα.
τιλευτῆς προσαγγεληθείσης, genit. absol. *The death being announced.*
11. Ἡδσιν αὐτοὺς θνητοὺς γενήσας, *I knew that I begat them, mortal.* B. p. 296.
12. χρέσιμ', instead of χρέσιμυ.
εἰδώς, by syncope for εἰδηκώς, part. perf. act. of εἶδω.
πόλλ' instead of πόλλα. B. p. 32.
14. The Middle Voice signifies what we do *to ourselves*, or for *ourselves*. Thus τρίπω, Active, *I turn*; τρίπομαι, Passive, *I am turned*; τρίπομαι, Middle, *I turn myself*. Λούω, Active, *I wash*; λούομαι, Passive, *I am washed*; λούομαι, Middle, *I wash myself*, or *I bathe*; Γεύω, Active, *I make another to taste*; γεύομαι, Passive, *I am made to taste by another*; γεύομαι, Middle, *I make myself taste*, or *I taste*.
- Other languages do not always express the minute and unobvious signification of the middle voice; and hence some grammarians erroneously confound the middle with the active voice. [Later eminent Greek scholars have observed that the above doctrine respecting the middle voice is liable to very numerous exceptions. Buttmann remarks, "The true reflective meaning of the middle voice prevails in but *very few* verbs; principally those which express some familiar corporeal actions like *dress, crown, &c.*" See the preface to Buttmann's Greek Grammar, English translation.]
- ἱρωτηθῆις, part. 1. aor. pass. of ἱρωτάω.
17. αἰσχύνω, Ionic form for αἰσχύνου.

- 15 17. εἶ ποιεῖν. The order is, τὸ εἶ ποιεῖν οὐκ (ἔστι) ἄμισθον. F. Rule III. Obs. 2.
 κἄν, instead of καὶ εἴν, even if.
18. φαίνεται, from φαίνομαι or φαίνω.
20. ὄνειδος, ἔστι understood.
 Τὸν ὀργιζόμενον διαφέρειν. The order is, Νόμιζε τὸν ὀργιζόμενον διαφέρειν τοῦ μαινομένου τῷ χρόνῳ.
22. ὑποχωρῶν, from ὑποχωρέω.
23. τὸ συμφέρον, advantage, profit.
24. Οἱ πάλαι, ὄντις understood; that is, οἱ παλαιοί. The adverb, when it stands between the article and the substantive, acquires the force of an adjective.
 ἡμπείχοντο, from ἄμπεχω. it has a double augment. See other instances. B. p. 101.
26. πῶς ἂν τις ἀρέσκοι, how one might please; without the particle ἂν, it would mean, how one pleases.
- 16 1. Γεγόναμεν and γινέσθαι, from γίνομαι or γίγνομαι.
 ἔστι, used instead of ἔξιςτι, it is possible, it is permitted.
2. Ἔοικεν, from εἶκω.
 Αἱ καμηλοπαρδάλεις. The order is, αἱ καμηλοπαρδάλεις ἔχουσι κατὰ τὴν ῥάχιν κύρτωμα παρεμφερὲς καμήλῳ. that is, παρεμφερὲς τῷ τῆς καμήλου κυρτώματι.
5. Δειδοίκασι, from δεῖδω.
 τοσοῦτον, so much; ὅσον, as.
6. ἀκήκασας, from ἀκούω. (Attic reduplication formed by prefixing the two first letters of the verb to the temporal augment without changing the vowels.) F. p. 74, Obs.
7. ὄντις ἄνθρωποι τὸ παλαιόν, who were formerly men.
 μετίβαλον, 2. aor. of μεταβάλλω.
8. ἐγρηγορότος, part. mid. of ἐγείρω, to awake.
10. ἐρωτηθεῖς, 1. aor. pass. part. of ἐρωτάω.
 ἤρξατο, 1. aor. mid. of ἄρχω.
11. ἑαυτοῦ, governed by καταγιγνώσκειν.
12. Μίμνησο, remember thou; 1. aor. imper. of μιμνήσκω.
15. ἠῤῥατο, from εἴχομαι.
16. φίλῳ ὄντι, who was his friend, or being his friend.
 ἐχαρίσατο, from χαρίζομαι.
18. Διογίνης. The construction is, Διογίνης εἶπε πρὸς τὸν ἐνείσαντα: πρὸς τὸν, to a person.

21. *πρὶ*, towards.

οἶους, as; *ἂν εὐξαιο*, from *εὐχομαι*, thou wouldst wish.

22. *ἡ Ἰνάχου*, θυγάτηρ understood.

23. *μεταμορφωθείσα*, 1. aor. part. pass. of *μεταμορφόω*.
νήξασθαι, from *νήχομαι*.

24. *δοῦναι*, 2. aor. inf. of *δίδωμι*.

25. *παρὰ μισρόν*, almost.

ἱπνίγη, 2. aor. pass. of *πνίγω*.

26. *ἄμοσιν*, from *ἄμνυμι*.

ἄψασθαι, from *ἄπτομαι*, with the genitive of the thing touched.

Ἰδατος, genit. governed by *ἄψασθαι*. F. Rule XVIII, p. 162.

μάθη, 2. aor. subj. act. of *μανθάνω*.

28. *φασι*, from *φημί*.

ἀρχμίνην, from *αἴρω*.

29. *καθ' ἡμέραν*, every day, daily; *καθ'* instead of *κατά*.

λαθεῖν βούν φέρουσαν, (by little and little) *insensibly carried it when it became an ox*; *λανθάνειν* with a participle expresses, that the action denoted by the participle is insensibly or imperceptibly performed. B. p. 297, Rem. 5. F. p. 178, Obs. 2.

4. *κυμάτων*, genit. of the thing; governed by *ἰξείλοντο*.

17

5. *ἰξείλοντο*, from *ἰξαιρέω*.

τρέψομαι, from *τρέπω*.

βαδιοῦμαι, Attic for *βαδίσομαι*, from *βαδίζω*. B. p. 117.

F. p. 97.

6. *διατρέων*, to live.

7. *Χάριεν*, *εἶπ' ἔν* understood; *it is well*.

8. *μαχοῦμεθα*, from *μάχομαι*. B. p. 117. F. p. 132.

9. *ἔφειτο*, from *ἔπτομαι*, or *ἔπτω*.

11. *αὐτὸ μόνον*, alone.

13. *παρόντων*, part. 2. aor. of *πάρειμι*.

14. *τὴν γνώμην διαπετάραγμαί*, *I am disturbed in my mind*; *τὴν γνώμην*, the accusative joined to the passive confines the action to a part of the subject. B. 265, Rem. 2.

15. *ἔοικε*, from *εἴκω*.

ἐπιλήθημαι, from *ἐπιλήθωμαι*.

16. *παρσκευασάμην*, from *παρσκευάζω*.

17. *λειψίμεθα*, from *λείπω*, *if we are wanting*.

18. *δ'* instead of *δέ*, yet; after *εἰ* it makes the *apodosis* plainer.

17 19. ἤτις. The order is, ἤτις οὐκ ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας · which does not have neighbours who will do injurj.

20. τιμηῆσθαι, from τίμνω.

21. κίπορθῆσθαι, from πορθίω.

22. γιγενῆσθαι, from γίνομαι.

23. ἀνιστρέφθαι, from ἀναστρέφω.

24. ὦν, that thou art.

μίμνησο, with the genit. from μιμνήσκω.

25. τύχης, genit. governed by μίμνησο. F. Rule XVIII, p. 162.

26. τίθαπται, from θάπτω.

18

1. ἐντετριμμένος, from ἐντρίβω.

2. διάπιπλεγμένος, from διαπλέκω.

χαίτην and σῶμα are governed by κατὰ understood. B. p. 265.

3. κατορωρυγμένος, from κατορύσσω.

5. ἐνδεδίσει, from ἐνδέω.

7. μεμιγμένην, from μίγνυμι.

10. προσήρηται, from προσαρτάω.

11. προςτίπλασται, from προςπλάττω.

αἱ πολλαὶ γυναῖκες Ῥωμαίων εἰσμι-
ναι εἰσὶν φορεῖν ὑποδήματα τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνδράσιν.

12. τὰ αὐτὰ, the same; The construction is, τὰ αὐτὰ τοῖς ἀνδράσιν, the same sort of sandals as the men.

14. ἔτι παῖς ὦν, being yet a boy.

ἀλημιμένος, from ἀλείφω.

16. ἀπηγχοισμίνας, from ἀπηγχορίζω.

17. ἤνεγκεν, 1. aor. ind. of φέρω · formed from the defective verb ἐνίγκω. F. p. 137.

18. δισπαρμένοις, from διασπείρω.

19. Τὸ εἰμαρμένον, that which is fatal; used here with τὸ like a substantive; εἰμαρμένον, Attic for μεμαρμένον, from μείρομαι.

διαφυγεῖν, 2. aor. inf. of διαφεύγω.

20. ἱμαστίγου, from μαστιγῶω.

21. τοῦ δὲ εἰπόντος, but he saying; genit. absolute.

Ἐμαρτο, plur. pass. of μείρομαι. Zeno taught that every thing took place by irresistible necessity. To this the slave referred.

δαρῆναι, (εἰμαρτό σοι understood) from δέρω or δείρω.

23. ἄριστο, from ἐρίζω.

25. ἡμμίνας, part. perf. pass. of ἄπτω.

26. ἀνόμασεν, from ὀνομάζω.

28. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, *on the same day.*
 ᾤφθη, 1. aor. pass. of ὄπτομαι.
30. ἠξιώθησαν, with the genit. 1 aor. pass. of αξίω.
31. ἠγίσθαι, from ἠγίομαι, *to have the chief command of the Grecian armies, and take precedence of the other states.*
- 19
1. ἤρξατο, from ἄρχω.
2. κατέβη, 2. aor. ind. act. of καταβαίνω.
 ἐφυλάχθη, from φυλάττω.
3. ἔθαυμάσθη, from θαυμάζω.
5. ἐσφάγη, from σφάττω.
 κατακόπη, from κατακόπτω.
6. διεφθάρη, from διαφθείρω.
7. μυθουσίη, from μυθύσκομαι.
9. βασκανῶσιν, from βασκαίνω.
11. Νίος ὢν, *in his youth, being a young man.*
12. ὄφθῆναι, from ὄπτομαι or ὄπτω.
13. ὑσθῆναι, from ὕω, *were rained upon.*
14. τοῦ Διός. The order is, τοῦ Διός ῥήξαντος νεφέλην χρυσῆν ἐπ' αὐτούς · ῥήξαντος, genit. absolute.
15. εὐρεθῆναι, from εὐρίττω.
16. ἀπάγξασθαι, from ἀπάγγω.
 ἀπολειφθεῖσαν, from ἀπολείπω.
17. κομισθεῖσαν, from κομίζω.
18. γαμηθῆναι, from γαμῶ.
 τραφεῖς, from τρίφω.
20. ἐγένετο, from γίνομαι.
21. καῖσοτρακιθῆεις, instead of καὶ ἕξοτρακιθῆεις.
25. μεταλλαχθέντος, from μεταλλάσσω · (πόνου, genit. absol.)
26. Ὁ μέλλεις πράττειν, *what you are about to do, or what you intend to do.*
 ἀποτυχῶν, from ἀποτυγχάνω.
27. γιλασθήση, from γιλάω.
 σκόπει, *provide*; imperat. act. of σκοπέω.
28. μὲν, *in nothing, in no respect, literally, in no point*; it is more expressive than μὴ alone.
 ἀδικηθήσονται, from ἀδικῶ.
29. Αἰδοῦ, from αἰδέομαι.
30. ὡς, *as if*.
31. λήσων, from λανθάνω.

- 19 31. κρύψης, τοῦτο understood.
32. ὀφθήση, from ὄπτομαι.
- 20 1. ἀποσταλῆς, 2. aor. part. pass. of ἀποστέλλω.
2. ἡρπάγη, from ἁρτάζω.
4. καταπιῶν, from καταπίνω.
ἔρριψη, from ῥίπτω.
5. ἐγίνετο, from γίνομαι.
6. συναντήσας, from συναντάω.
ἐκρύβη, from κρύπτω.
πυθομένου τινός, genit. absol.
7. Καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας, instead of χρόνον ἔχει ὅτι εὐκ ἠσθένησα, it is a considerable time that I have not been sick.
8. ἔλθειν, from ἔρχομαι.
Λίγεται, it is said. The order is, λίγεται τὸν Κινίαν εἰπεῖν τῷ Πύρρῳ ἐπὶ ... In the translation we use the words, as if it meant, ἐπεὶ Κινίας τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀριστὴν κατενόησεν, αὐτὸν εἰπεῖν · φανείη, 2. aor. opt. of φαίνομαι.
11. Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπιέρων · genit. absol. resolved with the conjunction, ἰφ.
12. φανείη ἂν, would appear.
μειγίστη, the greatest ; superl. degree of μέγας. F. p. 52.
14. The order is, λυπέει ἑαυτὸν ὡς ἐχθρόν.
15. Θάρσος σὺν λόγῳ, courage united with wisdom.
16. μετὰ ἀλογίης ἔν, that which is united with folly. All the sentences in this paragraph are from Ionic writers, and for this reason do not exhibit the contraction usual in Attic writers.
18. Νόει, instead of πράττει νοήσας πάρος.
19. ἐρωτηθεῖσα, from ἐρωτάω · τῶν ἀλλῶν γυναικῶν understood.
21. Ὁ οἶνος. The order is, ὁ οἶνος ποιῶ τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν, wine makes the humble to be proud.
- 21 1. πλίοντες, not contracted. B. p. 177, Rem. I. F. p. 103.
2. πολεμοῦσιν, are in a state of war.
3. ἔμφυτον ἔχοντες, having by nature.
τὸ ἐπιβουλευεῖν · the infinitive with the preceding article τὸ is used as a substantive. B. p. 257.
6. εὔροις, from εὐρίσκω, couldst thou find.
11. ᾄδων, singing, that is, by his song.
12. γιγνηακότας, from γηράσκω.
13. ἀνήρου, from ἀναιρίω.

13. τὸ παλαιὸν, *anciently*. B. 256.
 14. ἄκουν, from οἰκίω.
 16. μηδὲν, μὴ is strengthened by the addition of δὲν · there is the same difference between μὴ and μηδὲν, as between *non* and *nil*, in Latin.

διῆται, from δίομαι, with the genit.

16. Κυβερνήτου νοσοῦντος, genit. absol. resolved with the conj. *if*.
 18. ναυαγεῖν μίλλων, *being about to be — on the point of being — shipwrecked*, πινακίδας ἤτει, *demanding tablets, ἵνα διαθήκας γράφῃ, that he might write or make his will.*

ἤτει, from αἰτέω.

21. ἐλιυθεῖω γὰρ ὑμᾶς, *for I am giving you your liberty*. As if the will itself, and those who were made free by it, would not perish with him. Masters in their wills often emancipated their slaves.

23. ἐποίησι, *represented, described*. See the Iliad, Book XVIII, 478, &c. The order is, "Ὀμηρος ἐποίησι τὴν ἀσπίδα Ἀχιλλέως φέρουσαν τὸν ὄλον οὐρανόν."

27. λέγεται, *is said*.

28. κατακλίσεσθαι τινα, acc. with inf. *to recline*, according to the custom, which prevailed among the ancients, of reclining on couches at meals.

29. κεντήσειεν, for this provincial form of the Optative, see B. p. 156, Rem. III. 3. F. p. 71.

1. τοῖς οὕσι, τὰ ὄντα from εἰμι, *those things or that which one hath*. 22

προστίθεις, from προστίθημι, *adding to*.

7. πόλλ', instead of πολλά. B. p. 32.

9. κἄν, instead of καὶ ἰάν. B. p. 31.

ἦ pres. subj. of εἶμι, *there should be*; governed by κἄν.

13. ἤριστηκεν, from ἀριστάω.

15. εἰς ἄδου, *the place of the departed*; δῶμα understood. The phrases ἐν ἄδου, εἰς ἄδου, &c. are usually found without δῶμα, which is understood.

16. τὸν τρόπον τοῦτον, *in the following manner*.

17. κάθηται, from κάθημαι.

18. ἐκείνον, ὡς πετρῶν understood.

19. δοκοῦσιν, *seem, appear*.

προσβύουαι. B. p. 169.

- 22 20. ἀφυλάκτους ὄντας, *being unguarded, when they are not on their guard.*
25. ὀρθῆναι, from ὄπτω or ὄπτομαι, joined with the participle.
28. εἶων, from εἶαω, 3. pl. imperf. contracted from εἶαον, which takes ι after ε for the augment.
29. ἕν χρόνον, *so long as*; continuance of time is put in the acc.
B. p. 266. F. Rule XLI, p. 183.
οὐδὲν ἢ, *nothing except.*
30. ἀπείχεται, from ἀτίχω, with the genit.
31. πλὴν, *except.*
- 23 3. ἕν τρόπον, instead of τοῦτον τὸν τρόπον, equivalent to ὅπως, *as he chooses.* B. p. 265.
5. προσαγορευθέντι, *surnamed.*
6. ἀρχοῦντο, from ἀρχίομαι.
9. παρητήσατο, from παραιτίομαι.
11. κτῶ, pres. imperat. of κτάομαι.
13. πειρῶ, from πειράομαι.
14. ὡς βιωσόμενος, *as if you were to live a long as well as a short time.* B. p. 266. F. Rule XLI, p. 183.
Ἡδίως ἔχει, *be pleasant.*
15. χρεῶ, from χράομαι, *have intercourse with.*
16. ἐγὼ, ἐθιασάμην understood.
οὐκ ἂν ἐπαύσω, *you would not have ceased.* B. p. 285.
17. γελῶν, *to smile.* B. p. 295. F. Rule XXXII, p. 177.
Πάντων, *of all things.* B. p. 267.
21. Οἱ τῶν Λακεδαιμονίων, *those of the Lacedæmonians.* B. 267.
22. ἀνιδούντο, from ἀναδίαω.
24. ἤντλει, from ἀντλίοω.
μεθ' ἡμέραν, *by day.*
- 24 2. κροτοῦσι κρότον, *make a noise.* B. p. 266.
3. οὐ ἀκούουσαι, instead of καὶ ὅτι ἀκούουσιν ἐντοῦ· ἀκούα with the genit. B. p. 269. F. Rule XVIII, p. 164.
4. μιμνήσθαι, from μιμήσκω, with the genit. τριῶν, χρημάτων understood.
7. πηρώσας. The order is, ὁ πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν τεχνίτη, &c.
8. τὰς ὄψεις, governed by κατὰ understood. B. p. 265.
F. Rule XXVII, p. 174.
10. προὔλεγει, instead of προίλεγει.
11. Μιμαστήγωσο, for ἱμιμαστήγωσο· *thou wouldst be whipped;*

(without *εἰ*, it would be, *thou wert whipped*); the first augment is 24 dropped.

15. εἰ μὴ, *except*. B. p. 306.

βρωθῆις, from βιβρώσκω.

16. τί χαλιπώτατον, *ιστί* understood.

17. πολλά. The order is, γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον προστίθεται ἑαυτῷ πολλά μάτην.

22. λαβῆ, (also λάβε) from λαμβάνω. Accented on the *ι*, it is 2. aor. imperat. act.; but if accented on *α*, it is the Ionic form of the 2. aor. ind. act. 3. sing.

ἀποθανοῦσιν, from ἀποθνήσκω.

23. ῥαδίον, used instead of the comparative; *ιστί* understood.

3. εὐρέϊν, from εὐρίσκω. B. p. 119. F. p. 129.

τοὺς τύπους, αὐτῶν understood; *their forms*.

4. πάντα, *in all things*. B. p. 266.

9. ἤμην, Attic for ἦν. B. p. 199. F. p. 114.

ἑσίοιεν ἔν, *I would do*.

εἶ, ἔργα understood; *the things of the nightingale, or the things the nightingale does*. B. p. 255. F. p. 155.

12. πολυκοιρανίη, Ionic, instead of πολυκοιρανία.

14. ἐπίωσι, from ἔπιμι.

15. ἀντιτιταγμένοις, from ἀντιτάσσω.

εἰς ἔδου, δῶμα understood.

17. ἴσμεν, by syncope for ἴσαμεν. 1. pl. pres. ind. of ἴσημι. B. p. 202.

18. ἴσθηκεν, used intransitively, with the signification of the present. B. p. 192. F. p. 113.

19. ἀνίστησαν, agreeing with ἄνθρωποι understood.

20. ἴδωκεν, from δίδωμι.

τῷ. The order is, τις δὲ ὑμῶν ἰδρύσατο βωμὸν τῷ εὐρόντι τῆν ἀλήθειαν.

εὐρόντι, from εὐρίσκω.

21. Ἀριστῶντι, from ἀριστάω.

22. περισσῶντις, contracted for περισσθηκότις.

24. Οὐδὲ, *not even*.

εἶον, from ἰάω.

26. λίγουςι. The order is, λίγουςι τὸν Κρόνον μεταστῆσαι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμερον.

30. Δίδου, *allow*; from δίδωμι.

- 25 31. *δακτυλήθρας ἔχων*, *having gloves*, instead of *with gloves*.
- 26 1. Ἴν, for ἴνα · *ἀναδιδόν, he might give or put it.*
ὡς θερμότατον, *as warm as possible.*
7. τὸν δέ, instead of τοῦτον δέ. B. p. 258. F. p. 155.
8. *συνῆκα, εἶναι γυνναῖα* understood.
9. *ληφθεῖς*, I. aor. part. pass. of *λαμβάνω*.
10. *πλαστικῆ, τίχνη* understood.
12. ἔφου, instead of ἐστί.
 Οὐδέν. The order is, οὐδέν (ἐστὶ) ἀπιστότερον θαλάσσης · for ἡ θαλάσσα, *than the sea.*
14. *καὶ τις*, *and many a one.*
ἀναχθεῖς, from *ἀνάγω*.
15. ἡ συγκατέδου, instead of ἡ κατέδου σὺν, &c.
16. ἀπισώθη, from ἀποσάω.
18. εἴλι, from αἰρίω.
ἀπίδοτο, from ἀποδίδωμι · in the middle it signifies *to buy or purchase.*
21. ἔσχειν, from ἔχω.
24. *τιθάναι*, contracted form for *τιθηκέναι*.
κἀκίνοσ, instead of *καὶ ἐκίνοσ*.
27. *λίοντα*, *the Nemean lion.*
28. ἡμφίσαστό, from ἀμφίεννυμι. For the augment, see B. p. 100.
 F. p. 74.
κόρυθι, *as a helmet*
- 27 2. *θεμέλια*, *as the foundation.*
4. *κἄν*, instead of *καὶ ἔάν* (ἄν with the subj.)
θάνη, from *θνήσκω*.
5. ἧς τῷ ὕδατι, *with the water of which.*
7. Οὐκ ἄν δύνασο, a milder form of negation for οὐ δύνηση.
μὴ καμῶν, *if you do not labor.*
11. τὸ μὴ. The order is, τὸ μὴ δύνασθαι φέρειν κακόν, (ἰστί) *μίγα κακόν.*
13. τοὺς παριόντας, from *πάρειμι*.
16. Ἐωράκαμεν, from *ὀράω*.
θανάτω, *by the death.*
18. *τιχθέντα*, *when born, after birth.*
19. ἴλαβεν, from *λαμβάνω*.
20. τῶν φίλων, to be rendered as if the original stood as follows,
οἱ φίλοι Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου, ἰσσιῶντες αὐτὸν, &c.

20. τὸ μίλλον παρατιθήσθαι, *what was to be set before him.* 27
22. γάμους ἑστιῶντος, *celebrating nuptials.*
23. εὐθίως, literally signifies *immediately*; it here means, *at the beginning of the banquet.*
24. παρμιμένον, *exhausted*, from παρήμι.
26. χλαμύδα. Aristippus knew how to conduct himself in every station of life: χλαμύς is here used as the garb of wealth, βᾶκος as the clothing of a beggar.
2. λείγουσι. The order is, λείγουσι τὴν εὐρεσιν γραμμάτων δοῦναι 28
ταῖς Μούσαις παρὰ Διός.
6. τῶν Τροϊκῶν Θεῶν, sacred images, which Æneas saved from the conflagration of Troy, and brought to Rome, where they were preserved in the temple of Vesta.
7. Κρεῖττον, ἔστι understood.
ἔμπεισιν, from ἐμπίπτω.
10. Εἰπίντος τινός, genit. absol.
11. Ἐμπεπτόκαμεν, from ἐμπίπτω.
12. Τί μᾶλλον, ἡμεῖς εἰς αὐτοὺς understood.
13. ἔγχε, from γαμῖω.
14. ὧν παρελήφαμεν, *of whom we have heard.*
15. ὧν ἡμερῶν, *than he passed days*; instead of τῶν ἡμερῶν εἰς δῆγαγι.
18. ὅς με ἔληχας (λαγχάνω), *to which I have fallen*, conceiving men to be assigned, *as by lot*, to the minister of fate.
20. Εἰς τοῦτο like the Latin *eo, to such a degree*; the construction is Εἰς τοῦτο ἀνοίας.
23. Ἐὰν μνημονεύης, *if you are mindful, or remember.*
25. εὐρῶν, from εὐρίσκω.
27. πυθομένου τινος, genit. absol.
1. σπουδάζειν, *that he was in a hurry.* 29
2. ἐπίδραμε, from ἐπιτρέχω.
ληλατοῦντες, the participle agrees with οἱ στρατιῶται understood, which is contained in the collective στρατιά.
3. δῖβησαν, from διαβαίνω.
4. ἀποθανεῖν (ἀποθήσκω), for εἴ τις εὐτυχῶν ἀπίθανον.
6. τεθηκότας, from θνήσκω.
8. γιγονίαι, from γίνομαι.
10. τυχῶν, from τυγχάνω with the genitive.
διαλλαγίς, from διαλλάσσω.

- 29 11. ἔγημιν, from γαμῖω.
 12. ἀνήλωσεν, from ἀναλίσκω.
 ἔμαράρην, from μαραίνω. The aorist here expresses habitual action, contrary to the more general usage of the Greek. B. p. 236, at bottom.
 13. ἔπαθεν, from πάσχω.
 15. τιύξῃ, from τυγχάνω with the genitive.
 17. ὄσσι, from φέρω.
 τῶν ἄλλων, governed in genit. by ῥᾶον.
 18. Θεοῦ, ἔργον understood.
 21. κατίδραμον, from κατατρέχω.
 25. διήλθιν, from διέρχομαι · εἰς τὴν Μιλησίαν (γῆν understood),
the empire of Miletus.
 26. ἴλι, from αἰρίω.
 28. Ἀδμήτου μέλλοντος θανεῖν, when Admetus was about to die.
 31. ὁπότε, so often as.
 ἀφίλοιτο, from ἀφαιρίομαι.
- 30 1. κατιβρώθη, from καταβιβρόσκω.
 4. πληγῖς, from πλήσσω.
 5. γεγονέναι λέγεται, is said to have been.
 7. καθιέρξει, from καθιέργω.
 8. ἐξίπτη, from ἐξίπταμαι.
 10. ἐκλήθη, from καλίω.
 μέλλει θιεῖν, was about to sacrifice.
 11. ἀναβάς, from ἀναβαίνω.
 12. ἀφίκετο, from ἀφίκνομαι.
 14. μηδὲν αἰσχρὸν, instead of τὶ αἰσχρὸν.
 15. ἄν, instead of ἰάν.
 18. μάχην, νικᾶν τινα μάχην, to conquer one in battle.
 ἀπολώλαμεν, from ἀπόλλυμι.
 19. ἐκπιτῶν, from ἐκπίπτω.
 21. ἀπωλόμισθα, we fall; with the particle ἄν it means, we should have fallen.
 22. πλὴν ὅσοι, except those who.
 23. μισισχήκασσι, from μισίχω, with the genit.
 26. κοινωνῶντα, as a partaker; used substantively.
 29. φυγῶν, from φύγω.
- 31 5. διὰ τοῦ ἡλίου, in the sun.
 10. ἐκπίπλησιν, with the genitive. B. p. 268. F. p. 163.

10. δυναστῶν, with the genit. 31
15. ζυγκύκα, from ζυγκυκάω.
18. ἀντιτάττετο, from ἀντιτάσσω.
19. ἀπίστιλι, from ἀπιστίλλω.
21. ἀναλάσσοντας, from ἀναλίσκω. The participle future signifies *design* or *intent*.
22. καταπλαγῆς, from καταπλήσσω.
26. ἰστιάσει, from ἰστιάω.
27. ἠφάνισεν, from ἀφανίζω.
1. ὄσα, as. 32
4. ἐν τῇ Καδμείᾳ · the name of the citadel of Thebes.
6. ἔπλευσε, from πλείω.
9. *Ἦν, instead of ἔαν with the subjunctive.
10. καθήσω, from καθήμι.
14. μετρωζῶ. B. p. 117. F. p. 97.
16. τιθηήξεται, from θνήσκω.
ἀναπτᾶσα, from ἀνίπτωμαι.
19. ὡς ἀποθανούμενοι, as if they were to die.
21. ὑπίσχετο, from ὑπισχνέομαι.
23. λήψεται, from λαμβάνω.
24. ἐτισάτην, from τίω.
25. ἦ, because.
26. ἦσαν, were. The more common usage connects the verb singular with neuters plural.
27. ὧν τὰ μὲν, some of which ; τὰ δὲ, others.
28. ἐπηθέθη, from ἐπαιθίω.
Μηδέποσι, with the 2. aor. subj.
ἐπὶ μηδενός, concerning any thing.
29. ὅτι, that.
30. ἀφηρέθη, from ἀφαιρέω.
31. τραφεῖς, from τρίφω.
1. κατιβρώθη, from καταβιβρώσκω. 33
5. διελήφισαν, from διαλαμβάνω.
6. τὸν ὄροφον διάχρυσος, instead of ὁ αὐτῆς ὄροφος διάχρυσος ἦν.
ἐκπιπόνητο, instead of ἕξιπιπόνητο.
7. πρῶτοι, firstly.
9. ἐπ' αὐτοῖς, after these.
10. φλόγινα, ἰσθήματα understood.
11. Γνώθι, from γινώσκω.

- 33 11. μὴ, with the pres. imperat.
 13. τοῦ νοῦ, genit. governed by the preposition in composition.
 15. μίμνησσω, with the genit.
 19. ἀπίχου, with the genit.
 φειδου, with the genit.
 20. χερῶν, from χράομαι, with the dative.
 Λαβῶν, *having taken*.
 22. ἔχου, from ἔχομαι, *have intercourse with*.
 24. Μίνως, Minos, the judge of the lower regions, according to the Grecian mythology, pronounces sentence in the following passage on certain souls.
 27. τὸ ἤπαρ, governed by κατὰ understood. For the construction of the accusative ἤπαρ, see B. p. 265. F. p. 174.
 29. ἀνθ' ὧν, instead of ἀντὶ τούτου ὅτι, *for this, that*.
 31. ἵνα ἐσθίοιεν, *that they might eat*.
- 34 5. Εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῦν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις, *if those who were not injured were equally angry with those who were injured*.
 10. οἷα ποιοῦσι, *what they do, that is, what those who get drunk do*.
 16. διήνεγκεν, from διαφέρω.
 ὁπόσκι, *whenever, so often as, with the optative*.
 19. εἴ τις, κ. τ. λ. *and if any other one should dare to commit an offence against them*.
 24. ἀκούσας, with the genit. *hearing his brother say*. B. p. 295. F. p. 177.
 25. Ἀπολοίμην, from ἀπόλλυμι.
 26. ἡμᾶς, instead of ἐμέ.
 30. ἀνεκαύσειας ἄν, *thou canst stir up, kindle, like accenderis for accendes in Latin, with an idea of possibility*.
 31. ἀποσβέσειας, from ἀποσβέννυμι.
 33. τοῖς ἄλλοις πράττουσιν, *when others do them*.
- 35 5. λέγει διαφέρειν, *said that he differed*.
 6. ἵν' ἐσθίωσιν, and ἵνα ζῆ· see the first sentence of the last section, where these same words occur, but in the optative mode.
 11. Τὸν οἶνον, instead of ὁ οἶνος ἢν πίνη τις αὐτὸν μεστρίως, ὄνησι (from ὄνημι) τὸ σῶμα.
 15. μέλλη τελευτᾶν, (*moriturus esset*) *was about to die*.
 16. τῷ Θανάτῳ, the gen. governed by the preposition in composition.
 18. διαστάντων, genit. absol. resolved with the conjunction *when*.
 19. μὴ γιγνώσκων, *without knowing*.

- 26, 27. *μὴ πληγῶν, ποιῶ τοῦτο* understood. 35
30. *πτάρη*, from *πταίρω*. Sneezing was thought auspicious or ominous according to circumstances.
- ἦν ἴση κακῶς*, when any one utters an ill-omened word.
1. *Ἐδιδάχθη*, from *διδάσκω*. 36
5. *πληγῆς*, from *πλήσσω*,
ἀπίθανον, from *ἀποθνήσκω*.
12. *κρατιῶν*, with the genit.
κακολογιῶν and *ἐπιγυλῶν*, with the dative.
16. *τὸν Ἀγήμερον*, *υἶδον* understood.
17. *ἀποσταλῆναι*, from *ἀποστέλλω*.
18. *ἐντολὰς λαβόντα*, receiving commands.
20. *ἀνιυρεῖν*, from *ἀνιυρίσκω*.
22. *γῆμαι*, from *γαμῖαι*
26. *ἐνάλασθαι*, from *ἐνάλλομαι*.
27. *ὅτι γιγόναι*, translated like the ind. act.
29. *εἴθιστο*, from *ἐθίζω*.
- 31, 32. *τὸ δὲ συμβουλευῆσαι*, but the advising, to advise; used like a substantive.
3. *ἀναδοθῆναι*, from *ἀναδίδωμι*. 37
6. *ἀναβιβλασστηκίνας*, from *ἀναβλαστάνω*.
7. *τραφῆναι*, from *τρέφω*.
8. *γυγόναι*, from *γίνομαι*.
- 10, 11. *πρὶν φανῆναι*, before he appeared.
12. *φανέντος τοῦ Θεοῦ*, when the god appeared.
ἀναδραμεῖν, from *ἀνατρέχω*.
14. *κρίθῆναι*, from *κρίνω*, with the genitive.
15. *ἀπολογησαμένου Περικλέους*, genit. absol.
19. *ἡδύνατο*, from *δύναμαι*. for use of the augment, see B. p. 96.
- F. p. 73. *But he could not answer him; he was too weak to answer him.*
20. *κἀμὲ*, instead of *καὶ ἐμὲ*, that I also.
ἐλθόντι, if you come (to me understood.)
21. *τραφῆναι*, from *τρέφω*.
24. *ἐπύθειτο*, from *πυθάνομαι*.
ἰζεύχθαι, from *ζεύγνυμι*.
25. *δισκάφθαι*, from *διασκάπτω*.
27. *ἀποστήσισθαι*, from *ἀφίστημι*, with the genitive.
ἀσχημοσύνης, *τῆς μίθης* understood.

- 37 29. ὁ φαῦλος. The order is, ὁ φαῦλος κολάζεται καὶ ζῶν καὶ θανάον.
 30. ἰπλέοντα, from ἵπμιμι.
- 38 2. κχισκάφθαι, from κατασκάπτω.
 ἠθύμουν, from ἄθυμίω.
 3. διαβιβηκότα, from διαβιβίνω, *outstretched, separated*, as they are in walking.
 4. διατεταμέναις, from διατείνω.
 7. καθειμέναις, from καθίημι.
 10. Βασκάνε ἰσχυρωπακότος, gen. absol. resolved with the conj. *when*.
 12. πρὸς τὸν, *to one*.
 15. πειφροντικότα, from φροντίζω with the genit.
 17. ἐγρηγορότα, from ἐγείρω, *waking, while awake*.
 ὑπνοῦντα, *while sleeping*.
 18. ἀμφοτέρα, ποιεῖ understood, *they do both*.
 20. τοῦ δὲ φήσαντος, *and when he said*.
 21. Οὐκ ἔστιν, *it is not permitted*.
 23. εἰς ἀγῶνα, τῆς λοιδορίας understood.
 τοῦ νικῶντος, governed by κρείττων.
 25. τὸν βίον. The order is, τὸν βίον ἐν ᾧσφι εἶναι τριπτότερον τοῦ (βίου understood) ἐν ἀγροῖς.
 28. οἶον, (*quale sit*) that is, *how pleasant is it!*
 30. οἶον θέαμα, *what a pleasant sight!*
 32. μηδὲν πρὸς, *nothing in comparison*.
 τὴν ἀπ' ἐκείνων ἠδονήν, *the pleasure arising from these things*.
- 39 2. κατὰ τὴν Αἴτην, instead of τῆς Αἴτην.
 3. ἐπιθεῖν, from ἐπιέρχομαι.
 8. κλαπίς, 2. aor. part. pass. of κλείπτω.
 ἐκτιθεῖς, from ἐκτίθημι.
 10. τακίντες, from τέκω, τοῦ κηροῦ understood. Dædalus had made wings of wax for Icarus, in order that he might fly over the sea.
 11. περιρρύντων, from περιρρίω.

NOTES ON ÆSOP.

ÆSOP'S FABLES. Æsop is supposed to have flourished about the year of the world 3433, the first year of the 52d Olympiad, and 57 years before Christ. He was born a slave, at Cotyæum, a town in

Phrygia. His first master was Xanthus, a Lydian; but he finally came into the possession of Iadmon, a Samian, who gave him his freedom. On receiving his manumission he set out to visit foreign countries, and in his various travels he became so celebrated as a wit and philosopher, that Cræsus, king of Lydia, invited him to his court at Sardis. He remained at Sardis some time, until he was sent by Cræsus to Delphi with an offering to Apollo. Here a quarrel arising between him and the Delphians, they contrived against him an accusation of sacrilege, on which he was cruelly and unjustly put to death by being thrown from the Phædrian rock.

The popular account of the life of Æsop, written originally by Maximus Planudes, a Greek Monk, is to be regarded as a mere romance; and what is there said of the deformity of his person, though probably not without some foundation in truth, is rendered absurd by exaggeration. Many ancient writers mention him as the author of Fables; but whether those which bear his name at the present day are his genuine productions is a very doubtful question; nay, they have been rejected as altogether spurious by some of the most learned modern critics, and especially by the famous Dr. Richard Bentley. [See his celebrated "Dissertation on the Epistles of Phalaris, Themistocles, Socrates, Euripides, and others, and the Fables of Æsop," printed at London, A. D. 1697.] [See also a "Disertation on Babrius," by Thomas Tyrwhitt, London, 1776, p. 25.] In the larger collections of the Fables of Æsop, there is a great variety of style, which forbids the supposition that they are all the productions of the same pen. Many of them, however, are characterized by a wonderful simplicity, which savours of a very remote antiquity, and is eminently calculated to engage the attention of the young student. Of this description are the few selected for this volume. There have been numerous imitators of the Fables of Æsop, of whom the most distinguished amongst the ancients was Phædrus, the freedman of Augustus; and amongst the moderns, La Fontaine. They have expressed in poetic numbers what Æsop wrote in prose; often introducing, however, and generally with bad effect, their displays of wit in place of the simplicity of Æsop. For the benefit of such as are desirous of obtaining a complete collection of the Fables of Æsop, we mention the following editions. ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΟΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. FABULARUM ÆSOPICARUM COLLECTIO, QUOTQUOT GRÆCÆ REPERIUNTUR. *Accedit Interpretatio Latina.* Oxon.

- 43 1718, in 8vo. 2. *FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ*, quæ *Maximo Plaudii* tribuuntur. Ad veterum librorum fidem emendatas, cum Joachimi Camerarii interpretatione Latinâ, Joannis Hudsoni suisque annotationibus, et indice omnium verborum, edidit Jo. Michael Heusinger. Isenaci et Lipsiæ, 1741, 1755. Vel cum præfatione Klotzii, omissâ Camerarii interpretatione, 1770 et 1775. 3. *FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ*, cum variis lectionibus, et notis Joh. Christoph. Gottl. Ernesti. Lipsiæ, 1781, in 8vo. 4. *ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ*. [An edition, with a preface in modern Greek, by Coray. Paris, 1810] 5. The most complete collection, is that entitled, *ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ*, or, *Fabulæ Æsopicæ*, a Francisco de Furiâ, with Critical Notes, and an Index by Car. Ern. Christoph. Schneider. 8vo. Lips., 1810.

2. ἤν, *there was*, ἄν ἤν, *there would be*. The particule ἄν gives to the imperfect of the indicative (ἤν) the force of the subjunctive mode; and the Greek idiom does not require the repetition of the particule with another imp. ind. in the same sentence.

4. ἐπὶ τὸ τίκτειν, *for bringing forth, because she brought forth*. διὰ παντός, χρόνου understood, *in her whole life time*.

5. Ἐνα, σκύμονον understood, *one young*.

6. ἐκαθίσθη, from καθίζομαι.

8. ἤλθεις, from ἔρχομαι.

ἔγνω, 2. aor. ind. of γινώσκω.

10. εὕρων, 2. aor. act. part. of εὕρισκω.

πειρηγότεα, from πηγνυμι.

11. Θερμανθεῖς, *being warmed, becoming warm*, from θερμαίνω.

14. κρεμαμίνους, from κρεμάννυμι.

15. ἐπιεῖατο, *was trying, kept trying, tried*, from πειρίζομαι, ᾄμαι.

Πολλὰ, *much*. It is taken adverbially; from πολὺς, *many*.

καμοῦσα, *having labored*, from κάμνω.

καὶ μὴ δυναθεῖσα, *and not having been able*, from δύναμαι.

44

1. παραμυθουμένη, from παραμυθεομαι, ᾄμαι.

Ἄμφακες, *small grapes*, from ἄμφαξ.

3. ἰστῶς, the same as ἰστηκῶς from ἴστημι.

παριόντα, from πάριμι.

9. Ἄλλὰ, in the beginning of a sentence, shows that one is willing to acquiesce in what another says.

σώβιντι, from σώζω, the dative governed by μέμφοι.

12. ἐπιστραφεῖς, from ἐπιστρέφω.

15. ὑπήνηγας, from ὑποφέρω.

17. λύκου, genit. absol.

20. διαφθαρήναι, from διαφθείρω.

21. ἱπενδυθῆς, from ἱπενδύω.

24. ἐπιδραμόντες, from ἐπιτρέχω. B. p. 228. F. p. 136, τρέχω.

3. τίξεται, from τίκτω.

5. ἠδύνατο, from δύναμαι.

6. βουλομένων, genit. absol.

ταῶς, the peacock. Attic S. Gen. ταῶ, D. ταῶ, A. ταῶν, V. ταῶς. Dual. N. A. ταῶ, G. D. ταῶν. Plur. N. ταῶν, G. ταῶν, D. ταῶς, A. ταῶς, V. ταῶ.

ἑαυτὸν ἠξίου χειροτονεῖν, deemed himself worthy to be chosen. The infinitive active in Greek is used in cases, where the passive supine in Latin would be employed. Καλὸς ἰδεῖν, pulcher videre, i. e. visu, beautiful to behold; so in French, beau à voir; and beau voir. Viger. Ch. 5. § 3. r. 4. In some English phrases either the infinitive active or passive is employed; thus, a house to let, or to be let. In Latin it would be, ædes locandæ. The primitive meaning of χειροτονῶ is to stretch forth and raise the hand, or to vote by extending the hand; as was the custom of the ancients in their public assemblies for the purpose; from χεῖρ, the hand, and τείνω, to extend: ἠξίου, from ἀξίω.

12. Ἐμαρτο, from μίρομαι.

δαρῆναι, governed by εἴμαρτό σοι understood. The apology which slaves made for any fault committed by them, referred itself to the philosophy of their master, viz. "that all things depended on an immutable fate."

13. Πρὸς τό. The definite article is here used instead of the indefinite τις, τί. This is sometimes done in narratives, where a previous acquaintance with the subject is, as it were, thereby taken for granted.

16. συνιῆρῆκεν, from τυῆρῶ.

21. ἀπαγγέλωσι. The subjunctive is used after questions expressive of doubt.

2. Οὐ τὸν τρόπον. We here observe the similarity of sound between τρόπον and ἄνθρωπον. 46

3. ἔφασκεν, from φημί.

4. χρῆσθαι, from χράομαι, with the dative.

6. εἶη, he was. In indirect or conditional speech we use the Opt. mood. B. p. 283. F. p. 61.

13. αὐτοῦ, that is, τοῦ ἀδολίσχου, the babbler frequently saying; genit. absol.

- 46 13. Οὐ θαυμαστόν, τοῦτὸ ἐστὶ understood.
 14. εἴ τις, instead of ὅτι τις. After expressions of wonder, the Attics use εἴ instead of ὅτι.
 17. καταφρονῶν. For the use of the participle for the inf., see B. p. 297. F. Rule XXXII.
 19. ἰπιστάντος. This may be resolved into πρὸς τὸν ἰπιστάντα Ξενοκράτη ἔφη.
 24. αὐτοῖς, here expresses *herself, her husband, and their children.* By αὐτὸς, persons are opposed to things.
 κατασχουσῶν, from κατέχω.
- 47 4. εἰς πάντα, for every kind of occasion.
 5. ἰπηρέισατο, from ἰπερίδω.
 7. Ἐπιστείλας, from ἐπιστέλλω.
 8. βραδύνοντος, ἐκείνου understood, the person requested by Diogenes to prepare him a hut.
 ἔσχεν, from ἔχω, he occupied.
 9. πατριδα, Sinōpe in Asia Minor on the Euxine Sea.
 11. ἀπίδρα, from ἀποδιδράσκω.
 17. κατέαξι, from κατάγνυμι · with respect to the augment of this word, see ἄγνυμι. B. p. 211. F. p. 125.
 19. ἀλοῦς, from ἀλίσκομαι.
 21. κήρυκα, the crier, who sold the slaves by auction. Captives and prisoners of war were usually sold as slaves.
 22. εἴη, see note above, p. 46, l. 6.
 24. αὐτῶ. The order is, γὰρ δεῖν πεισθῆναι (καὶ ἰατρῶ ἢ κυβερνήτη), εἰ καὶ δοῦλος εἴη or καί τις δούλοις οὔσι. For we ought to obey a physician or a pilot, even if or although they be slaves.
 26. εἰσίτω, from εἴσιμι.
 27. ἄν, used with the optative, expresses condition.
 29. τῶ δὲ, πυθομένῳ understood.
 ὄχλος, λοῦσαι understood.
- 48 2. ἔχη, when you can, that is, when you can get it.
 δευταμίου, when Plato defined; from ἐρίζω.
 3. εὐδοκιμοῦντος, and when he had gained applause for this definition.
 4. τίλας, from τίλλω · Diogenes understood.
 εἰσηγγεῖν, from εἰσφέρω.
 11. γὰρ, here refers to some such phrase as "no wonder," understood.

13. *μιτάβασιν*. Diogenes lived alternately at Athens and at Corinth. 48
14. *ταῖς*, agrees with *διατριβαῖς* at the end of the sentence.
βασιλείως. The king of Persia is here intended, often called by the Greek writers simply "the king."
ἡμερῶν, the genitive of time.
18. *εἰργασμαι*, from *εἰργάζομαι*.
22. *ψηφίσασθαι, εἶναι* understood, *to vote the asses (to be) horses*.
23. *ἡγουμένων, Ἀθηναίων τοῦτο* understood.
24. *χειροτονηθέντες*. There were yearly chosen at Athens ten officers on whom devolved the affairs of war and sometimes also the state concerns.
25. *ἐμπιστῖν*, from *ἐμπίπτω*.
26. *ἀποθανόντος*, from *ἀποθνήσκω*.
1. *βιώσομεν*, that is, We, the philosophers; *ὁμοίως*, in like manner, 49
as if the laws existed.
2. *τίνι*, wherein, in what.
4. *εἶση*, from *εἶδω*.
τίνι, see note above, p. 49, l. 2.
5. *ᾠπερ, διαφίρουσι* understood.
8. *τι*, in what, governed by *κατὰ* understood.
10. *καθεδήσεται*, from *καθίζομαι*.
λίθῳ. The seats in the theatres were of stone.
11. *ἤτησι*, from *αἰτέω*.
12. *Τοσούτου*, for so much, for that price. The genitive of the price.
13. *Πρίω*, pres. imperat. of *πρίαμαι*.
ἕξεις, 1. fut. of *ἔχω*. The present of this verb should be *ἔχω* but as the Greeks seldom suffer two aspirated syllables to come together, the first is changed into a soft. That reason ceases to operate in the future, which ends in *ξω*, and therefore resumes the aspirate in the first syllable. Such is the case with *τρέιχω*, *τρέφω*, and *τύφω*.
δύο, ἀνδράποδα understood, viz. the purchased slave and the illiterate son.
21. *ταῦτα*, that is, the vegetables.
23. *ἔπλυνες*, from *πλύνω*.
24. *ταραχθῆναι*, from *ταράσσω*.
25. *διδοίκαμεν*, from *δίδω*.
27. *ἑκαστοι*, each of us, that is, We the philosophers, and ye the unlearned.

- 49 28. ἐκλαυσιν, from κλαίω.
 30. τοῦτο. The order is, δι' αὐτὸ τοῦτο, for this very reason.
 31. διαίτη, dative governed by χρώμενος.
- 50 8. ἀδελφῶν, representing *Death* as the brother of *Sleep*.
 11. ἐφῆκεν, from ἀφήμι.
 τιμωρίας, governed by ἀμείνων. B. p. 269. F. Rule XV.
 12. τὸ δὲ, τὸ τιμωρεῖσθαι understood.
 15. ἔπεισε, from πίπτω.
 16. ἰστεμείνον, from στέφω.
 18. γενναίως, ἀπίθανε understood.
 ἐπιβέσθαι, from ἐπιτίθημι.
 19. εἶπειν, said; from ἔπω.
 20. γεγεννηκώς, that I begat him.
 22. δυοῖν νυκτοῖν, for two nights, or during two nights.
- 51 1. ἀσιβείας. He was accused of having betrayed the Eleusinian Mysteries, in one of his tragedies.
 4. τῆς χειρός. B. p. 268. F. p. 163.
 ἀριστεύων ἔτυχεν, instead of ἡρίστεισε. B. p. 297. F. p. 178.
 6. ἔτυχεν, he was the first who gained the prize for bravery.
 7. τὸ πάθος, the mutilation.
 ὑπεμνήσθησαν, from ὑπομνήσκω.
 10. ἀνακλήσεις, from ἀνακαλίω. ἔπειτα is inserted to give the *apodosis* greater force.
 12. τινος, χρέονου understood.
 13. Ποῖ δὴ σύ; whither art thou going?
 15. ἀνίγνω, from ἀναγιγνώσκω. The *Œdipus Coloneus* is among the tragedies of Sophocles still extant.
 17. τὸν νοῦν, governed by κατὰ understood.
 ὑγιαίνειν, he was sound.
 21. αὐτῷ, that is, for Philemon.
 24. ἀκράτου, οἴνου understood. It was the practice to drink undiluted (ἄκρατον) wine after eating.
 26. τὸ σῶμα, governed by κατὰ understood.
 ἀνατραπήναι, from ἀνατρέπω, infin. governed by βόδιος.
 27. μολίβδου, genitive of the material.
 φασί, they say, in Latin, dicunt, narrant.
 31. μιταδῶ, to make one a partaker, requires a genitive in Greek as well as in Latin and English. STROTH. Τίνος σοι (εἴσι) τῶν ἰμῶν [πραγμάτων] μιταδῶ, Of which of my possessions shall I make you

a sharer? (κἀκείνος ἴφη, Μισταδὸς τούτου τοῦ πράγματος) οὐ βούλει, 51
and he replied, Make me a sharer of whatever you please; from μεταδίδωμι.

31. πᾶν ἑμῶν, πραγμάτων understood, of my possessions.

32. βούλει, thou wishest, 2. pers. of βούλομαι. The formation of this person was originally in εσαι, thus τύπτ-ομαι, εσαι, εσαι. The Ionians, who delight in a concourse of vowels, dropped the σ, and made it τύπτται. The Attics, who, on the contrary, love contractions, shortened it into τύπτται, which the common language of Greece changed into τύπτῃ. The Attic form is always used in βούλει, οἶμι, ἔψαι.

2. Ἐνα, μισθὸν αἰτίω understood.

4. ἀναγνούς, from ἀναγιγνώσκω.

8. οὐχ ἄπαξ, that is, ἄρα πολλάκις, καὶ οὐχ ἄπαξ μόνον.

οὐχ μίλλεις λέγειν, will you not recite it?

16. τρέφειν, that he supported, or nourished.

20. μακαρίζειν, he blessed, or he pronounced happy.

21. εἰ, used for ὅτι in cases like this. The Athenians chose ten commanders annually, not only to lead in war, but occasionally in civil affairs.

25. Τοὺς μίλλοντας, those that will betray me, that is, those who have not yet. Philip referred to traitors among the nations with which he was at war; and regarding all his partizans in those nations as treacherous at heart, he made no distinction among them, but that in the text.

7. τῇ ἕξει, ἡμέρα understood.

8. ἐρῆμνίον, perf. pass. part. of ῥίπτω. Neoptolemus supposed this change of fortune to be a tragical event, and more remarkable than any which the great tragedians, Æschylus, Sophocles, and Euripides had ever introduced upon the stage.

10. νικήκειν · νικᾶν Ὀλύμπια, ἀγωνίσματα understood, to conquer in the Olympic Games.

14. πίφκειν, is wont, is accustomed.

16. Ἐπαρθεῖς, from ἐπαίρω.

ᾤετο, from οἶμαι.

17. ὑπομιμνήσκισθαι, to be reminded.

22. καταπλάγη, from καταπλήσσω.

23. αὐτοῦ, governed by μνημονεύων.

24. ἤμην, instead of ἦν. The following ἤμην is the same as εἶναι ἤθελον.

- 54 4. Λάγου, governed by *υἰὸν* understood.
 8. *τουτὶ* for *τούτο*, but with an expression of pointing to the thing; *this here*.
 11. ἀκούσης, with the genitive. B. p. 269. F. p. 164.
 The perfect *δίδουκα* has the signification of the present; hence it is followed by the subjunctive and not by the optative.
 15. ἀπιὼν ἄχιστο, *he departed*. For this construction of the participle, see F. p. 178.
 16. πολίτας, 'without emotion,' understood.
 22. μὴ ἐπιλάμποντος, that is, εἰ ὁ ἥλιος μὴ ἐπιλάμποι. μὴ is a conditional negative.
κίνδυνος, agrees with *ἔστι* understood, *there is danger, there would be danger*.
 25. ἀνάσχοιντο, a milder expression instead of ἀνίστανται.
- 55 3. ἦν instead of ἐξῆν, *was possible*.
 12. ἦδει, from εἶδω. This word is the same as if it were written ἦδει. the *ι*, instead of being subscribed, may be written at the side of the vowel, when this is a capital letter.
 16. ἔνδοξος, *renowned*.
 17. μήτ' ἄν γενέσθαι, instead of ὅτι μήτε ἐκείνος γίνουτο ποιητῆς ἀγαθός, εἰ ἄδοι παρὰ μίλος. The ancient lyric poets chanted their own compositions, accompanying themselves on the lyre or harp.
 20. ὑποτρέχουσι, ἄνθρωποι understood.
 27. Ἐλεγει, *he advised*.
 28. ἀγορᾶς. All public and private business was transacted in the market place: See Acts of the Apostles, xvii. 17.
- 56 4. διαβληθέντος, from διαβάλλω.
 7. συντιτάχθαι, from συντάσσω.
 11. ἀνδρείοτατα, *in a manly manner*.
 14. Εἶτα, gives emphasis to the interrogation; we say in like manner, in English, 'Wouldst thou not *then* wish.'
 15. ἀποθνῆσκων, the nominative of the participle used for the infinitive.
 18. Ὅσοι, *so many as*.
 19. τοὺς κακοὺς, *cowards*.
- 57 4. τοιαύτην, πάλιν understood.
 7. λίγουσιν, ἀνθρώποις understood; the Lacedæmonians being trained up from youth to speak but little.
 10. Εὐρώτα, the Cephissus and Eurotas were rivers respectively in the neighbourhood of Athens and Sparta.

15. ἱπαινῆς, B. p. 283. F. p. 188. 57
18. μὴ, *lest*, φανῶσί μοι αἰσχροὶ, that is, from the contrast with the beauty of the garment.
19. καταπιλιτικὸν βέλος, a *catapulta*, or *weapon thrown by the catapulta*.
21. ἀριστὰ, for ἀριστῆ, according to the Doric dialect, which dialect the Spartans used.
23. μιμουμένου, governed by ἀκοῦσαι.
 Ἀντῆς, the *nightingale herself*.
27. κατασκευάσαντος, of *having disposed*.
28. τιτραμῖνον, from τιτρώσκω.
31. τὰ μὲν ἄλλα, as *for the rest*.
32. ἤδειτο, instead of αἰδούμενος.
34. καί, is often thus used after the relative giving a kind of emphasis, not to be imitated in a literal version.
5. τρέπον, that is, with Laconic brevity and point. 58
7. Εἰλώτων. The Helots were slaves of the Spartans, and tilled the lands. The reference is here to the poem of Hesiod on husbandry, entitled *Works and Days*.
10. νιανίσκον, who had deprived Lycurgus of his eye.
11. τούτου, that is, τοῦ τιμωρήσασθαι.
12. Δίατρον, where the people used to assemble.
18. προδιδέναι, to *betray*.
20. συμβεβηκότων, from συμβαίνω · *hearing of these circumstances*.
21. Ἀθηναῖς. Minerva, under the epithet of χαλκίαικος, had a temple of brass at Sparta, which enjoyed the privilege of asylum.
23. ἀντίλεον, from ἀναίρειω. A traitor could not be buried in his native land.
24. ὄρους, is distinguished from ὄρος, a *mountain*, by the breathing, as well as by the gender of the article joined with it.
26. δηχθεῖς, from δάκνω.
30. Πύλαις. Thermopylæ, so called from its warm saline springs, where Leonidas and his band met the Persians.
34. βαρβάρων, the Persians. The Greeks called all foreign nations barbarians.
- οὐδὲ ἔστιν, it is not possible.
3. ὡς, as *being to sup*. The participle often follows ὡς in this manner, in the accusative case, without agreeing in case with the noun to which it refers. 59

- 59 6. ἀφικόμηναι, *coming*, to the field of battle.
 7. καὶ τὰ ὄπισθεν, ὄντα understood.
 8. τὰ ἑναντία, *on the breast*, literally, *the opposite*.
 10. τραυμάτων, instead of εἰ δὲ τὰ αὐτῶν τραύματα ἰστίως εἶχεν.
 16. ὑπομνησθήσῃ, from ὑπομνήσκω.
 19. ταύταν, ταύτα, Doric, instead of ταύτην and ταύτη. *Either bring this back, or come back slain upon it*.
 20. ὡς, instead of ὅτι, *because*.
 21. Μόναι, *we alone*.
 24. τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως, *of the inhabitants of Amphipolis*, where Brasidas fell in the Peloponnesian war.
 27. Μὴ λίγιτε, τοῦτο understood.
 31. πέντε ὄντας, *of whom there were five*.
- 60 1. ἀποβήσοιτο, the optative mode, *in sermone obliquo*. B. p. 283.
 2. πυθομένης, αὐτῆς understood.
 4. Φήσαντος, αὐτοῦ understood.
 5. Ἀσμίνη, equivalent to ἀσμένως.
 δέχομαι, *I hear of*, literally, *I receive*.
 7. τρωθεῖς, from τιτρώσκω.
 12. Ἴωνικῆς. The Ionians were remarkable for their effeminacy and love of show.
 17. αὐτὸν, that is, Cleomenes.
 18. βασιλῖα, referring to Darius.
 19. ὄσφ, that is, ὄσφ πλείονα ἐκείνος ἀντίλιγι, τόσφ.
 20. τάχιον, the comparative instead of the positive or the superlative ὡς τάχιστα.
 26. καὶ γὰρ, *for*, (στενήν.)
 εἰς πολὺν, χρόνον γράφω understood.
 ἴφοροι, Spartan magistrates, so called, charged with the preservation of the constitution and the censorship of manners.
- 61 3. τοῦ λοιποῦ, χρόνου understood, *for the future*.
 6. ληφθεῖς, from λαμβάνω.
 7. συσταθῆς, from συνίστημι.
 8. σιμνυομένου, καὶ λέγοντος understood, these words in effect being included in σιμνυομένου.
 10. Ἀθηναίων, genitive governed by verbs of *commanding*.
 13. βασιλῖως. Pausanias was strictly a general, and guardian of the king, a minor.
 15. χλιυασμοῦ. The construction is κελύοντος μετὰ χλιυασμοῦ.

24. ἀπιγνωσμίαις, from ἀπογιγνώσκω, in some desperate cures; 61
as is also said in English, instead of cures of desperate maladies.

ἐπικλήθη, from ἐπικαλίω.

27. ἀναγνοῦς, from ἀναγινώσκω. The infinitives χαίρειν and
ὀργαίνειν, are explained by the addition of εὔχομαι.

29. εἰς τοσοῦτον τύφου, to such a degree of conceit.

1. τὰ μὲν πρῶτα, at first.

2. κατὰ μικρὸν, by degrees.

3. καὶ ταῦτα, and that too, and besides.

7. τὸ ἄστυ, the city of Athens. B. p. 297. F. p. 178.

12. συνοικῶν, instead of ἔχων τὸ ἀρρώστημα, or οὕτως ἀρρώστῶν.
ἕναχθεῖς, from ἀνάγω.

14. ἐπαύσατο, ὁ Θράσυλλος understood.

Ἐμίμνητο, from μιμνήσκω with the genitive.

20. ἄλλους, παρελθεῖν καὶ ἐκκλίνειν understood.

21. αὐξῆ, you will cause.

22. ἅπασι τούτοις, to all these, who now surround and admire thee.

24. ἐπὶ τῷ εἶναι, for being.

29. ἐμοῦ. The order is, ὡς ἀκριβοῦν ταῦτα μᾶλλον ἐμοῦ.

3. προὔθηκε, that is, προέθηκε.

περὶ ταλάντου, in which the prize was a talent.

62

63

NATURAL HISTORY.

5. πλάτος. B. p. 265. F. p. 174 and 184.

9. φασί, ἄνθρωποι understood.

τοὺς, ὄντας understood, which were in the army, with Pyrrhus,
king of Epirus.

14. ζῶων, alone of all animals.

18. θαυμαστὸν ὄσον, to admiration.

19. διακοσίων. The comparative degree governs the genitive.

6. ἴσασθαι, κ. τ. λ. to go through complicated movements.

64

8. ἐκάστοτε, on every occasion.

9. νυκτός. B. p. 267. F. p. 183.

13. ἦν, it seemed, (videbatur.)

15. τηλικούτω, that is, for a child.

17. ἄλλα, ἄλλα τι.....καί, other wonderful things, and those which
concern, &c.

- 64 18. *ἑαυτὸν, τῷ ποταμῷ* understood.
 19. *ἀποθιωροῦσιν*, that is, *ἀπὸ τῆς γῆς θιωροῦσιν*, *from the bank*.
 21. *ἀσφαλείας*, a *great abundance of security*, that is, *entire security*. With respect to *ὡς*, thus used with the accusative of the participle, see B. p. 299. F. p. 180.
 22. *Ἀναβάντις, θηραταὶ* understood.
 24. *ἐκλύσσει*, that is *τοὺς ἀγρίους* understood.
 27. *Ἐπιβεβηκόςτος*, from *ἐπιβαίνω*.
 28. *οἱ μὲν, πρᾶξις εἰσιν* understood.
 31. *συμβεβηκόςτος*, *from his peculiarity*.
- 65 6. *θηρίῳ*, viz. the elephant.
 12. *Ἰσπος, ποτάμιος* understood, *the river-horse*.
 15. *ᾧτα, ἔχει* understood. The datives *ἵππῳ* and afterwards *ἰλίφαντι* are used elliptically, the whole being placed for the particular parts in question; *ἰλίφαντι* instead of *τῷ κύτει τοῦ ἰλίφαντος*, and *ἵππῳ* for *τοῖς ὡς καὶ κίρκῳ καὶ φωνῇ ἵππου*.
- 66 2. *φωναῖς*. These words are inserted only to make an antithesis with *τοῖς μὲν σώμασιν*.
 8. *μίγιθος*, equivalent to *πάντα καὶ τὰ μέγιστα ἔσθᾶ. κατατοθεῖν*, *swallowed*, from *καταπίνω*.
 10. *παγίντα*, from *πήγνυμι*.
 12. *ὑπάγουσα, ἢ ἀλώπηξ* understood.
 13. *αἴσθηται*, from *αἰσθάνομαι. ὑποφερομένου*, for *τὸ ρεύμα ἰγγυς ὑποφέρεισθαι*. After verbs signifying *to know, remark, experience, &c.* the participle often follows.
 14. *διὰ βάθους*, that is, *βαθεῖαν*.
 15. *κἂν ἔᾳ τις*, *if any one permit her*, i. e. *if no one hinder her*.
 16. *ψοφεῖν*, that is, *εἰ δὲ ὁ ποταμός, τῷ μὴ ψοφεῖν, θάρσος ἰμποιεῖ αὐτῇ*, instead of *εἰ δὲ μὴ ψοφεῖ ὁ ποταμός*.
- 67 1. *ἀναλαμβάνει, τὰς ῥᾶγας* understood.
 3. *ταμιευμένοις*, that is, *καὶ ταμιεύσθαι*, *dividing them with each other*.
 7. *ἄνιμον, οὔσαν ὄπην* understood.
 10. *ἐκείνην*, *that he (the dog) remained for this the third day without food, &c.*
 13. *πάρουδος*, *a passing in review*.
 15. *ἰξίδραμι*, from *ἐκτρέχω*.
 18. *γινίσθαι*. The construction is, *ὥστε τοὺς ἀνθρώπους μὴ μόνοι ἐκείνη (τῷ βασιλεῖ), ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι δι' ὑποψίας (ὑπάπτους) γινίσθαι*.

23. ἐπίρριψι, τῇ πυρᾷ understood. 67
26. ἐκφιερόμενον, τοῦ νεκροῦ understood.
27. συγκατίκαυσι, from συγκατακαίω.
31. φανερόν εἶναι, it was manifest.
15. ὑπάρχον, ζῶν understood. 68
16. συνηγμένον, from συνάγω, gathered to a point.
1. χρῆμα, a periphrasis for κίτταν θαυμασίως πολύφανον. 69
6. ὡς πρὶ εἰώθε, as was the custom. The funeral processions were accustomed to halt in the market-places.
12. ἦσαν. They believed that other barbers from jealousy had made the magpie dumb, by means of sorcery.
15. ἀφῆκιν, may be rendered as governing φωνῆν understood; or also (and this is preferable) as governing the accusatives οὐδὲν and τὰ μίλη, in which case αὐτὰ will be understood after φθιγγόμενη.
19. τίκτοντος. The construction is, τοῦ ζώου τίκτοντος ὡς παραπλήσια τοῖς χηνίοις, to which, in the apodosis, the words τοῦ δὲ γινηθέντος ἀυξομένου correspond.
23. μισῶν, in either jaw; the upper and the under jaw.
2. βοήθημα, assistance; κατὰ τῶν ἀνθρώπων, to the injury of man. 70
7. κατὰ λόγον, in proportion.
8. τὴν κάτω, the lower jaw; τὴν ἄνω, the upper jaw.
15. δυομένῳ, governed by ἄμα, an adverb of accompanying.
18. τὰ, the practice.
20. ὑπὲρ τοῦ μὴ, in order not to be.
22. διδοικότες, from δίδω.
23. οἶον, as it were.
24. λάθωσι, they may be concealed.
26. θιγόντας, from θιγγάνω.
3. ἐκπίση, τοῦ ὕδατος understood. 71
4. τοῦ πάθους, the numbness.
5. περιπομένου, the water being changed in nature, and assuming the property of the animal. Plutarch, from whom this extract is taken, was ignorant of the simple conducting agency of the water in this phenomenon.
6. προσιπτονότος, part. perf. mid. of προπάσχω.
8. προκαθήμενος, keeps watch over the muscle, sitting before it.
ἀνωγμένην, from ἀνοίγω.
διακχιγηνῦϊαν, from διαχάϊνω.
15. ἐσχιθήσεται, from ἐσχίζω.

- 71 17. παραγόμενον, i. e. καὶ παράγεται.
 19. δειφθαρηται, from διαφθείρω.
 20. ἐκείνο δὲ, τὸ ζῶον, τὸν ἠγεμόνα.
 21. ἰντὸς, as the anchor, when weighed, is stowed in the vessel.
 22. ἀνκταουίνου, τοῦ ἠγεμόνος, understood.
 δὲ, αὐτοῦ understood.
 24. ἢ, or else.
 καὶ πολλὰ, κήτη understood.
 διφθαρη, from διαφθείρω.
 25. ἰξινιχθέντα, from ἐκφέρω.
 ἀκυβέρνητα, like vessels without a pilot.
- 72 7. ἐν τσσαύταις, ἡμέραις understood.
 10. ἀνθρωπος, as a man opens a treasure or deposit of gold.
 14. ταῦτόν, that is, τὸ αὐτό.
 16. ἤρηται, from ἀρτάω.
 19. καὶν, instead of καὶ ἐὰν with the subjunctive following.
 20. διαπίπτει, from διαπίπτω · αὐτὰ understood.

 MYTHOLOGY.

21. τὰ ἔξω, as to the parts without, that is, externally; τὰ agrees with μίρη understood, and is governed by κατὰ.
 Ὑπερβάντι, to him who entereth, that is, on entering.
- 73 5. τέχνης, of every species of art.
 μετὰ δὲ, farther on.
 8. εὐωχῶνται. The order is, Οἱ δὲ Θεοὶ εὐωχῶνται καθήμενοι παρὰ Ζηνί. These words are borrowed from Homer; hence the poetical form of Ζηνί for Διί.
 15. παρατίθεται, from παρατίθημι.
 ἀμβροσίαν, for its government, see B. p. 272. F. p. 174.
 νικταρος, governed by μιδύσκονται, see B. p. 268. F. p. 166.
 17. αὐτῇ κνίσση, for σὺν τῇ κνίσση.
 ἀνηνεγμένον, part. perf. pass. of ἀναφέρω.
 19. ἄλλοι ἄλλας; some, one sacrifice, and some, another.
 25. ἀνιζωσμένην, from ἀναζώνουμι · with respect to the accusative αἰγίδα, see B. p. 272. F. p. 174.
 28. διαβιβηκότα, part. perf. of διαβαίνω.
- 74 17. λαβύιν, μυθολογοῦσι understood.
 18. κακοπαθοῦσῶν, that is, γυναικῶν.

25. τάξιν, an employment corresponding to her name. These names are the same which are afterwards mentioned. *Ευνομία, Δίκη, Ειρήνη, Right, Justice, Peace.* 74

33. τῶν. B. p. 261.

2. ἀφ' ὧν, equivalent to καὶ ἀπὸ τούτων. 75

9. ὅσα, instead of ἀπάντων ἄ.

16. γινομένην, in diseases which were regarded as the effects of the displeasure of the gods, and of course could only be cured by consulting them.

17. τυγχάνειν · συνίβαινι τυγχάνειν is a paraphrastic expression; the phrase is equivalent to οἱ ἀρρώστοῦντες ἐτύχανον Θεραπείας.

19. τοξίαν. B. p. 256. F. p. 154.

28. τὰ τῶν ἄλλων, that is, τὰ ἀλλότρια.

30. λύραν, the lyre; a musical instrument, supposed by poets to be the instrument, to the sound of which poetry was sung.

32. πολλοὺς τῶν καρπῶν, instead of πολλοὺς καρποὺς (τῆς ἐπόρας.)

4. σφίων, instead of αὐτῶν. 76

7. ὑπιλήφασι, from ὑπολαμβάνω.

9. κικλημένον, from καλῶ.

11. καί, even (fearful or terrible.)

12. τὰ τοιαῦτα, ὀνόματα understood.

13. μίγιστον, used absolutely, but what is the greatest (thing).

B. p. 266. F. p. 143.

14. ἔνι, that is ἔνιστι.

16. βασιλείας, Πλούτωνος understood.

16. 17. τὴν φρουρὰν ἐπιτίτραμμίνης, being entrusted with the guard; as if it were, ᾧ ἢ φρουρὰ ἐπιτίτραπται · perf. pass. of ἐπιτρέπω.

MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

4. τὰ περὶ Δῆραν, the chase, and whatever regards it. 77

8. χάσμα, the hole in the rock, over which the sacred tripod stood.

ἀνελών, i. e. ἀνείλε καί. The following present tense παραλαμβάνει is used instead of παρέλαβι.

14. πατέρις. This word, being in the singular number, must be coupled with μητρὸς, which together are put absolutely with Θελότων · the two substantives in the genit. sing. being constructed in the same manner as a substantive in the plural.

- 77 15. ὑπεραπίθανι, from ὑπεραποθνήσκω.
 16. ἡ Κόρη, that is, ἡ Περσεφόνη.
 19. ὑπέσχοντο, from ὑπισχνόμαι.
 20. τειχιμῖν, future of τειχίζω. B. p. 117. F. p. 233.
- 78 1. προῦθηκε, instead of προίθηκε.
 4. λήψεται, from λαμβάνω.
 6. βουλομένου, αὐτοῦ understood.
 10. κατώκει, from κατοικίω.
 12. ἐπὶ πλιῖον, exceedingly.
 15. παρρησίας, boldness, or liberty of speech.
 17. ἀσεβεῖς, that is, the abode of the impious.
 19. τὰς ἴσας, the same number of daughters. Her spouse was Amphion the Theban.
 26. γενέσθαι, that she was.
 28. κακέϊ, that is καὶ ἐκεῖ.
 32. κυνηγός, instead of τὴν κυνηγετικὴν. The English idiom conforms with this, was brought up a hunter.
 καταβρώθη, from καταβρώσκω or καταβιβρώσκω.
- 79 1. εἰς ἔλαφον, instead of εἰς ἐλάφου μορφήν.
 13. ἐπὶ πολὺν, very zealously.
 15. μὴ, lest.
 16. ἀλλήλοισι. He feared lest they might aid each other, instead of resorting to the gods.
 18. ἐμίλλησε ῥίπτειν, was about to precipitate him.
 19. ἐναυτὸν, yearly, every year.
 29. μεμηνώς, from μαίνω.
- 80 6. διαφθαρεῖς, from διαφθείρω.
 10. εἰληφώς, from λαμβάνω.
 18. ἀπεμπαλήσοντες, αὐτὸν understood. The future participle indicates design.
 20. οἱ δὲ, ναῦται understood.
 24. οἶνοποιῶν, the making of wine
 28. νοήσαντες, τὸ πεπραγμένον understood.
 31. κακέϊνη, that is, καὶ ἐκεῖνη.
- 81 4. ποτὶ, τῶν βοῶν understood.
 7. ἐκκαθάρας, from ἐκκαθαίρω.
 9. ἀνέκρινεν, εἰ τοὺς βόας ἴδοιεν understood.
 10. εἰπιῖν, they could not say; literally, they had it not to say.
 11. ἠλάσθησαν, from ἰλαύνω.

11. δύνασθαι. The construction is, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι εὐρεῖν ἴχθους. 81
12. κεκλωφῶτα, from κλίπτω.
16. ἤνευτο, ἔχειν αὐτὰς understood.
17. λύρας. B. p. 269. F. p. 164.
18. βόας, that is, in recompense for the lyre.
19. πηξάμινος, from πήγνυμι.
21. ἐκίκτητο, from κτάμαι.
ἰδιδάξατο, from διδάσκω.
27. τούτου, under his reign.
1. ἔμελλον, *habiture essent*: ἔμελλον in the plural agrees with ἴκαστος in the singular as a *collective*. 82
3. Θάλασσαν. What is here called a sea was properly a salt spring.
5. Πανδρσίω, a chapel in one of the temples of Minerva, in the Athenian Acropolis.
14. ὀφθαλμοῖς. B. p. 265. F. p. 174.
17. ἤθειλον, οἱ θεοὶ understood.
20. ἀποκαταστήσαι, αὐτῶν understood.
22. ἀκοῖας, τοῦ Τριεσίου understood.
23. ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν, as well as those who see. B. p. 270. and 299. F. p. 161 and 187.
27. ἐπὶ τοῖς, that is, ἐπὶ τούτοις τοῖς ἄλλοις:
3. ἤλασι, from ἐλαύνω. 83
6. Ἄϊδαο, for ἄδου by the ancient epic dialect.
7. ἤνεγκεν, 1. aor. act. of φέρω. F. p. 77.
23. ὄντα, from the circumstance that the arrows did not penetrate. With respect to this use of the participle, see B. p. 296. F. p. 177.
28. ἐπίταξεν, Εὐρυσθεὺς understood.
8. συνίβη γίγνισθαι, instead of ἐγίγνετο ἰσχυρότατος, ὁπότε ψαυοὶ τῆς γῆς. 84
10. διεξήει, from διέξιμι.
14. ἐπιστήμην, governed by κατὰ understood.
21. καθισθίντες, from καθίζω.
23. λίγοντες, i. e. κελύοντες.
25. ὑπίστησαν, instead of οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐξίδουσαν, ἀλλὰ πόλεμον ἐπίστησαν.
2. μητρυῖās, Ino. Ἀπὸ τῆς μητρυῖās instead of τῆς μητρυῖās, the signification being strengthened by the preposition. 85
3. αὐτῶν, Phrixus and Helle.

- 85 5. ἀποσισιῖν, from ἀποσίπτω.
 6. ἦν, for καὶ ταύτην, instead of ἢ ἀπ' ἐκείνης Ἑλλάσποντος ὀνομασθῆναι λίγεται.
 7. κατενεχθῆναι, from καταφέρω.
 12. ἀπενέγκωσι, from αποφέρω.
 15. τολμήσαι. The learner will distinguish between τολμήσαι and τολμῆσαι.
 19. ἔγνω, from γιγνώσκω.
 26. τὶ ἂν ἐποίησεν, what he would do.
 ἔχων, instead of εἰ ἐξουσίαν ἔχοι. In case he had the power therefor.
 27. πρὸς πολιτῶν, to be slain by one of his countrymen.
 28. ἂν προσίταττον, I would command.
- 86 4. Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, at the suggestion of Minerva.
 8. χρωμίνῃ, Ἰάσονι understood.
 14. προὔλεγε, instead of προέλεγε.
 16. μητρεῖᾷ, his second spouse, Idea, called here, in relation to his children of the first marriage, μητριά.
 21. πρᾶσινέγκασθαι, from προσφέρω.
 25. καταπτᾶσαι, from καβίπταμαι.
 30. καταλάβωσι, τὸ διωκόμενον understood.
 34. Ἀπολλώνιος, author of a poem on the expedition of the Argonauts.
- 87 2. δούσας, from δίδωμι.
 12. ἀπολομένην, ἴδωσιν αὐτὴν understood.
 17. συλλαβομένης Ἥρας, with the assistance of Juno.
 ἄκρα, instead of τῶν ἄκρων περικοπίντων.
 24. ἐπιταγίντα, from ἐπιτάττω or ἐπιτάσσω.
 25. ὑπέσχιτο, from ὑπισχνίομαι.
 29. ζεύξαντι, after he had yoked them.
 31. ἂν, instead of τούτων οὗς.
- 88 3. ἐγχειριῖν, from ἐγχειρίζω.
 6. μίλλοντα, (*jugum tauris impositurum*), for καὶ ἐκίλισι αὐτὸν μίλλοντα καταζευγνύσαι τοὺς ταύρους τούτῃ χεῖρσιν, &c.
 χεῖρσιν, to annoint, χερίσασθαι to anoint one's self.
 18. ἰώρα, from ἰράω.
 19. ἀλλήλους. They fell into a dispute with each other about the stones, not knowing who cast them.
 23. νικτὸς. B. p. 267. F. p. 183, I

28. ἀπογονός, from ἀπογιγνώσκει. 88
1. ἡδικήθη, i. e. περι τῶν ἀδικημάτων, ἡ ἡδικήθη ὑπὸ τοῦ Πελίου. 89
4. ὑποσχῆ, from ὑπέχω.
15. δηχθείσης, from δάκνω.
16. ἄδου, δῶμα understood.
22. ἡλικίαν, κατὰ understood.
25. ἡνῶν, governed by κρατεῖν.
26. ἰξενιχθῆναι, from ἐκφέρω.
27. τὸ πρῶτον. B. p. 257. F. p. 146.
13. νάρθηκι, a reed with a porous pith, used as tinder. In 90
such a reed Prometheus was fabled to have concealed the fire from
heaven.
- ἤσθετο, from αἰσθάνομαι.
16. ἀριθμόν. B. p. 266. F. p. 183.
- διετίλει, from διατείλω.
19. κλαπίπτος, from κλίπτω.
29. τὸ πλησίον, ὄντα understood.
31. ἴσας, as many, an equal number.
4. ἀνομάσθησαν, οἱ οὕτως γιγεννημένοι understood. 91
8. ἰξηρομμένας, from ξηραίνω.
20. αὐτοὶ is equivalent to in like manner.
34. ἴδωκεν. Danaus appointed games, in which his daughters
were assigned as prizes to the victors.
8. ποδῶν. B. p. 270. F. p. 166. 92
12. τὸ αὐτό. This might be imitated in English, *what one and the
same animal is?* &c.
17. προβληθῆν, from προβάλλω.
21. μητέρα, i. e. Jocasta.
- τῷ λύσαντι, to whomever should solve the riddle.
26. ἰδεδοίκε, δίδωκα has the power of the present; ἰδεδοίκε of the
imperfect.
34. ἐγκρυβοῦσα, from ἐγκρύπτω.
1. πατρῶον, i. e. τὸ θνητὸν αὐτοῦ μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ πατρός. 93
8. διήνεγκεν, from διαφέρω.
16. Ἑλλήνων, that is, in behalf of all the Greeks.
19. Κόρη, that is, τῇ Περσιφόνῃ.
22. ἀριστεῖαν. The prize was Hesione, the daughter of Laomedon.
27. ἀσθῆναι. The construction is, καὶ φασὶ μόνου τούτου τῶν
προγιγεννημένων ὑμῖναιον ἀσθῆναι ὑπὸ τῶν Διῶν ἐν τοῖς γάμοις.

93 28. Οἱ, instead of οὗτοι stands like *qui* in the beginning of a clause, instead of the demonstrative pronoun.

33. ἑκατέρωθεν, on each side, i. e. on the part of the Greeks and of
94 the barbarians.

3. συνεξέιλεν, from συνεξαιρέω.

9. τὸ γένος, τῶν κενταύρων.

11. οὓς ἰδὼν, instead of ὡς εἶδε τούτους.

15. φύσιως, here signifies *monster, creature*.

MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

Lucian was a native of Samosäta, a city of Syria, from which he derived the name of Samosatian. He is said to have lived about A. D. 164, in the reign of the emperor Marcus Antoninus. Being born in humble circumstances, he applied himself at first to the trade of a sculptor. He was soon dissatisfied, however, with this employment, and devoted himself to liberal studies. For a considerable time he practised at the bar, at Antioch, and afterwards gained great reputation for eloquence, in journeys which he made through Gaul, Macedonia, Ionia, and Achaia. Disgusted at length with the legal profession, he gave himself wholly to philosophy and literature. The emperor M. Aurelius appointed him register or clerk to the Roman governor of Egypt. He was a man, "nullius addictus jurare in verba magistri;" in respect to his opinions and sentiments he would acknowledge no master. He thought with freedom, and wrote what he thought. The boldness with which he exposed to ridicule the gods, as well as men, drew upon him the general censure of his contemporaries, and gained him the appellation of Atheist and Blasphemer. But however impious his sarcasms upon the heathen deities may have appeared to the good men of his time, they may be read with interest and delight by us, who attach no sacredness to the Pagan religion. Hence the best instructors have recommended portions of Lucian to the attention of the young, as being an engaging and useful subject of study.

For, as Erasmus remarks, such is the beauty of his diction, the felicity of his invention, the playfulness of his wit, the keenness of his sarcasms; so happy is his combination of the gay with the serious and the serious with the gay; there is so much truth in his pleasantry and so much pleasantry in his expression of truth; such is his power

of exhibiting, as with a pencil, the characters, passions, and dispositions of men; such his art in presenting things, not to be read merely, but to be seen by the eyes, that, whether you regard pleasure or profit, no comedy or satire will bear a comparison with these dialogues. His writings are numerous, but it is not necessary to enumerate them here. The reader is referred to the following editions. 1. Luciani Samosatis Opera, ex versione variorum, cum J. Bourdelotti, Theodori Manilii, et Gilb. Cognati notis. Lutetiae Paris., 1615, in fol. 2. Eadem Gr. et Lat. a Joanne Benedicto, 2 tom. Salmurii, 1619, in 8vo. (Harles calls this a very excellent and correct edition.) 3. Eadem Gr. et Lat. ex versione Johannis Benedicti cum notis variorum, et Isaaci Vossii scholiis ineditis. 2 tom. Amst. 1687, in 8vo. [Harles calls this a very bad edition.] 4. Eadem, cum novâ versione Tiberii Hemsterhusii et J. Matth. Gesneri, Græcis scholiis, ac notis variorum, ac præcipue Mosis Solani et J. M. Gesneri. Curantibus Tib. Hemsterhusio et Joan. Friderico Reitzio. 3 tom. Amst. 1743, in 4to, (which has been republished at Deux Ponts [Biponti], 8vo.) A fourth volume has been added which contains an Index, by Car. Conr. Reitz. Utrecht, 1746, 4to. Various parts of Lucian's works are frequently found published separately. For example. 1. Colloquia Selecta et Timon: Cebetis Thebani Tabula, &c. cum notis Tib. Hemsterhusii. Amst. 1708, et Basil, 1771, in 12mo. 2. Nonnulli e Luciani Dialogis selecti — ab Edvardo Leedes. London, 1721, in 8vo. For more information respecting this author, see Fab. Bib. Gr. Lib. IV. c. 16, and Harles Introd. ad Hist. Gr. Ling. p. 405.

19. *οἶσθα*, by syncope for *οἶδασθα*, and this Æolic for *οἶδας*.

23. *τῷ τρόπῳ*, i. e. *ἐν τίνι τρόπῳ* · *τῷ* Attic for *τίνι*.

ἐνλλάγη, was she changed? from *ἐναλλάσσω*.

24. *μετίβαλεν*, changed; from *μεταβάλλω*.

1. *ἐπιμηχανήνται τῇ κακοδαίμονι*, she has contrived against the unhappy female, viz. Io; from *ἐπιμηχανόμαι*. 95

2. *τοῦνομα*, i. e. *κατὰ τὸ ὄνομα*, by name; *ἐπίστησεν*, has placed over; from *ἐφίστημι*.

5. *Καταπτάμενος*, having flown down; from *κατίπτειμι*.
που, somewhere.

8. *τοιοιόν*. The article in the neuter gender is used absolutely in the accusative case with all parts of speech excepting the conjunction. In most instances, however, *κατὰ* is understood, and the article is so united with the word to which it belongs, as to form with it appar-

95 ently but one word. Thus *τολοιπὸν* is the same as *κατὰ τὸ λοιπὸν*, hereafter, in future, from this time.

8. *τοῖς ἐκεῖ*, i. e. *τοῖς ἀνθρώποις ἐκεῖ οὖσι*, to the men who are there, i. e. to the inhabitants of the place.

καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγίτω, and let her raise the Nile; that is, ἀναβαίνειν ποιεῖτω. The inundation of the Nile, on which the fertility of Egypt depended, was ascribed to Isis.

11. *ἔγω*, I am come.

12. *εἰ καὶ*. The phrase is elliptically expressed; and the following clause strictly requires *ἄλλις ὅξυν ὄντα* (instead of *ὄξύτατον*), sharp enough, even if it were necessary; *εἰ καὶ*, even if.

13. *διατεμεῖν*, from *διατέμνω*.

14. *δίελε*, divide; from *διαίρειω*.

15. *κατενεγκῶν, αὐτον*, viz. *τὸν πέλεκυν*, bringing it down, fetching a stroke with it; from *καταφέρω*.

16. *Πειρᾶ μου, εἰ μίμηνα*, are you trying if I be mad? from *πειράομαι* and *μαίνομαι*.

Ἠρίστῃται δ' ὄν τάληθεις, command in earnest; *τάληθεις*, for *τὸ ἀληθές*. The *ὄν* refers to a gesture or motion on the part of Jupiter, by way of negative to Vulcan's question.

22. *ποιήσομεν*. According to the received rule that *μὴ, ὅπως*, and *ὅπως μὴ* require the indicative future after them, we ought here to read *ποιήσομεν*. But the passages where the Aorist subjunctive follows these particles, are so numerous that the rule must be received with limitation.

23. *οὔτε κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν μαιώσεταιί σε*, nor will deliver thee after the manner of Lucina; from *μαίνομαι*.

27. *κατοίσω*, from *καταφέρω*.

96 7. *κόρυς*. Bluish green eyes like those of the lion. The text indicates that this color has something terrible, but in unison with the polished helm.

15. *ἃ μὴ Θέμις ποιῶντα*. He was struck with lightning because he restored Hippolytus to life. See Virgil, *Æn.* VII.

16. *μετείληφας*, from *μεταλαμβάνω*.

17. *Ἐπιλίησαι γὰρ καὶ σύ*. *Γὰρ* refers to something understood. Why do you say so? FOR have you forgotten; *ἐπιλίησαι*, 3. sing. ind. pass. in the middle sense, from *λήθω*, for which *λανθάνω* is used; *λανθάνομαι*, mid. I forget; *ἐπιλίησαι* — *καταφλεγίς*, have you forgotten that you were burnt? The verb is here joined with the

participle, as is often the case ; ἐν τῇ Οἴτῃ on mount *Æta*, celebrated 96 for the death and sepulchre of Hercules.

19. Οὐκ οὐν ἴσα καὶ ὅμοια βιβίωται ἡμῖν, *we have by no means lived upon an equal footing and after the same fashion* ; οὐκ οὐν, with the acute accent, is a negative particle ; ἴσα καὶ ὅμοια, are used adverbially, and βιβίωται impersonally.

20. τοσαῦτα δὲ πετόνηκα, *have performed so great labors.*

23. ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων · before τῶν, ἐκ οὗ μέρος τι is understood.

24. ἐπιδεδιγμένος, from ἐπιδείκνυμι.

26. δισφραγμένους τὸ σῶμα, i. e. ἐν τῷ σώματι, *having your body wasted.*

27. τοῦ χιτῶνος τοῦ πυρός. These words agree in the genitive with ἀμφοῖν. Lucian here refers to the garment which Hercules received from Dejanira, infected with the poison of a hydra ; and to the pile which he raised and ascended, on mount *Æta*.

28. οὔτε ἔξαινον ἕρια, *nor did I card wool* ; from ξάινω.

1. πορφυρίδα ἰνδιδικῶς, *having put on a purple garment* ; from 97 ἰνδύω.

ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης, *by Omphale*, the queen of Lydia, to whom Hercules was a slave three years.

2. οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα, *nor did I, in a fit of phrenzy, slay my children and my wife.* He here reproaches Hercules with the murder of his wife Megara, and the children which he had by her ; from μελαγχολίω and ἀποκτείνω.

4. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι, *unless you cease to reproach me.*

12. καὶ. This phrase is elliptical ; at length it would be αὐτὴ καλὴ οὔσα καὶ τέκνα καλὰ ἔτιεις · ironically spoken. The γὰρ refers to something understood, as εἰκότως ὑπερήφανος εἶ. The reply of Latona is still more ironical.

18. παιῖδες. The nominative is often thus used before distributive clauses instead of the genitive, as here instead of τῶν δὲ σῶν παιδῶν, ἢ μὲν ἀρρηνική.

19. τελευταῖον. B. p. 257. F. p. 155.

20. οἷα ἰσθίει, *quali (quam nefando) victu utatur.* Juno would say ἰσθίει κρία ἀνθρώπινα, but expresses it by a circumlocution, as if through horror.

24. ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, *oracle shops*, in derision.

27. πολλοὶ, εἰς understood.

1. τερατιύμενος, that is, οἱ συνεισώτεροι οὐκ ἀγνοοῦσιν ὅτι τὰ πολλὰ 98 τερατιύται.

98

2. ἰρώμενον, that is, Hyacinthus.

4. καὶ ταῦτα, *quamvis, idque.*10. Ἐγίλασα, *I must needs laugh.*

13. ἄθλιος. The adjective is thus used for the adverb by a poetical idiom.

ἀλούς, that is, νικηθείς. the aorist ἐάλων and the perfect ἤλωκα have a passive signification.

15. ἐξαγορεύση, from ἐξαγορεύω.

16. κύνας. See the history of Actæon above, p. 78. § 6.

21. Ἐγὼ μὲν. we may understand this as opposed to the clause understood, σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ.

23. κόμην. B. p. 272. F. p. 174.

τὰ πολλὰ, *for the most part.*

99

9. κλήμασιν, like Lycurgus in Thrace.

10. μητρὸς, like Pentheus in Thebes.

12. εὐδεις φθόνος, *it must not be grudged him.*13. οἶος, *how brave.*15. Ἔστι γὰρ τις. γὰρ refers to something preceding in their conversation. Perhaps Mercury had asked, "*Do you not pity me,*" or something similar. *For is there any one, &c.*

18. Τί μὴ λίγω, i. e. διὰ τί, &c.

21. διαστρώσαντα τὴν κλισίαν, *after having arranged the couch;* from διαστρώννυμι.23. καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κικουμένον, *and after I have returned, all over dust;* from ἐπανέρχομαι and κονίζω.24. Πρὶν δὲ τὸν κώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἦκειν, *and before this newly bought wine-bearer came,* i. e. Ganymede: "*rapti Ganymedis honores.*" Virgil, *Æn.* I.

100

3. ἀλλ' ἔτι νικηρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον, *but I must moreover manage the affairs of the dead, distracted as I am;* from μερίζω.4. τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα, Castor and Pollux. Castor having fallen in battle with the Athenians, Pollux shared his own immortality with him, and obtained from Jupiter permission for both to live alternately. LEEDES. See Virgil. *Æn.* VI. 121. and the note of the learned Ruæus upon the passage.

5. ἐν ἄδου εἰσὶν, δῶμα understood.

6. Καὶ οἱ μὲν Ἄλκμήνης καὶ Σεμέλης, i. e. Hercules and Bacchus. Hercules was the son of Jupiter and Alcmena; Bacchus, the son of Jupiter and Semele, the daughter of Cadmus. LEEDES.

8. Ἀτλαντίδος. Maia, the daughter of Atlas, one of the oldest 100 gods, is here proudly contrasted with common mortal women.

10. Φυγατρὸς, Europa.

πίπομφι, for πίμπιι.

11. ἐψόμενον. The participle of the future expresses design.

15. περιρᾶσθαι, from περιρᾶσκω.

16. δουλιόντες. Allusion is made to a law at Athens, by which slaves who were treated with too great severity, could demand to be sold to another master.

22. ἀφ' οὗ, χρόνου understood.

24. τὴν πομπήν, instead of τίς ἴστιν αὕτη ἡ πομπή, ἣν λέγεις; or περὶ τίνος πομπῆς λέγεις;

26. ἀπελείφθης. B. p. 267. F. p. 164.

28. γὰρ, here refers to some such phrase as Οὐκ ἰδυνάμην ἰδεῖν αὐτό.

1. παράλια, that is, τὰ παράλια μέρη τῆς Ἰνδικῆς χώρας.

101

7. γὰρ, refers to a phrase understood, like "Thou hast no need to tell me this."

15. δρομαῖος, equivalent to δρόμω.

17. ἐκπλαγῆσα, from ἐκπλήττω or ἐκπλήσσω.

18. κέρατος. B. p. 270. F. p. 182.

21. ἠδίω, instead of ἠδίονα.

25. ἠμμένας, from ἄπτω.

29. ἄλλο, instead of καὶ τὰ ἄλλα τῶν θαλασσίων ὅσα μὴ φοβιρὰ ἴστιν ἰδεῖν, (Latin *visu*) to be seen.

2. ἰφαίνετο, i. e. ἠφανίσθη.

4. Σίαις. B. p. 269.

102

γρύπαις, fabulous animals supposed to exist in India and on the sea-shore.

6. πίπονθα, from πᾶσχω.

9. ἀπεικάλει. Compare Homer's *Odyssey*, IX, 365.

18. ἀνίκαυσα, from ἀνακαίω.

23. φάρμακόν τι, wine, with which the Cyclops were till then unacquainted.

26. ἦμην, for ἦν.

27. μοχλὸν, the stake, the trunk.

1. ἐκείνου, χρόνου understood.

103

2. σοί. This use of σοί corresponds with the English idiom, *I am blind for you*.

103

3. βαθύν, ὕπνον understood.

5. ἰδυνήθη. The construction is εὖ οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἰδυνήθη ἂν ἀποκινήσαι.

10. κριῶν. Compare Homer's *Odyssey*, IX, 447.

12. ἐκείνοις, that is, τοῖς προβάταις. The construction is, ὅτι ἔλαθεν ὑπεξελθὼν ὑπ' ἐκείνοις, that is, κεκρυμμένους.

15. ἤροντο, from ἔρημαι.

16. καὶ γὰρ, i. e. καὶ ἐγώ.

17. οἰηθέντες, from οἶομαι.

19. με, ἔστι τοῦτο understood; *that which is that.*23. πλεόντων, τὰ τῶν πλεόντων, *the fate of navigators.*

104

1. ἐν τοσούτοι, χρόνῳ understood.

3. ἀπεληλύθεσαν, from ἀπέρχομαι.

10. κατεκλίνοντο, alluding to the custom of reclining at table.

11. Κάπιδῆ, i. e. καὶ ἐπιδῆ.

13. ἐκείνων, the goddesses above named.

ἐκάστη, as in English, *they each claimed it.*

18. ὅς, for οὗτος.

20. Σιαί, ἐποίησαν understood.

105

1. Δίξαι, from δέχομαι. Concerning this story, see Homer's *Iliad*, XXI.

πειονότα, from πάτχῳ.

κατάσβισον, from κατασβέννυμι.

3. κατέκαυσεν, from κατακαίω.

4. ἀπηνθράκωμαι ὄλωσ, *I am reduced quite to a cinder; from ἀπανθρακίω.*8. ὁ... ἐπαύσατο, ἀπὸ understood. *Did not cease from his rage.*ἰκίτιυσα. Compare Homer's *Iliad*, XXI, 214, and the following lines.9. ἀπίφραττε, ... ῥοῦν, *was damming up my current; from ἀποφράττω.*

10. θείων, τὸν Ἀχιλλεῖα understood.

11. ἀπόσχαιτο, i. e. σχίτο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, *might hold himself from the men, i. e. might abstain from the men; which is the evident signification of the 2. aor. opt. From ἀπίχω.*ἔτυχι γὰρ, *for he happened to be somewhere near; τυγχάνω* is often joined in this manner with a participle; thus *τυγχάνω ὦν, I happened to be; ἐτύχχανον ὦν, I happened to be; ἐτυγχάνομεν ὄντες, we happened to be, &c.*

12. *Λημνῶν, Λίττην*, Lemnos and Etna, the workshop of Vulcan. 105
 13. *ἑσσοῦ ἄλλοθι*, every where else.
 15. *αὐτὸν δὲ ἐμὲ*, i. e. *ἐμαυτὸν δὲ* . . . *ὑπερκαχλάσαι ποιήσας*, and having made me boil over.

16. *μικροῦ διῖν*, he has almost made me quite dry; *μικροῦ διῖν* and *ἐλίγου διῖν*, are put absolutely, signifying almost. Hoogeveen upon Viger. cap. v. sec. 3.

19. *Θαλερός*, supply *εἶ*.

ὡς εἰκός, as it seems.

τὸ αἶμα μὲν . . . *ἢ θέρμη δὲ*, supply *τοῦτο ἐποίησαν* or some similar phrase.

21. *εἰκότως, οὕτω διάκτισαι* understood.

ὅς. The relative pronoun thus used expresses the ground or reason.

υἰώνον. The sea was the mother of Thetis.

22. *ἦν*, instead of *οὐκ αἰδισθίς αὐτὸν Νηρηΐδος υἱὸν ὄντα*. 106

1. *Τί ἄγχις*, i. e. *Διὰ τί*, &c. *Why art thou strangling Helen, after having made an attack upon her? Why hast thou attacked Helen, as if thou wert going to strangle her? προσπίπτω*.

2. *ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον*, see Homer's Iliad, II, 701.

4. *γυναῖκα*, Laodaomia.

5. *Αἰτιῶ*, 2. sing. pres. imp. for *αἰτιάου* from *αἰτιάομαι*.

7. *αἰτιατίον, ἐστὶ μοι* understood, or *ἐκείνός μοι αἰτιατίος*.

8. *Οὐκ ἐμὲ*, i. e. *οὐκ αἰτιατίον ἐστὶ σοι ἐμὲ*, you ought not to blame me.

9. *ξένου*. Menelaus was the host of Paris, when he formed the design of carrying off Helen.

13. *Ἄμεινον, ἐστὶ* understood.

Δύσπαρι, ill-starred Paris, an epithet borrowed from Homer's Iliad, III, 39. and Dr. Clarke's note upon the passage.

14. *ἀπὸ τῶν χειρῶν*, supply *μου*.

15. *Ἄδικα ποιῶν* for *ποιῆς* · the participle must be conceived of in connexion with the preceding sentence, i. e. *Εἰ οὐκ ἀφήσεις ποτ' ἐμὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν, ἔσῃ ποιῶν ἄδικα*, If you will not release me from your hands, you will do injustice.

καὶ ταῦτα ὁμοτεχον ὄντα τοι · *καὶ ταῦτα* in the middle of a sentence followed by a participle, may be translated *although*, and also especially. Thus Plato, in Gorg. p. 508. *Σὺ δὲ μοι δοκεῖς οὐ προσίχων τὸν νοῦν τούτοις, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ σοφὸς ὢν*, But you do not appear

106 *to me to give your attention to these things, AND THIS being a wise man; i. e. although you are, &c.* The word *ποιεῖς* must be understood, to render the sentence complete, *and this you do, who are a wise man.* Hoogeveen upon Vig. cap. iv. reg. 16. Καὶ ταῦτα, ὁμότεχρον ὄντα σοί. This sentence may be thus supplied; Καὶ ποιεῖς ταῦτα ἐκινὸν ὄντα ὁμότεχρον σὺν σοί. [Where, it may be observed, the verb, *ποιεῖν* has after it two accusatives.] *and you do this to one who is of the same trade with yourself:* or, it may be expressed elliptically in English, as in Greek, *and that too to one who is of the same trade with yourself.*

16. καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέσχημαι, *I am bound to the same god;* from κατέχω.

17. Οἶσθα δὲ, ὡς ἀκούσιν τι ἐστί. Lucian here seems to allude to the conversation on love between Cyrus and Araspes, in the *Cyropædia*. See the history of Panthea, in *Coll. Græc Maj.* p. 65.

23. Φήσιν γὰρ αὐτὸς τοῦ ἐρᾶν γεγενῆσθαι αἴτιος. This Greek idiom is generally rendered in English by *that* and the indicative of the verb. *For he will say that he was the cause of the love.*

25. ἐκλαθόμενος, *having forgotten, forgetful of;* from ἐκλανθάνω.

27. προσηθήσας τῶν ἄλλων, i. e. ἐπήδησας πρὸ τῶν ἄλλων, *you leaped before the others;* from προσηδάω.

δόξης ἐρασθεῖς, *enamoured of glory.*

107 2. καὶ τὸ οὕτως ἐπικικλῶσθαι, *and its being so ordained by fate;* from ἐπικλάθω.

4. ὑμῶν, for ὑμέτερον.

5. οὔτε naturally requires another οὔτε in the following clause; instead of which an affirmative clause follows here with καὶ, as also, in Latin, sometimes *neque* is followed by *et*.

8. ἀπέκτεινεν, αὐτὸ understood.

12. μητροπάτορις, *Acrisius.*

13. αὐτοῦς, i. e. τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον.

15. ἰδίῳ, *to be seen, in appearance.*

19. Ἐστάλη, from στέλλω.

20. βασιλιῷ. Polydectes, king of Seriphus, where he had been saved.

22. ἦσαν, αἱ Γοργόνες understood.

26. διητῶντο, *dwell;* from διατάρμασι.

108 1. ἀθίατοι εἰσὶν, i. e. οὐ θίμις αὐτὰς θεῖσθαι.

5. ἡ Ἀθηνᾶ δὲ, *Minerva, I say.* A sentence, broken off by a parenthesis, is renewed by δὲ with a change of construction.

8. κόμης. B. p. 270. F. p. 164.
9. ἀνιγρέσθαι, from ἀναγείρω.
13. καθιμίνην, from καθήμι. The participle is, by a particular idiom, made to agree, not with the thing, but the person; the phrase in the text is used for καθιμίνας τὰς κόμας ἔχουσαν.
17. καταπιόμενον, from καταπίνω · the future indicating design.
- 18, 19. τῇ μὲν τῇ δὲ, χριῖ understood.
19. Γοργόνι, i. e. τὴν Μειδούσης κεφαλὴν.
21. πολλὰ, μίρη understood.
24. Κηφίως, οἶκῳ understood.
25. τυχόντα · οὐ τὸν τυχόντα, ἀλλὰ τὸν κάλλιστον καὶ δοκιμώτατον.
28. καλλίαν, ἡμῶν understood.
29. θυγατρὶ, for her daughter becoming a prey to a sea monster.
31. εἴ τι, the indefinite pronoun instead of ἄτινα · so in Latin *si quid* instead of *quæ*.

GEOGRAPHY.

3. τοῖς, οὔσιν understood. Instead of ἀμαζικοῖς, Prof. Oertel 109 supposes ἀμαζοῖκοις, *living in wagons*.

6. ἡμεροῦται. The construction is, ἀλλὰ καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ημεροῦται, λαβόντα (i. e. ὅτε ἔλαβε) ἐπιμελητὰς ἀγαθούς.

Καθάπερ, *as for instance*.

10. ἀγριωτέρους. The masculine here agrees with ἀνθρώπους, which is involved in ἔθνη.

11. πολιτικῶς ζῆν, *to live in organized political society*.

12. καὶ ταύτη, διότι, *in this also, that . . .*

16. εὐπορουμένοις, instead of ἂν εἴ τις σπανίζεται οὐδὲν χείρων αὐτῶ ὀβίος ἐστίν, ἢ εἰ εὐπορεῖται.

Ὡς δ' αὐτως, instead of ὡσαύτως δέ.

20. τὴν πολλήν, *for the most part*.

21. πρὸς τῇ τραχύτητι, *in addition to the unevenness of the soil*.

22. στηλῶν. The portion which lies on the Atlantic ocean. The 'Pillars of Hercules' are the modern straits of Gibraltar.

3. ριζοφαγοῦντες · οὔτοι ριζοφαγοῦντες. The masculine gender is 110 used, though referring to λαγυδίων which is neuter. This, strictly speaking, is ungrammatical, but very common in the case of animals

110 which are naturally masculine or feminine, though their names, in the diminutive form, are grammatically neuter.

6. οὐδαμοῦ τῆς γῆς, (*nusquam terrarum.*) The genitive serves to complete the idea expressed by the adverb.

29. κατακαῆναι, from κατακαίω. F. p. 79, 2.

111 2. χρωμένους, that is, ἐμπόρους ὄντας.

3. ἀντιδόσεως. As the value of this metal was unknown to these tribes, the Phœnicians purchased it for trifling articles of merchandise.

23. διὰ... φύσει, *by their own nature*, that is, without artificial aid.

25. διαβαίνουσιν, τοὺς ποτάμους understood.

στρατοπέδων μυριάδες, instead of ἄλλα στρατόπεδα μυρίων ἀνδρῶν.

32. Θάλασσαν, the Mediterranean sea.

112 3. ἔμπαλιν, that is, ἐκ τῆς ἕσω θαλάσσης εἰς τὸν Ὀκεανόν.

9. ἔσθ' ὅτι, i. e. ἔστιν ὅτι, *sometimes*.

11. καὶ αὐταί, *which also in like manner*.

19. κρείσσιον ἰππικόν, *the most efficient portion of the cavalry*.

26. ιδιότητα, τὸ ξανθὸν understood.

31. ἀπὸ τῆς κατεργασίας, *by this treatment*.

113 8. Ὄταν τὴν μάχην, *when any one accepts the challenge*.

13. ἡμαγμίνα, from αἰμάσσω.

20. Ἑρκυνίων δρυμῶν. *The Hercynian woods*, an indefinite name for an immense forest, north of the Alps. In the text, the woods and mountains of the north of Germany are referred to; and in this region the *Hartz* mountains are still supposed to derive their name from the old Hercynian forest.

27. παραδίδονται, i. e. λίγονται.

33. διαλλάττοντας. B. p. 267. F. p. 165.

114 6. ἀγωγάς. B. p. 265. F. p. 174.

9. ὄρεινά, μέρη understood.

17. γειωγικῶν. B. p. 268. F. p. 158.

Πολεῖς οἱ δρυμοὶ, instead of Τοῖς δρυμοῖς χρῶνται ἀντὶ τῶν πόλειων.

31. θησαυρίζειν. They lay up no stores of any kind, but live on what the present moment supplies.

33. τοιοῦτον is used for τοιοῦτο, as ταῦτόν is often used for ταυτό.

115 4. καταστίψασαι. The victims were *crowned* with a garland.

7. ἑκαστον, τῶν αἰχμαλώτων understood.

11. περιτιταμίνας, from περιτίνω. The sides of the wagons were formed by skins strained over the wagon frame.

21. Αἰτωλίδος. Juno was an object of particular veneration in Argos, and Diana in Ætolia. Diomed, through his father, was of Ætolian descent; but, by right of his spouse Ægialea, he reigned in Argos.

24. ἀνέχισθαι, permitted; from ἀνέχω.

25. δειῦρο, that is, εἰς τοῦτο τὸ ἄλλος.

31. λατομοῦσι. The labor of cultivating consists rather in breaking and reducing the stones, than in tilling the soil.

34. τῇ συνεχείᾳ, πόνων understood; more distinctly, *μικῶσι τὴν φυσικὴν ιδιότητα τῆς χάρας, τῇ συνεχείᾳ τῶν πόνων.*

3. ἀνδράσιν. B. p. 270. F. p. 161.

116

8. Ἐμπορευόμενοι, i. e. ἐμπορίας χάριν.

22. διενέγκαντες, from διαφέρω.

31. κεραινοσκοπίαν. The interpretation of thunder and lightning, and various other phenomena, which were superstitiously believed by the ancients to regulate human affairs, constituted an important part of the science of augury, (τετρατοσκοπία.)

10. τινα, equivalent to ἄτινα.

117

22. Ὡς δ' αὐτως, instead of ὡσαύτως δέ.

24. τούτων, above the towns of Pompeii, Naples and Herculaneum.

31. ὕλης. The first eruption of Vesuvius, of which there is any account, took place A. D. 79. As this was in the reign of Titus, it was of course unknown to Strabo, from whom the extract in the text is taken and who lived under Augustus. Marks of older eruptions however were visible on the mountain and in the whole circumjacent region.

5. Σάγρα. The citizens of Crotona were defeated in a great battle by the Locrians at the river Sagra.

16. τσοῦτον μόνον, his strength went so far only.

17. ἀποληφθέντα, 1. aor. part. pass. of ἀπολαμβάνω.

21. Τσοῦτον, for τσοῦτο (as above τοιοῦτον for τοιοῦτο.)

22. τὸ παλαιόν, formerly, anciently.

28. ἐλόντες, οἱ Κροτωνιάται understood.

29. ἐπήγαγον, τῇ πόλει understood. After κατέκλυσαν also, αὐτὴν must be supplied in thought.

33. ὄσιν, from εἶμι, to be.

1. Τίμαιος. Timæus, the author of a history of Italy and Sicily, which is not extant.

2. λαβεῖν, with the verb ἔφη. In Latin, dixit se accepisse.

- 119 3. πρὸς δὲν, i. e. καὶ πρὸς τοῦτον.
 7. μὲτ' αὐτῶν, τῶν Λακεδαιμονίων included mentally in Λακεδαιμόνα.
 8. τυνθανόμενος, while he knew it only by report.
 10. ἂν ἐλίσθαι, would prefer, (*praerogatum esse*).
 13. ἐκτρυφήσαι, i. e. εἰς τρυφήν.
 16. ῥηθῆναι. The infinitive ῥηθῆναι is governed by δοκεῖ above.
 18. Ἐς τηλικούτον τρυφῆς, to that or to such a degree of luxury.
 22. καὶ ἄμα, and as soon as.
 24. ἔχοντες, that is, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀναβάταις.
 34. παρειλήφασι, from παραλαμβάνω.
- 120 4. ταύτην, τὴν νῆσον understood.
 5. Καὶ Κόρην, periphrastically for Καὶ τῆς ἀρπαγῆς Κόρης.
 14. αἴσθησιν, instead of τῆς φυσικῆς αἰσθησίως ἐμποδιζομένης.
 31. διείληπται, from διαλαμβάνω.
- 121 5. πολλὴν ἔχει, instead of τὰ πολλὰ ὀρεινὴ ἐστίν.
 9. δὲ πρὸς ἀλλήλους, instead of πρὸς ἀλλήλους δὲ, that is, as respects their conduct to each other.
 14. καὶ, instead of καὶ ἰάν.
 23. σχῆμα, as to its form. B. p. 265. F. p. 174.
 30. καὶ αὐτῇ, also in like manner.
- 122 2. ἐκείνου ἐκλειφθέντος, when oracles ceased to be given here.
 3. ἴσμεν, i. e. τὴν πολλὴν καὶ εὖγνωστον αὖξησην, the well-known present repute.
 8. τούτων, τῶν ἀναθημάτων understood.
 10. χρυσοῦ. B. p. 268. F. p. 182.
 11. οἱ, instead of αὐτῶν. The more common phraseology would be τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ.
 17. τῷ Θεῷ, instead of τοῦ Θεοῦ.
 18. καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα, and of flowers, the lily.
 23. ῥαδίαν. B. p. 288. F. p. 175.
 30. ἀνέωξαν, from ἀνοίγω.
 31. πολυτίλειαν, an undertaking, promoted by the luxury of the Romans, who attached a great value to the marble of Laconia.
- 123 13. Ἐφόρων, magistrates at Sparta, first created by Lycurus. They were five in number, and had power to check and restrain the kings, and even imprison them, if guilty of irregularities.
 17. Κωρύκιον, a cave in Cilicia, with a grove which produced excellent saffron.

27. ἄμιστρα, *Disπισματα* understood. The oracles began to answer in prose, from the time of their decline. 123

33. παμφεροτάτη. This apparently refers to the multitude of fish, which are caught on the coast of Attica.

4. λίθος, *marble*; alluding to the white marble quarries of Pen-124
telicus.

7. γῆ, i. e. μέρος τι τῆς χώρας.

8. πολλαπλασίους, that is, πολλῶν πλείονας.

15. ἀκροπόλις, *the citadel* of Athens, at the bottom of which was a temple of Minerva.

16. δῆμοις, τῆς Ἀττικῆς understood. Attica was divided into one hundred and seventy-four δήμους or districts; ἡ πόλις, that is, Ἐλευσίς.

19. προσεληφθῆα, from προσλαμβάνω.

31. πολλοῦ, χρόνου understood.

2. μεμθηκίνας, from μανθάνω.

3. φοιτῶν, from φοιτάω.

125

13. διίζωκε, from διαζώννυμι.

16. Οἱ ποταμοὶ, the nominative absolute before distributive clauses, of which some cases have been already noticed.

18. ὡς, is often thus pleonastically used with prepositions expressing direction, as ἐπὶ and πρὸς.

2. λίγεται χειμάρρους, the same as οἱ χειμάρροι λίγονται χερ-126
σὸν καταφέρειν.

4. κατατιτριμέναις, perf. pass. part. of κατατιτραίνω, commonly used by the Attics for κατατιτραίνα. We also find τιτράω, a reduplicated form for τράω, from which are formed the fut. τρήσω, perf. τέτρηκα, and perf. pass. τέτρημαι.

5. ἀφ' οὗ δέρας. This clause would be more fully expressed thus, καὶ ἀπὸ τούτου ἀρχὴν λαβέσθαι τὸν μῦθον τὸν περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρας · *the fable of the golden fleece derived its origin.*

13. Τῆς τὰ μὲν, *one portion of the region.*

20. ταύτη δὲ καὶ, *and for this reason also.*

28. πρὸς τῷ βίῳ, *in respect to the other parts of the economy of life.*

30. ἀκριβὲς, instead of τῶν ἀκριβῶν.

33. διείληπται, from διαλαμβάνω.

10. ἀλλοθενεῖς, nominative absolute for the genitive; see above, 127
p. 125, line 16.

15. ἀδούλωτοι, ὄντες understood.

27. φύσις εὐώδεις, *odorous substances.*

- 128 1. ποιῶν, with ὅστις instead of the indicative. B. p. 289. F. p. 175.
 κοσμημάτων. The jewelers set precious stones in Arabian gold, in order to improve their beauty.
 8. οἱ πελάγισι, instead of οἱ πλείοντες.
 πρὸς ποιοῦνται. To find the paths out of these deserts, it is necessary, as at sea, to observe the stars.
 16. ἀρδεύοντες, οἱ ἐγχώριοι understood.
 25. αἱ συστάσις, those which are shorter and more delicate in their forms.
- 129 1. κληῖται, that is, ἡ χώρα πρὸς τῶν ἐπιχωρίων Μεσοποταμίας καλεῖται. The accusative ὄνομα might be omitted, and the sense would be uninjured.
 11. ἐνδιῶς, that is, ὅποτε (as often as) σφίσις ὕδατος ἔνδεια γίγνεται.
 23. ἄρκτων, from ἄρκτος, literally, a bear; the northern constellation called the *Great Bear* or *Seven stars*; it is here put for the north.
- 130 1. ἄπειροι, ἴσμεν understood.
 2. ἕρια, cotton.
 6. εἶτα λαμβάνουσιν, i. e. εἶτα πρὸς τὸ κάτω νύοντα αὐξάνονται.
 9. ἄλλην ποιοῦσιν, they form another layer, or shoot. The tree here described is the Rizophora or Banyan tree, each of which of itself, often forms a whole grove.
 17. πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ, i. e. ἥς πολὺ μέρος ἐν τῇ παραλίᾳ κεῖται.
 18. κόλπου, τοῦ Περσικοῦ understood.
 26. τῶν, πόλεων understood.
- 131 5. καταξαμμένη, perf. pass. part. of καταξάινω.
 9. ταφάς. As there was no door-way into the tombs, the bodies of the deceased monarchs in their coffins, being raised up by machines on high (ἐξαιρέμενοι), were let down into the sepulchres prepared for them.
 14. διεπόρθησαν. This happened in the second Persian war. Thaïs, out of revenge, prevailed upon Alexander, while intoxicated at a banquet, to burn the palaces of Persepolis, the ruins of which are to be seen at this day. The city of Persepolis stood several centuries after Alexander's death.
 26. εἰκός, i. e. ἄλλων τοιούτων, ἀ δὴ γίγνεσθαι εἰκός ἐστιν, or ὥσπερ εἰκός.
 33. περὶ ἔχειν, instead of τοῖς ἀχαρίστοις θεῶν οὐ μέλειν.
- 132 6. ποῖν, for drinking.

9. τούτου, χρόνου understood. 132
17. ἀξιόλογοι. The smaller outlets were more numerous, the larger ones were reckoned nine.
23. σὺν καμπαῖς, i. e. σὺν ταῖς καμπαῖς ἅς ποιεῖται.
24. συστίλλεται ὄγκοις, instead of οἱ αὐτοῦ ὄγκοι συστίλλονται, i. e. μειοῦται ὁ ποταμός.
7. τοῦ θίρους, in summer. 133
21. τὸ καὶ γινεῖν, i. e. ὅτι καὶ νῦν ἔτι ἢ ἐν τῇ Θηβαΐδι χώρα μῦς γινεῖν.
26. βώλου, genit. absol. with μειούσης.
27. προϊθόντι, is connected with ἔστιν • *to one who goes farther, a mountain opposes; instead of if one goes farther.*
30. ἑπτὰ θιάμασι, the seven wonders of the world so called.
8. αὐτῆς, is used as if πόλις had preceded, which is included 134 virtually in Θήβας.
10. Ἐν τῇ περσείᾳ, on the other side of the Nile.
13. τὰ . . . καθέδρας, the part from the seat upward.
32. αὐτοὺς, for μόνους.
5. καύσαντες. The vein of rock containing the gold is made 135 brittle and softened, by kindling fires against it.
12. μαρμαρίζουσαν. The ore in those mines had a lustre like marble.
13. οὐ . . . προσάγοντες, i. e. οὐ τέχνη τινί, ἀλλὰ βίᾳ μόνον χρωμένοι.
24. ὄντων. The pounded ore was placed in a series of hand mills, and in them more finely reduced.
32. τὸ . . . ἔχον, that which contains gold.
10. ἄλλων, of the other substances thrown in as a flux, to promote 136 the fusion of the metal.
27. ὃν, ὁ περίβολος understood.
λίμνης, the lake Mareotis.
6. τῶν, πόλειων understood. 137
17. χρωνται, use for food.
2. νύοντα, inclining, literally, nodding. 138
17. τῶν . . . ἄγριον, i. e. ἄγρια ἐπιτηδιύματα.
7. θῖνας. The whole region extending inward presents to the 139 eye a continued series of sand hills.
ὅσον σπανίζει, so great is the scarcity.
8. τοσοῦτον πλῆθῦς, so great is the abundance.
13. ἐπιγιγνώσκουσιν, αὐτοῦς understood.

- 139 15. περιγραφούσης, i. e. ἰχούσης.
 16. ἔχοντα τιῖχος, i. e. τετιχισμένον.
 24. ἀποικία στηλῶν, the colonies founded by the Phœnicians in Spain, not only on the Mediterranean, but on the Atlantic, without the pillars of Hercules.
 27. τήν οἰκίῃν, that part of Lybia which admitted any other than the wandering mode of life; ὄν τ' ἦν, for ἐξῆν.
 30. αὐτοῦς, i. e. τοῦς Ῥωμαίους contained in Ῥώμη.
 31. αὐτῶν, τῶν Καρχηδονίων understood.
- 140 1. ἐν τῇ πόλει, in the capital.
 4. πολεμηθησόμενοι, in the hope of escaping a war.
 Κρηίντος..... ἀναπολεμιῖν, an attempt was made to renew the war, viz. by the Carthaginians.
 8. τρίχα, on account of a want of hemp, the women gave their hair, in order to make of it the necessary ropes for the Catapulta.
 16. ἰάλω, from ἀλίσκω.

HISTORY AND BIOGRAPHY.

Plutarch was born at Chæronea, in Bœotia, A. D. 50. He went to Rome, and there taught philosophy. Having received the office of consul from the emperor Trajan, he became prefect of Illyricum; and was afterwards appointed by Trajan governor of Greece. In his old age he was a priest of Pythian Apollo, and died in his native country about A. D. 130. He has left many monuments of his great learning and fertile genius; but in style he did not acquire the elegance of the great masters of antiquity. His writings, however, constitute a large and valuable treasure of learning, from which the old, the middle-aged, and the young may derive the greatest pleasure and profit. The works of Plutarch are commonly divided into two classes; the one comprehending his LIVES, a very excellent and useful work; the other his MORALS, &c. all of which are enumerated by the learned Fabricius in his Bibliotheca Græca. The following are some of the editions of his works. 1. PLUTARCHI CHÆRONENSIS opera quæ extant, Græcè, ex vetustis codicibus emendata per Henricum Stephanum, 6 tom. apud ipsum Steph. 1572, in 8vo. 2. Eadem, Gr. et Lat. ex versione Hermanni Crusærii et Gul. Xylandri, cum notis Xylandri et H. Stephani, &c. 2 tom. Francof. 1620, in fol. 3. Plutarchi

Chæronensis quæ supersunt omnia; Gr. et Lat. Principibus ex 140
Editionibus castigavit, virorumque doctorum suisque annotationibus
instruxit Jo. Jac. Reiske; 12 tom. Lipsiæ 1774 — 1782, in 8vo.
4. Plutarchi Vitæ Parallelæ, cum singulis aliquot, Gr. et Lat. — ex
recensione Augustini Bryani: 5 tom. Lond. 1723, 1724, et 1729.
in 4 to. 5. Plutarchi Apophthegmata, Gr. et Lat. Editore Mich.
Maittaire. Lond. 1741, in 4to. 6. Plutarchi Chæronensis Mora-
lia, &c. Græca emendavit, &c. Daniel Wytttenbach, &c. Oxon.
1795, &c. in 8vo. For further information respecting Plutarch,
consult Fab. Bib. Gr. Lib. IV. cap. XL & Christoph. Theoph.
Harles Introd. in Hist. Gr. L. p. 331.

1. ἄστυ, *the city of Athens*, which is always understood by the 141
word ἄστυ in speaking of the concerns of Attica.

2. πολιοῦντες ἐξέκαμον, a stronger expression than ἐξετίλεισαν,
fought through.

3. γράψαι and εἶπεν express the one a *written proposal*, the
other a *verbal recommendation* of a law.

6. ἀρχῆς, equivalent to προφάσεως, *pretence, occasion*.

9. παρακινητικῶς ἔχειν, is equivalent to παρακινεῖν in its neuter
signification, *to be insane*.

10. ἀπὸ στόματος, *by heart*.

11. ἐξεπῆδησεν, as if he had just arrived from a journey; for on a
journey only, the Greeks wore caps.

12. κήρυκος λίθον, an elevation from which the heralds were wont
to address the people.

13. ἐν ᾧδῃ, equivalent to ᾄδων, *singing*.

14. ἦλθον, instead of ἐλήλυθα, as also in prose the aorist is often
used instead of the perfect.

15. ἐπίων, to be pronounced in scanning as two syllables — used
instead of ἔπη κοσμίως συντιθέντα.

ᾠδὴν θίμενος, instead of ᾄδων, as τίθεσθαι is used instead of
ποιῖσθαι.

ἀντ' ἀγορῆς, i. e. ἀντὶ δημαγορίας, a *song instead of an ha-
rangue*; or, ἀντὶ τῶν πιζῶν λόγων αἷς οἱ δημηγοροῦντες ἐν ἀγορᾷ
χερῶνται.

17. πεποιημένων, rather than πεποιημένων.

21. προστησάμενοι, being in the middle voice, here indicates, *ap-
pointing as commander over themselves*.

- 142 1. Τὰ μὲν οὖν δημόδη τῶν λεγομένων for τὰ μὲν δημοσία λεγόμενα, and that equivalent to τὰ μὲν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγόμενα. The τὰ μὲν is opposed to ἄλλοι δὲ in the last sentence of this section.
2. καταλαβῶν, instead of εὐράν.
5. κελεύσοντα, future participle, expressive of design.
7. τὴν ταχίστην, instead of ὡς τάχιστα. Vigerus. S. ii. note 15.
10. νεωτέρων. The order is, προσίταξι τοὺς μηδίστω γενειῶντας τῶν νεωτέρων παίζειν καὶ χορεύειν.
16. ὡς ἐπὶ, i. e. νομίζοντες ἐπὶ γυναϊκας ἐκπηδᾶν.
17. ὣς τε, i. e. ἐν ταύτῃ τῇ ἀμίλλῃ, ἐν τούτῳ τῷ θορύβῳ, τῶν νέων ὀρησάντων ἐπ' αὐτούς. — τὴν νῆσον, i. e. Salamis. — ἔχουν, i. e. καταλαβῶν.
20. φυλῆς. The citizens of Attica were divided into ten tribes φυλαί, and these again geographically into 174 δήμοις.
21. δῆμον. The name of the *Demos*, to which Aristides belonged, was *Αλορεκε*.
- Ἄλωπεκῆθεν, F. p. 183.
22. οἱ μὲν, instead of being followed by οἱ δὲ, a varied expression is introduced, πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον Δημήτριος, &c.
25. Φαληρεὺς. Demetrius Phalereus was a distinguished and opulent rhetorician and statesman, under Alexander's first successors, who doubtless would consider poverty a great evil.
- 143 4. χρημάτων. The genitives χρημάτων and δόξης add emphasis to προῖκα and ἀμισθί, and the whole phrase is equivalent to οὔτε χρημάτων οὔτε δόξης μισθὸν ἐκδιζόμενος. Adjectives and adverbs compounded with a privative frequently govern the genitive, when the idea of privation (ἀνυ) is predominant.
8. Οὐ γὰρ. These lines are from the play of Æschylus called *The Seven against Thebes*. They are a description of the genius and temper of Amphiarus.
9. Βαθειᾶν. The character of Amphiarus is here compared to a deeply ploughed and therefore fertile field; καρποῦμιος, that is, ἔχων καρποφόρον βαθειᾶν ἄλοκα.
14. ἰσχυρότατος ἦν ἀντιβῆναι πρὸς, &c., that is, τῶν δικαίων ἔνεκα, δυνατὸς ἦν καὶ ἔχθρας ἀμνημονεῖν, καὶ δι' εὐνοίαν μὴ χαρίζεσθαι.
16. μετὰ τὴν κατηγορίαν, after the accusations, or charges were made, or exposed.
- οὐ βουλομένων, on account of the great esteem which was entertained toward Aristides.

16. κινδυνεύοντος, *the defendant*; the plaintiff was called δῖώκων.

17. ψῆφον. The most ancient way of giving sentence was, by black and white pebbles called ψῆφοι. the black were used to condemn, and the white, to acquit.

18. ὅπως ἀκουσθήσῃ. The optative is placed after a conjunction, which expresses design, if preceded by a verb of the past time.

21. λιλυπηκῶς. Sometimes that word which by its signification would be the principal verb, is made a participle, and depends on another verb.

25. αἴσθησιν παρεῖχες, i. e. οἱ πολλοὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ μάλιστα ησθάνοντο.

26. ὑπάρχειν, used with the article τὸ as a neuter noun, and governed by διὰ.

26. δημοτικὸς, ἄν understood, — the mere private man and citizen, opposed to βασιλικωτάτην.

28. Δίκαιον, in apposition with προσηγορίαν; or as if it were, ὅθεν αὐτὸν, ἄνδρα πίνητα καὶ δημοτικὸν ὄντα, προσηγόρευσαν τὸν Δίκαιον. The amendment adopted by Reiske (τοῦ Δικαίου) is a more convenient, than correct reading.

28. Ὅ, (*id quod*), referring to the preceding clause.

29. Πολιορκηταί. Alluding to Demetrius Poliorcetes; Ptolemy Ceraunus, king of Macedonia; Seleucus Nicator of Syria; Pyrrhus the Eagle of Epirus; and Antiochus Hierax.

1. νίκη, *the victory* over the Persians.

4. ὄνομα θίμεινοι. That is, *giving the 'fear of tyranny' as a name to their envy of glory.*

6. κόλασις, *check* or *restraint*.

7. ὀστράκων, *the shells* on which the voters wrote their decision.

9. τυχόντων, as to a casual *bystander*.

11. μὴ is often, as in this place, only an emphatic particle of interrogation.

14. ἀποκρίνασθαι, λέγεται understood.

19. καὶ, refers to other events related previously. — Λακεδαιμονίων ἡγουμένων, *while the Lacedæmonians were at the head of the Grecian confederacy.*

20. ταχθῆναι, *to be assessed*; κατὰ πόλιν ἑκάστοις for ἑκάστη τῶν πόλεων. — τὸ μέτριον *their proportion.*

23. δύναμιν. The construction is, ὄρισαι ἑκάστῳ (for ἑκάστη τῶν πόλεων) τὸ κατ' ἀξίαν καὶ δύναμιν.

24. τρέπον τινὰ, *in some sense.*

- 144 32. καὶ τριπλασιασθέντος, and especially when, soon after, their tax was doubled, and again tripled, by other rulers; φέρου understood.
33. εἰς τὸ ἄρχιν, inasmuch as Aristides procured to Athens to take the lead, or possess the Hegemony, in Greece.
- 145 2. δαδούχος, torch-bearer, one of the greatest dignities at the Eleusinian mysteries.
4. περὶ ὧν, with respect to the things charged; μιτρίως κατηγόρησαν, they accused him faintly.
5. λόγον ἕξωθεν, (opposed to περὶ ὧν) a point not included in the indictment.
9. ριγοῦντα φανερώς, that shivering from cold in public, i. e. τὸν ὄντω φαῦλον τριβάνιον ἀμπεχόμενον.
17. δίδοντας may be rendered offering. It is what the old grammarians called "conatum sine effectu."
18. ὡς. The construction is, ὡς αὐτῶ μᾶλλον προσήκει μίγα φέρονι διὰ τὴν πινίαν, ἢ Καλλιᾶ διὰ τὸν πλοῦτον.
26. τοὺς βαρβάρους, i. e. τοὺς Πέρσας, the Persians.
27. σύννοους ἐρᾶσθαι. The nominative is here used with the infinitive referring to Themistocles.
- 146 3. εἴη, optative mode in *sermone obliquo*.
7. ἤλειπεν, anointed himself, that is, prepared himself, a figure borrowed from the palæstra.
9. Λαυριωτικὴν, so called from *Laurium*, a ridge in Attica abounding in silver mines.
11. παρελθὼν, a word peculiar to Orators when mounting the rostrum.
15. Ἦ, see note above p. 55. l. 12.
17. καὶ δῖος παρεῖχον, instead of καὶ τὸ περὶ τῆς αὐτῶν ἀφίξεως δῖος ἀμφίβολον ἦν.
17. ἐπισείων, holding up before them, like a scarecrow, for example, a Gorgon on a shield.
22. τὴν πόλιν, equivalent to τοὺς πολίτας, with which ἀξιωμαχούς in the next clause must be considered as agreeing.
23. ὡς, thus used with a participle expresses ground or reason.
27. 28. δόρυ, ἀσπίδα, the implements of free citizens.
31. καθαρὸν. The strictness and purity of republican government requiring that the citizens be exempted from all servile labor.
- 147 4. εἶναι. The construction is κασίλιπεν Μαρδόνιον ἰμποδᾶν εἶναι, he left Mardonius to obstruct the Greeks in the pursuit.

8. *ἰκλιπόντας*. The construction is, *καὶ ἴπισιν (αὐτοῦς) ἰκλιπόντας* 147
τὴν πόλιν.

ὡς 'Ελλάδος, with the superlative, *as far as possible from Greece*.

9. *Προσεχόντων*, τὸν νοῦν understood.

11. τῶν μὲν 'Ελλήνων, ἄλλων understood, *the other Greeks*.

13. ἁμοῦ τι, equivalent to *σχεδὸν*, *nearly*.

16. ὑπισχνόμενος. The construction is *ὑπισχνόμενος παρῖξιν τοῦς 'Ελληνας ἰκόντας πιθομένους αὐτοῖς*.

ἄνδρες ἀγαθοὶ, *gallant warriors*.

22, 23. Αἱ μάχαι viz. the battles at Artemisium.

6. *ἰπιῖν*. The construction is, *οὐ κακῶς ἰδίκεν ἰπιῖν*.

148

ἔθι, for *οὔ*, *where* : φαεινὰν Doric for φαεινὴν · κρηπίδα, *base, foundation*, a favorite trope with Pindar.

14. *περιεχομένων*, *being wholly occupied with the Peloponnesus* : ἔντος 'Ισθμοῦ, *within the Peloponnesus*.

19. στρατοῦ, τῶν πολέμιων understood.

20. ἐμφῶναι, *to trust to*.

21. ὡς ἐπιστάμενοι προΐμενων, *nor did they acknowledge that as a preservation whereby men were obliged to desert the temples of the gods and the monuments of their fathers*. Προΐμενων agrees with ἀνδρῶν understood, and that is governed by σωτηρίαν.

25. αὐτοῖς, in reference to the collective noun *πληθος*.

27. *μειδούση*, i. e. *ἀρχούση*.

τοὺς ἐν ἡλικίᾳ, *those of age*, i. e. able to bear arms.

33. *πάνταχόθεν*. The construction is *καὶ ἰξίῆναι (ἰψηφίσαντο) τοὺς παῖδας πανταχόθεν λαμβάνειν τῆς ὀπώρας*.

1. τὸ θίαμα. The construction is, *τὸ θίαμα τῆς τέλμης τοῖς μὲν* 149
παρεῖχι οἶκτον, τοῖς δὲ θαῦμα.

2. *προσιμπόντων*, τῶν πολιτῶν understood, included in *πόλειως*.

4. *καὶ τέκνων*. These words have been conjectured to be interpolated. But Plutarch, in his description of the separation, could hardly forget the children ; it gives also to the sentence a roundness and finish. *νῆσον*, that is, *Salamis*.

6. ἔλειον εἶχον, i. e. *ἐκίνουν*. So, *φόβον ἔχιν*, *to inspire fear*.

7. *γλυκυθυμία τις ἀπὸ τῶν ζώων ἦν*, *ἐπικλῶσα (τὸν θυμὸν)*, *moving the feelings*.

14. *λίγουσι*. The construction is, *οὐ σάφον εἶναι λίγουσι τὸ δειπόμενον, &c.*

- 149 15. Ταῦτα, *the following*.
17. αἶρειν, τὰς ἀγκύρας understood; *to weigh anchor*.
21. τοὺς ῥαπίζουσι *they chastise those who start before the signal*.
26. ἀνῆγεν ἐπὶ, instead of ἐπανῆγεν.
27. ἄπολις, because Athens was deserted by its inhabitants and in the possession of the Persians.
30. καταλειλοίπαμεν, perf. mid. of καταλείπω.
32. αἶ. The construction is, αἶ νῦν παρεστᾶσι βοηθοὶ ὑμῖν βουλομένοις σώζεσθαι δι' αὐτῶν.
34. τις Ἑλλήνων, *every one of the Greeks*; more forcible than οἱ Ἕλληνες. Themistocles threatened a removal in the Athenian fleet, in order to settle in a new country.
- 150 3. δέος τῶν Ἀθηναίων instead of δέος μὴ οἱ Ἀθηναῖοι. The genitive shows the object of the fear.
- 5, 7. μὲν δὲ, sometimes indicate that two circumstances are contemporaneous, in which case the first clause may be expressed by *while*.
6. ἀπὸ τοῦ καταστρώματος, *from or upon the deck*.
- γλαῦκα, the owl, sacred to Minerva, the protectress of the Athenians.
13. δυνάμειν, τῆς πεζικῆς καὶ τῆς ναυτικῆς understood.
ἐξέρρύησαν Ἑλλήνων, *the words of Themistocles escaped from the minds of the Grecians*.
18. εἰ, for ὅτι, by a frequent idiom.
19. βοήθειαν, *advantage*.
20. τὴν πραγματείαν. The article indicates that the circumstance was well known; *the notorious stratagem with Sicinnus*.
25. τὰ βασιλείως, *the cause or interest of the king*.
27. ἐν ᾧ, χρόνον understood.
29. τέλος, is here equivalent to ἐντολή *command*.
32. πόνρον, the strait between Salamis and the main land.
διαζῶσαι, from διαζώννυμι.
- 151 2. Φανόδημος. Phanodemus wrote a history of Attica, which is lost: of Acestodorus nothing is known.
3. ἧ, dat. sing. of ἄς, ἧ, ὄ. It is also used adverbially for ἧ ὁδῶ, *in what manner*; and also for ὅπου, *where, in which place*.
5. Κιράτων, two mountains, opposite Salamis and near the boundary between Megara and Attica.
6. παραστησάμενος, *placing near himself*.
10. Ζίεξ, governed by ἦν. F. p. 166.

11. ὑπέρκομποι, i. e. αἱ ταχυτῆτι ἕξοκοι οὔσαι.

12. λόγος, the computation.

13. τὸ πλῆθος, governed by κατὰ understood.

15. ὧν, of whom; governed by τίσσαρες.

17. φυλάξας, instead of τηρέσας, watching, observing.

19. τὸ πνεῦμα λαμπρὸν, a fresh, strong wind; ἄραν κατάγουσαν. At a certain hour in the morning, a wind from the sea always prevails in these regions.

23. προσπίπτον, this participle agrees with δὲ the relative pronoun at the beginning of the sentence.

24. πλαγίως. The winds and waves brought the Persians' ships round broadside to the Greeks and thus exposed them to the latter.

28. Θριάσιον. The Thriasian field of Eleusis was traversed by the procession of the initiated when they bore the image of the young Iacchus from Athens to Eleusis.

30. Ἴακχον, the name of Bacchus in the Attic Mysteries.

1. ἀπ' Αἰγίνης, coming from Ægina.

2. Αἰακίδας, i. e. Peleus and Telamon, who were worshipped in Ægina.

6. τὸ πλῆθος ἕξισούμενοι, equalling them in numbers, because, in the narrow strait, a part only of the Persian vessels could be brought into action.

10. ἐνάλιον ἔργον, i. e. ναυμαχία.

13. Πόλειων. Το πόλειων μὲν in the protasis, ἀνδρῶν δὲ in the apodosis ought to correspond. Instead of ἀνδρῶν δὲ, however, Θεμιστοκλεῖ stands, which is equivalent.

16. τοῦ βωμοῦ. From the altar of Neptune the commanders received each two ballots (ψῆφοι) in order to vote, who was entitled to the first and who to the second prize.

17. δεύτερον, literally second; it here signifies next.

28. αὐτῶν, instead of ὑπ' αὐτοῦ.

1. λειπόμενος inferior to.

4. ἀμήχανον ὄσον, in Latin, immane quantum.

6. ἐπιθεῖ, endeavoured to persuade, exhorted.

8. τὰ ὄπλα θέσθαι, to put themselves in battle array.

9. τῶν πολλῶν, (plerisque,) See Hermann. ad Viger. p. 723, 96.

10. Κεραμεικοῦ. The name of a street and ward in the western part of Athens.

11. χαλινόν. It was the custom to consecrate in a temple whatever one foreswore the use of, thenceforward: διὰ χειρῶν for ἐν χειρῶν.

- 153 21. Μαραθῶνος, i. e. τῶν ἐν Μαραθῶνι πραχθέντων.
 Ὁρμήσανταπολιτείαν, *engaging with zeal in political life.*
 23. μιστὸς ὦν, i. e. κορεσθεὶς, *being satiated, weary of &c.*
 25. Οὐκ ἤκιστα, instead of μάλιστα.
 26. εὐφυῖαν ἐνορῶν τῷ ἤθει, for ὀρῶν τὴν εὐφυῖαν τὴν ἐν τῷ ἤθει.
 27. οἶον, as *if*, (*quasi*).
 ἀντίπαλον, a figure borrowed from the games, in which antagonists of equal strength were matched together.
29. Μήδων, instead of Περσῶν. The names are often interchanged.
- 154 1. ἀρχὴν, *the general command, ἡγεμονία.*
 8. ὑπολαμβάνων, i. e. Κίμων.
 9, 10. ἔλαθεν παρελόμενος. B. p. 297, Ren. 5.
 20. ὅθεν, *whence*; the antecedent of this relative adverb is Θερᾶκας, as *whence* in English may have for its antecedent either persons or things.
 22. τοὺς πελιορκουμίλους, that is, the Persians shut up in Eïon.
 26. ὠφελήθη ὠφελῖσθαι τι is to *profit by a thing*: πλείστων agrees with χρημάτων.
 30. καλῶς, *honorably* gained in war.
 32. Τῶν ἀφείλεν, *he removed the fences from his fields.*
- 155 2. ἐφ' οἷ, that is δειπνον. Cimon provided a table at his house for the poor citizens, that they might live without working and be able to devote themselves exclusively to politics.
 5. Λακιάδων. According to Aristotle, Cimon provided these public suppers not for all the Athenians but for the members of his own tribe, the Laccian.
 9. τὰ ἱμάτια, *the outer garment*, which, being a simple cloak, was easily removed.
 11. κομψοῖς τῶν πινήτων, *the more respectable of the poor*: for κερματίων, see B. p. 267. F. p. 166.
 14 Οὐ Ἐλλησιν. *For he did not so much send him routed from Greece, but pursuing him closely, before the barbarians could rest and halt, he sacked and subverted, &c.*
 18. ἄχρι, as *far as*.
 20. Ἔρχε, and other verbs of the same kind govern the genitive; ἄρχω has the same force as ἄρχων εἰμι, *I am commander*, of an army, for instance. They are also sometimes followed by the dative, as, ἡγίωμαὶ αὐτοῖς, i. e. εἰμι ἡγυμῶν αὐτοῖς, *I am a leader to them, I lead them.*

21. Ἐφορος, Καλλισθένης, Ephorus and Callisthenes, celebrated 155 historical writers, whose works are now lost.

25. προσπλεύσας, part. pres. of προσπλῖω.

28. βιασθῆεν, instead of βιασθήσαν, 1. aor. opt. pass. of βιάζω.

30. ὡς δ' Ἐφορος, ἱστορεῖ understood.

33. ἐξίπιπτον, they escaped.

34. παρατεταγμένον, drawn up, in battle.

1. Τῶν δὲ πεζῶν genit. absolute; the land forces, literally, foot 156 forces or infantry.

1, 2. μίγα ἔργον..... ἀπόβασιν, it seemed to Cimon an arduous undertaking to force a landing.

8. διξάμινων, τοὺς Ἑλληνας understood.

9. συνίστη, from συνίστημι, ensued.

10. ἔπεισον, 2. aor. act. of πίπτω.

12. χρημάτων, governed by γιμουσας, B. p. 268. F. p. 163.

15. παρεληλυθώς, equivalent to ὑπερβαλλόμενος τρόπαιον, equivalent to νίκην.

ἱσηγωνίατο, from ἱσηγωνίζομαι, added another combat or victory; ἄλλον ἔτι ἀγῶνα μετὰ τὰς νίκας ἠγωνίατο.

17. Ὑδρου, Hydrus. As no place of this name is to be found, Lubinus thinks that we should read Σύδρη, (Sydra) a maritime town of Cilicia. Hydrus however may be only a corruption of Cyprus, as Cimon sailed to that island immediately after his victory.

διὰ τάχους, instead of ταχίως.

19. στρατηγῶν, τῶν νεῶν understood. The order is, τῶν στρατηγῶν εἰδότην οὐδὲν βέβαιον.

μετεώρως ἐχόντων, being in anxious expectation.

22. ἔργον, i. e. μάχη.

23. εἰρήνην, this peace, if it was actually concluded, was not an immediate, but remote consequence of the victory of Cimon.

23, 24. ἵππων δρόμον, four hundred stadia, according to the computation of Plutarch at the end of the life of Cimon.

25. Κυανίων. The Cyanean rocks were at the entrance of the black sea, and the Chelidonian, opposite the south coast of Lycia.

1. ἀνομοιότητας, inequalities. See Corn. Nep. Vit. Alcib. 1. 157 "Omnes admirarentur, in uno homine tantam inesse dissimilitudinem, tamque diversam naturam."

5. πιεζόμενος, or according to some manuscripts, πιεζόμενος, corresponding with the following πιεζούντες.

- 157 6. τὰ ἀμμυκτα, a technical term in wrestling, signifying the opponent's arms around the neck.
7. οἶος ἦν, See Viger, p. 121.
10. Ἐτι μικρὸς ὢν, *being yet small, or while he was yet a boy.*
13. τῆ παροῦδα τῆς ἀμάξης, *in the track or passage of the wagon; the way in which the wagon was going.*
 Μὴ πιθομένου, τοῦ ἀνθρώπου or φορτηγοῦ understood.
15. κατὰβαλῶν, *εαυτὸν* understood.
16. οὔτως, equivalent to αὐτοῦ οὔτως *κειμένου.*
23. σχῆμα, in reference to the appearance of the whole body, μορφῆ, to the countenance or face.
 διαφθείρειν, ἔλεγε understood.
24. αὐλοὺς δέ. The construction is, αὐλοὺς δὲ φουσῶντος ἀνθρώπου τῷ στόματι τὸ πρόσωπον καὶ (even) τοὺς συνήθεις πάνυ μόλις ἂν διαγνῶναι.
26. λύραν.... συνᾶδειν, *that the lyre spoke and sang with him who used it.*
27. ἀποφράττειν, τὸν αὐλῶντα, understood, i. e. τὸ τοῦ αὐλῶντος τόμα.
- 158 2. διαλίγεσθαι. The Bœotians were derided by the Athenians, as inferior in capacity.
5. αὐλητήν. Marsyas, who found the pipes which Minerva had cast away, and challenged Apollo to a trial of musical skill with him.
9. ἰξίπσισι, a technical expression, used of players who were hissed from the stage. It is here synonymous with ἰξιβλήθη.
 τῶν ἐλευθέρων διατριβῶν *liberal pursuits; (artium liberalium, ingeniarum.)*
13. καθ' ἑαυτόν. See Viger, p. 633.
15. Εἶτα, strengthens the expression of a question, and shows sometimes astonishment and sometimes indignation.
20. τραύματι περιπίσόντος, equivalent to τραβέντος.
22. μετὰ τῶν ὀπλων, whereby he escaped the disgrace of losing his shield.
24. περιθῆναι, a tropital expression taken from the act of *crowning.*
26. ἐν τοῖς καλοῖς, *in what was honorable.*
27. πανοπλίαν, the *armour*, of which the prize of bravery consisted.
29. ἐπίδοσιως, a voluntary contribution to the state.
33. ὄρνυγος. Quails were, like cocks, trained to fight.
- 159 4. Αἱ ἰπποτροφίαι.... ἀρμάτων, *his zeal in the rearing of horses for the games was famous, especially (καὶ) in the number of cars, or spans.*

5. Ὀλυμπιάσιν, at Olympia, at the Olympic Games.
7. ὡς Θουκυδίδης. See Thucyd. Lib. VI. 16.
10. ἐν ᾄσματι, in a triumphal song, on the victories of Alcibiades.
11. ἀ νίκᾳ for ἡ νίκη and Ἑλλάνων, are Doric forms, used often by the Attic lyric poets. See B. Introd., last paragraph.
- ὁ μῆδις, ἔλαχος understood.
18. αὐξάνεσθαι, δόξῃ understood; to increase, in fame.
19. τοῖς ἄλλοις, in reference to his abilities and splendid accomplishments.

περὶ τὸν λόγον, i. e. τῇ τοῦ λέγειν δεινότητι.

20. ἀγῶνας, public contests, in the forum.
21. Εὐπολις. Eurpolis, a writer of old comedy.
22. Λαλεῖν, governed by ἄριστος · F. p. 175. obs. 2. : λαλεῖν and λέγειν are opposed to each other; as Pliny in like manner says, aliud esse eloquentiam, aliud loquentiam.

23. Περιβοῖδης. Perithœdæ was one of the Attic δῆμοι.

25. ἀεὶ παρειῆχεν. Hyperbolus, constantly derided in the theatre, afforded sport to almost all the comedians.

26. κακῶς ἀκούειν, (male audire.)

28. ἐπιθυμῶν, that is, ὅτι ἐπιθυμοίη.

29. τὸ ἄσπρακον, instead of τὸν ἄσπρακισμὸν.

31. παραμυθούμενοι, soothing, hence diminishing.

33. ἐνὶ τῶν τριῶν. Either Nicias, Phœax, or Alcibiades.

1. τὰς στάσεις, the parties.

9. ἀγνοίας. The sense of this sentence may be seen in the following paraphrase: ἀπολωλότων ἤδη τῶν πραγμάτων (τῆς πόλεως δουλωθείσης) λογισμοῖς χρησάμενοι, οἷς πάλαι, ὅτι σώζεσθαι ἔτι ἰδύναντο, οὐκ ἐχρήσαντο, συνίσταν ἤδη τὰς αὐτῶν ἁμαρτίας.

10. ἐργήν. Alcibiades, after his first banishment, had been placed in command of the navy. He was deprived of the place, because he had failed to fulfill all the expectations of the people, and thereupon betook himself to Bisanthe in Thrace.

11. ὑπερέστη, Antiochus, who in the absence of Alcibiades, and against his order, engaged the Spartan fleet and suffered a defeat.

14. ἐκ τῶν παρόντων, i. e. τῶν πραγμάτων οὕτω κακῶς ἐχόντων. ἀνίφρις, ἑαυτὴν understood; the same as ἀνιτέλλετο, like a blazing light, alternately growing dim and renewing itself.

16. πρότερον φεύγων, for ἐν τῇ πρότερον φυγῇ.

20. ἐπήμι, equivalent to εἰσῆλθε.

- 160 23. *ὡς οὐκ*. The construction is, *ὡς οὐκ ἔσται* (*ἔξισται*) *Λακεδαιμονίοις ἀσφαλῶς ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, Ἀθηναίων δημοκρατουμένων.*
- 161 1. *τῶν κατεστώτων*, the existing organization.
 2. *τελῶν*, magistrates.
 4. *κακίωνων*, i. e. *τῶν τελῶν*.
 5. Ἄγιδι, *Agis*, the personal enemy of Alcibiades and king of Sparta.
 6. Φαρνάβαζον, *Pharnabazus*, the Persian governor in Phrygia.
 15. *ἔξέπαισεν*, issued out; from *ἐκπίπτω* ἔξίπαισιν, he fell or rushed out, would be a more correct reading.
 16. *τὰ ἱμάτια*, which he had cast into the fire.
 21. *ἐκ τῶν παρόντων*, as well as circumstances permitted.
 22. *ἐκῆδυσεν*, 1. aor. act of *κηδεύω*. She buried him in a town called Melissa; and we learn from Athenæus that the monument was in existence in his time. The emperor Adrian, erected a marble statue, and ordered an annual sacrifice to be made at the place, in honor of his memory.
 25. Ἀχαρνὰς, a δῆμος of Attica near Athens, about fifteen hundred paces from the city.
- 162 1. *ὡς . . . ἀνιζομένων*, that is, *νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἀναξομένους*, &c.
 5. *ὕπὲρ τῆς πόλεως*, to the danger of the city, if the battle should prove unsuccessful.
τοὺς δὲ, i. e. Ἀθηναίους.
 12. *τὰ ὄπλα*, τῆς νιῶς understood; the tackle of the ship.
χρηταὶ τῇ τέχνῃ, i. e. *τὰ δίδοντα κατὰ τέχνην ποιεῖ*.
 13. *ιάσας*, that is, *ἀμιλήσας*.
 20. *τὰ πράγματα*, i. e. the public property.
 21. Ἐπιφύετο, (*adoriebatur*) that is, *κατηγόρει*. Cleon took advantage of the unpopularity of Pericles to gain an influence over the people himself; the same Cleon that Aristophanes satirized.
 26. *εἰκουρῶν*, an expression borrowed from the prudent care of the mother of a family.
 29. *ἀνελάμβανεν*, i. e. *ὠφίλει*.
κληρουχίας. It was the custom of the Greeks to divide the conquered lands by lot among the citizens.
- 163 2. *δρῶντες* i. e. *οἱ Πιλοπονήσιοι*.
 3. *οὐκ ἂν*, . . . *προὔβησαν*, i. e. *τὸν πόλεμον οὐκ ἂν εἰς τοσοῦτον χρόνου μῆκος ἐξίτιναν*. The war lasted more than 26 years.
 8. *οἱ περιόντες*, i. e. *ἐκ τοῦ λοιμοῦ*, those who survived the plague.

10. ἀνεμνησθῆναι, *recalled*.
18. Οὐδείς, is connected with the genit. τῶν ὄντων Ἀθηναίων.
μίλαν ἱμάτιον, *the black garment worn in mourning and on occasion of a prosecution.*
22. εἰ, instead of ὅτι.
24. ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμει, i. e. καίπερ τηλικαύτην ἔχων δύναμιν.
25. ἰχθρῶν, from ἰχθρα, not ἰχθρός · ἰχθρα ἀνήκεστος, *an irreconcilable enmity.*

1. Ἐκ τούτου, after the battle at Ægospotamos in which Ly- 164
sander, in the twenty-sixth year of the Peloponnesian war, wholly destroyed the fleet of the Athenians.

2. οἷς ἐπιτύχοι. The order is, οἷς Ἀθηναίων ἐπιτύχοι, τούτους πάντας ἐκίλειε · or πάντας Ἀθηναίων οἷς ἐπιτύχοι.

3. φείσεσθαι, λίγων understood.

ὄν ἂν λάβη, (*quemcumqueprehendisset*.)

7. εὐπύρως, that is, πάντα τὰ ἐπιτήδεια ἔχοντες.

τοὺς δήμοϋς, *the democratical forms of government.*

12. ἑαυτῷ, emphatically — *for himself, not for the Lacedæmonians.*

13. ἀριστίνδην, πλουτίνδην, (*adverbial forms*) i. e. οὔτε ἀρετῆς, οὔτε πλούτου λόγον ἔχων.

14. ἰταιρίαις, *the political associations which he had mustered together.*

15. ζηνίαις, *the associations or clubs alluded to above.*

19. Ἀλλὰ καί, *but rather, on the contrary.*

21. γεύσαντες, like deceitful wine-sellers, who give good wine as a sample to taste, but measure out that which is bad and sour, (ὄξος).

Εὐθύς, i. e. ἄπ' ἄρχῆς.

22, 23. οὔτε καί, as we sometimes use *neque et*.

23. τῶν πραγμάτων, i. e. τῆς πολιτείας.

9. τοῖς φυγάσι, *the oligarchists, who had been banished from Samos.* 165

τὰς πόλεις, i. e. τὴν τῶν πόλεων διοίκησιν.

11. παρεστήσατο, i. e. εἶλε.

14. Μουνυχιῶνος, *Munychion*, corresponding to the month of April.

15. ἐν Σαλαμῖνι, *near Salamis*. See Viger, p. 605.

17. φερόντων, that is, τῶν Ἀθηναίων.

20. ἑτίραν γνώμην, *another opinion.*

προθήσειν, ἐν τῇ τῶν συμμάχων συνουσίᾳ understood; ἑτίραν.....

λειλυκόταν, *and that he should now propose a different counsel (γνώμην) or opinion in respect to them as unfaithful to their engagements.*

- 165 22. ὡς, strengthens the meaning of the adverb.
 27. πάροδον, the name given to what was chanted by the chorus in entering the orchestra.
 28. ἤλυθον, instead of ἦλθον the original form of ἰλεύθω.
 29. Ποτὶ for πρὸς, σὰν for σὴν, αὐλάν for αὐλήν, are Doricisms.
 ἀγρο΄τιραν αὐλάν. According to Euripides, Electra was given in marriage by her mother to a needy peasant. This fortune of the princess and her royal house was compared by the hearers to the fate of Athens, once so renowned and now so fallen.
 30. φανῆναι, αὐτοῖς understood.
- 166 9, 10. συναράμενος, more correctly ἀράμενος or ὑπαράμενος.
 10. συνηγανάκτησεν, Καλλιζίω understood.
 16. ἱκτός. It was considered a point of modesty or decorum to carry the arms wrapped in the cloak.
 ὅτε τύχοι, because he seldom wore a cloak.
 17. Ἐπί, (*siquidem*.)
 18. γυμνός, with under-clothing alone.
 18, 19. εἰ μὴ εἴη. The Optative sometimes expresses an action that may be repeated.
 22, 23. ἀπὸ τοῦ προσώπου, from the expression of his countenance.
 25. Χάρητι. Chares, a general in ill repute: ὄφρῦς, like the Latin *supercilium*, supposed to be the seat of haughty disdain.
 λέγοντι πρὸς, i. e. σκώπτουσι εἰς τὰς τοῦ Φωκίωτος ὄφρῦς.
- 167 2. Σφήττιος, the Sphettian; Sphettos was an Athenian δῆμος; Polyaeus, one of the orators of the day.
 3. ῥήτωρ, expresses rather rhetorical skill, εἰπεῖν δεινότητος persuasive power, as a speaker.
 6. ἀτρέμα, i. e. ἡσυχῆ.
 9. ἀντίρροπον, equal to ἴσση· πίστιν, i. e. δύναμιν εἰς τὸ πείθειν.
 11. ἐτίρου, such for instance as Chares. The rapacious conduct of the troops and their commanders was a subject of general complaint among the allies.
 14. εἰ δὲ, i. e. ὁπότι.
 ὡς αὐτούς· ὡς is used for πρὸς, with persons.
 16. κατήγον, 2. aor. act. of κατάγω.
 17. τῶν Ἀθηναίων, genit. absolute.
 ἐκπιπόμενων, i. e. εἰς πόλεμον καταστάντων.
 19. ἤρημίων, perf. pass. part. of αἰρίω.
 κατίπλευσιν, 1. aor. act. of καταπλῖω. F. p. 76. Exc. 2.

19. *πρῶτον μίν* these words refer to 'Ως δ' οὐκ below. 167
21. *ἰσχυρῶς*, zealously; *τὰς διαλύσεις*, the conditions of peace offered by Philip.
22. *ἀντικρούσαντος*, i. e. *ἀντιλεξαντος*, or *ἀντιπεινάντος*.
εἰωθότων, part. perf. mid. of ἔθω.
24. 'Εγώγεις ἄρξεις' γεις affirms the question, strengthening the assertion of the interrogator. *I dare*, replied Phocion, *even though I shall govern you, in case of war, and you me in case of peace.*
28. Ω τᾶν, see Gr. and Eng. Lex. under ᾧ τᾶν.
29. Οὔτω γὰρ, ἔαν νικήσωμεν understood.
30. πᾶν δινόν, that is, πᾶς κίνδυνος. The justness of Phocion's fears was confirmed by the events, as the fatal battle of Cheronæa followed these transactions.
31. 'Αλεξάνδρῳ. Phocion was sent ambassador to Alexander after the accession of the latter to the throne.
2. εἰπῶν. The construction is, καὶ εἰπῶν πολλαῖς εὐστόχως καὶ 168
πρὸς τῆν φύσιν καὶ βούλησιν 'Αλεξάνδρου.
3. τοῖς πράγμασιν, τῆς 'Ελλάδος understood.
4. ἔι τι αὐτόν, a euphemism for εἴ τι πάθοι, as in English, if any thing should happen to him.
αὐτόν, i. e. 'Αλέξανδρον.
11. Τὸ ἔστιν, what is admitted to be true with respect to the presents (*χρημάτων*), is, &c.
- 13, 14. τί δὴ ποτε, *cur tandem*.
19. ἰ δὲ. There is a slight irregularity in the construction here. After *τὴν μὲν γυναῖκα* should have followed *τὸν δὲ Φωκίωνα ἀνιμήσαντα*.
24. εὐφημεῖν, a strong expression of dissent; in Latin, *bona verba, quaeso*; in English, *God forbid*.
25. Καὶ μὴν, *and yet*. Phocion would say, that to live contented with less was to be a better man.
26. Τὸ δ' ἔλον, instead of τὸ δ' ἔλον εἰπεῖν, *in a word*.
27. κἀκείνον, 'Αλεξάνδρον' διαβαλῶ πόλιν, *I shall bring into suspicion with the city*.
- After the death of Anupater, his son Cassander, and Polysperchon 169
the guardian of the Macedonian king Aridæus, strove to acquire severally the possession of Greece. Phocion being accused by the people, at the instigation of Polysperchon, of treasonable attachment to Cassander, was deposed from the rank of commander, and delivered over to the people for trial by Polysperchon.

169 1. εἰς Ἀθήνας. They had been to the camp of Polysperchon to justify themselves.

5. τὸ Δίατρον. The public assemblies were often convoked in the theatre.

ἄτιμον. Those pronounced infamous for certain crimes, lost all civil privileges, among others, that of voting.

7. ἀλλὰ παρασχόντες, but throwing open (ἀναπιπταμένον παρασχόντες) the tribunal and theatre to all of either sex.

10. ἐκίνοις, i. e. Ἀθηναίοις. Polysperchon here cajoles or rather derides the Athenians, by calling them free and independent.

17. τῶν πολλῶν the mass, the mob.

22. μὴ ἀκούσαντες, that is, εἰ μὴ ἤκούσατε.

25. τούτους δ', his fellow prisoners.

170 1. Ἀγωνίδης. The person who had denounced Phocion to Polysperchon.

11. στρεβλώσομεν. The rack, usually applied only in the case of slaves, was sometimes also made to precede the death of citizens.

14. Ἐπικυρωθέντος ἀποδοθείσης. The decree being decided (that is, that it should be death without the torture) and the vote put.

16. στεφανωσάμενοι, as after a victory.

22. οἱ ἄλλοι, i. e. καταδικασθέντων.

24. τὸ δὲ Φωκίανος. The sentence would have been more accurately expressed thus, τὸ δὲ Φωκίανος πρόσωπον ἰφαίνεται οἷον ὅτι στρατηγῶν (as a commander) ἔκ' ἐκκλησίας προὔπιμπτο (escorted), ὁ βλέποντες, ἰθαύμαζον, &c.

28. Ὅτι, in the beginning of a subject instead of τότε.

171 2. οὐκ ἔφη (negavit), he refused.

3. ὀγκῆν, a weight, and especially the weight of a drachm, which was the usual portion for those who were condemned.

5. δωρεὰν (gratis), for nothing.

6. τὸ περιμάτιον, i. e. τὰς δώδεκα δραχμάς.

7. τῷ Διῷ, in honor of Jupiter.

9. τοὺς στεφάνους, as mourners.

13. μηδὲ ἰορτάζουσιν that the city celebrating a festival had not refrained that day and kept pure from a public execution.

15. Οὐ μὴν ἀλλ', on the contrary.

ἠγωνισμένοις. The order is, ἴδοξε τοῖς ἰχθροῖς, ὡς περὶ ἐνδείστορον ἠγωνισμένοις (as if they had inadequately pursued the race of passion and cruelty), καὶ τὸ σῶμα, &c.

22. *χῶμα κενόν*, a cenotaph.

24. *παρὰ τὴν ἰστίαν*, by the hearth.

32. *αὐτοὶ*, i. e. οἱ Ἀθηναῖοι.

3. *μικροῦ δίων*, almost, literally, wanting little.

4. *εἰς τοῦτο*, i. e. τὸ λέγειν, the art of speaking.

9. *Εἰπόντος*, ῥῆσιν τινα understood.

μεταλαβόντα, like *φάναι* above, is construed with *λίγισται* at the beginning of the sentence.

13. *πρόξεστι*. The construction is, *πισθέντα δὲ ὅσον κόσμου καὶ χάριτος πρόξεστι τῷ λόγῳ ἐκ τῆς ὑποκρίσεως*.

13. *μικρὸν καὶ τὸ μηδὲν*, little or nothing, a hyperbolical expression.

15. *Ἐκ τούτου*, χρόνου understood.

19. *συνάπτειν*, (*continuâsse*) to have passed in succession.

20. *ὑπὲρ αἰσχύνην*, so that it should not be possible for him through shame to go out, even though he much wished it.

21. *ᾠρησσε κοινὰ*, he engaged in public affairs.

Φωκικῷ. The Phocian war was waged on account of the plundering of the temple at Delphi, between the Phocians on the one hand, and the Bœotians, Locrians, and Thessalians on the other. Ol. cv. 4.

25. *περίβλεπτος ἦρθη*, a stronger expression for *περίβλεπτος ἐγένετο*.

29. *ὅτι ἴστιν*, that they had to contend with an illustrious man.

1. *Ἡ φανερὰ*, instead of *φανερὸν ἦν ὅτι ἡ πολιτεία Δημοσθένους ἦν* (it was plain that it was the political system of Demosthenes) οὐδὲν ἴσιν.

3. *ἐφ' ἑκάστῳ*, on every occasion.

6. *δέκατος*, i. e. αὐτὸς μετ' ἑνῆς ἄλλων, he himself with nine others.

8. *Οὐ μὲν*, (*nec tamen*) nor indeed.

10. *τοὺς περὶ Αἰσχίνην*, not only signifies, those about Æschines, but Æschines and his company.

Φιλοκράτην, or, according to some copies, *Φιλοκράτη*.

13. *βασκαίνων*, i. e. ὑπὸ βασκανίας.

19. *ἐξάρμησε*, equivalent to *ἐκίνησε στόλον ἐκπέμπειν ὁ Δημοσθένης*.

24. *συνίστησε*, united them all in one confederation.

26. *πολιτικῶν δυνάμεων*, municipal troops.

27. *τοῖς ξείνοις*, mercenaries.

31. *ὁ μέγιστος*, i. e. χαλιπτάτος.

34. *εὐδοκιμοῦντας*. The Thebans at this time enjoyed great military reputation in consequence of the battles at Leuctra and Mantinea.

2. *τιτιθασσινυμένους*. The Thebans had lately received great benefits from Philip after the Phocian war.

171

172

173

174

174 5. διαφορῶν. The order is, καὶ μάλιστα τῶν πολεμικῶν διαφορῶν (the hostile feuds) ταῖς πόλεσιν πρὸς ἀλλήλας ἀναξαινομένων ἐκίστοτε (being exasperated mutually) ταῖς ἀψιμαχίαις διὰ τὴν γειτνίασιν (by skirmishes arising from vicinity.)

9. ἐν μίση, i. e. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

10. Θεβαίων ἔχισθαι, to adhere to the Thebans.

μιστριώσας, i. e. ἐπάρσας, (ad spem erigens) encouraging.

13. Τὸ συμφέρον, viz. the advantage of avoiding war and remaining at peace with the Macedonians; the Thebans having suffered severely in the Phocian war before their union with Philip.

20. καλὸν, opposed to συμφέρον.

22. ὀρθὴν, in anxious expectation.

25. Βοιωτάρχας. The heads of the Bœotian deputies assembled in Thebes.

ἐκκλησίας. The order is, διοικεῖσθαι τε οὐδὲν ἦττον τὰς ἐκκλησίας τὰς Θεβαίων ἢ τὰς Ἀθηναίων.

30. ὁμολογούμενον, that is, ὅμοιον, corresponding.

31. ἄχριστο λιπῶν. See Viger, p. 349, F. p. 178.

175

1. καμύσας, marching insultingly.

2. ψηφισματος. These, the first words of the decree for the war proposed by Demosthenes, happen to form an Iambic tetrameter; hence πρὸς πόδα διαιρῶν (dividing by the measure) καὶ ὑποκρούων (and beating time with the foot.) — Παιανιδῆς, of Pæania, a demos of Attica.

8. κίνδυνον. The order is, ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἀναρρῖψαι (to incur) τὸν κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος.

9. ἀτυχίας, the defeat at Chæronea.

12. τιμῶν διατίλει, continued to honor him. B. p. 297. F. p. 178. obs. 3.

14. ὅστιων, i. e. τῶν ἐν τῇ μάχῃ πεπτοκώτων.

15. ἔπαινον, the eulogy usually pronounced over those who had fallen in battle.

17. μεταμίλισθαι, though here used without, is commonly used with a preposition, as ἐπί.

19. Ἀντίπατρος καὶ Κρατερός, Antipater and Craterus, generals of Alexander, who succeeded him in the European part of his monarchy.

20. οἱ περὶ τὸν Δημοσθένη, Demosthenes and his friends.

22. γραψάντος, τὸ ψήφισμα understood.

24. Φυγαδοθήρας, the Hunter of the fugitives.

Θούριον, Thurium, a Grecian colony in Lower Italy.

31. ἔπειθεν, endeavoured to persuade. 175
32. ὡς, that is, λίγων, αὐτὸν οὐδὲν δυσχερῆς πείσεισθαι.
ἔτυγχανεν ἰωρακῶς κατὰ τοὺς ὕπνους, he had seen in his sleep.
2. κατίχων τὸ θίατρον, that is, τοὺς θιατὰς εὐφραίνων, so that he 176
maintained his place on the stage.
3. χορηγίας, the wardrobe and other articles necessary for the representation, which the Choregus was obliged to furnish.
4. ἀναβλίψας, Δημοσθένης understood.
5. οὔτε ἔπεισας, thou hast never persuaded me to think thee what thou appearedst in the play.
8. τὰ ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ τρίποδος, the truth as thou hast it from the Macedonian tripod, the command of Antipater.
9. ἐπίσχισ, instead of ἐπίσχιθι, from ἔπειχω.
12. δακῶν. The pen contained poison.
17. ἀνακυκλῶν, repeating.
20. Οὐκ Κρίοντα, Delay not now to play Creon in the tragedy, who in the Antigone of Sophocles gives command to leave the body of Polynices unburied.
22. ἔτι ζῶν. Because the presence of a dead body rendered a temple impure.
23. τῷ Ἀντιπάτρῳ, i. e. ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου.
24. ὑπολείπεται, perf. ind. pass. of ὑπολείπω.
25. τῷ, dat. sing. of ὁ, ἡ, τὸ.
προελθῆν, used as a substantive with τῷ, governed by ἄμα.
- F. p. 187. 1.
26. παραλλάξαι, equivalent to παραμεΐψαι.

LETTERS.

- 1 Ἐπανῆκε, from ἐπανήκω.
καταλαβῆν, here signifies to find.
3. παρὰ τσοῦτον, almost.
ἀσπάση, from ἀσπάζω.
4. γνῆς, 2. aor. subj. of γινώσκω.
δύναται, can do, or avails.

- 177 8. ἀποθηριοῖ, *make fierce or savage*; the verb in the singular agrees with ταῦτα, neuter plural.
 9. ἀποθηλίνοι, *make effeminate*.
 10. φαύλους, governed by ποιῖ understood.
 11. βούλει, Attic for βούλη.
 13. φιλοσόφου, οἶκον understood.
 ἵνα, *where*.
 15. κακία, ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ understood.
 Ἀμπιον and Φιλομοσχus names of Peasants.
- 178 1. ἐμπισοῦσα, from ἐμπίπτω.
 3. οὐχ οἶον, *it is not possible*.
 4. πέρυσιν, instead of πέρυσι, the ν being added because the next word begins with a vowel.
 Δάνεισον, 1. aor. imperat. act. of δανείζω.
 5. μιδίμνους, from μίδιμνος, a measure containing about five pecks.
 ἔχοιμι, equivalent to δυναίμην.
 7. λῶϊον, literally *better*, it here signifies *more*.
 8. στενὸν τοῦ καιροῦ, equivalent to στενὸν καιρόν.
 10. ἀπόλοιτο, a form of malediction, (as in Latin, *male pereat*,) *may he be destroyed*.
 11. ἀναβοήσας, literally, *crying out*; it here signifies *crowding*.
 13. βαθύπλουτος, ἄνθρωπος understood.
 15. χειρὶ, governed by κατὰ understood.
 18. παριστάναι, from παρίστημι.
 19. θίατρον, where the people frequently assembled to deliberate on public affairs.
 προελθόντες, agreeing with δῆμος, a collective noun.
 20. Μισούσης τῆς χειροτονίας, *in the midst of the voting*, which was by the holding up of hands.
 21. φάσμα, *the dream, or vision*.
 23. ψευδίστατα. Dreams or visions seen during the Autumn months, in which the leaves were falling, were believed to forebode some evil.
 Ἀμπιον and Evergus names of Peasants.
- 179 1. Πολύς, *severe, rough*.
 τῆτις, see Gr. and Eng. Lex.
 4. ὄνειδος, ἴστι understood.
 7. ἔξον, from ἔξος, distinguished from the verb ἔξον by the accent and breathing.

8. ὄσον οὐπω, *immediately*. 179
9. ἐκρίμαντο, from κριμάννυμι, οἱ κριμάω.
πτρεῶν, see B. p. 270. F. p. 166.
10. ἐχόμεναι *being held or retained*.
εἰλημμένοι, *being caught*; from λαμβάνω.
11. ἀπίσταλκα, from ἀποστίλλω.
12. ἀγαθόν, ἐστὶ understood.
φθονούντων, instead of φθονίτωσαν.
πονηροὶ τῶν γειτόνων, *wicked neighbours, literally, the wicked of neighbours*
Philocōmus and Thestylus, inhabitants of the country.
15. ποθῶ, contracted form of ποθέω.
16. τ' ἄλλα ὅσα, *other things in which*.
20. ἐπισήδειος, μάλλον understood.
21. τὰ πολλὰ, *often*; εἴσω πυλῶν, i. e. ἐν τῷ ἄσπεϊ.
Gamochæron and Phagadætes, names of parasites. 180
1. Ἐθείασω, 1. aor. mid. of θείασμαι.
ὁ, *who (lives)*, τὴν οἰκίαν ἔχων, understood.
4. κυμβαλισμόν. It seems that barbers attracted custom to their shops by all kinds of buffoonery.
7. περιθεῖς, *putting around me*.
9. ἐν αὐτῷ τούτῳ, *in this very thing*.
10. παρὰ μέρος, *partly, in part*.
11. πολλαχοῦ, *in some places*, πειλαχοῦ, *in other places*.
13. κατὰ τὸ εἰθὸς, *according to custom, as usual*.
Πασίωνες, εἶπον understood.
16. τριχῶν, see B. p. 270. F. p. 166.
17. ἀπερρίζωσα, from ἀπερρίζω.
18. ἀλιτήριον, κουρέια understood.
19. παίζουσι, i. e. παίζοντες ποιῶσι.
ταῦτα, *the same*.
20. ἐτόλμησε, παίζειν understood.

POETICAL EXTRACTS.

Homer, (from whose writings the four following extracts have been 183 made) was, according to Plutarch, an Asiatic Greek, a native of

183 Smyrna, to whom his mother gave birth on the banks of the river Meles. The age in which he lived is not certainly known, though some suppose it to be about 168 years after the Trojan war, or according to others, 160 years before the foundation of Rome. A

The best editions of Homer now extant are those of Clarke and Wolfe; the text of the latter being received as the standard.

The parting of Andromache with Hector, who was going to a battle, in which he perished, has always been deemed one of the best, most tender, and pathetic of all the passages in Homer's Iliad.

1. φωνήσας. Hector had been conversing with Helen, in the house of his brother.

8. Εἰ δ', ἄγε. The precise signification of εἰ in this place is uncertain; the phrase is probably elliptical; εἰ δὲ βούλεισθε, *if you please*.

10. γαλάων, θαλάμους or δόμους understood.

11. Ἀθηναίης, ναόν understood.

18. πύργον, one of the towers in the wall, from which a view could be had of the field of battle.

20. ἀφικάνει, the present tense for the aorist.

21. Μαινομένην, is used of any excessive passion; here of grief and care.

22. Ἦ for ἔφη from ἡμί.

25. τῇ for ταύτῃ, *there, on that spot*: διεξίμεναι for διεξίνααι; B. p. 193.

184 28. Ἠετίων, the nominative case is not strictly grammatical. The connexion requires the genitive, but such a license is common.

ὑπὸ Πλάκῃ. Πλάκας (feminine), the name of a mountain in Asia Minor. The city *Thebe* at its foot was called ὑποπλακίη, to distinguish it from others of the same name.

30. ἔχεθ' (ἔχετο) Ἐκτορι, equivalent to ἄλοχος ἦν Ἐκτορος.

35. Ἀστυάνακτ', honoring the father in the name of the son. This manner of giving proper names to children, derived from any place, accident, or quality belonging to them or their parents, is very ancient, and was customary among the Hebrews. The Trojans called the son of Hector Astyanax, because his father *defended the city*.

38. Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ, for ἐνίφῃ αὐτῇ, *she seized his hand*, as it were *growing to it*, for this is the literal meaning of ἐμφύομαι.

43. ἀφαμαρτούση, i. e. σοῦ στισηθείση.

δύμναι for δύναι.

44. ἰπίσσης, aorist of ἰπίσω, see ἴπω, B. p. 217: ἰπισσῆν τὸν πότμον, *to follow, to hasten after death*; equal to θανῆν or ὀλίσθαι.

46. Ἀχιλλεύς. In the first year of the war against Troy, Achilles 184 laid waste the neighbouring regions.

51. ἐφύτιυσαν. It was the custom to plant about tombs only such trees as *elms, alders, &c.* that bear no fruit, as being most suitable to the dead. Trollope.

54. οἱ μὲν, instead of οὗτοι μίν. The seven brothers whom I had at home, they all (οἱ μὲν πάντες) in one day (ἰσὴ ἡματι) entered within the realm of Hades.

57. Μητέρα, i. e. with regard to my mother; accusative absolute.

58. Τὴν instead of αὐτήν.

διῦρ', instead of διῦρο, into the Grecian camp, which was stationed before Troy. Troll.

60. βάλ' Ἀρτεμις. The Greeks ascribed all sudden deaths of women to Diana. In the same manner, the sudden deaths of men are ascribed to Apollo. Troll.

62. θαλιρὸς παρακοίτης means properly *blooming spouse, (virens, florens.)*

63. πύργῳ. This tower was built upon a part of the battlements, where the ascent to the city was less steep, and the wall more open to the attacks of the enemy: Troy, with its citadel, Pergama, was situated upon one of the lower ridges of Mount Ida, and fortified by a wall, fabled to have been raised by Apollo and Neptune. From behind, the city was overhung by the lofty promontories, Gargarus and Lectum; on the former of which was the altar of Jupiter. In front lay an extensive plain, gently declining towards the Hellespont, and watered by the Simois and Scamander. At a short distance from the Scæan gate, in the direction of the ships, was a little hillock or watch tower; and near it the ἱρινὸς, or *fig tree*; v. 65. Troll.

64. Θείης, subjunctive for Θίης, and this for Θῆς.

66. Ἀμβρατος, *accessible*.

67. ἐπειρήσανθ', ἀναβαίνειν καὶ ἐπιδραμῶν understood.

70. ἴνιστε, second aorist of the irregular verb ἔϊπω.

Διοπροπίων εὔ εἰδώς, *skilled in prophesying*.

75. Ἀ7 κε, is equal to εἴ κε.

νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο, *if I wander far from the war*.

76. ἄνωγεν, ἀλυσκάζειν, understood.

ἴμμιναι, see line 25, in the note.

78. ἱμὸν αὐτοῦ· ἱμὸν supplies the place of a genitive (ἱμοῦ), with which αὐτοῦ is in apposition.

- 185 79. Ἐῶ γὰρ. The particle γὰρ is here elliptical, and may be translated *although*. Troll.
81. ἔϋμμελίω, Gen. ἔϋμμελίας, Ionic -εω, Contr. -ω.
84. οἳ κεν πίσειν, (*qui forte occubuerunt.*) The optative here has a potential signification.
86. σεί. F. p. 255. B. p. 83.
87. ἐλεύθερον ἡμαρ, that is, ἐλευθερίων ἀπούρας, see Lexicon.
88. πρὸς ἄλλης, (*aliâ jubente,*) at the command of another.
91. Καί ποτί τις εἴπῃσιν (εἴπῃ), the subjunctive often thus expresses probability; *then, haply, some one may say.* — καταχέουσιν δάκρυ.
92. ἀριστεύεσκε, B. p. 155. F. p. 240.
- 186 95. δούλιον ἡμαρ for δουλεία. The construction is, ἀνδρὸς τοιοῦτος (capable) ἀμύνειν, &c.
98. ὀρέξατο. This form of the middle voice is not unusual, in which the direct action is done on the agent himself, but in reference to another person. Troll.
106. πῆλι. We must understand τὸν δὲ υἱὸν ἔλαβε · πῆλι from πάλλω.
108. δῆ. This is often used with the imperative to strengthen its force. The construction here is, δότι καὶ τόνδε παῖδα ἱμὸν γίνεσθαι ἀριπρεπία, ὡς περ καὶ ἐγὼ (ἀριπρεπῆς εἰμί.)
110. ἀνάσσειν, governed by δότι.
111. Καί ποτε, &c. See v. 91.
112. ἀνίοντα, governed by εἴπῃσιν.
113. χαρσίην, opt. aor. pass.
119. ὑπὲρ αἴσαν, *contrary to fate.*
121. εἴπῃν τὰ πρῶτα γίνεσθαι. The idea was very generally imbibed, in early times, that the period of a man's life was fixed at the time of his birth. It may be proper here to observe, that the true Homeric notion of *Fate*, is that of an original purpose of the almighty power of Jupiter. Troll.
124. ἐπίχεσθαι, literally, *to approach*, or *to attack*, hence *to undertake* or *be busy about a thing.*
125. ἐγγεγάασιν, the poetical form for ἐγγεγόνασι.
- 187 128. Ἐντροπαλιζομένη, *repeatedly looking back.*
131. γόνον in this verse is, according to some grammarians, a syn-copated form of ἐγόασον, ἐγόων: and according to others a 2d. aorist, ἐγόνον, with omission of the augment.

134. *μιν*, though short, is made long by being in the *arsis* of the foot. 187

II. 3. *Οὐλύμποιο*, the summit of a chain of mountains in Thessaly which the ancient Greeks made the abode of the Gods.

4. *σφ'*, that is *σφι*, for *αὐτοῖς*.

Θεοὶ δ' ὑπήκουον πάντες, a tmesis for *ὑπήκουον*, *they obeyed* (his summons.)

8. *διακίρσαι*, ancient form of the aorist from *διακίρω* (like *ἔρω* from *ἔρω*, *κίλω* from *κίλλω*.) *To cut off* (*διακίρσαι*) *a command* (*ἔπος*) *is to disobey it*. Jupiter does not immediately announce his decree, but implies it in the punishment denounced. In the tenth verse, however, he proceeds *ὅν δ' ἄν ἰγῶ*, as if he had previously said *μή τις Θεῶν ἀρηγίστω*, &c.

9. *Αἰνεῖτ'*, *acquiesce*.

10. *ἑθέλοντα*, must be construed with *ἐλθόντα*, in the next line; *voluntarily coming*.

14. *βέρεθρον*, *an abyss*; it was also written *βάραθρον*, whence the Latin *barathrum*.

15. *πύλαι*, *the gates which separate Tartarus from Hades*.

17. *ἔπειθ'*, instead of *τότε*.

18. *Εἰ δ', ἄγε*. See above, p. 183.v. 8. : *εἴδῃτε* is here put by poetical license for *εἴδητε* in the subjunctive mode.

19. *Σειρῆν*. There are many different opinions respecting this chain 187 of Jupiter. The more general belief of the ancients was, that it meant the sun. It seems more probable, and certainly more consistent with the natural simplicity which pervades his writings, that Homer meant no more than the plain signification which his words convey. Troll.

21. *ἔξ οὐρανόν*, a common pleonasm of the preposition.

23. *ὅτε δὴ καὶ ἰγῶ*, *but when I, in my turn* (*καί*).

24. *ἐρύσαιμ', σειρῆν* understood. The preposition *σὺν* is often thus omitted before *αὐτός*.

25. *περὶ ρίον Οὐλύμποιο*. Olympus is here represented as detached from the earth, a separate celestial region.

28. *ἀκὴν ἐγίνοντο σιωπῆ*, equivalent to *ἡσυχίαν ἤγαγον σιωπήσαντες*. The expression *ἀκὴν ἐγίνοντο* is of uncertain construction, and was obscure even to the ancient grammarians.

29. *κρατιρῶς*, *angrily, in a threatening manner*.

III. 6. *σὺν τεύχεσι*, that is, *armed as we are*.

11. *ἄκλαυτος*, that is, not yet honored with the solemn lamentation over the dead.

- 188 13. *μετίω*, for *μετῶ*, from *μίττειμι*.
- 189 14. *καταλήθοντ'*, that is, *οἱ ἄλλοι*.
Εἰ... κείθι, *Although others of the dead (τῶν θανόντων) are forgotten in Hades, yet will I even there, &c.*
16. *παιήονα*, a hymn of victory.
20. *μήδιστο*. *Μήδεσθαι*, like *ποιεῖν*, *λέγειν* &c. governs two accusatives, one of the person and the other of the thing.
24. *τεύχε'*, the arms of Hector.
25. *τῶ*, the horses.
26. *Τοῦ..... κενίσσαλος*, equivalent to, *ἦν (ἐκινεῖτο) κόνις, τοῦ ("Ἐκτορος) ἔλκαυίνου*.
27. *πίλναντο*, i. e. (*πρὸς ἐπιπέλαζοντο*) *ταῖς κενίαις*.
30. *Ως* &c. Hecuba, Hector, and many others had, from the walls of Troy, witnessed the battle between Achilles and Hector.
35. *Τῶ δὲ..... ἀκρῆς*, it was most like that (which would have arisen), if all Ilium had, from its summit, been wrapped in flames.
39. *κατὰ κόπρον*, i. e. simply in the dust.
41. *Σχίσθε*, hold off, forbear.
- 190 43. *Δίσσωμ'*, *ἴνα* understood, as in v. 75.
48. *τηλεθάοντας*, (*virentes*), properly applied to plants, as in E. P. v. 55.
52. *Τῶ*, instead of *οὕτως γάρ*.
55. *ἔξῃρχε*. Here the lamentations of the mother of Hector begin. *γόοιο*, lamentation, Ionic genit. of *γῶος*.
56. *τί νυ βεῖομαι*, why do I live? *βεῖομαι* from *βείομαι*, which is equivalent to *βαίνω*, go, that is, live. Some grammarians however explain it as derived from *βιάσομαι*.
57. *ὃ μοι*, for *ὅς μοι*.
58. *πέλισσεν*, for *ἐπέλου*, wert.
60. *Διδέχαστ'*, from *δίχομαι*, with strengthened reduplication; regarded, honored. The verb *τίειν* is often used in a similar sense.
61. *Ζωὸς ἔων*, hadst thou lived, *ἔησθα (ἦς) κὶ (ἄν)*, thou hadst been. *κικάνει*, not now pursues, but, having pursued, possesses, siezes, oppresses you.
69. *λοιτρά*. Warm baths were much used by the ancients, and were considered particularly refreshing after any exertion or fatigue.
70. *ὃ μιν*, instead of *ὅτι μιν*.
77. *Στήθεσι*, is added, as a farther explanation of *ἡμοὶ αὐτῆ*.
79. *Ἄ γὰρ..... ἴπος*, far from my ear be the tale.

81. *πιδίονδε*, to the battle-field. 190
82. *ἀγνωσίης*, that is, *τοῦ μένους*. Andromache calls Hector's 191
courage *ἀλγεινὴν*, on account of its leading to his destruction.
83. "Ἡ μιν ἔχισκ", which possessed him.
84. *τὸ ὄν μένος*, that is *τῷ ἑαυτοῦ μένει*.
85. *μαινάδι ἴση*. Compare v. 21. p. 183.
92. *ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν*, (*animam efflavit*), literally, poured
out his soul or life.
93. *Τῆλι*. In the violence of her fall, the ornaments worn on the
head by Andromache were thrown to a distance.
94. "Ἀμπυκά, used to tie back the hair that grew on the fore part
of the head; *κεκρέφαλον*, a veil of net-work, which covered the hair
when it was so tied; *ἀναδίσμυνη*, an ornament to tie back the hair that
grew on the temples. *Κρηδῆμνον*, a fillet, perhaps embroidered with
gold, which bound the whole, and completed the dress. Troll.
95. *χρυσίη*, the standing epithet of Venus, which may be rendered
brilliant.
99. *ἀτυζομένην*, (*percussam, mente alienatam,*) i. e. *οὕτως ἀτυζο-
μένην ὥστε ἀπολίσθαι*.
100. *ἄμπνυτο*, from *ἀναπνίω*.
101. "Ἀμβλήθην, with deep sighs,
105. *τυτθὸν*, for *τυτθῆν*, by a poetical neglect of the gender.
106. *ᾤφιλλε*, for *ᾤφιλι*.
114. *ἀπουρέισσουσιν*, from *οἶρος* (Ionic for *ἄρος*) instead of *ἀφορέισουσι*.
115. *παναφήλικα*, deserted by all his equals.
116. *ὑπιμνήμυκε*, hangs down his head, is sad. 192
119. *τυτθὸν*, is used adverbially with *ἐπίσχεν*. These aorists *ἐπί-
σχεν* and *ἰδίνεν*, indicate an oft repeated action.
121. *ἀμφιβαλῆς*, literally, *omni ex parte florens*; hence it generally
signifies *one whose parents are both living*; (*patrimus, matrimus.*) Troll.
123. "Ἐρῶ οὕτως, go thus beaten.
125. "Ἀστυάναξ. Andromache here applies her observations more
immediately to herself. Troll.
126. *ἴδειςκε*, from *ἴδω*, as *εἴδειςκε*, in the next line but one, from *εἶδω*.
127. *νηπιαχέων*, playing in the manner of boys.
129. *θαλείων*, delicacies.
135. *κίονται*, for *κίινται*.
137. *κηλίω*, to be read as a dissyllable.
138. *σοίγ'*. Costly garments burned with the dead body rendered

192 the obsequies more honorable. Hector, who has fallen into the enemy's hands cannot thus be honored; but the burning of his garments before the Trojans (παρὸς, ἔμπροσθεν) will do honor to his name.

193 IV. 2. Τῆ instead of ἧ, where: ἐν αὐτῷ, or absolutely for ἕνδον.

3. καθίατο, instead of καθιῖντο, and this for the more common form καθῆντο.

12. ἀφρυσιοῦ, δῶμα understood.

16. Μνηῆσαι πατρὸς σείο. This speech of Priam to Achilles has been admired in all ages for its affecting simplicity and pathos, and its natural representation of the sorrows of the afflicted father. Troll.

194 31. αἰδεῖο θεούς. The person of a suppliant was looked upon as sacred, and under the protection of the gods. Troll.

35. πατρὸς, genitive of the cause.

39. ἄλλοτε. It would have been more agreeable to usage, if ἄλλοτε had preceded πατέρ', as well as Πάτροκλον. See v. 57.

41. τιτάρπετο, was satiated. This verb was originally used of pleasant things.

42. χιρὸς, taking him by the hand, like λαβεῖν χιρὸς.

45. ἀνσχο, for ἀνσχου.

47. πολίας, for πολλούς. See B. Anomalous and defective adjectives. Rem.

47. ὅς τοι ἐξανάριζα. A transition from the third person to the first.

48. σιδήρειον ἦτορ, an obdurate heart, which is moved by no fear.

50. κατακλιῖσθαι, to remain (quiescere).

51. περῆξις, avail or profit.

53. ἀχνημίνοις, signifies rather subject and liable to sorrow; and not, exposed to continual misery.

54. κατακείαται, for κατακλίνται · οὔδει, from οὔδας.

55. κακῶν, ἕτερος μὲν understood.

ἰάων, that is, ἀγαθῶν, derived by some grammarians from ἰύς, ἰῆος, by others from ἰός, ἰή, ἰόν · it here agrees with δόσεων.

56. ἀμμίξας, that is, ἀναμίξας τὰ κακὰ τοῖς ἐσθλοῖς.

58. λαβητὸν, i. e. ἄθυ μίξιας τῶν ἀγαθῶν.

ἔθηκεν, that is, τοῦτον.

59. βούβρωστις, properly, excessive hunger, famine, hence consuming care.

195 62. ἐπ' ἀνθρώπους, for ἐν ἀνθρώποις.

67. παναώριον, to perish by a premature death.

71. Ὅσσον, ἀνδρῶν understood.
- Μάκαρος, genit. of Μάκαρ, who founded Lesbos, which bounded the realm of Troy on the south, ἄνω, as Phrygia did on the east, and the Hellespont on the north.
73. Τῶν. Ὅσσον is not grammatically in correspondence with τῶν in this verse though they refer to each other: *of as many* as the bounds of Troy enclose (ἕργει,) *of them* (τῶν), &c.
76. Ἄσχοιο. for ἀσχοιο, imperat. 2. aor.
78. πρὶν, rather.
80. Μὴ μὲ πω, for μὴπω με.
86. Μηκέτι μ' ἐρέειζι, that is, by repeatedly urging thy request. νοίω, *I pruriose*. Considerable surprise has been expressed by some of the commentators, at the sudden burst of irritability in Achilles upon this occasion. The most probable cause of his excitement seems to have been the impatience and importunity of Priam, who refuses his proffered hospitality, with an apparent distrust of his generous intention to give up the body. Troll.
94. Τῷ, *on which account*, viz. thy coming by divine guidance. 196
ἐν ἄλλοισι, ὄντα understood.
95. Μὴ σε ἰάσω, *lest I spare not even thee*.
96. ἀλίτωμαι ἐφιστάς, *eis* understood.
98. ἄλτο, a syncopated aorist, ἠλάμην, from ἄλλομαι.
99. τῷγι, governed by ἅμα, an adverb of accompanying.
102. ζυγίφιν, for ζυγού.
104. Καὶ εἶταν κατὰ before δ is often thus, by epic license, changed into καὶ.
ἐπὶ δίφρου, simply, *on a seat*.
105. Ἐκτορείης κεφαλῆς, for Ἐκτορος alone.
107. πυκάσας, *having shrouded*. The verb πυκάζω signifies to *cover thickly* or *closely*, from the adverb πύκκ. Troll.
115. Αὐτὸς αἰείρας, *Achilles, raising the body* (from the ground) *placed it on the bier, and his companions, &c.*
118. σκυδμαινέμεν, the infinitive for the imperative.
121. τῶνδ'. Achilles promises to Patroclus a share of the ransom of Hector's body, intending to consecrate it at the sepulchre of Patroclus.
124. Τοίχου τοῦ ἰστέρου, κατὰ understood.
τοῦ ἰστέρου, that is, τοῦ ἐναντίου.
126. ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν, *at the appearing of the dawn*.
127. Ὀψιαί, see F. p. 236. II. Syncope of σ in 2. pres. sing. of verbs.

197 129. δώδεκα. Euripides mentions *seven* only, as the number of Niobe's children: Phœn. 161.

130. Ἐξ, is distinguished from the preposition by the accent and breathing.

131. πίφνει ἀπ' ἀργυρίου βιοῖο: ἀπὸ indicates *proceeding from*, and in this case alludes to the fatal arrows shot from the bow.

134. Φῆ, that is ἔφη γὰρ ἢ Νιόβη τὴν Λητὰ δὴ μόνον τιπιῖν, αὐτὴν δὲ πολλούς.

136. κίατ', for ἔκειντο.

οὐδὲ κατθάψαι, *there was no one present to bury them.*

137. λίθους. The farther particulars here given by Homer differ from the common mythology, and are therefore imperfectly known.

141. εὐνάς νυμφάων, *the habitations of the Nymphs.*

ἔρρώσαντο, *danced*; from ῥώομαι.

143. Θεῶν ἐκ, that is, Θεῶν οὕτως Θελόντων.

145. κεν κλαίῃςθα, that is, κλαίῃς ἄν, *thou mayest lament.*

154. ἐξ ἔρον ἔντο · ἐξίντο, from ἐξίημι, *to dismiss*, i. e. *to satisfy.*

156. ἄντα, that is, ἄντιος ὦν, *being opposite.*

161. Λίξον, that is, κοίμισον.

198 164. Ἐξ οὗ, χρόνου understood.

166. κατὰ κόπρον, *in the dirt or mire.*

174. ἐγκοινοῦσαι. The verb ἐγκοινοῖν, *to serve diligently*, occurs only in this place, and in the same line repeated in Od. H. 340. Ψ. 291. Troll.

175. ἐπικερτομέων, *with jesting tone.*

176. λίξο, for λίλιξο, imperat. 2. pers. sing., as δέξο for δίδιξο, Il. T. 10.

177. οὔτε μοι αἰτέ. The poet here shows the importance of Achilles in the army. Though Agamemnon be the general, yet all the commanders apply to him for advice; and thus he promises Priam a cessation from arms for several days, purely by his own authority. The method that Achilles took to confirm the truth of the cessation, agrees with the custom which we use at this day; *he gave him his hand upon it.* Troll.

181. ἀνάβλησις, *a delay or impediment.*

183. Πιοσσῆμαρ, for πίοσας ἡμέρας.

κτριζόμεν, Doric for κτριζέειν.

186. τελίσαι. This verb is properly applied to the performance of the last rites to the dead. Troll.

187 *Θειῆς*, that is, *ποιήσαις*.

188. *ἔέλμθη* from *ἔλλω*.

τηλόθι δ' ὕλη ἀξίμεν, *the wood is at a distance to fetch*. The verb depends upon the adverb *τηλόθι*, with *ᾧστε* understood.

189. *δεδίασιν*, perf. mid. of *δίδω*.

191. *δαίνυτο*, by Syncope for *δαίνοιτο*. The imperfect *δαίνυτο* has the penultima short.

197. *ἐπὶ καρπῶν*, *by the wrist*.

199. *προδόμων*, *the front hall or vestibule*.

198

199

NOTES ON ANACREON.

ANACREON, a celebrated lyric poet, was a native of Teos in Ionia; 200 whence he is often called the Teian. He is said to have flourished about 232 years before Christ. On account of his brilliant talents and agreeable manners he was invited by Polycrates, king of Samos, to repair to his court, and was received by him with distinguished favor. He afterwards went to Athens, on the invitation of Hipparchus, the son of Pisistratus, by whom he was very much beloved. After the death of Hipparchus he returned to his native country, where he died in the 85th year of his age, being choked, as is said, by a grape-stone. He was of a lascivious and intemperate disposition. But the uncommon sweetness and elegance of his poetry have been the admiration of every age and country, and have gained him the reputation of being first in the lighter kind of lyric poetry. Only a few of his works have come down to us; viz. about fifty-six odes and some fragments. The principal editions are the following. 1. Anacreon Græcè seorsim; ab Henrico Stephano, &c. Lutetiæ, 1554, in 4to. [N. B. Several Editions of Anacreon were published by R. & H. Stephens.] 2. Anacreon, &c. Græcè, adjectis exadversum partim Stephani, partim Andreæ metricis interpretationibus, et Tanaquilli Fabri notis. Salmuri, 1660, in 12mo. [Also in 1690.] 3. Anacreontis et Sapphûs Poëmata Græcè; cum Gallicâ interpretatione Annæ Daceriæ, ejusque ac Tan. Fabri notis, &c. Parisiis, 1662, in 12mo. item Amstel. 1699, 1716, &c. 4. Anacreontis et Sapphûs Opera; Græcè; cum Longopetræi [Longuepierre] metricâ versione Gallicâ et notis. Parisiis, 1682, 12mo. 5. Anacreontis Teii Carmina. Plurimis mendis purgavit, turbata metra restituit, notasque cum novâ interpre-

200 tatione adjecit Willielmus Baxter. Editio altera, &c. Londini 1710, in 8vo. 6. Anacreon Teius, Poëta Lyricus, &c. Operâ et Studio Jostæ Barnes, S. T. B. — Editio tertia, Londini, 1734, in 8vo. 7. Anacreontis Opera Græcè; cum Latinâ Versione, Notis, et Indice. Londini excudebat Gul. Bowyer, 1725, in 4to. 8. Anacreontis editio altera, cum novis versionibus, scholiis, et notis. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1740, in 4to. [N. B. These two are the very splendid editions of Michael Maittaire, of which only a hundred copies were printed.] 9. Anacreontis Odæ et Fragmenta, Gr. et Lat. cum notis Joan. Corn. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1732, in 4to. [Concerning this edition consult D'Orville's *Vannus Critica*. Amstel. 1737, in 8vo.] 10. Anacreontis Teii Carmina; cum notis perpetuis; et versione Latinâ, numeris elegiacis paraphrasticè expressâ. Lond. 1742. in 8vo. 11. Bis edidit Anacreontem Joh. Frid. Fischerus. Lipsiæ. 1754, 1776, in 8vo. [The second edition is much more full than the first.] 12. Anacreontis Carmina e MSS. Codd. et doctorum virorum conjecturis emendata. Argentor. 1778, in 12mo. Anacreontis Carmina. Accedunt Selecta quædam è Lyricorum Reliquiis. Editio secunda emendatior. Argentor. 1786, in 12mo. [These are the editions of Brunck, who had formerly published Anacreon in his *Analeceta Vet. Poet. Græc.* 3 vols. 8vo.] For further information respecting Anacreon, consult these editions, also Fabricius' *Biblioth. Græc. Lib. II. cap. 15.* and Harles' *Introd. in Hist. Ling. Gr.* p. 73.

I. 3. 4. 'Α βᾶρβιτος δι χορδαῖς "Ἐρωτα μόνον ἤχει, but my *Lyre with its strings, sounds only love; or, but the strings of my Lyre sound Love alone.* & βᾶρβιτος, my *Lyre.* "This instrument, according to an ancient commentator upon Horace, was 'an ivory lyre, having seven strings;' 'Lyra septichordis eburnea.'"

BAXTER.

5. Ημισψα, &c. It is to be remarked that the ancients used to change the strings of their instruments, when they changed the subject of the song. *Id.* From ἀμισίβω.

7. Κάγὼ μὲν ἦδον ἄθλους, and *I began to sing — and I fell a-singing the labors, &c.* The poets often omit the article where it would be used by prose writers; thus ἄθλους for τοὺς ἄθλους, and ver. 1. Ἀτρεΐδας for τοὺς Ἀτρεΐδας, and ver. 8. λύρη for ἡ λύρη.

10. Χαίρειτε λοιπὸν ἡμῖν, *Farewell henceforth for me; λοιπὸν is used adverbially, like many other adjectives in the neuter gender, in the singular or plural number, with or without the article.*

☞ The verse in, which this ode is written, is called Iambic Dimeter 200
Catalectic, of which the first foot may be an Iambus, or Spondee, the second
must be an Iambus, the third an Iambus, one syllable closing the verse.

II. 1. 2. Τὸ ῥόδον μίξωμεν, *Let us mingle with wine the Rose of
the loves.* Διόνυσος, *Bacchus*, is here used for wine; as *Ceres* for corn, &c.

4. Κροτάφοισιν, Ionic for κροτάφους.

5. ἀεὶ, is used adverbially.

6. 7. Ῥόδον, ὦ φίριστον ἄνθος, *O Rose! exquisite flower,* Ῥόδον 201
ἱαρος μίλημα, *Rose; thou favorite of the spring.* Ἐλαρος for ἱαρος.

10. Στίφεται καλοῖς ἰούλοις. Στίφομαι τοὺς ἰούλους ῥόδοις, and στί-
φομαι τοῖς ἰούλοις ῥόδα, may be used. BARNES.

11. Χαρίτισσι, for Χαρίσι, is governed by σὺν in composition.

15. Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις πιπυκασμένοις, *adorned thick with rosy
chaplets;* ῥοδίνοισι, Ionic.

☞ This ode contains several kinds of verse, concerning which in-
struction must be given by the teacher.

III. The ancients, when they wished to send a message home
speedily, used to take doves with them on their journeys, and to let
them loose, when there was occasion to send home, with a letter, or
something else, attached to their neck or feet. The doves, on account
of their love of their young and their home, would return swiftly, and
convey the desired intelligence respecting the safety of the traveller.
The knowledge of this custom illustrates this ode; which seems to be
the production, not of man, but of the combined efforts of the Muses
and Graces. TAN. FABER.

2. πόθεν πίτασαι, *whence art thou flying?* “Barnes without ne-
cessity adopts πίτασσαί. Other editors read πίτασαι. But the true
reading is πιτάσαι. For it is not formed from πίταμαι, πίτασαι, of
which the two first syllables are always short, but from πιτάομαι, πι-
τάσαι, πετάσαι, πετάται, πιτάται. BRUNCK.

3. 4. 5. Πόθεν μύρων, &c. The order is, Πόθεν, ἐπ’ ἠέρος Δίουςα, πνί-
εις τε καὶ ψιμάρις [ἀπὸ] ποσούτων μύρων; *Whence, as thou movest in
the air, dost thou waft and diffuse odors from such a profusion of
ointment?* For, as the learned Madam Dacier has remarked, the an-
cients used to perfume their doves as the moderns do their lapdogs.

6. Τίς εἶς; — τί σοι μίλει δέ; *who art thou? — and what is thy
business? thy errand? thy commission?* I agree with Brunck in prefer-
ring this reading. H. Stephens has, Τίς ἐστὶ, σοὶ μίλει δέ. But he
has proposed in a note, Τί δ’ ἐστὶ σοὶ μίλημα; Barnes has it, Τίς ἐστὶ

201 σοι, Μίλει δὲ, and Baxter Τίς ἐστι, σοὶ μιληδών; and others differently.

9. 10. Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων, *who now commands and reigns over the affections of all* — *who is now the universal favorite.*

11. Πίπρακέ. What could more clearly evince the poet's excellence than that he should obtain from Venus one of the doves, of which she was so fond, as the price of a single song. TAN. FABER.

14. Διακονῶ τσαῦτα, i. e. Διακονῶ τσαῦτα πράγματα ὅσα νῦν διακονῶ, *I execute such (important) commissions as the present.*

15. Καὶ, νῦν, ὄρξς. This ingenious emendation of Stephens appears preferable to the common reading οἶας. HARLES.

19. κῆν, for καὶ ἔάν.

202 22. Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς, i. e. κατ' ὄρη καὶ ἀγρούς.

23. καθίζειν, *to perch upon, ἐμαυτὸν, understood,*

26. Ἀφαρπάσασα χειρῶν, i. e. ἀρπάσασα ἀπὸ χειρῶν.

31. 32. Καὶ δισπότην, &c. H. Stephens has it, καὶ δισπότην Ἀνακρίοντα πτιροῖσι συγκαλύψω. But the learned suppose Ἀνακρίοντα to be a gloss, which has taken the place of the true reading; ἐμοῖσι is also proposed by Stephens, and perhaps nothing better can be found; for ἄδοντα, which has recently been proposed is inconsistent with the measure. All the verses of this exquisite ode have an Iambic for the third foot; nor is ποιήσιν an exception, the first syllable of it being shortened by the poets. "Instead of συγκαλύψω, one manuscript has συσκιάσω, not συσκιάζαι, as Barnes erroneously asserts. The measure requires this to be changed for συσκιάζαι, as Salmasius correctly observes; and thus we have the passage as it now stands. The particle εἶν should be rendered by *soleo, I am wont*, in which sense it may be joined with the pres. ind. BRUNCK. R. Porson, however, denies that the particle εἶν is ever used with the present indicative. See Coll. Græc. Maj. vol. ii. p. 131.

33. Κοιμωμένη, *going to rest.*

IV. 5. Ἡ Νεῖλον ἢ πὶ Μίμφιν, i. e. ἢ ἐπὶ Νεῖλον ἢ ἐπὶ Μίμφιν.

8. 9. δὲ ὁ μὲν Πόθος πτιροῦται, *and one Loveling is just fledging,* ὁ δὲ ἀκμήν ἐστιν ὠόν, *and another is now an egg,* ὁ δὲ ἤδη ἡμιλειπτος, *and a third is just half hatched.*

203 17. Τί μῆχος, &c. *What remedy is there?* Not, as Dacier renders it, *What end shall there be?* ANON.

19. Ἐρωτας ἐσοῦσαι. "Commonly ἔρωτας ἐκοῦσαι; a very corrupt reading, which it is useless to attempt to defend; and no one has amended it happily before me." BRUNCK.

V. 6. ὀδεύει. The verb ὀδεύειν signifies either *to come*, or, *to go* 203
away. And here it seems to denote not only a return, or migration,
 but also a mode of flying peculiar to the crane. ANON.

7. Ἀφελῶς δ' ἱλαμψι Τιτάν, and *Titan shines constantly bright*.
 See Coll. Græc. Maj. Vol. I. p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. and 4.

10. 11. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει. I regard this line as spurious.
 BRUNCK. So also *Tan. Faber*. Καρπὸς ἱλαίας προκύπτει, *the fruit*
of the olive bends forth.

12. Βρομίον στίφεται νᾶμα. What the meaning of this verse is,
 I cannot tell; nor perhaps could the author, if he left it as it now
 stands. BRUNCK. The poet without doubt alludes to the wine, or
 cup, which used to be crowned with flowers at a feast; a circumstance
 which is often mentioned. In spring likewise *the liquor of Bacchus*
was more pleasant; and the cup then begins to be crowned with flow-
 ers, because the flowers then begin to flourish. ANON. It is to be
 rendered, then, *the liquor of Bacchus now begins to be crowned*
with flowers, viz. in the cup. The same sagacious critic, with
 Barnes, reads τὸ νᾶμα, supposing the measure to require it.

14. Καβελῶν ἤθησι. Baxter renders *καβελῶν, drawing itself down*
i. e. hanging; Barnes, *spreading itself*; Dacier, *putting itself forth*.
 I confess I am not satisfied that *καθαίρειω* will admit of any one of these
 significations. ANON. If we suppose ἄνη to be understood after
καβελῶν, a meaning sufficiently clear will arise; *beside the leaves*;
and along the boughs, the fruit, having destroyed the blossoms,
abounds, or the fruit flourishes upon the ruin of the blossoms. For the
 fruit does not appear upon trees until the blossoms are dead. "In
 my opinion, *καθαίρειω* means *to draw, or bend down*, rather than *to de-*
stroy. Thus Aristoph. Nub. V. 748. *καθίλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην*.
 I would render the passage thus; *Along the leaves, along the branch-*
se, the fruit bending them down, flourishes." DUNBAR.

VI. 3. ἀλλ' ἐτρώθη, *but was stung*.

4. 5. Τὸν δακτυλον, &c. The common interpretation of these lines is
 as follows; *δαχθεὶς δὲ [κατὰ] τὸν δάκτυλον τᾶς χεῖρας, ὠλόλυξε, and*
being bitten in the finger of his hand, he cried out. But the learned
 Brunck, perceiving in these words a pleonasm unworthy of Anacreon,
 amended the passage thus; [in both Strasburg editions, 1778, and
 1786,]

— ἀλλ' ἐτρώθη
 τὸν δάκτυλον. πατάξας
 τὰς χεῖρας, ὠλόλυξε.

— sed vulneratus est
 digitum. Collisus
 manibus, ejulavit.

204 13. 'Α δ' εἶπεν. 'Α Dor. for ἦ.

16. ὄσους σὺ βάλλεις, i. e. τοσοῦτοι ὄσους, &c.

VII. 1. For an account of this tuneful insect, its habits, and the wonderful apparatus by which its music is produced, see Shaw's "General Zoölogy," Vol. VI. p. 149: Kirby and Spence's "Entomology," Vol. II. Letter 24, *On the Noises of Insects*: and especially "The Library of Entertaining Knowledge," *Insect Architecture*, pp. 147 - 152; *Insect Miscellanies*, pp. 83 - 87, 150.

The τίττιξ *cicāda* being scarcely ever found in England, Pope and all preceding English translators of the Greek and Latin poets mistook its nature, and wrongly translated it "grasshopper," an insect of an entirely different order, and unlike it as well in external form as internal economy. The more recent translators have wisely naturalized the name *cicāda*; though Elton, in the title to his version of this Ode, styles it also "the Tree Locust." From Dr. Harris, a distinguished American entomologist, we learn (*Encyclopædia Americana*, Vol. VIII. art. *Locust*) that, in some parts of the United States, it is called "the Harvest Fly," and also simply, but very erroneously, "the Locust." Mr. Rennie ("Library of Entertaining Knowledge," as above cited,) has attempted to save it from being ranked among grasshoppers by imposing on it the unpoetical name of "Tree-hopper"; since it is commonly observed on trees in an open, sunny situation.

In the *Iliad* (III. 151.) where the eloquence of Priam and his aged counsellors is compared to the song of the τίττιξ, Cowper translates it by the general name *fly*; and not inappropriately, if we regard the form of its body, its wings and legs, and the sucker (instead of mouth) by which it lives entirely on liquids, as dew and the juices of plants.

"All indefatigable as the *fly*,
Which, perched among the boughs, sends forth at noon
Through all the grove its slender ditty sweet:"

The same passage is translated by Sotheby thus:

"They seemed like shrill *cicadæ* that prolong
In summer bowers their sweet and slender song."

Virgil says: "Et cantu querulæ rumpent arbusta *cicadæ*:"

"And shrill *cicadæ* all the woodland tire:" (*Sotheby*) and various modern poets and travellers speak of their music as an annoyance rather than a pleasure. But the song of the *cicada*, like the chirping of crickets and the piping of frogs, gives delight by being associated with the season; — Δίετος γλυκὺς προφήτης, "prophet sweet of summer hours."

3. Ὀλίγην δρόσον πιποκῶς, *having sipped a little dew.* So 204 Virgil, Eclog. V. 77. *Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ.* Compare Hom. Il. Γ. 151.

7. X' ὀπόσα, for καὶ ὀπόσα, the diphthong αι suffering an elision; κ is changed into χ before an aspirated vowel. In the same line I have with Brunck adopted the reading ὕλαι, instead of the common ὥραι, *the seasons.*

15. Τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει, *old age does not emaciate thee.* There is here an allusion to Tithonus, who, having obtained from Aurora the gift of immortality, soon became old and infirm, so that life was a burden to him. He was then changed into a cicada; because it lays aside its skin in old age, and renews its youth. *Lucret. IV. 56. Cum veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* BARNES.

16. Σοφὴ γηγενής. The cicada is called σοφός, on account of its skill in singing. Γηγενής, *earthborn*, as the Giants, Cyclops, Titans, Saturn, and others are said to be sons of the earth, &c. Moreover the cicada is born in the fields. There is besides an allusion to the Athenians, who boasted that they were ἀντόχθονες, *sprung from the soil of Attica.* ID.

17. ἀναιμόσαρκε, See Hom. Iliad. E. 342.

VIII. 2. Φιλῶ νέον χορευτάν. Barnes, through mere partiality to 205 the Ionic, reads χορευτίν. BAXTER.

4. 5. Τρίχας, i. e. κατὰ τρίχας, and φρένας, i. e. κατὰ φρένας.

NOTES ON BION.

BION was a native of Smyrna, a celebrated city in Asia Minor, 206 whence he is often called the Smyrnæan. He is said to have flourished about A. M. 3807, or 177 years before Christ. Moschus of Syracuse was his friend and disciple, whose pieces, which are chiefly Bucolics, are usually published with those of Bion. Both wrote in the Doric dialect. They deserve the praise of elegance and purity, though they did not attain the natural simplicity and variety of Theocritus. The principal editions are, 1. That of Henry Stephens, published in the Græci Poetæ Principes, fol. Paris, 1566. 2. That of Fulvius Ursinus at the end of Carmina Novem Illustrium Fœminarum. Antwerp, 1568. 8vo. 3. That of Ralph Winterton, in the Poetæ

206 Græci Minores. Camb. 1652. 8vo. 4. Bionis et Moschi Idyllia, ex recensione Nic. Schwebelii, cum ejusdem animadversionibus, et notis variorum, &c. Venet. 1746, in 8vo. 5. Bionis Smyrnæi et Moschi Syracusani, quæ supersunt. Notis Johannis Heskin, ex Æde Christi. Oxon. 1748. 6. An edition, cum notis variorum, edited by M. Jo. Adam Schier. Leipsic, 1752. 8vo. 7. Bion and Moschus are also inserted by Brunck in his *Analecta Veterum Poetarum Græcorum*. Strasburg, 1773. 3 vols. 8vo. 8. Theocriti, Bionis, et Moschi Carmina Bucolica. Gr. et Lat. &c. edidit L. C. Valckenaer. Lugd. Bat. 1781, in 8vo. See Fab. Biblioth. Gr. lib. III. cap. 17.

I. 1. ΑΙΑΖΩ τὸν Ἀδωνιν. This elegy consists of 98 verses, of which only 47 are given here. Adonis is said to have been the son of Cinýras, king of Assyria, and to have possessed such beauty, that Venus fell in love with him. Hence her grief; and hence the festival so celebrated in ancient times, called Ἀδώνια, from his name. See Theocr. Idyl. XV, inscribed Συρακούσισι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι, and Pötter's Antiquities, B. II. ch. 20.

2. 3. Μηρὸν ὀδόντι, &c. The order is, τυπεῖς [κατὰ] λευκὸν μηρὸν ὀδόντι, λευκῷ ὀδόντι, having his white thigh wounded with a tusk — a white tusk. Instead of λευκῷ Heskin proposes λυγρῷ, to avoid the play upon words, which he thinks unworthy of Bion. But Valckenaer condemns the alteration.

6. Καὶ τὸ ῥόδον φύγει. The order is, καὶ τὸ ῥόδον τῷ χεῖλεσι φύγει.

9. ὄμιν * ὄ by apocope for ὄτι.

13. Πάχσας ἀμπειτάσσα κινύριτο, extending her arms she cried with a mournful voice: ἀμπειτάσσα for ἀναμπειτάσσα.

16. καὶ ἔρχσαι, See Moor's Elements, &c. p. 121.

17. Καὶ στρυγὸν βασιλῆα, i. e. Pluto.

20. τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ, every fine thing devolves to thee. See Theocr. Idyl. I. 5.

21. πόθος δὲ μοι * πόσις δὲ μοι, ὡς ὄναρ, ἔπτη, has long appeared to me to be the true reading. VALCK.

22. Σοὶ δ' ἄμα κιστός. Concerning the cestus of Venus, see Hom. Iliad. Ξ. 214.

τί γὰρ, ἰολμηρῆ, κυνάγισ; Καλὸς, &c.: τί γὰρ, ἰολμηρῆ κυνάγισ, Καλὸς τοσοῦτο μίμηνας θηροῖ παλαίω, is a conjecture of Valck.

207 28. Αἶμα ῥόδον τίπτει, See Ovid. Met. Lib. X. Fab. 12.

31. Ἔστ' ἀγαθὰ σσιβάς, See Theocr. Idyl. XV. a Dor. for η, as ἀγαθὰ for ἀγαθή.

36. *χῶ μὲν δίστας*, for *καὶ ὁ μὲν δίστους*.
 39. *φορήσιν*, for *φορίσι*.
 40. *πτερύσσειν*, Poetic for *πτερούξι* · the dative plural poetic being formed from the nom. plur. by adding *σι*.
 43. *ἔξιπίτασσι*, for *ἔξιπίτασι*, that the penultima may be long.
 45. *κλαίοντι*, Dor. for *κλαίουσι* · *τῶ Κινύραο* for *τοῦ Κινύρου*.
 47. *κώρα*, viz. Proserpine; whence her festivals were called *κώραια*. *ἔθελω* sometimes signifies *to be able*.

II. 3. *πύξιοι*, Ion. Gen. 2. declen. from *πύξος*.

5. *Τῶς καλάμωσ ἀλλάλοισι*, for *τοὺς καλάμους ἀλλήλοισι*.

6. *Τᾶ καὶ τᾶ*, for *τῆ καὶ τῆ*, ... *ἀμφιδόκειν*, *he watched Cupid who was leaping, hither and thither*.

7. *ἔνεχ' εἰ τέλος οὐδὲν ἀπάντη*, *because there was no end of this*. 208
ἔνεχ' before an aspirated vowel for *ἔνεκα*. *ἀπάντη* for *ἀπάνται*

12. *Φεῖδιο τᾶς Θήρας*, i. e. *φείδου τῆς Θήρας*. *τᾶρονιον ἔρχεν*, i. e. *τὸ ὄρονιον ἔρχεν*.

III. 2. *ἔχχαι*, See Moor's Element. L. Gr. 121.

8. *ἐπίτραπιν*, *permits*, as the Aor. often signifies. See Coll. Gr. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

18. *ἀές*, for *ἡώς the morning*, which is here used for *the day*.

* NOTES ON MOSCHUS.

I. A BEAUTIFUL Idyl, replete with elegance and grace; to 209
 which Spenser alludes, Fairy Queen, B. 3. Ch. 6. St. 11. HESKIN.

1. 2. 'A Κύπρις. The order is 'A Κύπρις μακρὸν ἐβώστρι τὸν νῆα Ἐρωτα — εἴ τις εἶδεν Ἐρωτα — πλανώμενον ἐπὶ τριόδοισι, *Venus proclaimed aloud her son Cupid — if any one has seen Cupid — wandering near the public ways*.

6. *ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοις νιν*, *you will know him among a whole score*. See Sam. Clarke, Iliad. Σ. 470.

13. *Μικκύλα* · *μικκύλος*, dimin. from *μίκκος*, which see. — *τήνω*, Gen. Dor. for *ἐκσῖνευ*.

22. *Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα*, &c. Valckenaer seems to prefer a different reading, viz. *Ταῦτα μὲν ἄγρια πάντα*, &c.

23. *ἄλιον* for *ἥλιον*.

II. 9. *Πλουτῆϊ*, from *Πλούτις*.

210 14. Ἄχὼ δ' ἐν δονάκισσι, αἰδᾶς, *Echo among the reeds feeds upon thy songs.*

18. Τοῦτο, Μέλη, Meles, a river in Iouia which flowed near the walls of Smyrna. Some of the ancients supposed that Homer was born on its banks; whence he was called Melesigines, before he became blind. After this calamity he was called Homer. LONGPIERRE. See the beginning of the Idyl of Bion.

211 36. Κηῖον ἄστυ. Simonides rendered the Ceian city famous. VALCK.

42. ζῶντι, φύοντι, Dor. for ζῶουσι and φύουσι.

INDEX OF PROPER NAMES.

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ

- Ἄγαθοκλῆς, ἴους, ὁ, *Agathöcles*, an ignoble youth, son of a potter.
- Ἀγάθων, ἄνος, ὁ, *Agátho*, a Pythagorean philosopher.
- Ἀγαμέμνων, ἄνος, ὁ, *Agamemnon*, king of Mycænæ and Argos, and brother to Menelæus.
- Ἀγαύη, ης, ἡ, *Agáve*, daughter of Cadmus and Harmonia.
- Ἀγώνωρ, ὄρος, ὁ, *Agōnor*, king of Phœnicia, and father of Cadmus.
- Ἀγησίλαος, ου, ὁ, *Agesilæus*, died 362 B. C. after a reign of 36 years.
- Ἀγησίπολις, ις, ὁ, *Agesipölis*, son of Cleombrötus, and 1st king of Lacedæmon.
- Ἄγισ, ἴδος, ὁ, *Agis*, king of Sparta.
- Ἀγνωνίδης, ου, ὁ, *Agnonides*, the person who accused Phocion.
- Ἄδμητος, ου, ὁ, *Admētus*, son of Phères and Clymène.
- Ἄδωνις, ἴδος, ὁ, *Adönis*, the favorite of Venus; he died of a bite from a wild boar which he had wounded in hunting.
- Ἀθάμας, ἄντος, ὁ, *Athāmas* king of Bœotia, married Nephële and by her had Phrixus and Helle.
- Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ, *Minerva*, the protectress of Athens; she had a temple at Sunium, a promontory of Attica.
- Ἀθίναζε, adv. to *Athens*.
- Ἀθῆναι, ᾶν, αἰ, *Athens*, the capital of Attica.
- Ἀθηναίη, ης, ἡ, *Minerva*, see Ἀθηνᾶ.
- Ἀθηναῖος, α, ον, *Athenian*, of or belonging to Athens.
- Ἄθως, ω, ὁ, *Athos*, a mountain in Macedonia, the inhabitants of which were said to be very long

ΑΙΤΩΛΙΣ

- lived.
- Ἀιακίδης, ου, ὁ, son of *Æacus*; there were two, Peleus and Telämon.
- Ἀιακός, οῦ, ὁ, *Æacus*, one of the judges of Hell, with Minos and Rhadamanthus.
- Ἄιας, ἄντος, ὁ, *Ajax*. There were two of this name, Ajax Telämon and Ajax Oilëus.
- Ἀιγίς, ἰως, ὁ, *Ægëus*, king of Athens, and son of Pandion.
- Ἄγινα, ης, ἡ, *Ægina*, an island in the Ægæan Sea.
- Ἀιγινήτης, ου, ὁ, an *Æginian*, an inhabitant of Ægina.
- Ἀιγύπτιος, ου, ὁ, an *Egyptian*, an inhabitant of Egypt.
- Ἄιγυπτος, ου, ἡ, *Egypt*, an extensive country of Africa.
- Ἀΐητης, ου, ὁ, *Æetes*, king of Colchis, and father of Medæa.
- Ἀἰθιοπία, ας, ἡ, *Æthiopia*, an extensive country of Africa, south of Egypt.
- Ἀἰθιοψ, οπος, ὁ, an *Æthiopian*, of or belonging to *Æthiopia*.
- Ἀινείας, ου, ὁ, *Ænëas*, a Trojan prince, son of Anchises and Venus.
- Ἀισχίνης, ου, ὁ, *Æschines* a celebrated Athenian orator.
- Ἀισχύλος, ου, ὁ, *Æschylus*, a celebrated poet of Athens, who is said to have drunk to excess, and never to have composed, unless while intoxicated.
- Ἄιτνη, ης, ἡ, *Ætna*, a volcanic mountain of Sicily.
- Ἀιτωλία, ας, ἡ, *Ætolia*, a country near the middle of Greece.
- Ἀιτωλῖς, ἴδος, ἡ, an *Ætolian*, a woman

AKAPNAN

of Ætolia.

¹ *Ἀκαρναν, ἄνος, ὁ, ἡ, an Acarnanian,* an inhabitant of Acarnania, in Greece.

² *Ἀκαστος, ου, ὁ, Acastus,* son of Pelias.

³ *Ἀκρίσινος, ου, ὁ, Acesinus,* a river of Persia falling into the Indus.

⁴ *Ἀκιστόδωρος, ου, ὁ, Akestodorus,* a Greek historian.

⁵ *Ἀκραγαντίνος, ου, ὁ, an inhabitant of Agrigentum,* in Sicily.

⁶ *Ἀκρίσιος, ου, ὁ, Acrisius,* son of Abas, King of Argos.

⁷ *Ἀκταίων, ωνος, ὁ, Actæon,* a famous huntsman, who was devoured by his own dogs.

⁸ *Ἀκτῆ, ἡς, ἡ, Attica,* literally the shore, Attica being near the sea.

⁹ *Ἀλβανία, ας, ἡ, Albania,* a country between the Caspian sea and Iberia.

¹⁰ *Ἀλβανοί, ὦν, οἱ, Albanians,* inhabitants of Albania.

¹¹ *Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria,* a city west of the Delta, founded by Alexander.

¹² *Ἀλεξανδρεὺς, ἑως, ὁ, an Alexandrian,* of or belonging to Alexandria.

¹³ *Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander,* surnamed the GREAT, son of Philip, celebrated for his extensive conquests.

¹⁴ *Ἀλκηστis, ιδος, ἡ, Alcæste,* who delivered herself up to death, in behalf of Admætus.

¹⁵ *Ἀλκιβιάδης, ου, ὁ, Alcibiâdes,* an Athenian general, whose life will be found in the text.

¹⁶ *Ἀλκμήνη, ης, ἡ, Alcmenâ,* daughter of Electryon, and mother of Hercûles.

¹⁷ *Ἄλπις, ἱων, αἱ, the Alps,* mountains of Italy, considered the highest ground in Europe.

¹⁸ *Ἄλπια (ὄρη), ὠν, τὰ, the Alps,* mountains of Italy.

¹⁹ *Ἄλπιος, α, ὠν, Alpine,* of or belonging to the Alps.

²⁰ *Ἄλωις, ἰως, ὁ, Alocus,* a giant, whose

ANAXARΣΕΙΣ

two sons made war against the Gods.

¹ *Ἀλωπεκῆθεν, adv. from Alopeke,* the δῆμος of Aristides.

² *Ἀμαζόνis, ἰδος, ἡ, an Amazon,* one of a nation of famous women who lived near the river Thermōdon in Cappadocia.

³ *Ἀμινίας, ου, ὁ, Aminias,* a famous pirate, whom Antigonus employed against Apollodorus, tyrant of Cassandria.

⁴ *Ἀμισώδωρος, ου, ὁ, Amisodōras,* by whom the Chimæra, a monster sprung from Typhon and Echidne, is said to have been nourished.

⁵ *Ἀμφιάραος, ου, ὁ, Amphiarâus,* son of Oiclêus, or, according to others, of Apollo, was one who accompanied the Argonauts.

⁶ *Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidâmas,* a son of Busiris, killed by Hercûles.

⁷ *Ἀμφίπολις, εως, ἡ, Amphipolis,* a town between Macedonia and Thrace, where Brasidas fell in the Peloponnesian war.

⁸ *Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrîte,* daughter of Oceânus and Tethys; it is often put for the sea itself.

⁹ *Ἀμφιτρυών, ωνος, ὁ, Amphitryon,* a Theban prince, son of Alcæus and Hipponōme.

¹⁰ *Ἀμφίων, ονος, ὁ, Amphion,* son of Antiōpe.

¹¹ *Ἀνακρέων, οντος, ὁ, Anacreon,* a famous Grecian lyric poet, see Notes, page 200.

¹² *Ἀναξαγόρας, ου, ὁ, Anaxagōras,* a Clazomenian philosopher, preceptor of Socrates and Euripides.

¹³ *Ἀνάχαρχος, ου, ὁ, Anaxarchus,* a philosopher of Abdêra, one of the followers of Democritus, and friend of Alexander.

¹⁴ *Ἄναυρος, ου, ὁ, Anaurus,* a river of Thessaly, near mount Pelion, where Jupiter lost one of his sandals.

¹⁵ *Ἀνάχαρσις, ἰως, ὁ, Anacharsis,* a

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Scythian philosopher, who, on account of his wisdom and integrity, has been called one of the seven wise men.

* *Ἀνδρομάχη*, *ης, ἡ*, *Andromäche*, the wife of Hector.

* *Ἀνδρόμηδα*, *ης, ἡ*, *Andromēda*, the daughter of Cepheus; she was exposed to a sea monster, in order to appease the resentment of Neptune.

* *Ἰαννίβας*, *α, ὁ*, *Hannibal*, a celebrated Carthaginian general, son of Hamilcar.

* *Ἄννων*, *ωνος, ὁ*, *Anno* or *Hanno*, a celebrated Carthaginian general.

Ἀνουβις, *ιος, ὁ*, *Anūbis*, an Egyptian deity, represented with the form of a man and the head of a dog.

* *Ἄνταϊος*, *ου, ὁ*, *Antäus*, a giant of Lybia, son of Terra and Neptune.

* *Ἀνταλκίδας*, *α, ὁ*, *Antalcidas*, of Sparta, was sent to Persia, where he made a peace with Artaxerxes, by which the Greek cities of Asia became tributary to Persia.

* *Ἀντίγονος*, *ου, ὁ*, *Antigonus*, one of Alexander's generals; he died in the 80th year of his age, 301 B. C.

* *Ἀντιόπη*, *ης, ἡ*, *Antiōpe*, daughter of Nyctēus, king of Thebes, and mother of Amphion.

* *Ἀντιοχίς*, *ίδος, ἡ*, *Antiōchis*, the name of a tribe of Athens.

* *Ἀντιόχος*, *ου, ὁ*, *Antiōchus*, surnamed the GREAT, was king of Syria and Asia, and reigned 36 years.

* *Ἀντίπατρος*, *ου, ὁ*, *Antipäter*, one of Alexander's generals.

* *Ἀντισθένης*, *ου, ὁ*, *Antisthēnes*, an Athenian philosopher.

* *Ἀπεννίνα*, *ων, τὰ*, the *Apennines*, a ridge of mountains, which run through Italy, and join the Alps.

* *Ἀπίκιος*, *ου, ὁ*, *Apicius*, a famous glutton of Rome. There were three of this name; the second (here referred to) lived in the time of Tiberius.

ΑΡΙΑΔΝΗ

* *Ἀπόλλων*, *ωνος, ὁ*, *Apollo*, son of Jupiter and Latōna; he killed the serpent Python, sent by Juno to torment Latōna.

* *Ἀπολλώνιος*, *ου, ὁ*, *Apollonius*, a poet of Nauerātis in Egypt. Of all his works nothing remains except his poem on the expedition of the Argonauts.

* *Ἀραβία*, *ας, ἡ*, *Arabia*, a large country of Asia, between the Arabian and Persian gulfs.

* *Ἀράβιος*, *ος, ὁ*, *Arabian*, of or belonging to Arabia. (*Κόκκιος*) the Red Sea.

* *Ἀργανθώνιος*, *ου, οἱ*, *Arganthonius*, king of Tartessus, who is said to have lived 150 years.

* *Ἀργεία*, *ας, ἡ*, *Argolis*, and *Argia*, a country of the Peloponnēsus, between Arcadia and the Ægēan Sea.

* *Ἀργεῖος*, *α, ου*, *Argive*, *Grecian*.

* *Ἀργιλεωνίς*, *ίδος, ἡ*, *Argileōnis*, the mother of Brasidas.

* *Ἀργοναῦται*, *ων, οἱ*, the *Argonauts*, the name of the heroes who went on the Argonautic expedition, 1263 B. C.

* *Ἀργος*, *ους, τὸ*, *Argos*, the capital of Argolis, in the Peloponnēsus.

* *Ἄργος*, *ου, ὁ*, *Argus*, son of Arestor. He is said to have had an hundred eyes; also *Argus*, a son of Phryxus.

* *Ἀργὸν*, *οὔς, ἡ*, *Argo*, the name of the ship which carried Jason and his 51 companions on the expedition for the recovery of the golden fleece.

* *Ἀρῖα*, *ας, ἡ*, *Arīa*, where Cadmus destroyed the dragon that guarded the neighbouring waters.

* *Ἄρης*, *εος, ὁ*, *Mars*, the god of war among the ancients, was the son of Jupiter and Juno.

* *Ἀριάδνη*, *ης, ἡ*, *Ariadne*, daughter of Minos, 2d king of Crete; she married Theseus, by whom she was forsaken in the island Naxos.

ΑΡΙΟΜΑΝΔΗΣ

- Ἄριομάνδης, ου, ὁ, *Ariomandes*, son of Gobryās, was general of Athens against the Persians.
- Ἄρισταγόρας, ου, ὁ, *Aristagōras*, tyrant of Milētus, incited the Athenians against the Persians, and fell in a battle against the Persians, 499 B. C.
- Ἄρισσαῖος, ου, ὁ, *Aristæus*, son of Apollo, and father of Actæon.
- Ἄριστείδης, ου, ὁ, *Aristīdes*, a celebrated Athenian, son of Lysimachus; his great temperance and virtue procured him the surname of JUST.
- Ἄριστιππος, ου, ὁ, *Aristippus*, a philosopher of Cyrēne, and a disciple of Socrātes.
- Ἄριστοτίλης, εος, ὁ, *Aristotle*, a famous Grecian philosopher.
- Ἄριστοφάνης, εος, ὁ, *Aristophānes*, a celebrated comic poet of Athens, son of Philip of Rhodes.
- Ἄρκαδία, ας, ἡ, *Arcadia*, a country of the Peloponnēsus; in it was situated the celebrated lake Stymphālīs.
- Ἄρμενιστὶ, adv. according to the Armenians, or after the fashion of the Armenians.
- Ἄρμονία, ας, ἡ, *Harmonia*, daughter of Mars and Venus, whom Jupiter gave in marriage to Cadmus.
- Ἄρπυια, ας, ἡ, a *Harpy*, one of the winged monsters sent to plunder the tables of Phineus.
- Ἄρσινόη, ης, ἡ, *Arsinōē*, a town of Egypt near lake Mœris, where the inhabitants paid the greatest veneration to the Crocodile.
- Ἄρταξέρξης, ου, ὁ, *Artaxerxes*, son of Xerxes, succeeded to the kingdom of Persia.
- Ἄρτεμις, ιδος, ἡ, *Diana*, the goddess of hunting. Her festivals called Artemisia, were celebrated in all Greece, especially at Delphi.
- Ἄρτεμισιον, ου, τὸ, *Artemisium*, a promontory on the island of Eubœa.

ΑΤΤΣ

- Ἄρχιλαος, ου, ὁ, *Archelāus*, king of Macedonia, who was killed by one of his favorites, after a reign of 23 years.
- Ἄρχίαις, ου, ὁ, *Archias*, a poet of Antioch.
- Ἄρχίδαμος, ου, ὁ, *Archidāmus*, son of Agesilāus, of the family of the Proclidæ.
- Ἄσδρῦβας, α, ὁ, *Asdrūbal*, a Carthaginian, son-in-law of Hamilcar. He founded New Carthage, and succeeded Barcas.
- Ἀσία, ας, ἡ, *Asia*, the largest of the three parts of the ancient world.
- Ἀσκανία (λίμνη), ἡ, the *Ascanian* (lake) in Asia Minor.
- Ἀσκάnius, ου, ὁ, *Ascanius*, son of Ænēas, after whose death he inherited the kingdom.
- Ἄσκληπιεῖον, ου, τὸ, the temple of *Æsculapius*.
- Ἄσκληπιος, ου, ὁ, *Æsculapius*, son of Apollo and Corōnis, was the god of Medicine.
- Ἄστος, οὔ, ὁ, *Astus*, the name of a dog.
- Ἀστυάναξ, ακτος, ὁ, *Astyanax*, son of Hector and Andromāche.
- Ἀταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, daughter of Schœneus, king of Scyros, was celebrated as being almost invincible in running.
- Ἄτλαντις, ιδος, ὁ, daughter of *Atlas*, one of the oldest gods, and father of seven daughters, called the *Atlantides*.
- Ἄτρεΐδης, ου, ὁ, son of *Atræus*; there were two of this name, used by Homer for Agamemnon and Menelāus.
- Ἄττικῆ, ἡς, ἡ, *Attica*, a country of Achaia, south of Bœotia, and north of the Saronicus Sinus.
- Ἄττικὸς, ἡ, ὄν, *Attic*, of or belonging to *Attica*.
- Ἄτυς, ους, ὁ, *Alys*, an ancient king of Lydia.

ΑΓΓΕΙΑΣ

- Ἀγγείας, ου, ὁ, *Augēas*, son of Eleus; the cleansing of his stables was proposed as the 7th labor of Her-
cūles.
- Ἀῤσονες, ων, οἱ, *Ausonians*, the name of the native race who inhabited Italy.
- Ἀυτόλυκος, ου, ὁ, *Autolýcus*, one of the Argonauts; he instructed Her-
cūles in the art of wrestling.
- Ἀυτομέδων, οντος, ὁ, *Automēdon*, a son of Dioreus, who went to the Tro-
jan war with ten ships.
- Ἀυτονόη, ης, ἡ, *Autonōē*, daughter of Cadmus and Harmonia.
- Ἀυχῖσαι, ὤν, αἱ, the *Auchīsa*, a tribe of Africa.
- Ἄφροδίτη, ης, ἡ, *Venus*, the goddess of beauty, the mother of love, the queen of laughter, and the mistress of the graces and of pleasures.
- Ἀχαιία, ας, ἡ, *Achaia*, called also *Hellas*, a country of the Pelopon-
nēsus, north of Elis.
- Ἀχαιοὶ, ὤν, οἱ, *Achaians*, inhabitants of Achaia.
- Ἀχαρναῖ, ὤν, αἱ, *Acharna*, a δῆμος of Attica, near Athens.
- Ἀχελώϊος, η, ον, *Achelōian*, of or be-
longing to *Achelōus*.
- Ἀχερουσίος, α, ον, *Acherusian*; (λί-
μνη), a lake of Egypt, near Mem-
phis.
- Ἀχιλλεύς, ἔως, ὁ, *Achilles*, the bravest of all the Greeks in the Trojan war.
- Ἄψυρτος, ου, ὁ, *Apsyrtus*, brother of Medēa.

B.

- Βαβυλών, ὤνος, ὁ,
Βαβυλονία, ας, ἡ, { *Babylon*, a cele-
brated city, cap-
ital of the As-
syrian empire,
on the banks of
the Euphrātes.
- Βαβυλώνιος, α, ον, *Babylonian*, of or
belonging to *Babylon*.
- Βαιτική, ἧς, ἡ, *Baētica*, the name of

ΒΡΑΣΙΔΑΣ

- a part of Spain.
- Βαῖτις, ιος, ἡ, *Baētis*, now the *Guadal-
quiver*, a river of Spain, from which
part of the country was called *Baē-
tica*.
- Βακτριανή (χώρα), ἡ, *Bactriāna*, a
country of Asia, fruitful as well as
extensive.
- Βάκτριος, α, ον, *Bactrian*, of or be-
longing to *Bactriāna*.
- Βάκχαι, ὤν, αἱ, *Bacchæ*, priestesses
of *Bacchus*.
- Βάκχος, ου, ὁ, *Bacchus*, the god of
wine, son of Jupiter and Semēle.
- Βαλλιαρεῖς (νῆσοι), οἱ, *Baleāres*,
three islands in the Mediterranean,
now called *Majorca*, *Minorca*, and
Yvica; the inhabitants were ex-
pert archers, whence the islands
had their name.
- Βάρκας, α, ὁ, *Barcas*, a Carthagin-
ian, the father of Hannibal.
- Βελίριον, ου, τὸ, *Belerium*, a promon-
tory in Britain.
- Βῆλος, ου, ὁ, *Belus*, king of Egypt.
- Βίων, ωνος, ὁ, *Bion*, a philosopher
and sophist of Borysthēnes in
Scythia, died 241 B. C.
- Βοιωτάρχης, ου, ὁ, a *Bœotarch*, the
chief magistrate of *Bœotia*.
- Βοιωτής, ου, ὁ, a *Bœotian*, an inhabi-
tant of *Bœotia*.
- Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia*, a country of
Greece, north of Attica.
- Βορυσθίνης, ους, ὁ, *Borysthēnes*, a large
river of Scythia, falling into the
Euxine, now called the Dnieper.
- Βόσπορος, ου, ὁ, *Bospōrus*, or *Bosphō-
rus*; there were two straits of this
name, the Cimmerian and Thra-
cian *Bosphōrus*, situated at the
confines of Europe and Asia.
- Βούτης, ου, ὁ, *Butes*, a general of
Xerxes.
- Βούσιρις, ιδος, ὁ, *Busīris*, king of
Egypt, son of Neptune.
- Βρασιδάς, α, ὁ, *Brasīdas*, a famous
general of Lacedæmon.

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

- Βρεττανία, ας, ἡ, *Britain*, see Βρεττανική (νησος).
 Βρεττανικός, ἡ, ὄν, *British*, of or belonging to Britain.
 Βρεττανική (νησος), *Britain*, an island in the Northern ocean, the largest in Europe.
 Βυζάντιος, ου, ὁ, a *Byzantian*, an inhabitant of Byzantium, a town on the Thracian Bosphorus.
 Βύρσα, ας, ἡ, *Byrsa*, a citadel in the middle of Carthage, where was a temple of Æsculapius.

Γ.

- Γάγγης, ου, ὁ, *Ganges*, a large river of India.
 Γαλάται, ὤν, οἱ, *Galatians*, inhabitants of Galatia.
 Γαλατία, ας, ἡ, *Galatia*, a country of Asia Minor.
 Γαλήνη, ης, ἡ, *Galène*, the name of one of the Nereïds.
 Γαλλία, ας, ἡ, *Gaul*, the ancient name of France.
 Γανυμήδης, υ, ὁ, *Ganymede*, a youth of Phrygia, the cup-bearer of the Gods.
 Γερμανία, ας, ἡ, *Germania*, a country east of Gaul.
 Γερμανοὶ, ὤν, οἱ, *Germans*, inhabitants of Germania.
 Γερύωνης, ου, ὁ, *Gerjōn*, a celebrated monster, destroyed by Hercules.
 Γλαῦκος, ου, ὁ, *Glaucus*, son of Minos 2d and Pasiphæë; he was smothered in a tub of honey.
 Γνίφων, ωνος, ὁ, *Gniphon*, a proper name, used for a miser.
 Γοργίας, α, ὁ, *Gorgias* (surnamed Leontinus), a celebrated sophist and orator.
 Γοργώ, οὔς, ἡ, *Gorgo*, the wife of Leonidas.
 Γοργών, ὄνος, ἡ, *Gorgon*; there were three, whose names were Stheno, Euryäle, and Medüsa.
 Γόργυνα, ας, } ἡ, *Gortyna*, an inland town of Crete.
 Γόργυν, υνος, }

ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ

- Γρύλλος, ου, ὁ, *Gryllus*, son of Xenophon, slain at Mantinæa 363 B. C.
 Γυμνήσιαι (νησοί), αἱ, *Gymnēsiai*, two islands near the Ibērus in the Mediterranean, called *Baleares* by the Greeks.
 Γωβρύας, ου, ὁ, *Gobryās*, a Persian nobleman.

Δ.

- Δαίδαλος, ου, ὁ, *Dædālus*, an Athenian, the most ingenious artist of his age, who made a famous labyrinth at Crete.
 Δανάη, ης, ἡ, *Danæë*, daughter of Acrisius, king of Argos.
 Δαναός, οὔ, ὁ, *Danäus*, son of Belus and Anchinöë; also a Trojan.
 Δαρδανεῖς, ὤν, οἱ, *Trojans*, inhabitants of Troy.
 Δαρδανίδης, ου, ὁ, *Dardanides*, a descendant of Dardānus.
 Δαρδάνιος, α, ὄν, *Trojan*, of or belonging to Troy.
 Δαρδανιάων, instead of Δαρδανιῶν, from Δαρδάνιος.
 Δαρειός, ου, ὁ, *Dariūs*, a noble satrap of Persia, son of Hystaspes.
 Δάφνης, ἰδος, ὁ, *Daphnis*, a Sicilian shepherd, son of Mercury by a Sicilian nymph.
 Δέλτα, *Delta*, a part of Egypt, so called from its resemblance to the fourth letter of the Greek alphabet.
 Δελφοί, ὤν, οἱ, *Delphi*, a town of Phocis, where the serpent Python was killed.
 Δευκαλίων, ωνος, ὁ, *Deucalion*, son of Prometheus, married Pyrrha.
 Δῆλος, ου, ἡ, *Delos*, one of the Cyclādes, north of Naxos; so called from its suddenly appearing in the sea by the power of Neptune.
 Δημάδης, ου, ὁ, *Demādes*, an Athenian, taken prisoner by Philip at the battle of Chæronæa.
 Δημάρατος, ου, ὁ, *Demarātus*, son and

ΔΗΜΗΤΗΡ

successor to Ariston on the throne of Sparta 526 B. C.

Δημήτηρ, τιρως, } ἡ, Ceres, daughter
 Δήμητρα, ας. } of Saturn and Vesta, and mother of Proserpine.

Δημήτριος, ου, ό, *Demetrius*, (surnamed Poliorcetes), son of Antigonus and Stratonice.

Δημοσθίνης, ους, ό, *Demosthēnes*, a celebrated Athenian orator.

Δημόφιλος, ου, ό, *Demophilus*, an Athenian archon.

Δημόναξ, ακτος, ό, *Deriōnax*, a celebrated philosopher of Crete, in the reign of Adrian.

Δίδυμα, ων, τὰ, *Didyma*, an oracle of Apollo in Argolis.

Δίδα, υῆς, ἡ, *Dido*, queen of Carthage.

Δίκταιος, α, ον, *Dicæan*, of or belonging to *Dicte*, a mountain in Crete.

Διογένης, ιος, ό, *Diogenes*, a celebrated Cynic philosopher of Sinope.

Δίοθεν, adv. instead of ἀπὸ Διός.

Διομήδης, ιος, ό, *Diomed*, son of Tydeus and Deiphyle, was one of the bravest chiefs in the Trojan war.

Διονύσιος, ου, ό, *Dionysius*, tyrant of Syracuse.

Διόνυσος, ου, ό, *Bacchus*, the god of wine.

Διόσκουροι, ων, οι, sons of *Jupiter* (*Dioscūri*) a name given to Castor and Pollux.

Δουρις, ιδος, ό, *Duris*, an historian of Samos.

Δράκων, οντος, ό, *Draco*, a celebrated lawgiver of Athens.

Δρύας, ακτος, ό, *Dryas*, son of Hippolochus, and father of Lycurgus.

Δύσπαρις, ιδος, ό, *Ill-starred Paris*, an epithet of Paris,

Δωδωνίς, ιδος, ἡ, *Dodōna*, a town in Epirus, from the forest of which the ship *Argo* was built.

Δωριεύς, ίως, ό, a *Dorian*, an inhabitant of Doris.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ

Δωρίς, ιδος, ἡ, *Doris*, wife of Nereus, and mother of 50 daughters, called Nereids; also, a country of Greece.

E.

Ειλίθυια, ας, ἡ, *Lucina*, a goddess who presided over the birth of children.

Ειλώτης, ου, ό, *Helot*, a slave of the Spartans.

Ἐκάβη, ης, ἡ, *Hecuba*, the wife of Priam.

Ἐκτορίδης, ου, ό, the son of *Hector*.

Ἐκτωρ, ορος, ό, *Hector*, son of Priam and Hecuba, was the bravest of all the Trojan chiefs.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, *Elatēa*, the largest town of Phocis, near the Cephisus.

Ἐλίη, ης, ἡ, *Helen*, the most beautiful woman of her age, and the cause of the Trojan war.

Ἐλευσίσιος, α, ον, *Eleusinian*, of or belonging to Eleusis.

Ἐλευσινόθεν, adv. from *Eleusis*.

Ἐλευσις, ίνος, ό, *Eleusis*, a town of Attica, equally distant from Megara and the Piræus.

Ἐλικών, ὶνος, ό, *Helicon*, a mountain of Bœotia, on the borders of Phocis.

Ἑλλάς, ἄδος, ἡ, *Hellas*, an ancient name of Thessaly, sometimes applied to all Greece.

Ἑλλη, ης, ἡ, *Helle*, daughter of Athamas and Nephēle; from her the Hellespont derived its name.

Ἑλληνη, ης, ό, a *Grecian*, an inhabitant of Hellas, or Greece.

Ἑλληνηκός, ἡ, ον, *Grecian*, of or belonging to Hellas or Greece.

Ἑλληνίς, ιδος, ἡ, a *Grecian woman*, an inhabitant of Hellas or Greece.

Ἑλλήσποντος, ου, ό, *Hellespont* (*Dardanelles*), a narrow strait between Asia and Europe.

Ἐμπεδοκλῆς, ίος, ό, *Empedocles*, a philosopher, poet, and historian of

'ENETOI

- Agrigentum in Sicily; he flourished 444 B. C.
- 'Ενετοί, *ων, οί, Henēt'*, a people near Paphlagonia.
- 'Εννα, *ης, ή, Enna*, a town in the middle of Sicily, where Proserpine was carried away by Pluto.
- 'Εραμινώνδας, *ου, ό, Eraminondas*, a famous Theban, descended from the ancient kings of Bœotia.
- 'Επίκουρος, *ου, ό, Epicūrus*, a celebrated philosopher, born in Attica.
- 'Επιμηθεύς, *έως, ό, Epimetheus*, father of Pyrrha, married Pandōra.
- 'Ερασίστρατος, *ου, ό, Erasistrātus*, a celebrated physician, grandson of the philosopher Aristotle.
- 'Εράτω, *ους, ή, Erāto*, one of the Muses.
- 'Εργάνη, *ης, ή, Ergāne*, an epithet of Minerva.
- 'Ερεχθής, *ίδος, ή, Erecthēan*, of or belonging to Erectheus.
- 'Εριχθόνιος, *ου, ό, Erichthonius*, fourth king of Athens, fabled to have sprung from the ground.
- 'Ερύνιοι (δρυμοί), *οί, Hercynian* (woods), a celebrated forest of Germany.
- 'Ερμής, *ού, ό, Mercury*, a celebrated god of antiquity, called *Hermes* by the Greeks; he was the messenger of the Gods.
- 'Ερυθρίη, *ης, ή, Erythēa*, an island between Gades and Spain, where Gerýon reigned.
- 'Ερυμάνθιος, *ου, ό, Erymanthian*, of or belonging to Erymanthus, a mountain or town of Arcadia, where Hercules killed a prodigious boar.
- 'Ερυξ, *κος, Eryx*, a mountain of Sicily, where was a temple of Venus.
- 'Ετρούσκοι, *ων, οί, Etrurians*, inhabitants of Etruria, a country of Italy, west of the Tiber.
- Ευαγόρας, *ου, ό, Evagōras*, king of Cyprus, distinguished by his virtues.

EXION

- Εὐβειεύς, *έως, ό, a Eubœan*, an inhabitant of Eubœa.
- Εὐβωία, *ας, ή, Eubœa*, a large island, east of Greece, in the Ægæan Sea.
- Εὐθέης, *εος, ό, Evthēs*, the father of Tiresias.
- Εὐκλείδης, *ου, ό, Euclides*, a native of Megāra, and disciple of Socrātes.
- Εὐξείνιος (πόντος), *ό, Euxine* (sea), between Asia and Europe.
- Εὐπόλις, *ιως, ό, Eurōlis*, a comic poet of Athens, flourished 435 B. C.
- Εὐρυδίχη, *ης, ή, Eurydīce*, the wife of the poet Orpheus.
- Εὐριπίδης, *ου, ό, Euripīdes*, a celebrated tragic poet, born at Salāmis.
- Εὐρίπος, *ου, ό, Eurīpus*, a narrow strait which separates the island of Eubœa from Bœotia.
- Εὐρυβιάδης, *ου, ό, Eurybiādes*, a Spartan general at the battles of Artemisium and Salāmis against Xerxes.
- Εὐρυμέδων, *οντος, ό, Eurymēdon*, a river of Pamphylia.
- Εὐρυσθέυς, *έως, ή, Eurystheus*, king of Argos and Mycenæ.
- Εὐρυτος, *ου, ή, Eurýtus*, king of Cæchalia, who instructed Hercules in shooting with the bow.
- Εὐρώπη, *ης, ή, Europe*, one of the three grand divisions of the earth.
- Εὐρώτας, *α, ό, Eurōtas*, a river of Laconia, flowing by Sparta.
- Εὐτέρπη, *ης, ή, Euterpe*, one of the Muses.
- Εὐφράτης, *ου, ό, Euphrātes*, a celebrated river of Mesopotamia.
- 'Εχίδνα, *ης, ή, Echīdna*, from whom, by Typhon, the Chimæra sprung.
- 'Εχινάδες, *ων, αί, Echinādes*, or *Echīnæ*, five small islands near Acarnania, at the mouth of the river Achelōus.
- 'Εχίων, *ονος, ό, Echīon*, one of those who sprung from the dragon's teeth sown by Cadmus.

ΖΕΥΞΙΣ

Z.

- Ζεύξις, ἴδος, ὁ, *Zeuxis*, a celebrated painter, born at Heraclea.
- Ζεύς, gen. Διὸς and Ζηνὸς, ὁ, *Jupiter*, the most powerful of all the gods of the ancients.
- Ζεφύρος, ου, ὁ, *Zephyrus*, one of the winds, generally the *west wind*.
- Ζήνων, ωνος, ὁ, *Zeno*, a philosopher, founder of the sect of the *Stoics*; he was born at Citium, in the island of Cyprus.
- Ζήτης, ου, ὁ, *Zetes*, the son of Boreas.

H.

- Ἥβη, ης, ἡ, *Hebe*, daughter of Jupiter and Juno, was married to Hercules.
- Ἡγήμων, ωνος, ὁ, *Hegemon*, a Thracian poet, in the age of Alcibiades.
- Ἡγησίλαος, ου, ὁ, *Hegesilaus*, a Spartan.
- Ἡδωνοὶ, ὦν, οἱ, *Hedōni*, or *Hedōnes*, a people of Thrace, near the river Strymon.
- Ἡετίων, ωνος, ὁ, *Eetion*, the father of Andromache, was killed by Achilles.
- Ἡλεια, ας, ἡ, *Elis*, a province of Peloponnēsus.
- Ἡλιῶν, ων, οἱ, *Elians*, inhabitants of Elis, in Peloponnēsus.
- Ἡλέκτρα, ας, ἡ, *Electra*, daughter of Agamemnon, king of Argos.
- Ἡλύσιον (πεδίον), τὸ, *Elysian* (plain), a place in the infernal regions, the abode of the blessed.
- Ἡπιρώτης, ου, ὁ, an inhabitant of Epirus.
- Ἥρα, ας, ἡ, *Juno*, a once celebrated deity among the ancients, daughter of Saturn and Ops.
- Ἡρακλῆς, ἰους, ὁ, *Hercules*.
- Ἡρακλῆϊους (πόλις), ἡ, *Heraclidropolis*,

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

a city of Egypt.

- Ἡρακλειωτικὸς, ἡ, ὀν, *Heraclitic*, of or belonging to *Heraclidopolis*.
- Ἡράκλειτος, ου, ὁ, *Heraclitus*, a celebrated Greek philosopher of Ephesus.
- Ἡριγόνη, ης, ἡ, *Erigōne*, daughter of Icarius, hung herself on account of the death of her father.
- Ἡριδάνης, οὔ, ὁ, *Eridānus*, called also *Padus*, a river of Italy.
- Ἡρόδοτος, ου, ὁ, *Herodotus*, a celebrated historian of Halicarnassus.
- Ἡσίοδος, ου, ὁ, *Hesiod*, a celebrated Grecian poet.
- Ἡσιόνη, ης, ἡ, *Hesiōne*, rescued by Hercules from a monster, sent to destroy her, while exposed upon a rock.
- Ἡφαιστος, ου, ὁ, *Vulcan*, a god of the ancients, who presided over fires.

Θ.

- Θάλεια, ας, ἡ, *Thalia*, one of the Muses.
- Θαλῆς, οὔ, ὁ, *Thales*, one of the seven wise men of Greece; he was the founder of the *Ionian* sect of philosophers.
- Θάμυρις, ἴδος, ὁ, *Thamyris*, a celebrated musician of Thrace.
- Θεανῶ, οὔς, ἡ, *Theāno*, the wife of Pythagoras.
- Θεοδόμας, αντος, ὁ, *Theodōmas*, king of Mysia, and father of Hylas.
- Θεμιστοκλῆς, ἰους, ὁ, *Themistocles*, a celebrated general, born at Athens.
- Θεόκριτος, ου, ὁ, *Theocritus*, a Greek poet who flourished at Syracuse in Sicily.
- Θεοπόμπος, ου, ὁ, *Theopompus*, king of Sparta.
- Θερμῶδων, εντος, ὁ, *Thermōdon*, a famous river of Cappadocia.
- Θεσσαλία, { ας, ἡ, *Thessaly*, a coun-
 Θητταλία, { try of Greece.

ΘΕΤΙΣ

- Θείτις, ἰδος, ἡ, *Thetis*, daughter of Nereus and Doris, married Peleus.
- Θήβαι, ᾶν, αἰ, *Thebes*, a city of Bœotia.
- Θηβαῖκος, ἡ, ὄν, *Theban*, of or belonging to *Thebes*.
- Θηβαῖος, οὐ, ὁ, a *Theban*, an inhabitant of *Thebes*.
- Θηραμίνης, οὐ, ὁ, *Theramēnes*, one of the thirty tyrants of Athens.
- Θησεύς, ἑώς, ὁ, *Theseus*, king of Athens, who abandoned Ariadne on the island of Naxos.
- Θούδιππος, οὐ, ὁ, *Thudippus*, a friend of Phocion.
- Θουκυδίδης, οὐ, ὁ, *Thucydides*, a celebrated Greek historian.
- Θούριοι, ᾶν, οἰ, *Thurians*, inhabitants of Thurium, a town of Lucania, in Italy.
- Θράκη, ης, ἡ, *Thrace*, a country of Europe, west of Macedonia.
- Θράξ, κός, ὁ, *Thracian*, an inhabitant of Thrace.
- Θράσυλλος, οὐ, ὁ, *Thrasyllus*, a man of Attica, so disordered in his mind, that he thought all the ships which entered the Piræus, his own.
- Θράττη, ης, ἡ, a *Thracian woman*, an inhabitant of Thrace.
- Θρήκη, ης, ἡ, see Θράκη.
- Θριάσιον (πεδῖον), τὸ, *Thriasian* (field), a region in Attica.

I.

- Ἰακχος, οὐ, ὁ, *Iacchus*, a surname of Bacchus.
- Ἰαπετός, οὐ, ὁ, *Japetus*, son of Cœlus or Titan by Terra, and father of Prometheus.
- Ἰάσων, ονος, ὁ, *Jason*, son of Æson and Alcimède, and leader of the Argonautic expedition.
- Ἰβηρις, ᾶν, οἰ, *Iberians*, the ancient inhabitants of Spain, who derived their name from the river Ibêrus.

ΙΣΙΣ

- Ἰβηρία, σς, ἡ, *Iberia*, a country of Asia, between Colchis and Albania.
- Ἰδῆ, ης, ἡ, *Ida*, a celebrated mountain of Troas.
- Ἰδομείνους, εως, ὁ, *Idomeneus*, son of Deucalion.
- Ἰδυια, ας, ἡ, *Idyia*, wife of Æetes, king of Colchis, and mother of Medæa.
- Ἰθακήτιος, α, ον, *Ithacan*, of or belonging to *Ithaca*, a famous island in the Ionian sea.
- Ἰκαρία, ας, ἡ, *Icaria*, a small island in the Ægæan sea.
- Ἰκάρου (πίλαγος), τὸ, the *Icarian* (sea), a part of the Ægæan sea.
- Ἰκάριος, οὐ, ὁ, *Icarius*, an Athenian, father of Erigōne.
- Ἰκαρος, οὐ, ὁ, *Icærus*, son of Dædalus, who with his father escaped on wings from Crete.
- Ἰκτίνος, οὐ, ὁ, *Ictinus*, a celebrated architect, 430 B. C.
- Ἰλιον, οὐ, τὸ, *Ilium*, *Troy*.
- Ἰλιος, οὐ, ἡ, see Ἰλιον.
- Ἰναχος, οὐ, ὁ, *Inachus*, son of Oceanus and Tethys.
- Ἰνδικῆ, ῆς, ἡ, *India*, a country of Asia, near the Indus.
- Ἰνδικός, ἡ, ὄν, *Indian*, of or belonging to *India*.
- Ἰνδός, οὐ, ὁ, *Indus*, a large river of Asia.
- Ἰνώ, οὔς, ἡ, *Ino*, daughter of Cadmus and Harmonia, and mother of Learchus and Melicertes.
- Ἰξίων, ονος, ὁ, *Ixion*, king of Thessaly, and son of Phlegias.
- Ἰσφῶν, ᾶντος, ὁ, *Isthon*, son of Sophocles.
- Ἰπτόλυτος, οὐ, ὁ, *Hippolytus*, son of Theseus and Hippolyte, was famous for his virtues and his misfortunes.
- Ἰρις, ἰδος, ἡ, *Iris*, one of the Oceanides.
- Ἰσις, ἰδος, ἡ, *Isis*, a celebrated deity of the Egyptians, supposed by

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

some to be the same as *Io*.

- Ἴσοκράτης, ιος, ὁ, Isocrātes*, a celebrated Grecian orator.
- Ἴταλίη, ης, ἡ, Italy*, a country of Europe.
- Ἴταλικὸς, ἡ, ὄν, Italian*, of or belonging to *Italy*.
- Ἴφιανάσσα, ης, ἡ, Iphianassa*, one of the Nereids.
- Ἴφικράτης, ιος, ὁ, Iphicrātes*, a celebrated general at Athens.
- Ἴώ, οὔς, ἡ, Io*, daughter of *Ināchus*, was said to have been changed by *Jupiter* into a heifer.
- Ἰωλχὸς, οὔ, ὁ, Iolchos*, a town of *Magnesia*, where *Jason* was born.
- Ἴωνες, οἱ, Ionians*, inhabitants of *Ionian*.
- Ἴωνία, ας, ἡ, Ionia*, a country of *Asia Minor*, bounded north by *Æolia*, west by the *Ægeān sea*, south by *Caria*, and east by *Lydia*.
- Ἴωνικὸς, ἡ, ὄν, Ionian*, of or belonging to *Ionian*.

Κ.

- Κάδμεια, ας, ἡ, Cadmea*, the name of the Citadel at *Thebes*.
- Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus*, son of *Agēnor*, king of *Phœnicia*; he slew the dragon at the fountain of *Aria*.
- Καΐκουβον, ου, τὸ, Cœcūbum*, a place on the borders of *Latium* and *Campania*.
- Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar* (= *Caius Julius*), first emperor of *Rome*, died on the 15th of *March*, 44 B. C. in the 56th year of his age.
- Κάλαις, ἰδος, ἡ, Calāis*, the son of *Boreas*.
- Καλαυρία, ας, ἡ, Calouria*, an island near *Trœzēne*.
- Κάληνος (οἶνος), ὁ, Calenian* (wine), of *Cale* or *Calēnum*, a town of *Campania*.
- Καλλίας, οὔ, ὁ, Callias*, an *Athenian*, a torch-bearer at the *Eleusinian*

ΚΕΙΟΣ

- mysteries.
- Καλλίβιος, ου, ὁ, Callibius*, a general in the war between *Mantiuēa* and *Sparta*.
- Καλλιμίδων, οντος, ὁ, Callimēdon*, a partisan of *Phocion* at *Athens*.
- Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliōpe*, one of the *Muses*.
- Καλλισθένης, ους, ὁ, Callisthēnes*, a Greek historian.
- Καλυψὼ, οὔς, ἡ, Calypso*, one of the *Oceanides*, who kindly received *Ulysses*, when shipwrecked on her coast.
- Καμβύτης, ου, ὁ, Cambyses*, king of *Persia*, conquered *Egypt*, and plundered their temples.
- Καμπανία, ας, ἡ, Campania*, a country of *Italy*, of which *Capua* was the capital.
- Κανωσιμὸς, ἡ, ὄν, Canopian*, of or belonging to *Canopus*; *Canopicum ostium*, one of the mouths of the *Nile*.
- Κάρνος, ου, ὁ, Caranus*, one of the *Heraclidæ*; he first laid the foundation of the *Macedonian empire*, 814 B. C.
- Καρία, ας, ἡ, Caria*, a country of *Asia Minor*.
- Καρμανία, ας, ἡ, Carmania*, a country of *Asia*, between *Persia* and *India*.
- Καρχηδὼν, ὄνος, ἡ, Carthage* (New), a town of *Spain*, built by *Hasdrūbal*.
- Κασπία, ας, ἡ, Caspian* or *Hyrca-nian* (sea), situated between the *Caspian* and *Hyrca-nian mountains*.
- Κάστωρ, ορος, ὁ, Castor*, son of *Jupiter* and *Leda*; he instructed *Hercules* in fighting.
- Κάτων, ωνος, ὁ, Cato*, a celebrated *Roman general*.
- Καύκασος, ου, ὁ, Caucasus*, a celebrated mountain between the *Euxine* and *Caspian seas*.
- Καυσιανοὶ, ὦν, οἱ, Causianians*, an unknown tribe.
- Κεῖος, ου, ὁ, Cean*, of or belonging to

ΚΕΚΡΟΠΙΑ.

- Ceos, Cos, or Co*, an island in the Ægean sea, one of the Cyclādes.
- Κεκροπία, ας, ἡ, Cecropia*, the original name of Athens, in honor of Cecrops, its first founder.
- Κεκροψ, οπος, ὁ, Cecrops*, king of Attica, described as having a mixed nature of a man and a dragon.
- Κελτικὸς, ἡ, ὄν, Celtic*, of or belonging to the *Celtæ*.
- Κελτοὶ, ᾶν, οἱ, Celtæ*, the name of a part of the inhabitants of Gaul.
- Κεραμεικὸς, οὔ, ὁ, Ceramīcus*, a public walk, and place of burial, at Athens.
- Κερβίρος, ου, ὁ, Cerberus*, a three-headed dog, the guard of the infernal regions.
- Κερκυραῖος, α, ον, Corcyrian*, of or belonging to *Corcýra*, an island in the Ionian sea.
- Κηφύς, ἴως, ὁ, Cephēus*, king of Æthiopia, and father of Andromēda.
- Κηφισσὸς, οὔ, ὁ, Cephīsus*, or *Cephisus*, a celebrated river of Greece.
- Κιθαιῶν, ᾶνος, ὁ, Cithæron*, a mountain of Bœotia.
- Κικέρων, ωνος, ὁ, Cicero* (Marcus Tullius), a very celebrated Roman orator.
- Κίλικες, αν, οἱ, Cilicians*, inhabitants of Cilicia.
- Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia*, a country on the sea-coast of Asia Minor.
- Κίμβροι, αν, οἱ, Cimbri*, a people of Germany.
- Κιμμέριος, α, ον, Cimmerian*, of or belonging to *Cimmerium*.
- Κίμων, ωνος, ὁ, Cimon*, an Athenian general, son of Miltiādes.
- Κινίας, ου, ὁ, Cinēas*, friend of Pyrrhus, king of Epirus.
- Κίρκη, ης, ἡ, Circe*, a powerful sorceress, one of the Oceanīdes.
- Κλαζομένιος, ου, ὁ, a Clazomenian*, an inhabitant of Clazomēne, or Clazomēna, a city of Ionia.
- Κλάρος, ου, ὁ, Clarus*, or *Claros*, a town of Ionia, famous for an ora-

ΚΟΡΩΝΙΣ.

- cle of Apollo.
- Κλειάνθης, ου, ὁ, Cleanthes*, a Stoic philosopher of Assos, and successor of Zeno.
- Κλειῦτος, ου, ὁ, Clitus*, a friend of Alexander.
- Κλείω, οὔς, ἡ, Clio*, one of the Muses.
- Κλέμβροτος, ου, ὁ, Cleombrōtus*, son of Pausanias, and brother of Agesipōlis 1st.
- Κλεομένης, ους, ὁ, Cleomēnes*, king of Sparta.
- Κλεοπάτρα, ας, ἡ, Cleopātra*, betrothed to Philip of Macedonia.
- Κλείων, οντος, ὁ, Cleon*, an Athenian general.
- Κλινίας, ου, ὁ, Clinius*, son of Alcibiādes.
- Κνίδος, ου, ὁ, Cnidus*, a town of Caria.
- Κνωσσὸς, οὔ, ὁ, Knossus*, a celebrated city of Crete, the residence of Minos.
- Κοῖος, ου, ὁ, Coeus*, son of Cœlus and Terra, and father of Latōna.
- Κολυττεῖς, ἴως, ὁ, a Colyttēan*, an inhabitant of Colyttus, a parish of Attica.
- Κολχικὴ, ἡς, ἡ, Colchian* land, on the Euxine.
- Κολχίς, ἴδος, ἡ, Colchis*, a country of Asia, famous for the expedition of the Argonauts, and as the birth-place of Medēa.
- Κόλχοι, αν, οἱ, Colchians*, inhabitants of Colchis.
- Κολώνος, ου, ὁ, Colōnos*, an eminence near Athens; see *Class. Dict.*
- Κόνων, ωνος, ὁ, Conon*, a famous general of Athens, son of Timotheus.
- Κόρινθος, ου, ἡ, Corinth*, an ancient city of Greece, on the isthmus of Corinth.
- Κορινθιακὸς, { η, ον, Corinthian, of or Κορίνθιος, } belonging to Corinth.*
- Κόρσικα, ας, ἡ, Corsica*; see *Κύρνος*.
- Κορωνίς, ἴδος, ἡ, Corōnis*, a daughter of Phlegias, loved by Apollo; she was the mother of Æsculapius.

ΚΡΑΘΙΣ

Κράθις, ἰδος, ἡ, *Crathis*, a river of Achaia, falling into the bay of Corinth.

Κρατερὸς, οὔ, ὁ, *Craterus*, one of Alexander's generals.

Κράτης, ητος, ὁ, *Crates*, a philosopher of Bœotia.

Κρεῖων, οντος, ὁ, *Creon*, the father of Jocasta; he was killed by Theseus.

Κρης, ητος, ὁ, a *Cretan*, an inhabitant of Crete.

Κοίτη, ης, ἡ, *Crete*, one of the largest islands in the Mediterranean sea.

Κρητικός, ἡ, ὄν, *Cretan*, of or belonging to Crete.

Κριτίας, ου, ὁ, *Critias*, one of the 30 tyrants of Athens.

Κρῆσιος, ου, ὁ, *Cræsius*, king of Lydia.

Κρόνος, ου, ὁ, *Saturn*, son of Cœlus or Urānus by Terra.

Κρότων, ανης, ἡ, *Crotōna*, a town of Italy, still known by the same name, in the bay of Tarentum.

Κροτωνιάτης, ου, ὁ, a *Crotonian*, an inhabitant of Crotōna.

Κτησίβιος, ου, ὁ, *Ctesibius*, a mathematician of Alexandria, and inventor of the Clepsýdra and other hydraulic instruments.

Κυδωνία, ας, ἡ, *Cydonia*, a town of Crete.

Κυζικηνοὶ, ὦν, οἱ, the *Cyziceni*, inhabitants of Cyzicum.

Κύκλωψ, οπις, ὁ, *Cyclops*, one of a gigantic race of men.

Κύκνος, ου, ὁ, *Cycnus*, son of Neptune, killed by Achilles.

Κυλλήνη, ης, ἡ, *Cyllēne*, a small town of Arcadia, where Mercury was born; hence his epithet *Cyllenius*.

Κυνόπολις, εως, ἡ, *Cynopolis*, a city of Egypt.

Κυνοπολίτης (νομὸς), ὁ, *Cynopolitan* (district), a district in Egypt.

Κύπριος, α, ον, *Cyprian*, of or belonging to Cyprus.

Κύπρος, ου, ἡ, *Cyprus*, a large island in the Mediterranean sea, south of

ΛΑΟΜΕΔΩΝ

Cilicia.

Κυρηναϊκὴ, ἡς, ἡ, the *Cyrenaic kingdom*.

Κυρήνη, ης, ἡ, *Cyrēne*, a celebrated city of Libýa.

Κύρνος, ου, ἡ, *Cyrnus*, an island on the coast of Liguria, the same as Corsica.

Κῦρος, ου, ὁ, *Cyrus*, king of Persia, son of Cambýses.

Κύψελος, ου, ὁ, *Cypsēlus*, a man of Corinth, son of Eëtion, and father of Periander.

Κώβαν, ανος, ὁ, *Cothon*, a small island near the citadel of Carthage, with a bay, which served as a dock-yard.

Κωλίας, αδος, ἡ, *Colias*, a promontory of Attica.

Κῶος, ου, ὁ, *Coan*, of or belonging to Cos, an island, one of the Cyclādes.

Κωρύκειον (ἄντρον), τὸ, *Corycian*, (cave), in mount Parnassus, sacred to the Muses.

Λ.

Λάγος, ου, ὁ, *Lagus*, a Macedonian of mean extraction.

Λάκαινα, ης, ἡ, a *Lacedæmonian woman*, a female of Lacedæmon.

Λακεδαιμόνιος, ου, ὁ, a *Lacedæmonian*, an inhabitant of Lacedæmon or Sparta.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, *Lacedæmon* or *Sparta*, the capital of Laconia, in the Peloponnēsus.

Λακιάδης, ου, ὁ, a *Lacian*, a person of the Lacian tribe.

Λάκων, ονος, ὁ, a *Lacedæmonian*, an inhabitant of Lacedæmon.

Λακωνικὴ, ἡς, ἡ, *Laconia*, a country in the Peloponnēsus.

Λάμαχος, ου, ὁ, *Lamachus*, son of Xenophānes, sent into Sicily with Nicias.

Λαομέδων, οντος, ὁ, *Laomēdon*, son of Ilus, king of Troy; whom Admētus served in Phrygia.

ΛΑΠΗΘΑΙ

- Λάπιθαι, ᾧν, οἱ, *Lapithæ*, a people of Thessaly.
- Λατινή, ης, ἡ, *Latium*, a country of Italy, near the Tiber.
- Λατῖνοι, ων, οἱ, *Latīni*, inhabitants of Latium.
- Λάτμος, ου, ὁ, *Latmos*, a mountain of Caria, near Milētus.
- Λαυριωτικὸς, ἡ, ὄν, *Lauriotian*, of or belonging to *Laurium* in Attica.
- Λίαρχος, ου, ὁ, *Learchus*, son of Athāmas and Ino.
- Λειοντῖνος, ου, ὁ, *Leontine*, an inhabitant of *Leontium*, a town of Sicily.
- Λερναῖος, ου, ὁ, *Lernæan*, of or belonging to *Lerne*.
- Λέρνη, ης, ἡ, *Lerna*, a country of Argolis, where Hercules killed the famous hydra.
- Λευκάδιος, ου, ὁ, a *Leucadian*, an inhabitant of the island *Leucas*, or *Leucadia*.
- Λευκοθία, ας, ἡ, *Leucothōē* or *Leucothœa*, the wife of Athāmas.
- Λεύκουλλος, υ, ὁ, *Lucullus*, a Roman, who gained some celebrated victories over *Mithridātes* and *Tigrānes*.
- Λεωνίδας, { ου, ὁ, *Leonidas*, a celebrated Lacedæmonian king.
- Λεωνίδης, } ted
- Λήδα, ης, ἡ, *Leda*, the wife of *Tyndarus*, king of *Sparta*.
- Λήμνος, ου, ἡ, *Lemnos*, an island in the *Ægæan* sea, sacred to *Vulcan*.
- Ληναῖος, ου, ὁ, *Lenæus*, an epithet of *Bacchus*.
- Λητώ, οὔς, ἡ, *Latona*, daughter of *Cœus*, and mother of *Apollo*.
- Λίβυες, ων, οἱ, *Lybians*, inhabitants of *Lybia*.
- Λιβύη, ης, ἡ, *Libya*, a name given to Africa, but more properly only a part of Africa west of *Egypt*.
- Λιβυκὸς, ἡ, ὄν, *Lybian*, of or belonging to *Lybia*.
- Λίγυες, ων, οἱ, *Ligurians*, inhabitants of *Liguria*.
- Λιγυστική, ἡς, ἡ, *Liguria*, a country west of Italy.

ΜΑΚΑΙ

- Λῖνος, ου, ὁ, *Linus*, son of *Mercury* and *Urania*.
- Λοκροὶ (Ὀζόλαι), οἱ, the *Locri* (*Ozōlæ*), a tribe of *Magna Græcia*, in Italy, near *Rhegium*.
- Λουσιτανοὶ, ᾧν, οἱ, *Lusitanians*, inhabitants of *Lusitania*.
- Λυγκεὺς, ἑὸς, ὁ, *Lynceus*, married *Hypermnestra*, the daughter of *Danaus*.
- Λυδία, ας, ἡ, *Lydia*, a celebrated kingdom of *Asia Minor*.
- Λυδοὶ, ᾧν, οἱ, *Lydians*, inhabitants of *Lydia*.
- Λυκομήδης, ου, ὁ, *Lycomēdes*, an Athenian, the first who took one of the enemy's ships at the battle of *Salāmis*.
- Λυκοῦργος, ου, ὁ, *Lycurgus*, a celebrated lawgiver of *Sparta*.
- Λύσανδρος, ου, ὁ, *Lysander*, a celebrated general of *Sparta*.
- Λυσίας, ου, ὁ, *Lysias*, a celebrated orator, son of *Cephālus*, a native of *Syracuse*.
- Λυσίμαχος, ου, ὁ, *Lysimachus*, son of *Agathocles*, and one of the generals of *Alexander*.
- Λύσιππος, ου, ὁ, *Lysippus*, a famous statuary of *Sicyon*.
- Λουσιτανοὶ, ᾧν, *Lusitanians*, inhabitants of *Lusitania*.
- Λουσιτανία, ας, ἡ, *Lusitania*, the name of a part of *Spain*.

M.

- Μάγατος, ου, ὁ, *Magæus*, the brother of *Pharnabāzus*.
- Μαῖα, ας, ἡ, *Maia*, wife of *Jupiter*, and mother of *Mercury*.
- Μαινάδης, ων, αἱ, *Furiæ*, the ministers of vengeance of the Gods.
- Μαιᾶσις, ἰδος, ἡ, *Mæotis* (palus), a large lake, or part of the sea between *Europe* and *Asia*, north of the *Euxine*.
- Μάκαι, ᾧν, οἱ, *Macæ*, a people of

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- Africa, near the larger Syrtis.
- Μακεδονία, ας, ἡ, *Macedonia*, a country situated between Thrace, Epīrus, and Greece.
- Μακεδονικός, ἡ, ἐν, *Macedonian*, of or belonging to Macedonia.
- Μακεδῶν, ὄνος, ὁ, *Macedonia*, a celebrated country between Thrace, Epīrus, and Greece.
- Μάνης, εος, ους, ὁ, *Manes*, a servant of Diogenēs.
- Μαντινεία, ας, ἡ, *Mantinēa*, a town of Arcadia in the Peloponnēsus.
- Μαραθῶν, ὄνος, ὁ, *Marathon*, a village of Attica, 10 miles from Athens, celebrated for the victory of Miltiades over the Persians.
- Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius*, a general of Xerxes.
- Μάριος, ου, ὁ, *Marius*, a celebrated Roman.
- Μαρμαρίδαι, ων, οἱ, *Marmaridae*, the inhabitants of the part of Lybia between Cyrēne and Egypt.
- Μαρσύας, ου, ὁ, *Marsyas*, a celebrated piper of Cyllēne, said to have invented the flute.
- Μέγαρα, ων, τὰ, *Megāra*, a city of Achaia, on the Sinus Saronicus.
- Μεγαρεὺς, ἕως, ὁ, a *Megarian*, an inhabitant of Megāra.
- Μεγαρίς, ἰδος, ἡ, *Megāris*, a small country of Achaia.
- Μεγαρικὸς, ἡ, ἐν, *Megarian*, of or belonging to Megāra.
- Μέδουσα, ης, ἡ, *Medūsa*, the chief of the three Gorgons.
- Μελικέρτης, ου, ὁ, *Melicertes*, son of Athāmas and Ino.
- Μελπομένη, ης, ἡ, *Melpomēne*, one of the Muses.
- Μεμνόνιον, ου, τὸ, *Memnonium*, a statue of Memnon, which uttered melodious sounds when struck by the rays of the sun.
- Μίμφις, ἰδος, ἡ, *Memphis*, a celebrated town of Egypt, on the western bank of the Nile.

ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ

- Μενεκράτης, εος, ὁ, *Menecrates*, a physician of Syracuse, famous for his vanity and arrogance.
- Μενέλαιος, ου, ὁ, *Menelāus*, king of Sparta, and brother of Agamemnon.
- Μεσοποταμία, ας, ἡ, *Mesopotamia*, a country of Asia, which receives its name from its situation between two rivers, the Tigris and Euphrātes.
- Μεσσηῆς, ἰδος, ἡ, *Messēis*, a fountain of Thessaly.
- Μεσσήνη, ας, ἡ, *Messēne*, a city of Peloponnēsus, capital of Messenia.
- Μεσσηνία, ας, ἡ, *Messenia*, a province of Peloponnēsus.
- Μεσσηνιακὴ, ῆς, ἡ, *Messene*. See *Μεσσήνη*.
- Μεσσηνιοί, ων, οἱ, *Messenians*, inhabitants of Messenia.
- Μεταπόντον, ου, τὸ, *Metapontum*, a town of Lucania in Italy.
- Μήδεια, ας, ἡ, *Medēa*, daughter of Æētes, king of Colchis, and wife of Jason.
- Μηδία, ας, ἡ, *Media*, a celebrated country of Asia Minor, east of Armenia.
- Μηδίσι, adv. *after the manner of the Medes*.
- Μήδος, ου, ὁ, a *Mede*, an inhabitant of Media.
- Μηλιεύς, ἕως, ὁ, a *Meliensian*, living on the Malian gulf, in Thessaly.
- Μιθριδάτης, ου, ὁ, *Mithridātes*, (surnamed *Eupātor*, and the *Great*) succeeded his father at the age of 11 years.
- Μίλητος, ου, ἡ, *Milētus*, the capital of Ionia, in Asia Minor.
- Μιλτιάδης, ου, ὁ, *Miltiādes*, an Athenian general.
- Μίλων, ωνος, ὁ, *Milo*, a celebrated athlete of Crotōna.
- Μίνως, ωος and ω, ὁ, *Minos*, king of Crete.
- Μινώταυρος, ου, ὁ, *Minotaur*, a celebrated monster, half man, and half bull.

ΜΝΗΜΟΣΤΥΝΗ

- Μνημοσύνη, *ης, ἡ*, *Mnemosyne*, daughter of Cœlus and Terra, and mother of the nine Muses.
- Μνήμων, *ωνος, ὁ*, *Mnemion*, a surname given to Artaxerxes, on account of his retentive memory.
- Μουνυχία, *ας, ἡ*, *Munychia*, a port of Attica, between the Piræus, and the promontory of Sunium.
- Μουνυχίων, *ῶνος, ὁ*, *Munychion*, corresponding to the month of April.
- Μοῦσαι, *ων, αἱ*, *Muses*, daughters of Jupiter and Mnemosyne, nine in number; Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polyhymnia, Calliope, and Urania.
- Μυκῆναι, *ῶν, αἱ*, *Mycenæ*, a town of Argolis in Peloponnësus.
- Μυρμιδόνες, *ων, οἱ*, *Myrmidones*, a people of Thessaly, who were said to have been originally ants.
- Μυσία, *ας, ἡ*, *Mysia*, a country of Asia Minor.
- Μύσκελλος, *ου, ὁ*, *Myscellus*, a native of Achaia; he founded Crotona in Italy.

N.

- Ναβαθαῖοι, *ων, οἱ*, *Nabathæans*, inhabitants of Nabathæa, a country of Arabia.
- Νάξιοι, *ων, οἱ*, *Naxians*, inhabitants of Naxos.
- Νάξος, *ου, ἡ*, *Naxos*, the largest of the Cyclades, about 105 miles in circumference, and 30 in breadth.
- Νασαμῶνες, *ῶν, οἱ*, *Nasamōnes*, a savage people of Libya, near the Syrtes.
- Ναυκλείδης, *ου, ὁ*, *Nauclydes*, son of Polybiades.
- Νεῖλος, *ου, ὁ*, *the Nile*, anciently called Ægyptus, a river which flows through the middle of Egypt.
- Νεμεία, *ας, ἡ*, *Nemæa*, a town of Argolis, where Hercules killed the Nemean lion.

ΞΑΝΘΟΣ

- Νεμείος, *α, ον*, *Nemean*, of or belonging to Nemæa.
- Νεεκκλής, *έους, ὁ*, *Nœcles*, the father of Themistocles.
- Νεοπτόλεμος, *ου, ὁ*, *Neoptolëmus*, son of Achilles and Deidamia, called Pyrrhus from the yellowness of his hair.
- Νέρων, *ωνος, ὁ*, *Nero*, a celebrated Roman emperor.
- Νέστωρ, *ορος, ὁ*, *Nestor*, son of Neleus and Chloris, and king of Pylos.
- Νεφέλη, *ης, ἡ*, *Nephelë*, mother of Phryxus and Helle.
- Νηρείς, *έως, ὁ*, *Nereus*, father of Thetis, married Doris.
- Νηρηΐς, *ίδος, ἡ*, *a Nereïd*, one of the nymphs of the sea, daughters of Nereus and Doris.
- Νικήρατος, *ου, ὁ*, *Nicerätus*, the father of Nicias.
- Νικίας, *ου, ὁ*, *Nicias*, an Athenian general, son of Nicerätus.
- Νικοκλής, *έος, ὁ*, *Nicocles*, a friend of Phocion.
- Νικοκρέων, *οντος, ὁ*, *Nicocreon*, a tyrant of Salamis, in the age of Alexander the Great.
- Νίνος, *ου, ὁ*, *Ninus*, a son of Belus, married Semiramis, queen of Assyria.
- Νιόβη, *ης, ἡ*, *Niöbe*, daughter of Tantalus, king of Phrygia.
- Νῆσος, *ου, ὁ*, *Nisus*, king of Megara, and son of Pandion.
- Νομάδες, *ων, οἱ*, *Nomades*, the name of any wandering nation.
- Νουμάς, *ᾶ, ὁ*, *Numa*, second king of Rome.

Ξ.

- Ξανθίππη, *ης, ἡ*, *Xanthippe*, wife of Socrates, remarkable for her ill humor.
- Ξάνθιαπος, *ου, ὁ*, *Xanthippus*, or *Xanthippus*, the father of Pericles.
- Ξάνθος, *ου, ὁ*, *Xanthus*, a river of

ΞΕΝΙΑΔΗΣ

- Troas, the same as the Scamander.
 Ξενιάδης, ου, ό, *Xeniādes*, a Corinthian, who went to buy Diogenes the Cynic, when sold as a slave.
 Ξενοκράτης, ου, ό, *Xenocrātes*, an ancient philosopher, educated in the school of Plato.
 Ξενοφών, ώντος, ό, *Xenōphon*, an Athenian, celebrated as an historian and a philosopher.
 Ξέρξης, ου, ό, *Xerxes*, son of Darius, who succeeded his father on the throne of Persia.

Ο.

- Οδυσσεύς, έως, ό, *Ulysses*, king of Ithāca, son of Anticlea and Laertes.
 Οΐαγρος, ου, ό, *Æāgrus* or *Æāger*, father of Orpheus by Calliōpe.
 Οιδίπους, ιδος, ό, *Ædīpus*, son of Laius and Jocaste.
 Οΐτη, ης, ή, *Æta*, a celebrated mountain between Thessaly and Macedonia, upon which Hercūles burnt himself.
 Ολυμπία, ας, ή, *Olympra*, a town of Elis in the Peloponnēsus, where was a temple of Jupiter with a celebrated statue 50 cubits high, reckoned one of the seven wonders of the world.
 Ολυμπιάς, άδος, ή, *Olympiad*, a space of four years; also *the Olympic games*.
 Ολυμπιονίκης, ου, ό, *a victor at the Olympic games*.
 Ολύμπιος, α, ον, *Olympian*, of or belonging to *Olympia*.
 Ολυμπος, ου, ό, *Olympus*, a mountain of Thessaly and Macedonia.
 Ολυνθος, ου, ή, *Olynthus*, a celebrated town of Macedonia.
 Ομβρική, ής, ή, *Umbria*, a country of Ita'y, separated from Etruria by the Tiber.
 Ομηρος, ου, ό, *Homer*, a celebrated poet of Greece. See Notes.

ΠΑΝΟΠΗ

- Ομφάλη, ης, ή, *Omphāle*, queen of Lydia, daughter of Jardānus.
 Ορθία, ας, ή, *Orthia*, an epithet of Diana.
 Ορφειύς, έως, ό, *Orpheus*, a celebrated poet of antiquity; he was torn in pieces by the Thracian women.
 Οσκοί, ον, οι, *Osci*, a people between Campania, and the country of the Volsci.
 Οσσα, ης, ή, *Ossa*, a mountain of Thessaly, near mount Olympus.
 Ουέναφρον, ου, τδ, *Venāfrum*, a town of Campania.
 Ουεσσούϊον (όρος), τδ, *Vesuvius*, a mountain of Campania, about 6 miles east of Naples.
 Ουρανία, ας, ή, *Urania*, one of the Muses, presided over astronomy.

Π.

- Παγγαϊον, ου, τδ, *Pangæus*, a mountain of Thrace, where Lycurgus was torn in pieces.
 Πάδος, ου, ό, *Padus*, (*Po*), also called Eridānus, a river of Italy.
 Παιωνιύς, έως, ό, *a Pæonian*, an inhabitant of Pæania, a demos of Attica.
 Παιήων, ονος, ό, *Pæon*, a celebrated physician, who cured the wounds which the gods received during the Trojan war.
 Παλαιμων, ονος, ό, *Palæmon*, son of Athāmas and Ino; his original name was Melicertes.
 Παμφυλία, ας, ή, *Pamphylia*, a province of Asia Minor.
 Πάν, ανός, ό, *Pan*, the god of shepherds, huntsmen, and of all the inhabitants of the country.
 Πανδίων, ονος, ό, *Pandion*, king of Athens.
 Πανδώρα, ας, ή, *Pandōra*, a celebrated woman; according to Hesiod, the first that ever lived.
 Πανόπη, ης, ή, *Panōpe*, a sea nymph,

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

- one of the Nereïds.
- Παρθενών, ἄνος, ὁ, *the Parthēnon*, a temple of Athens, sacred to Minerva.
- Πάρις, ἴδος, ὁ, *Paris*, son of Priam, and Hecūba.
- Παρμενίων, ὄνος, ὁ, *Parmenio*, a celebrated general in the armies of Alexander.
- Παρνασσός, οὔ, ὁ, *Parnassus*, a mountain of Phocis, and the seat of the Muses.
- Πάτροκλος, ου, ὁ, *Patroclus*, one of the Grecian chiefs in the Trojan war.
- Παυσανίας, ου, ὁ, *Pausaniās*, a Spartan general.
- Παφλαγονία, ας, ἡ, *Paphlagonia*, a country of Asia Minor.
- Πειραιεύς, ἴως, ὁ, *Piræus*, a celebrated harbour at Athens, about 3 miles distant from the city.
- Πιρήθοος, ου, ὁ, *Pirithōus*, son of Ixion.
- Πισιστράτης, ου, ὁ, *Pisistrātus*, an Athenian, early distinguished by his valor in the field.
- Πελίας, ου, ὁ, *Pelias*, son of Neptune and Tyro.
- Πελοπίδας, ου, ὁ, *Pelopidas*, a celebrated general of Thebes.
- Πελοποννησιακός, ἡ, ὄν, *Peloponnesian*, of or belonging to Peloponnēsus.
- Πελοποννήσιοι, ὄν, οἱ, *Peloponnesians*, inhabitants of the Peloponnēsus.
- Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponnēsus*, a peninsula, which comprehended the southern part of Greece.
- Πίλοψ, οπος, *Pelops*, son of Tantālus, king of Phrygia.
- Πενθίης, ἴως, ὁ, *Pentheus*, son of Echion and Agāve, was torn in pieces by the *Furies*.
- Πέργαμον, ου, τὸ, } *Pergāmus*, the
 Πέργαμα, ὄν, τὰ, } name of the cit-
 adel of the city
 Troy.

ΠΙΕΡΙΑ

- Περιανδρός, ου, ὁ, *Periander*, a tyrant of Ambracia, ranked by some among the seven wise men of Greece.
- Περιθόιδης, ου, ὁ, *a Perithædian*, an inhabitant of Perithœdæ, a demos of Athens.
- Περικλῆς, ἴους, ὁ, *Pericles*, an Athenian, son of Xanthippus and Agariste.
- Περίνθιος, ου, ὁ, *a Perinthian*, an inhabitant of Perinthus, a town of Thrace.
- Περσέπολις, ἴως, ἡ, *Persepolis*, a celebrated city, the capital of the Persian empire.
- Περσεύς, ἴως, ὁ, *Perseus*, son of Jupiter and Danæ; he was exposed by his father in a chest with Danæ, and thrown into the sea.
- Περσεφόνη, ης, ἡ, } *Proserpine*, wife
 Περσεφάττα, ης, ἡ, } of Pluto, and
 queen of the infernal regions.
- Πέρσης, ου, ὁ, *a Persian*, an inhabitant of Persia.
- Περσίς, ἴδος, ἡ, *Persis*, a province of Persia, between Carmania and the Persian Gulf.
- Περσικός, ἡ, ὄν, *Persian*, of or belonging to Persia.
- Πήγασος, ου, ὁ, *Pegāsus*, a winged horse, sprung from the blood of Medūsa.
- Πηλείδης, ου, ὁ, *Pelides*, a patronymic of Achilles and Pyrrhus, as sons of Peleus.
- Πηλεύς, ἴως, ὁ, *Peleus*, king of Thesaly, married Thetis, one of the Nereïds.
- Πηλουσιακός, ἡ, ὄν, *Pelusian*, the name of one of the mouths of the Nile.
- Πίλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, son of Tantālus, king of Phrygia.
- Πιερία, ας, ἡ, *Pieria*, a small country in Thessaly or Macedonia, whence the name *Pierian*, was applied to

ΠΙΝΔΑΡΟΣ

- the Muses.
- Πίνδαρος, ου, ό, *Pindar*, a celebrated lyric poet of Thebes.
- Πίστις, ιως, ή, *Fides*, a Roman deity, first worshipped by Numa.
- Πιστακος, ου, ό, *Pittacus*, a native of Mitylène in Lesbos.
- Πλαταιαι, ων, αι, *Plataea*, (also found in the sing.), a town of Bœotia, near mount Cithæron.
- Πλάτων, ανος, ό, *Plato*, a philosopher at Athens; he died in the 81st year of his age, 348 B. C.
- Πλειστονάξ, άκτος, ό, *Pleistonax*, or *Plistonax*, son of Pausanias, and general of the Lacedæmonian armies in the Peloponnesian war.
- Πλούτων, ανος, ό, *Pluto* son of Saturn and Ops, and god of the Infernal regions.
- Πολυβιάδης, ου, ό, *Polybiades*, a Spartan, father of Naucleides.
- Πολύευκτος, ου, ό, *Polyeuctos*, an ancient orator.
- Πολυκράτης, ιος, ό, *Polycrates*, the tyrant of Samos, at whose court Anacreon lived.
- Πολύμνια, ας, ή, *Polyhymnia*, one of the Muses.
- Πολυξίνη, ης, ή, *Polyxena*, daughter of Priam and Hecuba.
- Πολυπερχων, οντος, ό, *Polysperchon*, king of Macedonia, one of the generals of Alexander.
- Πομπήιος, ου, ό, *Pompey*, a celebrated Roman general.
- Ποντικόν (πέλαγος), τὸ, *Ponticum mare*, the sea of Pontus, generally called the Euxine.
- Ποσειδών, ωνος, ό, *Neptune*, son of Saturn and Ops, and father of Pelias.
- Ποτιδαια, ας, ή, *Potidæa*, a town of Macedonia, situated in the peninsula of Pallène.
- Πριάμος, ου, ό, *Priam*, king of Troy.
- Πρόκνη, ης, ή, *Procne*, daughter of Pandion, king of Athens; she was

ΠΥΡΙΦΛΕΓΕΘΩΝ

- changed into a nightingale.
- Πρόμαχος, ου, ό, *Promachus*, a son of Æson, killed by Pelias.
- Προμηθεύς, ιός, ό, *Prometheus*, son of Japetus by Clymène; he stole fire from heaven, and brought it to the earth in a hollow reed.
- Πρυτανιών, ου, τὸ, *Prytanæum*, a large hall, where the Prytanes (magistrates of Athens) used to assemble.
- Πρωτισίλαος, ου, ό, *Protesilaus*, king of Thessaly.
- Πτολεμαῖος, ου, ό, *Ptolemy*, (surnamed Philopator), died 204 B. C.
- Πυγμαῖοι, ων, οί, *Pygmæi*, a nation of dwarfs in India; they made war against certain birds, supposed to be cranes.
- Πυθαγόρας, α, ό, *Pythagoras*, a celebrated philosopher, born at Samos; he was the founder of the sect called "the Italian."
- Πυθαγόρειος, { ου, ό, a Pythagorean,
Πυθαγορείκος, { a follower of Pythagoras.
- Πύθαρχος, ου, ό, *Pytharchus*, an inhabitant of the island of Cyzicum in the Propontis.
- Πύθιας, ου, ό, *Pytheas*, an archon at Athens.
- Πυθία, ας, ή, *Pythia*, the priestess of Apollo at Delphi.
- Πυθοκλής, ιος, ό, *Pythocles*, a man put to death with Phocion.
- Πύθων, ανος, ό, *Python*, the celebrated serpent, sent by Juno to persecute Latona.
- Πύλαι, ων, αι, *Pylæ*, which signifies gates, was applied to any straits; it here refers to those of Thermopylæ.
- Πύλος, ου, ό, *Pylos*, a town of Messenia, on the western coast of the Peloponnesus.
- Πυρηναία, ων, τὰ, *Pyrenæi*, a ridge of mountains between Gaul and Spain.
- Πυριφλεγέθων, αντος, ό, *Pyriphlegethon*.

ΠΥΡΡΑ

- thon*, a river in the infernal regions.
 Πύρρα, *ας, ή*, *Pyrrha*, wife of Deucalion.
 Πύρρος, *ου, ό*, *Pyrrhus*, king of Epirus.
 Πῶλος, *ου, ό*, *Polus*, a celebrated Grecian actor.

Ρ.

- Ῥαδάμανθους, *υος, ό*, *Rhadamanthus*, a judge of the infernal regions.
 Ῥέα, *ας, ή*, *Rhea*, wife of Saturn, and mother of Jupiter.
 Ῥήνος, *ου, ό*, *Rhine*, one of the largest rivers of Europe, which divides Germany from Gaul.
 Ῥοδᾶνος, *ου, ό*, *Rhodanus*, a river of Gallia Narbonensis, one of the largest in Europe.
 Ῥόδιος, *ου, ό*, a *Rhodian*, an inhabitant of Rhodes.
 Ῥόδος, *ου, ή*, *Rhodes*, a celebrated island, in the Carpathian sea.
 Ῥωμαῖος, *ου, ό*, a *Roman*, an inhabitant of Rome.

Σ.

- Σαβίνη, *ης, ή*, *Sabina*, the region of the Sabines in Italy.
 Σαβῖνοι, *ων, οι*, *Sabini*, a people of Italy, east of Etruria.
 Σάγρα, *ας, ή*, *Sagra*, a small river of Italy, in the country of the Brutii.
 Σαλαμῖνιος, *ου, ό*, *Salaminian*, an inhabitant of Salamis.
 Σαλαμίς, *ἴνος, ή*, *Salamis*, an island in the Sinus Saronicus, on the southern coast of Attica.
 Σαλμυδησσός, *ου, ό*, *Salmydessus*, a bay on the Euxine sea.
 Σαλμωνεύς, *ίως, ό*, *Salmoneus*, king of Elis; he wished to be called a god and to receive divine honors from his subjects.
 Σάμιος, *ου, ό*, a *Samian*, an inhabi-

ΣΙΚΑΝΟΙ

- tant of Samos.
 Σάμος, *ου, ή*, *Samos*, an island on the coast of Asia Minor, where Juno was held in great veneration.
 Σαρδανάπαλλος, *ου, ό*, *Sardanapalus*, the 40th and last king of Assyria, celebrated for his luxury and voluptuousness.
 Σαρδανία, *ας, ή*, *Sardinia*, the largest island in the Mediterranean except Sicily.
 Σάρδεις, *ων, αι*, *Sardes*, the capital of Lydia in Asia Minor.
 Σαρδαῖοι, *ων, οι*, *Sardinians*, inhabitants of Sardinia.
 Σαρδαῖον (πέλαγος), *τὸ*, *the Sardinian (sea)*.
 Σαρμάται, *ων, ου*, *Sarmatians*, inhabitants of Sarmatia.
 Σαρματία, *ας, ή*, *Sarmatia*, a country at the north of Europe and Asia.
 Σατύρος, *ου, ό*, a *Satyr*, a fabulous monster, half man and half goat.
 Σαυνίται, *ων, οι*, *Samnites*, a people of Italy.
 Σαυνιτικός, *ή, ον*, *Samnitian*, of or belonging to the Samnites.
 Σελεύκος, *ου, ό*, *Seleucus*, king of Syria.
 Σεμέλη, *ης, ή*, *Semèle*, daughter of Cadmus and Hermiöne.
 Σεμίραμις, *ιδος, ή*, *Semiramis*, queen of Assyria, wife of Ninus.
 Σερίφιος, *ου, ό*, a *Seriphian*, an inhabitant of Seriphus.
 Σέριφος, *ου, ή*, *Seriphus*, an island in the Ægean sea.
 Σῆρες, *ων, οι*, *Seres*, a nation of Asia, between the Ganges and the eastern ocean, in the modern Thibet.
 Σιδών, *ωνος, ή*, *Sidon*, an ancient city of Phœnicia.
 Σιδώνιος, *ου, ό*, *Sidonian*, of or belonging to Sidon.
 Σικονία, *ας, ή*, *Sicania*, an ancient name of Sicily.
 Σικανοί, *ων, οι*, *Sicanians*, inhabi-

ΣΙΚΕΛΙΑ

- tants of Sicania.
- Σικελία, ας, ἡ, *Sicily*, the largest and most celebrated island in the Mediterranean sea.
- Σικελιωῶται, ᾶν, οἱ, *Sicilians*, inhabitants of Sicily.
- Σικελικός, ἡ, ὄν, { *Sicilian*, of or be-
Σικελός, ἡ, ὄν, { *longing to Sicily*.
- Σίκιννος, ου, ὁ, *Sicinnus*, a man sent by Themistocles to deceive Xerxes.
- Σικυών, ᾶνος, ἡ, *Sicyon*, the capital of Sicyonia.
- Σικυωνία, ας, ἡ, *Sicyonia*, a province of Peloponnēsus.
- Σιλίουος, ου, ὁ, *Silvius*, from whom all the kings of Alba were called Silvii.
- Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides*, a celebrated poet of Cos, who flourished 538 B. C.
- Σινύσσα, ης, ἡ, *Sinuessa*, a maritime town of Campania, originally called Sinōpe.
- Σινωπιεύς, ἴως, ὁ, *Sinopian*, an inhabitant of Sinōpe, a town of Pontus in Asia Minor.
- Σίπυλος, ου, ὁ, a *Sipylus*, or *Sipylum*, a town of Lydia.
- Σίσυφος, ου, ὁ, *Sisiphus*, brother of Athāmas and Salmoneus.
- Σκαιαί, ᾶν, (πύλαι) αἱ, *the Scæan gates* of Troy.
- Σκαμάνδριος, ου, ὁ, *Scamandrius*, a name of the son of Hector, also called *Astyānax*.
- Σκηπίων, ᾶνος, ὁ, *Scipio* (surnamed *Africanus the younger*), gained many celebrated victories in Africa.
- Σκύθης, ου, ὁ, a *Scythian*, an inhabitant of Scythia.
- Σκυθία, ας, ἡ, *Scythia*, a large country, situate in the most northern parts of Europe and Asia.
- Σκυθικός, ἡ, ὄν, *Scythian*, of or belonging to Scythia.
- Σκύλλα, ας, ἡ, *Scylla*, the daughter of Nisus, king of Megāra.
- Σόανες, ᾶν, οἱ, *Soānes*, a people of

ΣΥΜΠΛΗΓΓΑΔΕΣ

- Colchis, near Caucāsus.
- Σόλων, ᾶνος, ὁ, *Solon*, one of the Seven Wise Men of Greece.
- Σουνιάς, ᾶδος, ἡ, *Sunias*, an epithet of Minerva.
- Σούνιον, ου, τὸ, *Sunium*, a promontory of Attica, where was a beautiful temple of Minerva.
- Σούσα, ᾶν, τὰ, *Susa*, a celebrated city of Asia Minor, and capital of the Persian empire.
- Σοφοκλῆς, ἴως, ὁ, *Sophocles*, a celebrated tragic poet of Athens, who was educated in the school of Æschylus.
- Σπάρτη, ης, ἡ, *Sparta*, a celebrated city of the Peloponnēsus, capital of Laconia.
- Σπαρτιάτης, ου, ὁ, a *Spartan*, an inhabitant of Sparta.
- Σπίνθαρος, ου, ὁ, *Spinthārus*, a Corinthian architect, who built Apollo's temple at Delphi.
- Στρατονίκη, ης, ἡ, *Stratonice*, daughter of Demetrius Poliorcētes, married Seleucus, king of Syria.
- Στροφάδες, ᾶν, (νῆσοι). αἱ, *Strophades*, two islands in the Ionian sea, which took their name from the word στρέφω (*verto*), because the sons of Boreas turned back there, after they had pursued the Harpies.
- Στρυμών, ὄνος, ὁ, *Strymon*, a river which separates Thrace from Macedonia, and falls into the Ægēan sea.
- Στύμφαλος, ου, ὁ, *Stymphālus*, a lake of Arcadia, infested with birds, called *Stymphalides*, and which were killed by Hercules.
- Στύξ, γός, ἡ, *Styx*, a river of the Infernal Regions.
- Σύβαρις, ἴδος, and ἴως, ἡ, *Sybāris*, a town of Italy, on the bay of Tarentum; also a river of the same name.
- Συβαρίτης, ου, ὁ, *Sybarite*, an inhabitant of Sybāris.
- Συμπληγάδες, ᾶν, αἱ, *Symplegades*, two rocks at the entrance of the

ΣΥΡΙΑ

- Euxine sea.
Συρία, ας, ἡ, Syria, a large country of Asia, near mount Taurus, west of the Euphrātes.
Σύρτες, ων, αἱ, Syrtes, two large sand banks, in the Mediterranean, on the coast of Africa.
Σφίγγξ, γγός, ἡ, Sphinx, a fabulous monster of antiquity.
Σωκράτης, εις, ὁ, Socrates, the most celebrated philosopher of all antiquity, and a native of Athens.
Σώστρατος, υ, ὁ, Sostratus, a musician.

T.

- Ταίναρος, ου, ὁ, Tænārus**, a promontory of Laconia.
Τάναϊς, ιδος, ὁ, Tanāis, now the *Don*, a river which divides Europe from Asia.
Τάνταλος, ου, ὁ, Tantālus, king of Lydia, represented by the poets, as punished in hell, by being placed up to his chin in the water, which flows away whenever he attempts to touch it.
Ταραντῖνοι, ων, οἱ, Tarentines, inhabitants of Tarentum.
Τάρταρος, ου, ὁ, Tartārus, one of the regions of hell, where the most impious of mankind were punished.
Ταρτήσσιος, ου, ὁ, a Tartessian, an inhabitant of Tartessus, a city of Spain.
Ταῦγετος, ου, ὁ, Tājgētus, a mountain of Laconia in Peloponnēsus.
Τειρεσίας, ου, ὁ, Tiresias, a celebrated prophet of Thebes, son of Evēres and Chariclo.
Τελαμών, ὠνος, ὁ, Telāmōn, brother of Peleus, and king of Salāmis.
Τέμπεα, ὦν, τὰ, Tempe, a valley in Thessaly, between mount Olympus and Ossa.
Τέρμων, ονος, ὁ, Termōnus, a Roman divinity.
Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichōre, one of the Muses.
Τεῦκρος, ου, ὁ, Teucer, son of Telāmon and Hesiōne.
Τηθύς, ἰος, ἡ, Tethys, the greatest of the sea deities, wife of Oceānus, and daughter of Urania and Terra.
Τήνος, ου, ὁ, Tēnos, an island in the Ægēan sea, celebrated for its fountains.
Τηρέϊς, ἰως, ὁ, Tereus, married Procne, daughter of Pandion; he was changed into a hoopoe.
Τιβέριος, ου, ὁ, Tiberius, a Roman emperor, descended from the family of the Claudii.
Τίβερις, ιδος, ὁ, Tiber, a river of Italy, on whose banks the city of Rome was built.
Τιγράνης, ου, ὁ, Tigrānes, king of Armenia, son-in-law of Mithridātes.
Τίγρης, πτος, ὁ, Tigris, a river of Asia, forming the eastern boundary of Mesopotamia.
Τιθραύστης, ου, ὁ, Tithraustes, a Persian satrap 395, B. C.
Τίμαιος, ου, ὁ, Timæus, an historian of Sicily, who flourished 262 B. C.
Τιμάνδρα, ας, ἡ, Timandra, the mistress of Alcibiādes.
Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, an Athenian general, son of Conon.
Τίμων, ὠνος, ὁ, Timon, a native of Athens, called *the Misanthrope*.
Τμῶλος, ου, ὁ, Tmolus, a river of Lydia.
Τουρδιτανοὶ, ὦν, οἱ, Turdetāni, or *Turdūti*, a people of Spain, inhabiting both sides of the Bætis.
Τοῦσκοι, ων, οἱ, Tusci, the inhabitants of Etruria.
Τρινακρία, ας, ἡ, Trinacria, an ancient name of Sicily.
Τριπτόλιμος, ου, ὁ, Triptolēmus, son of Oceānus and Terra.
Τρίτων, ὠνος, ὁ, Triton, a sea deity, son of Neptune.
Τροιζήν, ἦνος, ἡ, Traxēne, a town of

ΤΡΟΙΖΗΝΙΟΣ

- Argos, in the Peloponnēsus.
 Τροϊζήνιος, ου, ὁ, a Træzenian, an inhabitant of Træzēne.
 Τρωάς, ἄδος, ἡ, the Troad; also a Trojan dame.
 Τρωῆς, ων, οἱ, Trojans, inhabitants of Troy.
 Τρωαῖ, ᾶν, αἱ, Trojan women.
 Τρωϊκὸς, ἡ, ὄν, Trojan, of or belonging to Troy.
 Τρωϊκὰ, ᾶν, τὰ, the period of the Trojan war.
 Τυνδάριωσ, ω, ὁ, Tyndārus, king of Sparta, married Leda.
 Τυνδαρίδαι, ᾶν, οἱ, Tyndarīdæ, the children of Tyndārus, viz. Castor and Pollux.
 Τύρος, ου, ἡ, Tyruæ, or Tyre, a very ancient city of Phœnicia.
 Τυρρήνια, ας, ἡ, Tyrrhenia, or Etruria. See Ἑτροῦσκοί.
 Τυρρηνῶν, ᾶν, οἱ, Tyrrhēni, inhabitants of Etruria.
 Τυρρηνικὸς, ἡ, ὄν, Tyrrhenian, of or belonging to Etruria.
 Τυρῶ, οῦς, ἡ, Tyro, a beautiful nymph who had two sons by Neptune, Pelias and Neleus.
 Τυφῶν, ᾶνος, ὁ, Typhon, a giant, born of the Earth; he was said to have had the mixed natures of a man and a wild beast.

Υ.

- Ἵδάσπης, ου, ὁ, Hydaspes, a river of Asia.
 Ἵδραῶτης, ου, ὁ, Hydraotes, a river of India, crossed by Alexander.
 Ἵδρος, ου, ὁ, Hydrus. See Notes.
 Ἵλας, α, ὁ, Hylas, son of Theiodamas, king of Mysia.
 Ἵπανις, ιδος, ὁ, Hypanis, a river of Scythia.
 Ἵπέρβολος, ου, ὁ, Hyperbōlus.
 Ἵπρεινί, ης, ἡ, Hyperia, a fountain of Thessaly.
 Ἵπερμνήστρα, ας, ἡ, Hypermnestra,

ΦΘΙΑ

- one of the fifty daughters of Danaüs, married Lynceus.
 Ἵρκανία, ας, ἡ, Hyrcania, a large country of Asia, west of Media.
 Ἵρκανὸς, ἡ, ὄν, Hyrcanian, of or belonging to Hyrcania.
 Ἵφασις, ιως, ὁ, Hyphāsīs, a river of India.

Φ.

- Φαίθων, οντος, ὁ, Phaëthon, son of Phœbus or the Sun, and Clymēne.
 Φαίαξ, ακος, ὁ, Phæax, an Athenian, who opposed Alcibiādes in his administration.
 Φάλερνος (οῖνος), ὁ, Falernian, (wine) of Falernus, in Campania, famous for its wines.
 Φαληρῶν, οῦ, τὸ, Phalēron, or Phalērum, an ancient harbour of Athens.
 Φαληρικὸς, ἡ, ὄν, Phalerian, of or belonging to Phalērum.
 Φανόδημος, ου, ὁ, Phanodēmus, an historian who wrote on the antiquities of Attica.
 Φαρνάβαζος, ου, ὁ, Pharnabāzus, a satrap of Persia.
 Φάρος, ου, ὁ, Pharos, an island opposite Alexandria.
 Φᾶσις, ιδος, ὁ, Phasis, a river of Colchis, which the Argonauts entered after a long and perilous voyage.
 Φειδίας, ου, ὁ, Phidias, a celebrated statuary of Athens, who died 432 B. C.
 Φεῖδων, ωνος, ὁ, Phidon, a Grecian, who had the chief power at Argos.
 Φεραι, ᾶν, αἱ, Phææ, a town of Thessaly, where Alexander reigned.
 Φεραιῶν, ων, οἱ, Phææans, inhabitants of Phææ.
 Φερηνδάτης, ου, ὁ, Pherendātes, a Persian set over Egypt by Artaxerxes.
 Φέρις, ου, ὁ, Pheres, king of Phææ, and father of Admētus.
 Φθία, ας, ἡ, Phthia, a town in Thes-

ΦΙΛΗΜΩΝ

- saly where Achilles was born.
- Φιλήμων, *ωνος, ὁ, Philēmon*, a Greek comic poet, contemporary with Menander.
- Φιλήτας, *ου, ὁ, Philētas*, a poet of Cos, in the reign of Philip.
- Φιλιππίδης, *ου, ὁ, Philippiδēs*, a comic poet in Alexander's age.
- Φίλιππος, *ου, ὁ, Philip*, king of Macedonia.
- Φιλοκράτης, *ου, ὁ, Philocrātes*, an Athenian, famous for his treachery.
- Φιλομήλα, *ας, ἡ, Philomēla*, daughter of Pandion, king of Athens; she was changed into a swallow.
- Φιλόξενος, *ου, ὁ, Philoxēnus*, a poet of Cythēra; also a philosopher, who prayed to have the neck of a crane, that he might enjoy his ailments.
- Φινεύς, *ίως, ὁ, Phineus*, a prophet, son of Agēnor.
- Φοινίκης, *ων, οἱ, Phœnicians*, a people of Asia.
- Φοινίκη, *ης, ἡ, Phœnicia*, a country of Asia, at the east end of the Mediterranean.
- Φόρκος, *ου, ὁ, Phorcus* or *Phorcys*, a sea deity, son of Pontus and Terra.
- Φρίξος, *ου, ὁ, Phrixus*, son of Athamas king of Thebes.
- Φρυγία, *ας, ἡ, Phrygiā*, a country of Asia Minor.
- Φρύξ, *υγός, ὁ, a Phrygian*, an inhabitant of Phrygia.
- Φωκίς, *ίδος, ἡ, Phocis*, a country of Greece, west of Bœotia.
- Φωκίς, *ίως, ὁ, a Phocian*, an inhabitant of Phocis.
- Φωκικός, *ἡ, ὄν, Phocian*, of or belonging to Phocis.
- Φωκίων, *ωνος, ὁ, Phocion*, an Athenian, celebrated for his virtues, public as well as private.
- Φῶκος, *ου, ὁ, Phocus*, the son of Phocion.

ΩΚΕΑΝΟΣ

X.

- Χαιρωνεία, *ας, ἡ, Chæronēa*, a city of Bœotia, celebrated by a famous victory of Philip over the Athenians.
- Χαλδαῖοι, *ων, οἱ, Chaldæans*, the inhabitants of Chaldæa, a country of Asia, between the Euphrātes and Tigris.
- Χάρης, *ητος, ὁ, Chares*, an Athenian general.
- Χαρικλῆς, *ίους, ὁ, Charicles*, one of the 30 tyrants of Athens.
- Χαρικλῶ, *οὔς, ἡ, Chariclo*, the mother of Tiresias.
- Χαρίλαος, *ου, ὁ, Charilæus*, or *Charillus*, son of Polydectes, king of Sparta, educated and protected by his uncle, Lycurgus.
- Χάριτες, *ων, αἱ, Gratiæ (Graces)* three in number, Aglaia, Thalia, and Euphrosyne.
- Χαρμίδης, *ου, ὁ, Charmīdes*, a Greek of an uncommon memory.
- Χείλων, *ωνος, ὁ, Chilon*.
- Χείρων, *ωνος, ὁ, Chiron*, the centaur, half man, and half horse, son of Philÿra and Saturn.
- Χίλων, *ωνος, ὁ, Chilo*, a Spartan philosopher, one of the Seven Wise Men.
- Χίμαιρα, *ας, ἡ, Chimæra*, the name of a fabulous monster, sprung from Echidne and Typhon.

Ω.

- Ωκεανός, *οὔ, ὁ, Oceānus*, a powerful deity, son of Cœlus and Terra.
- Ὠστία, *ίων, τὰ, Ostia*, a town at the mouth of the Tiber, about 16 miles from Rome.

YB 00282

M185614

743

J17

E6

1833

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

